

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Lowten

~

Harry Potter and the Phoenix Wand

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Harry Potter ve Anka kuşu asası

Yazan: Lowten

Harry'nin bir şeyleri düzeltmek için geri döndüğü bir kurguyu ele alıyorum. Harry yanlışlıkla asasını kırar, Anka alevleri onu sarar ve kendini asasıyla ilk kez bağlandığı Olivander'ın evinde bulur. geleceğin bilgisiyle donanmış olan harry, daha iyi bir yarın için işleri nasıl değiştirebilir?

Durum: tamamlandı

Yayınlanma tarihi:

2021-07-07

Güncellenmiştir: 2022-07-20

Kelimeler: 108866

Bölümler: 28

Orijinal kaynak: <https://archiveofourown.org/works/32433190>

[FicHub.net](https://ficHub.net) yardımıyla aktarılmıştır

Harry Potter ve Anka kuşu asası

[Giriş Bölüm 1](#)

[Hogwarts Bölüm](#)

[3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Harry potter ve anka kuşu asası CH 08 Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Harry Potter ve Zümrüdüanka Asası - CH12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 1

Bölüm 1

Harry'nin kolu ağrımaya başlamıştı. Bir süredir Ollivander'ın dükkânında asa deniyordu ve ne zaman bir asa sallasa tuhaf bir şey oluyor, Mr Ollivander bir şeyler mırıldanırken asayı elinden kapıyordu. Harry dükkâna verdiği zarar yüzünden endişelenmeye başlamıştı, ama ne kadar çok asa denerlerse, Mr Ollivander o kadar heyecanlanıyordu.

"Vay canına Arry. Çoğu insanın bir asa bulması bu kadar uzun sürer, senin kaderinde özel bir şey olmalı," dedi Hagrid.

Bu sözler üzerine Bay Ollivander'ın gözleri parladı ve bir asa almak için dükkânın arkasına koştu. "Merak ediyorum. Evet, bu tam aradığım şey olabilir. Holly ve Anka kuşu kuyruğu tüyü, bir deneyin Bay Potter." Harry asayı aldı ve anında bu farklı hissettirdi, içindeki bir şeye bağlandığını ve elinde sıcak olduğunu hissetti. "Excel-" Bayım. Ollivander konuşmaya başladı ama kesildi.

Harry aniden alevler içinde kaldı. Nasıl ya da neden bilmiyordu, tek bildiği acısız olduğuydu ve alevlere rağmen hiçbir şeyin yanmadığıydı. Birkaç saniye sonra alevler geldikleri gibi hızla söndüler ve Hagrid ile Ollivander ona öylece bakarken, Harry yaşadığı deneyimden dolayı şok olmuş ve korkmuş bir halde orada duruyordu.

"Daha önce bir asanın büyücüsüne bu kadar güçlü bağlandığını hiç görmemiştim. Ama sanırım sizden harika şeyler bekleyebiliriz, Mr Potter. Asanızın böyle tepki vermesi bir işaret olmalı," dedi Mr Ollivander, ama Harry elindeki asaya bakarken onu ancak yarı yarıya dinliyordu. "Ama bu asayı almanız çok ilginç, Mr. Potter. Sana o yara izini verenin kardeşi olması gerçekten de çok ilginç." Harry'nin kakülünü hafifçe kenara iterek, görünüşünün Harry'nin havalı bulduğu tek kısmını ortaya çıkarırken konuştu. "Asana kuyruk babasını bağışlayan anka kuşu

İki tüy, sadece iki tane. Biri elinizde tuttuğunuz asaya, diğeri de o kadar çok zarar veren asaya gitti." Konuşmaya devam ederken adamın yüzünde  zg n bir ifade belirdi. "Eğer o asanın dünyaya ne yapmak için geldiğini bilseydim, onu asla satmazdım."

Harry esasının anne babasını öldüren asayla akraba olduğunun ortaya çıkmasıyla şok oldu, ama asasıyla arasındaki bağlantıyı hissettikçe, onun için çok yeni ama aynı zamanda çok doğru, umursamadığına karar verdi. Petunia Teyze'yle akrabaydı ve o bir orospuydu.

"Kiminle akraba olduğunuzu değiştiremezsiniz ama daha iyi olmak için bir seçim yapabilirsiniz. Bu düşünce kafasında yankılandı. Bunu daha önce bir yerlerde duymuştu ama nerede olduğunu hatırlayamıyordu; yine de her zaman Dursley'ler gibi olmak zorunda olmadığı düşüncesiyle teselli buluyordu ve şimdi esasının da kardeşi gibi olması gerekmiyordu.

Harry yeni sihirli kitapları ve ekipmanlarıyla 4 Numara'ya geri döndü. Nasıl olduğunu bilmiyordu, ama Hagrid'in teknelerini alıp onları kıyıya dönüş yolu olmayan eski deniz fenerinde bıraktığını düşünürsek, bir şekilde Dursley'ler oraya daha önce varmıştı.

Harry içeri girdiğinde amcası öfkeliydi ve Harry'yi gördüğünde öfkesini ona yöneltti. "Evlat! Ne yaptığının farkında mısın? Geri dönecek bir teknen olmadan o lanet olası kayanın üzerinde bırakıldın!

 5000! Bizi kıyıya geri götürmek için benden 5000 sterlin." Bununla birlikte Harry'ye ters bir yumruk atarak onu yeni bavulunun üzerinden geriye doğru savurdu. "5000 sterlini bulacağım ben!"

Harry hiçbir şey söylemedi. Smeltings'in dönem başına aldığı ücretin 5000 sterlin olması, yani amcasının bunu kolayca karşılayabileceği gerçeği, amcasının öfkesinden kaçınmaya çalışmakla alakasızdı. Amcasının ne yapmak üzere olduğunu görünce top gibi kıvrıldı ve tam beklediği gibi amcasının ayağının sırtına çarptığını hissetti. Harry acı içinde çığlık attı ve kaçmaya çalıştı, ancak öfkeli adam

yakasından tutup onu yere fırlattı. Ne yazık ki genç Harry'nin kendine bir asa kılıfı ya da asasını koluna sokacak kadar dar bir kol alacak kadar tecrübesi yoktu, bu yüzden yıllar boyunca elinde sopalarla gördüğü diğer çocukların kılıç taklidi yaparken yaptıklarını yaptı. Asasını pantolonunun kemerinin içine sokmuştu. Harry üzerine düşmeseydi sorun olmayacaktı. Bir tahta kırılma sesi duyuldu ve Harry o gün ikinci kez ateşin içinde kaldı.

Harry aniden alevler içinde kaldı. Nasıl ya da neden bilmiyordu, tek bildiği acısız olduğuydu ve alevlere rağmen hiçbir şeyin yanmadığıydı. Birkaç saniye sonra alevler geldikleri gibi hızla söndüler ve Hagrid ile Ollivander ona öylece bakarken, Harry yaşadığı deneyimden şok olmuş ve korkmuş bir halde orada duruyordu. Harry ne olduğunu merak ederek etrafına bakındı; daha birkaç dakika önce Privet Drive'a geri dönmüştü ve amcası yine öfke nöbetleri geçiriyordu.

"Daha önce bir asanın büyücüsüne bu kadar güçlü bağlandığını hiç görmemiştim. Ama sanırım sizden harika şeyler bekleyebiliriz, Mr Potter. Asanızın böyle tepki vermesi bir işaret olmalı," dedi Mr Ollivander, ama Harry elindeki asaya bakarken onu sadece yarı yarıya dinliyordu. Kırılmıştı, bunu hissetmişti, ama şimdi yeniden bir ve Mr Ollivander'ın dükkânına geri dönmüştü. "Ama bu asayı almanız çok tuhaf, Bay Potter. Gerçekten de çok tuhaf, çünkü size o yarayı veren onun kardeşiydi." Harry'nin kakülünü nazikçe kenara iterek, Harry'nin görünüşünün havalı olduğunu düşündüğü tek kısmını ortaya çıkarırken söyledi. Ama Harry'nin aklında daha çok buraya nasıl döndüğü vardı - zaman yolculuğu mu yapmıştı? "Asanın kuyruk babasını bağışlayan anka kuşu iki tüy verdi, sadece iki tane. Biri elinizde tuttuğunuz asaya, diğeri de o kadar çok zarar veren asaya gitti." Adamın yüzünde üzgün bir ifade belirdi.

konuşmaya devam etti. "O asanın dünyaya ne yapmak için geldiğini o zaman bilseydim, onu asla satmazdım."

Harry asasının parasını ikinci kez ödedi (geçen seferkiyle aynı parayla) ve Hagrid'i dükkândan çıkarken takip etti. İkisi Sızdıran Kazan'a geri döndüler ve Hagrid muggle dünyasına gidip Harry'yi Dursley'lere geri götürmek için bir araç ayarlamaya hazırlandı. Harry bunun nasıl sonuçlanacağını biliyordu, Hagrid pahalı bir taksi ayarlayacaktı ve Harry amcasıyla tekrar yüzleşmek zorunda kalacaktı. Bir şeyler yapmak zorundaydı. Etrafına bakındı ve üzerinde oda fiyatlarının olduğu bir tabela gördü. Kafasında hızlıca bir hesap yaptı ve yazın son ayında burada kalmanın maliyeti, kasasında gördükleriyle karşılaştırıldığında hiçbir şey değildi.

"Mr Hagrid-" diye başladı Harry, ama sözü kesildi.

"Sadece Hagrid." Dev gibi adam ona hatırlattı.

"Doğru, Hagrid. Privet Drive'a geri dönemem." Harry gergindi, eğer bu işe yaramazsa onu neyin beklediğini biliyordu

"Geri dönmek zorundasın 'arry, başka nereye gidebilirsin ki?" İri adam belli ki doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapmaya çalışıyordu. Harry ona amcasının nasıl biri olduğunu anlatmayı düşündü, ama bunu daha önce denemişti ve Vernon Amca'nın ona verdiği cezayı hatırlayacak kadar yara izi vardı.

"Ama orada kimse yok. Dursley'ler ülkenin öbür ucundalar ve geri dönmeleri biraz zaman alacak," diye açıkladı Harry, adamın Londra metrosuyla ilgili kafa karışıklığının tüm normal seyahat araçları için geçerli olduğunu umarak. "Dursley'ler eve dönene kadar birkaç günlüğüne burada bir oda tutacağım, sonra da geri döneceğim." Bu elbette bir yalandı; yazın geri kalanında oraya dönmeyecekti ama Hagrid'in bunu bilmesine gerek yoktu.

Hagrid sonunda dişsiz barmen Tom ile konuştuktan sonra kabul etti ve Harry bir oda ayırttı ve Hagrid

gitti. Harry Gringotts'a ikinci kez gitti ve 1 Eylül'e kadar odasını, kahvaltısını ve akşam yemeğini karşılayacak kadar altın çektikten sonra, bir ay boyunca ödeme yapan bir müşteriye sahip olduğu için mutlu ve söz konusu müşterinin Yaşayan Çocuk olduğu için de mutlu görünen Tom'a ödeme yaptı.

Harry yazı her gün iki büyük öğün yemek yiyerek, büyü üzerine yeni kitaplarını okuyarak ve Hedwig adını vermeye karar verdiği yeni baykuşunu tanıyarak geçirdi.

---44---

25 Aralık 1997 Bathilda Bagshot'ın evi

Daha birkaç dakika önce yaşlı bir kadın olan yılan, yeryüzünde güvenebileceği son kişi gibi görünen bu adamı ısırmaya çalışırken, Harry Hermione'yi tutup yana atladı. Hermione'nin refleksleri harikaydı; onu tehlikeden uzaklaştırırken bile kollarındaki muhteşem cadı yılanı bir büyü yapıyordu.

"Bombarda!"

Büyü ıskalamıştı, ama Harry sayesinde yılan da ıskalamıştı. Tek sorun, Bombarda gibi bir büyüünün kapalı mekânlarda kullanılmasının iyi olmamasıydı, çünkü sonuçları gerçek anlamda evi yıkmaya meyilliydi. Harry, Hermione ve yılan bir anda, bir zamanlar Hermione'nin en sevdiği yazarlardan birinin evi olan enkazın içine gömüldüler.

Harry ve Hermione uzun süre kapana kısılmadılar, çünkü Harry (hala Hermione'yi tutuyordu) hareket etmeye çalıştığında, hala elinde olan asadan bir tahta çatlağı duydu ve sonra ikisi alevler içinde kaldı ve yok oldular

Harry hayatında üçüncü kez (en azından onun bakış açısından) Olivander'ın ortasında, hiçbir zarar vermeyen ve acı çektirmeyen bir ateşin içinde duruyordu. Ama bu sefer yalnız değildi; sol kolunda Hermione Granger vardı ve kolunu ona dolamıştı. Harry haklıysa, henüz onunla tanışmamış olan on bir yaşındaki Hermione Granger. Harry sadece Hermione'ye değil, onlara ağız açık bakan iki yetişkine de ne söyleyeceğini bulmaya çalışıyordu. Ta ki Hermione'nin beyni gerçeklikteki ani değişime ayak uydurana kadar.

"Harry, neler oluyor? Biz az önce..." Hermione karşısındaki Harry'yi görünce sözlerini yarıda kesti. Tanıdığı on yedi yaşındaki Harry değil, Hogwarts Ekspresi'nde tanışacağı on bir yaşındaki Harry'ydi bu.

Harry ne diyeceğini bilemedi. Hermione'ye bunu daha önce de yaşadığına dair güvence vermek istiyordu ama yetişkinleri uyaracak bir şey de söylemek istemiyordu. Bu ilk kez olduğunda, deli olduğunun düşünülmesinden ya da Dursley'lere geri gönderilmekten korktuğu için sessiz kalmıştı, ama şimdi, üçüncü yıllarının sonundaki küçük maceralarından sonra Hermione'den zaman yolculuğu yasaları hakkında duyduğu her şeyle (ve Harry'nin bu yeni zaman yolculuğu türüyle olayları nasıl değiştirebileceğiyle, Bir zaman döndürücüyle yapabileceklerinizin aksine), en iyi umutlarının zaman yolculuğundan Obliviate olmak ve bir zaman çizgisini koruma umuduyla akrabalarına geri dönmek ya da daha kötüsü fenomeni nasıl yeniden yaratacaklarını anlayabilmeleri için sihirli bir şekilde parçalara ayrılmak olduğu bir Unspeakable laboratuvarına sürüklenmek istemedi.

Bay Ollivander tarafından kurtarıldı. "Bayan Granger, asma ağacı ve ejderha kalp teli, 10¾ inç, için iyi bir asa."

"Bay Ollivander! Neler oluyor? Nasıl oldu da aniden Diagon Yolu'na geldim? Az önce evdeydim, sonra birdenbire burada buldum kendimi." Hermione kafası karışmış bir sesle, dedi. Ama Hermione'nin kafası gerçekten karışmışken, Harry

yalan söylediğini de anlayabiliyordu. Birincisi, onu yıllardır en yakın arkadaşlarından biri (ve Ron'un ihanetini hatırladığı için son zamanlarda tek arkadaşı) olarak tanıyordu, bu yüzden yalan söylediğini anlayabiliyordu.

İkincisi, ona çoktan Harry demişti ve bu zamanın Hermione'si henüz onunla tanışmamıştı.

"Sanırım benim hatam, asamı aldım ve salladım, sonra garip alevler çıktı ve sen birdenbire buradaydın, benden asaya bir şeylerin aktığını hissettim." Harry onları bunun sadece garip bir kazara büyü vakası olduğuna ikna edebileceğini umuyordu. Ne olsa Anka kuşları ateşle seyahat edebiliyordu.

Olivander Harry'ye eleştirel bir gözle baktı ve Harry yaşlı adamın onu azarlayacağını sandı, ama onun yerine Harry'nin kıcını ateşten çekip çıkaracak bir şey söyledi. "Biliyor musun, sanırım Bayan Granger geçen hafta muggleborn oryantasyonu için buradayken o asayı kullanmayı deneyen son kişiydi. Anka kuşları ateşle seyahat edebilir ve insanları yanlarında götürebilirler ve Bay Potter'ın asasının çekirdeğinde bir anka kuşu tüyü var. Bay Potter asaya bağlandığında, tüyün konut büyüsunün Bayan Granger'ı buraya getirmesi için yeterli enerji olması mümkündür."

Harry rahat bir nefes aldı. "Bayan Granger'ın ailesini aramalıyız. Evinden aniden kaybolduysa, ailesi endişelenmiş olmalı. Sanırım Leaky Cauldron'un muggle girişinin yakınında bir ankesörlü telefon gördüm."

Tam Hermione'yi dükkândan çıkarıp, asasıyla yaşadığı ilk olaydan sonra ilk kez Ara Sokak'ta kaldığında öğrendiği ankesörlü telefonun olduğu yere doğru koşacaktı ki, Bay Olivander sözünü kesti. "Bay Potter, Bayan Granger'ın ailesiyle bağlantı kurma fikriniz gerçekten de iyi bir fikir. Ama önce asanızın parasını ödemeniz gerekiyor." Harry, Hermione'nin elinden tutup onu dükkândan dışarı çekmeden önce adama bir deste on galleon uzattı. Planı basitti, eğer fazla ödeme yaparsa Hagrid muhtemelen kalıp Harry'nin para üstünü alacaktı, eğer yapmazsa da Harry sadece birkaç galleon kaybetmiş . Şansı yaver gitti, çünkü Hagrid para üstünü almak için kaldı ve Harry'ye birkaç değerli dakika verdi.

Hermione. Hermione'nin itirazlarına aldırmadan onu koşar adımlarla ara sokaktan geçirdi, sonra da Sızdıran Kazan'dan geçerek muggle Londra'sına götürdü. Harry Hermione'yi bardan yaklaşık 150 metre ötedeki telefon kulübesine götürdü ve boş olduğu için onu içeri çekti.

"Harry, şunu keser misin lütfen?"

"Üzgünüm Hermione, seninle birkaç dakika yalnız konuşmam gerekiyordu ve aklıma gelen tek şey buydu." Harry biraz soluk soluğa kalmıştı.

Harry ona Hermione diye seslenince rahatladı. "Demek sen benim Harry'msin? Son birkaç ayı birlikte kaçarak geçirdiğim?"

Harry başını salladı ve Hermione kollarını ona dolayarak Hermione sarılması olan boa yılanı taklidini yaptı.

"Hermione... hava... ihtiyacım var... hava..." Harry yarı şaka, boğuk boğuk konuştu. Kadın elini gevşetti ve Harry ciğerlerine hava çekti.

"Harry, ne oldu ve neden çıldırmadın, buraya nasıl geldik ve ne zaman geldik, tam tarihi bilmemiz gerek-" Hermione sorular arasında nefes almak için durmadı ve Harry sözünü kesmeseydi devam edecekti.

Harry Hermione'ye biraz gülümsedi, belki de bu kadar yakın bir görüşmenin etkisiydi, ama Hermione bir süredir bu kadar enerjik olmamıştı ve arkadaşının yeniden kendisi gibi davrandığını görmek güzeldi. "Korkmuyorum çünkü bu daha önce de başıma gelmişti, asamı ilk kez aldıktan kısa bir sonra, sanırım asamın kırılmasıyla bir ilgisi var, çünkü bu iki de oldu. Birlikte ezildiğimiz için sen de geldin. Tarihe gelince, 31 Temmuz 1991. aldığım gün 11. doğum günüm." Harry çok daha sakin bir tavırla açıkladı.

"Tamam, bugün haftanın hangi günü?" O

sordu. "Hatırlamıyorum, neden?"

"Annemle babam işte olabilir. Nereyi arayacağımı bilmem gerek," diye açıkladı Hermione.

Sonunda yoldan geçen rastgele birine haftanın hangi günü olduğunu sormak zorunda kaldılar ve o kişi onlara Çarşamba olduğunu söylerken, çocukların aptallık düşündüğünü belli eden bir bakış attı. Annesinin evde olduğu günlerden biriydi, bu yüzden Hermione zili çaldı ve annesini çılgınca hıçkırırken buldu. Görünüşe göre, birkaç dakika önce kızının kendiliğinden yandığını görmüştü ve bu deneyimden pek de memnun değildi.

Hermione'yi almak için Sızdıran Kazan'a gelmeyi kabul etti. İkisi tam Hagrid onları aramak için sokağa çıkmak üzereyken bara döndüler. Üçü tekrar bara girdiler ve Harry Hagrid'e Dursley'lerin orada olmadığına dair geçen sefer yaptığı konuşmanın aynısını yaptı, böylece Hagrid Harry'nin teyzesi ve eniştesi onu alana kadar Sızıntılı Kazan'da kalabileceğini kabul etti. Harry'nin akrabalarını bilen Hermione hiçbir şey söylemedi. Britanya'nın, anakaranın herhangi bir yerinden herhangi bir yerine bir günde (Cornwall'ın güney ucundan kuzey İskoçya kıyılarının saçma en uç noktasına gidiyorsanız bir buçuk günde) gidebileceğiniz kadar küçük olması ve Harry'nin bir hafta sürebilecekmiş gibi konuşması, gür saçlı kızın kaşlarını bile kaldırmasına neden olmadı.

Harry ve Hermione sırayla Bayan Granger'ın gelip gelmediğini görmek için dışarı çıktılar. Ne yazık ki Mrs Granger Harry'nin sırası geldiğinde ortaya çıktı ama Harry iki Granger kadınının yeniden bir araya gelişini izledi ve Hermione'nin onları teslim olana kadar sıkma tarzındaki sarılmalarına ilk elden tanık oldu. Yaşlı kadın küçük kızını hayatta ve iyi gördüğü için ne kadar rahatladıysa, Hermione de annesini gördüğü için o kadar rahatlamıştı.

Harry'nin aklına Hermione'nin anne babasının anılarını değiştirip onları yeni kimliklerle dünyanın öbür ucuna gönderdikten sonra Harry'ye katılması geldi. Düzeltilmesi en iyi ihtimalle zor olan ve Hermione'nin, güvende olmaları için gerekli olduğuna inansa bile pişman olduğunu bildiği bir şeydi bu. O anda Harry, Hermione'nin ailesinden bir daha vazgeçmek zorunda kalmaması için geleceği düzelteceğine dair kendi kendine yemin etti.

Bu sefer çok daha fazla bilgiye sahipti ve Voldemort'un tüm hortkulukları bulup yok etmek için geri dönmesinden önce 4 yılı vardı. İkisinin nerede olduğunu biliyordu ve bulmak için yeterli bilgiye sahipti. Geriye bulması gereken üç tane , ya da Dumbledore yılan konusunda haklıysa iki tane, çünkü o henüz bir hortkuluk olmayacaktı. Bir plan yapmak için Hermione'nin yardımına ihtiyacı olacaktı ama en iyi arkadaşının fazla ikna sanmıyordu. Hermione'yi ikna etme fikrine içten içe güldü, muhtemelen çoktan onu nasıl ikna edeceğini düşünerek bir plan üzerinde çalışıyordu.

Bayan Granger kızını kontrol ettikten ve gayet sağlıklı olduğunu gördükten sonra sakinleşti ve Harry'nin iki nedenden ötürü ödemekte ısrar ettiği sert bir içki . Birincisi, Hermione'nin burada olması onun suçuydu, ikincisi (ve çok daha olanı) Emma'nın üzerinde hiç büyücü parası yoktu, sahip oldukları altınlar da Hermione'nin okula giderken yanında götürmesi için okul çantasına konmuştu. Harry, Hagrid'e cebinde Dumbledore için önemli bir paket olduğunu gizlice hatırlatarak gitmesini sağlamıştı. Cebinde Felsefe Taşı'yla barda oturduğunu fark eden yarı dev, hemen özür dileyip oradan ayrıldı.

Sevimli sersem Hagrid'in gitmesiyle, Harry ve Hermione ilk gün okula gitmeden önce birkaç kez buluşma ayarlayabildiler, Granger'lar Londra'da yaşadıkları için onların eviyle Sızdıran Kazan arası çok uzak değildi. Emma neden ailesiyle değil de barda kaldığını sordu. Ama Harry ona anne babasının öldüğünü, akrabalarının da Kral James'in "bir cadının yaşamasına bile edilemeyeceği" görüşüne katıldıklarını söyleyince, Emma konuyu kapattı, ama eğer Harry'nin bakışları kızıninkine benziyorsa, Emma ondan son bir şey duymadığından kuşkulanıyordu.

Hogwarts

Bölüm 2: Bölüm 2 - Hogwarts

(Notlar için bölümün sonuna bakınız.)

Bölüm 2 Hogwarts

Harry ve Hermione, ikisi de geçmişte bırakıldıktan sonra birkaç kez buluşmuşlardı. Mr ve Mrs Granger ikisinin her hafta sonu buluşmasına yardım etmekten çok mutluydular, Hermione'nin tek başına yepyeni bir çevreyle yüzleşmek zorunda kalmak yerine okula bir arkadaşıyla gideceği için sevinçliydi. Tabii ki Hermione'nin kendisi için yeni bir yerde olacağı tamamen bir kurguydu. İkisinin de okulda geçirdikleri altı yıla dair anıları vardı.

Hermione, ikisinin gözetimsiz geçirebildiği birkaç andan birinde, Harry'ye o altı yılı ailesine anlatabilmeyi dilediğini söylemişti. Hermione anlatamayacağını kabul etmişti, çünkü anne babası onu Hogwarts'tan uzaklaştırırlardı, hiç değilse ikinci kez hiçbir şey öğrenemeyeceği için. Muhtemelen zaten bilmediği şeyleri kapsamlı bir okulun onun için daha verimli olacağını düşünürlerdi.

Şimdi Eylül'ün ilk günüydü Harry ile Hermione, anne babasını 9¾ numaralı peronun girişi olan bariyerin muggle tarafında . Bay ve Bayan Granger Harry'yi istasyona kadar bırakma nezaketini göstermişlerdi ve ailesiyle gözyaşları içinde vedalaştıktan sonra Hermione onu bariyerdan geçirdi. İkisi de parlak kırmızı buhar makinesini gördüklerinde gülümsediler, onları kuzeye taşıyacak ısı ve basıncı oluştururken bacasından dumanlar çıkıyordu.

İkisi, kısmen Hermione erken gelmeyi sevdiği için, kısmen de iki diş hekiminin o öğleden sonra bakmaları gereken hastalar olduğu ve işlerini ayarlamak için zaman istedikleri için en erken gelenlerdendi.

tedavi odalarına gittiler. Trenin ön tarafına yakın bir kompartıman buldular ve koltuklarına çökmeden önce bavullarını en üst rafa yerleştirmek için birlikte çalıştılar.

"Sonunda yalnız kaldık. Konuşmamız gerek." Hermione hiç vakit kaybetmeden söze girdi.

"Tamam," diye kabul etti Harry. "Özellikle ne hakkında konuşmak istiyorsun?" "Peki, ne yapacağız?"

"Yani ileriye dönük planın ne olduğunu mu soruyorsun?" Adam sordu ve o da başını salladı, gür saçları başının etrafında . "Hortkuluklardan üçünün nerede olduğunu biliyoruz. Günlük Malfoy'da, madalyon 12 Numara'da ve yüzük de Gaunt kulübesinde. Ve yılan henüz bir hortkuluk değil." Harry parmaklarının ucuyla sayarak listeledi.

"Hogwarts'ta bir tane olduğunu düşünüyoruz, geriye bir tane daha kalıyor. Şimdi ile dördüncü yıl arasındaki zamanı, topl toplamak için kullanmamızı öneriyorum. Eğer onları yeterince hızlı bulup yok edebilirsek, kim bilir, belki de geri dönmeden önce onu öldürüp ikinci kan savaşını önleyebiliriz? O zaman Cedric, Deli-Göz ve daha pek çoğu ölmek zorunda kalmaz." Harry 'diğerleri'nden bahsederken gözleri Hedwig'e kaydı.

Harry konuşurken Hermione başıyla onaylıyordu. "Katılıyorum, ama bir plana ihtiyacımız olacak." Ceketinin cebinden cep boy bir defter ve bir kalem çıkardı. Tam defteri açacaktı ki, yüzünde uzaklara dalan bir ifadeyle durakladı. "Harry. Ne... Ron konusunda ne yapacağız?" diye sordu.

Harry'nin çenesi sertleşti. "Bizi terk etti, bir savaşın ortasında bıraktı. Bunu atlatabilir miyim bilmiyorum." Birkaç saniye durdu, sonraki sözlerini dikkatle düşündü. "Onun hakkında ne hissettiğini biliyorum. Eğer onunla tekrar denemek istersen anlarım, ama benden tekrar onun arkadaşı olmamı bekleme."

"Hayır, bence haklısın. Bizi terk ederek çok ileri gitti... Belki özür dileyseydi, bunu atlatabilirdim. Ama bu asla olamaz.

Şimdi, bu Ron bunun için özür dileyemez. Ayrıca, ikimiz de senin arkadaşın olduğumuz için yakınlaştık. Sürtüşmeyi hafifletmek için sen yanımızda olmadan birbirimizden tekrar hoşlanabileceğimiz bir noktaya gelmemizin mümkün olduğunu bile sanmıyorum," diye itiraf etti.

İkisi de yolculuk boyunca Voldemort'u alt etmek için ne yapacaklarını planladılar. Planları önümüzdeki dört yıl üzerine kuruluydu ve zaman geçtikçe daha da belirsizleşiyordu, ta dördüncü yıla kadar sadece bir hedefler listesine dönüşene kadar. Yolculuk sırasında dört kez bölündüler. Önce Ron Weasley onlara katılmak istedi, ama Harry kızıl saçlıya Hermione'yle özel bir konuşma yaptıklarını ve bunun gizli kalması gerektiğini söyleyerek reddetti. Ron sinirli bir ifadeyle ve kendi kendine homurdanarak oradan ayrılmıştı. İkinci olarak, kurbağasını arayan Neville Longbottom çok daha hoş karşılanmıştı. Harry onu çağırma büyüsü kullanabilecek bir kaymakam bulmaya göndermişti.

Üçüncüsü, Harry'yi kendisinin ve Hermione'nin en sevdiklerinden bir miktar almaya teşvik eden arabacı kadındı. Hermione dişleri için zararlı olduğu için bu kadar çok şeker almasına karşı çıktığında, Harry Hogsmeade'i ziyaret edemeyeceğini, bu yüzden muhtemelen yaza kadar stok yapmak için son şansı olduğunu söyledi. Hermione de aynı fikirdeydi ve Harry ona bir şeker kalem uzattığında kabul etti. İnkâr edebilirdi ama dişçinin kızı şekerli tüy kalemleri severdi.

Son kesinti Malfoy'dan geldi, kendini ve arkadaşlarını tanıttığında ve Harry ile Hermione de sırayla kendilerini tanıttıklarında Draco Granger ismini bilmediğini, bu yüzden onun bir melez olması gerektiğini ve Harry'nin daha iyisini yapabileceğini söyleyip durdu. Harry tam Malfoy'u arabadan atmak üzereydi ki Hermione konuştu ve Hector Dagworth-Granger'ın En Sıradışı Potioneer Topluluğu'nun kurucusu olduğunu hatırlattı.

Hermione daha sonra onu böylesine önemli bir büyücü figürünü tanımadığı için azarlamıştı. Malfoy öğrenci kılığına girmiş güvenlik trolleriyle birlikte geri çekildiğinde, Hermione'nin en azından melez olduğuna ikna olmuştu.

Harry ve Hermione Malfoy'a gülerek birkaç dakika geçirdiler. En iyi tarafı da Hermione'nin bir kez bile yalan söylememiş olmasıydı.

Granger bir büyücü ismiydi ve önde gelen büyücü parmakları hakkında daha bilgili olması gerekiyordu. Gurur duyduğu bir atasını savunan biri gibi konuşması Malfoy'un yanlış bir sonuca varmasına neden oldu.

Harry ve Hermione göl boyunca yaptıkları yolculuktan çok keyif aldılar, kalenin o özel manzarasını ikinci kez görüyorlardı. Birinci sınıflara neden okulun ilk manzarası olarak bunun verildiğini anlamak kolaydı. İlham verici bir manzaraydı. Çok geçmeden teknelerden inip kaleye çıktılar ve giriş holünün hemen dışındaki bir antre de beklemeye başladılar. İkisi, nasıl sıralanacakları konusunda spekülasyon yapan diğer öğrencilerden biraz uzak durdular. Diğerleri çok... genç görünüyordu.

Altı buçuk yıl bir yetişkin için çok uzun bir süre gibi gelmeyebilir, ama bir genç için bu bir ömürdü, kişiliğinin gelişimiyle dolu bir ömür. Görünüşe rağmen, Harry ve Hermione'ye kıyasla bunlar çocuktu ve ikisi de grupla kendilerini pek evlerinde hissetmiyorlardı. Onlardan biri olmaktan çok, onlara bakıcılık yapmaları gerekiyormuş gibi hissediyorlardı.

Sonunda büyük salona götürüldüler ve ilk yıllarından hatırladıkları şarkının aynısını dinlediler. Sıralama Abbott ve Hanna'nın birinciliğiyle başladı. Harry trendeyken, sıralama şapkasının Dumbledore'a onların gelecekte geldiğini söylemesi konusunda endişelenmişti. Hermione bir kez daha *Hogwarts'ın Tarihi'ni* okumadığı için ona yüklendi.

"Dürüst olmak gerekirse Harry, kitabı okumak senin için bu kadar zor olur muydu?" Kız yine dehşetle başını salladı. "Kitapta, bir eve sıralanana kadar bir sayfayı bulmanı engelleyen büyüleyici küçük bir var. O sayfa tamamen sıralamanın ve sıralama şapkasının tarihçesiyle ilgili. Şapkanın üzerinde, şapkanın bir öğrencinin sırlarını kimseye söylemesini engelleyen tılsımlar vardır. Okulu ve tüm öğretmenleri havaya uçurmaya niyetli olduğunuzu itiraf edebilirsiniz.

ve şapka bunu kimseye söyleyemezdi." Gür saçlı arkadaşı açıkladı. Bu Harry'ye biraz abartılı gelmişti, ama şimdi bundan memnundu.

"Granger, Hermione!" Profesör McGonagall Hermione'yi sırası için çağırdı. Tam üç dakika sonra, Hermione şapkayla konuşurken kendi kendine sessizce mırıldanırken, şapka *"Gryffindor!"* diye bağırdı. diye bağırdı ve Hermione tanıdık masasına oturmaya gitti. Longbottom ve Patil de dahil olmak üzere, alfabe sırasına göre daha fazla öğrenci sıralama için çağrıldı. Sonra sıra Harry'ye geldi. Şapka, tıpkı yıllar önce ilk kez gibi, başının üzerinden kayarak gözlerini kapattı.

"Vay vay vay, başka bir zaman yolcusu ruh mu? Sen ayıklamak zorunda kaldığım altıncı kişisin. Şimdi geçen sefer ne dediğime bir bakalım.

Slytherin, evet bunu neden söylediğini anlayabiliyorum, ama artık oraya ait olduğunu düşünmüyorum. Gryffindor'da o kadar uzun zaman geçirdin ki, bu senin Slytherin tarafını eğitti. Yazık oldu; biraz kurnazlık planınıza iyi hizmet edebilirdi. Hufflepuff'ta iyi iş çıkarabilirsin.

Arkadaşlarına sadıksın ve sıkı çalışmaktan çekinmiyorsun." Harry bu fikirden hoşlanmadı, Puff'lara karşı değildi ama bu doğru görünmüyordu.

"Ah, ama Bayan Granger'la gitmek istediğini ve onun için cehennem ateşlerine atılacağını kafanda görebiliyorum. Daha önce Gryffindor'da başarılıydın, yine başarabilirsin. Bu Harry'yi düşündürdü. Hermione için ne kadar ileri gidebilirdi? Hermione'nin ailesini kaybetmemesi için tarihi değiştirmeye yemin etmişti bile. *"Seni yoluna göndermeden önce son bir şey daha. Planın ne olursa olsun, lütfen Karanlık Sanatlara Karşı Savunma profesörünü şov malzemesi olarak kullanan o delinin öğrencilerime zarar vermesini engelle."* Harry şapkaya zihinsel bir baş selamı gönderdi, bunu önlemek için elinden geleni yapacaktı. *"O zaman iyi şanslar
GRYFFINDOR!!!"*

Harry şapkayı çıkarıp taburenin üzerine bıraktı ve gidip Hermione'nin yanındaki yere oturdu. Belirli bir şey hakkında sessizce sohbet ederken sıralamanın geri kalanını izlediler. Harry'nin gözleri

Diğer öğrenciler gibi, gözleri ne zaman bir önceki zaman çizelgesinde incinmiş birinin üzerinden geçse kalbi yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu. Lanetli kolyeye dokunan Katie; basilisk tarafından taşlaştırılan Justin ve Penelope; gizemler bölümünde yaralanan Neville; sorgulama ekibinin kurbanları; ve tabii ki şu anda Ernie Macmillan'la konuşarak yeni birinci sınıfın yeni evine yerleşmesine yardımcı olan gülümseyen Cedric Diggory. Cedric gözlerinin önünde ölmüştü. Gereksiz bir kayıptı, bir tehdit olduğu için değil, orada olduğu ve ona ihtiyaç duyulmadığı için. Onunki Harry'nin kurtaracağı bir başka hayattı.

Çok geçmeden sıralama bitmiş, Dumbledore bunak ihtiyar rolünü oynamış, sonra da masalar yemekle dolmuştu. Harry ve Hermione oturmuş yemek yiyor ve diğer birinci sınıflarla sohbet ediyor, herkesi zaten tanııyormuş gibi davranıyorlardı. Ana yemek (Harry'nin biftek ve patates kızartmasının kalıntılarını da beraberinde götürerek) yok olup gittiğinde ve masa birdenbire tatlılarla dolduğunda, Harry bunu hissetti. Snape'le aldığı onca Okklumans eğitiminden sonra, Harry zihnini görünmekten hiçbir zaman koruyamamıştı, ama Ölüm Yiyen kaç kez Harry'nin kafasının içine girmeye zorlanmıştı ve onu nasıl dışarıda tutacağına dair "*Odaklan!*" diye bağırmaktan başka bir bilgisi yoktu. ' diye bağırmaktan başka bir şey yapmadan Harry'nin kafasına girmeye çalıştığında, Harry birinin kafasını kurcalamaya çalıştığını hissetme becerisini geliştirmişti. Harry'nin bununla başa çıkma stratejisini bulan Hermione'ydi. Eğlenceli olmayacaktı, öğrenciler arasında tek başına kalacaktı, ama gelecekte geldikleri gerçeğinin bilinmesine izin veremezlerdi.

Harry yara izini tuttu ve çok acı çekiyormuş gibi davranmaya başladı. Başındaki baskının azaldığını hissetti ve rahatlayıp nefes alıyormuş gibi yaptı. Profesör McGonagall ve Madam Pomfrey personel masasından inerken, hastane başhemşiresi yanına varır varmaz teşhis büyüleri yaparken, tüm okul ona bakıyordu ve aralarında fısıltılar yayılıyordu.

"Onun nesi var, Poppy? O iyi mi?" İskoç kadının sesindeki endişe belirgindi.

Şaşırtıcı bir şekilde Madam Pomfrey cevap verdi ve sessiz konuşmasına rağmen etrafları hâlâ Gryffindorlar ve Hufflepufflarla çevriliydi. Bu yüzden, "Yara izinde çok fazla kara büyü var, bir şey onu tahriş etmiş olmalı," dediğinde, Büyük Salon'da dalga gibi yayılan ve iki bilgi veren yeterince insan duydu. Birincisi, öğrencilere Harry'nin ilgi çekmek için numara yapmadığını söylüyordu. Safkan ailelerden gelen pek çok öğrenci kara büyü bulaşmış lanet izlerinin ara sıra ortaya çıktığını duymuştu ve Kim-Olduğu-Adlandırılmayan'ın yaptığı bir lanet muhtemelen ardında pek çok kara büyü bırakacaktı. İkincisi ve daha da önemlisi, Dumbledore'a Harry'nin taklit ettiği acıyı tetikleyen muhtemelen kendi sondası olduğunu söylemişti. Dumbledore'un bu sonuca varması için Harry'nin performansını üç ya da dört kez tekrarlaması gerekecekti.

Madam Pomfrey yara izindeki kara büyüü neyin tetiklediğini bulmaya çalışırken Harry geceyi hastane kanadında geçirdi, ama sabah da Madam Pomfrey hiçbir şey bulamayınca ve Harry'nin sağlığı da gayet yerindeyken (gerçi medyum cadı kötü muameleye dair bazı endişe verici işaretler bulmuştu, ama bundan Harry'ye hiç bahsetmedi) 'nin kahvaltıya inmesine izin verdi.

Percy Weasley, Harry oturduğunda yanına geldi ve Harry'ye birkaç kitap olan kitap çantasını uzattı. "Mr Potter, ben Percy Weasley, Gryffindor kaymakamlarından biriyim. İşte kitaplarınız; size henüz ortak salon gösterilmedi ve bu da Profesör McGonagall ders programınızı dağıttığında yolunuzu bulmanızı zorlaştıracak. Bu yüzden, bugün için ihtiyacın olan şeyleri sandığından getirdim."

Harry, Percy'nin kendisi için bunu şaşırmıştı, ama belki de şaşırmamalıydı; Percy prefect statüsünü her zaman ciddiye almıştı. "Teşekkür ederim Mr Weasley, hangi kitaplara ihtiyacım olduğunu nasıl bildiniz?" Harry merakla sordu.

Kızıl kaymakam gülümsedi. "Ders programlarını değiştirmiyorlar. İlk yıl çizelgeniz, geçen yıl ve ondan önceki yıl muhtemelen son birkaç on yıldır kullandıkları ilk yıl çizelgesinin aynısıdır. Çünkü

sınıflar değişmiyor, zaman çizelgelerini yeniden düzenlemeye gerek yok, yapılması gereken tek iş, ekstra sınıflarını daha büyük yıllar için. Az önce eski zaman çizelgeme baktım. Sana kütüphanenin yolunu göstermek için son dersine geleceğim ve bunu yaptıktan sonra sana ortak salonun yerini göstereceğim." Harry Percy'ye teşekkür etti ve Hermione yanına otururken kendine pastırmalı ve yumurtalı bir kahvaltı sandviçi hazırlamaya başladı.

Dönemin ilk birkaç haftası, Voldemort ve Dumbledore'un katili tarafından verilen Karanlık Sanatlara Karşı Savunma ve İksirler dersleri dışında kolay ve rahattı. O zaman bile, derslerin kendisi kolaydı, tek angarya profesörlerin yanında çok uzun zaman geçirmektir. Harry ve Hermione birden fazla kez dersten sonra kullanılmayan bir sınıfa kaçmak zorunda kaldılar, iki karanlık büyücüyü lanetlemek istediklerinde birbirlerine atıp tutabiliyorlardı.

Sonunda bir rutine oturdular, sadece harekete geçmek için ilk fırsatlarını beklemeye başladılar. O ilk haftalarda yaptıkları tek fark, Harry'nin Neville'i süpürgesinden tutup yerden birkaç metre bile havalanmadan yere düşürdüğü uçuş dersi idi. İkisi de kendilerini yerde onursuz bir yığın halinde bulmuşlardı ama incinen tek şey gururları olmuştu.

Bu, Draco'nun Neville'in hatıra topunu asla ele geçiremeyeceği ve dolayısıyla Harry'nin gelecek yıla kadar Gryffindor Quidditch takımında şans bulamayacağı anlamına geliyordu, ama Harry bundan pek rahatsız olmadığını fark etti.

Evet, takımla birlikte Quidditch oynamayı seviyordu ama Wood'un saçma sapan antrenman saatleri fikrinden bir yıl uzak kalmanın da bir cazibesi vardı.

İlk büyük değişiklik Cadılar Bayramı'nda geldi. Günün çoğu aynı şekilde geçmişti; hala Flitwick'in dersinde havaya yükselme tılsımını öğreniyorlardı ve Ron hala

kafası kıcına sıkışmıştı. Hermione bu kez çok daha kalın deriliydi ve Ron'a "sınavlarını geçme şansı Chudley Cannons'ın ligi kazanma şansı kadar olan zavallı bir ezik" demişti. Bu Ron'un kulaklarının kızarmasına ve günün geri kalanını somurtarak geçirmesine neden olmuştu.

Bu, Hermione'nin akşam yemeğini kızlar tuvaletinde ağlayarak geçirmek yerine Büyük Salon'da Harry'ye katılması anlamına geliyordu. İki arkadaş salonun arka tarafına, kapıya yakın ve Ev masasının iç tarafına oturdular. Bu, öğrencilerin çoğuna sırtlarını dönmeleri anlamına geliyordu ama bu henüz endişelenmeleri gereken bir şey değildi. Fırında elma, kavrulmuş fındık ve balkabağı ile domuz pirzolası ile karınlarını doyurdular ve kapılar patlayarak açıldığında ana yarısını bitirmişlerdi.

"Trol! Trol zindanda! Zindanda bir trol var! Bilmen gerektiğini düşündüm." Ve bununla birlikte Quirrell bayıldı. Artık Harry ve Hermione dünyada daha deneyimli olduklarından (tam olarak yaşlı denemese bile), bayılmanın ne kadar rol icabı olduğunu görebiliyorlardı. İnsanlar gerçekten bayıldıklarında, sadece düşerler; sert taş zeminin yüzlerinde bir iz bırakmasını önlemek için düşerken yer değiştirmezler. Bu adamın kötü bir aktör olduğu anlamına gelmiyordu, orijinal zaman çizgisinde neredeyse tüm okulu dokuz ay boyunca kandıracak bir performans sergilemişti. Ama artık Harry aldatmacaya bakması gerektiğini biliyordu ve herkes şatoda dolaşan bir trolü düşünürken, o adamı izledi ve ürktüğünü gördü.

Profesör Quirrell yere düşer düşmez, Harry planının ilk bölümünü uygulamaya koydu. Endişeli numarası yaparak profesörün yanına koştu ve tıpkı televizyonda defalarca gördüğü gibi (ya da en azından bahanesi) adamın nabzını kontrol etti. Quirrell hemen çığlık atmaya başladı, boynundaki et Harry'nin dokunuşuyla yanıyordu. Harry geri sıçradı, dehşet ifadesini taklit etmek zorunda değildi; ne yaptığını biliyordu, ama bundan hoşlanmak zorunda değildi.

Sonraki birkaç gün gibi geçti. Harry, müdürün odasında Dumbledore, Profesör McGonagall ve Snape tarafından sorgulandı. Garip bir şekilde, kalp atışını kontrol etmek için birinin boynuna dokunmanın muggle'ların birinin iyi olup olmadığını kontrol ederken yaptıkları bir şey olduğunu doğrulayarak ona yardım eden Profesör Snape oldu. Harry hâlâ o pisliğin icabına bir an önce bakmaya çalışıyordu, Azkaban ya da ölüm, hangisi olduğu pek umurunda değildi, yine de şu anda biraz minnettardı.

Quirrell'e ne olduğu tüm öğrencilerin sorduğu en büyük soruydu. Ne yazık ki öğretmenlerin hiçbiri konuşmuyordu. Herkesin bildiği tek şey, Büyük Salon'da olanlardan sonra Quirrell'in hastane kanadına götürüldüğü ve bir daha görülmediğiydi. Bazıları onu Harry'nin öldürüp öldürmediğini merak ediyordu, gerçi Harry öldürdüğünü düşünmüyordu, adamı ilk seferinde öldürmek için bundan çok daha fazlası gerekmişti. Bazıları Quirrell'in şimdi St Mungo'da uzun süreli bakımda olduğunu düşünüyordu, bazıları bunun Harry'nin hatası olduğuna inanıyor, bazıları da tam çılgılık atmaya başladığı sırada Harry'nin ona dokunmasının sadece bir tesadüf olduğunu düşünüyordu. Bazıları (ve bilmeden gerçeğe en yakın olanları), Harry'nin yanlışlıkla adamın üzerinde deney yaptığı bir kara büyüü patlattığını ve Madam Pomfrey'in onu iyileştirmeye çalışırken kara büyüü bulmasının ardından adamın tutuklandığını düşündü.

Herkesin onun hakkında yaptığı dedikodular ve fısıldaşmalar yüzünden, Harry görünmezlik pelerinini tekrar giymiş diledi, böylece dedikoducu güruhtan kaçabilecek, ama daha da önemlisi, asayı gizlice dinleyip Quirrell'in gerçek kaderinin ne olduğunu öğrenebilecekti. Harry'nin adamın çoktan öldüğünden pek şüphesi yoktu, muhtemelen Harry'nin onu yakmasından ziyade, Voldemort'un bir korkak gibi kaçmasından dolayı. Ama o ve Hermione kesin olarak öğrenene kadar, geleceğe dair yaptıkları hiçbir tahminin doğru emin olamazlardı.

Quirrell'in yerine, Harry ve Hermione'nin ilk yıllarda nefret etmeye başladıkları ders kitabının kopyalarını getiren Wilbert Slinkhard geldi. Harry Umbridge yüzünden kitaptan ne kadar nefret etse de, Profesör Slinkhard'ın iyi biri olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Profesör ve kitabı, zaten çoğunlukla teorik bir ders almış olan birinci sınıf öğrencileri için iyi bir giriş niteliğindeydi. Slinkhard bile kitabının birinci sınıfın üzerindeki öğrenciler için uygun olduğunu düşünmüyordu.

Noel'den sonra, Harry'nin pelerini ona ilk seferkiyle aynı şifreli mesajla geri döndüğünde (gerçi Harry bu kez Dumbledore'un el yazısını altıncı yılında tanıdıktan sonra), Harry ve Hermione bir Hortkuluk bulmak için kaleyi araştırmaya başladılar. Bu, saman yığınlarıyla dolu bir ahırda iğne aramaya benziyordu. En olası olduğunu düşündükleri yeri çoğunlukla kontrol edememeleri de pek yardımcı olmuyordu. İkisi de Sırlar Odası'nın, günlüğü ele geçirene kadar yasak bölge olduğuna karar vermişti.

Lucius Malfoy'un, günlüğü Ginny'ye yerleştirmeden önce Oda'nın açıldığını halinde planlarını değiştirmesi riskini göze alamazlardı. O günlüğe sahip olduklarında, harekete geçmek için çok daha özgür olacaklardı.

Harry öğretmenlerin Quirrell hakkında neler söylediklerine kulak misafiri olmaya çalışmıştı, ama ne yazık ki personel dedikoduları o zamandan beri devam ediyordu, yine de Harry, Profesör McGonagall'ın Hermione'ye ne zaman çıkma teklif edeceği konusunda Profesör Sprout ile bahse girdiğini keşfetti. McGonagall bunun üçüncü yılının ilk Hogsmeade hafta sonu olacağına on galleon yatırmıştı. Okul yılının geri kalanı olaysız geçti. Hortkuluk olabileceğini düşündükleri hiçbir şey bulamadılar ama hem kullanılan hem de kullanılmayan tüm sınıfları kontrol etmişlerdi. İkisi de yıl sonu sınavlarını kolaylıkla geçtiler; Hermione tam not alarak birinci olurken, Harry birkaç E ile çoğunlukla O aldı ve genel olarak yılın ikinci öğrencisi oldu; bunu ilk kez yapan insanlarla yarıştıkları biraz bekliyorlardı.

AN.

İlk yılın bu kadar geçirildiği için üzgünüm, ancak için aklımdaki fikir, zaman yolculuğunun Harry'yi esasının bağına geri götüreceği ve Quirrell'i erken çıkarırsanız ilk yılda anlatacak çok fazla hikaye kalmayacağı yönündeydi.

Bu kurguda Harry ve Hermione'nin Dumbledore'un Grindelwald ile bağlantısını hiç öğrenmediklerini, Snape'in casus olduğunun hiç ortaya çıkmadığını, Ron'un hiç geri ve Harry'nin kendisinin bir hortkuluk olduğunu bilmediğini unutmayın. Dumbledore'a zaman yolculuğu yaptıklarını söylemiyorlar çünkü zaman çizgilerini korumak ve onları korumak için onları unutacağını düşünüyorlar, hala onun iyi bir adam olduğunu düşünüyorlar.

Önümüzdeki birkaç saat içinde Patreon sayfamda 3. ve 4. bölümleri yayınlayacağım. bu, bu kurguya diğer kurgumla aynı 2 bölüm tamponunu verecek.

[Patreon.com/Lowten](https://www.patreon.com/Lowten)

Jack Schriner'e yaratıcılığımıza sponsor olduğu için özel

teşekkürler. <https://discord.gg/ZxJhbDRZ> uyuşmazlığımıza

katılmak için.

Bölüm 3

Bölüm 3: Bölüm 3

(Notlar için bölümün sonuna bakınız.)

Üçüncü Bölüm

Harry'nin yazı harika bir başlangıç yapmıştı. Hermione onun arkasından iş çevirmiş ve Londra'da ailesiyle vakit geçirmesini ayarlamıştı. Aslında Harry Dursley'lerle gitmeyi, sonra da o gece sıvışıp Şövalye Otobüsü'yle Sızdıran Kazan'a dönmeyi planlamıştı. Ancak Hermione ailesine bu konudan bahsetmiş ve Harry'nin akrabalarının çok dindar olduklarını ve Kral James'in Büyülü insanlar konusundaki görüşüne katıldıklarını söylemişti: "Bir cadının yaşamasına izin vermeyeceksin.

Bunu ve Harry'nin kendisine miras kalan parayla büyü bir pansiyonda oda tutmayı planladığını duyan Bay ve Bayan Granger, Harry'nin yazı onlarla geçirmesini ayarlamışlardı. Görünüşe göre, Hermione Dursley'lere ailesinin telefon numarasını verdikten ve anne babasının Londra'da kendi muayenehanelerini işleten son derece sıradan diş hekimleri olduğuna dair güvence verdikten sonra, Vernon Enişte Granger'ları aramaya razı , onlar da Harry'yi yaz boyunca yanlarında tutmak için izin almışlardı.

Granger'ların evine dönüş yolu, Harry'nin daha önce Surrey'de yaşadığı yolculuktan çok daha kısaydı. Ama yine de, eğer ağır okul çantalarını taşımak zorunda kalmasalardı, Granger'lar King's Cross'a yürüyerek sadece 45 dakika uzaklıkta yaşadıkları için arabaya bile ihtiyaçları olmayacaktı. Granger'larla yaşamak Dursley'lere kıyasla gece ve gündüz gibiydi. Örneğin, Dursley'ler kızartılmamış ya da tereyağına batırılmamış (hatta bazen ikisi birden) hiçbir şey yemezlerdi. Ancak Granger'ların bir fritözü bile yoktu ve çok daha sağlıklı yiyecekler yiyorlardı. Grangerlar

insanlara karşı sıcak ve nazik davranırken, Dursley'ler her zaman önemli ve başarılı oldukları imajını korumaya çalışıyorlardı.

Şimdiye kadar geçirdiği en iyi yazdı, en ilk haftadan sonra, çünkü Hermione önce ödevlerini yapmaları için ısrar etmişti. Özellikle Harry için, aynı zamanda bir fırsatlar yazıydı. Şövalye Otobüsü yaklaşık iki sterlin karşılığında onları Büyük Britanya adasında istedikleri yere götürebiliyordu. Böylece, Harry'nin erişebildiği altınla, yaşlı Granger'lar dişlerini tamir ederken ikisi ülkeyi dolaştı. Önce Godric's Hollow'u ziyaret ettiler, böylece Harry bu sefer etrafta sinsice dolaşıp Bathilda Bagshot kıyafeti giymiş bir yılan tarafından rahatsız edilmek yerine ailesini doğru dürüst ziyaret edebildi. Hermione harçlığının bir kısmıyla yerel bir manavdan birkaç çiçek aldı ve onları mezara koydular.

"Selam anne, selam baba. Daha önce gelemediğim için üzgünüm. Yoksa geldim mi? Senin olduğun yerde zaman nasıl işliyor bilmiyorum. Belki olanları ve Hermione'yle benim nasıl geri döndüğümüzü görmüşsündür. Bu arada bu Hermione. İnanılmaz biri, bazıları ona çağımızın en zeki cadısı diyor. Öyle de, ama ben ona böyle demeye pek meyilli değilim. Bunu hak etmediği için değil, hak , ama bana göre o tanıdığım en harika insan. Akli başında herhangi bir insan çılgılık atarak kaçmak isterken o benim yanımda durdu. Eğer o olmasaydı, kadar uzun süre hayatta kalabileceğimi sanmıyorum."

Konuşması boyunca yanakları kızarmış bir halde orada duran Hermione söze karıştı. "Mr ve Mrs Potter, onu dinlemeyin, Harry'nin kendisi de çok şaşırtıcı. Evet, onun yanında durdum ve durduğum için de yaptığı şeyleri gördüm. O gerçekten harika bir insan, durduğum için kendimi ayrıcalıklı hissediyorum. Gurur duyulacak bir evlat yetiştir." Bu Harry'nin yüzünü kızarttı ve konuyu değiştirerek ailesinden geriye kalanlara hayat hikâyesini anlattı.

Yine de sadece geçmişin ürkütücü hatıralarını ziyaret etmediler. Daha eğlenceli yerleri de ziyaret etme fırsatı buldular; plaj, seyahat ücretsiz bir gün olduğu için düzenli olarak tercih edilen bir yerdi, özellikle de yanlarında içecek ve öğle yemeği getirdilerse

Sahildeki pahalı bir dükkândan öğle yemeği alıyorlardı. Yine de çoğu zaman kendilerine dondurma alacak kadar para buluyorlardı.

Ayrıca önümüzdeki yıl için bazı planlar yaptılar. Birincisi ve en önemlisi günlüğü ele geçirmektir. Onu ele geçirdiklerinde, hareket edebilecekleri çok daha fazla alan olacaktı. Harry bir kez daha gecenin bir yarısı Dobby'den bir ziyaret aldı ve ona Hogwarts'a dönmenin çok tehlikeli olduğunu söyledi.

"Dobby, bir soruma cevap vermeni istiyorum. Söz veriyorum, genel olarak elflerle ilgili, efendinle ilgili değil, tamam mı?" Harry sordu ve elf başını sallayınca Harry devam etti. "Sana bir şey söylesem, efendine zarar vermeyecek ama efendinin planladığı bir şeyin işe yaramayacağı anlamına gelecek bir şey, sen ya da herhangi bir elf sana söyleneni efendine söylemeyebilir mi?"

Dobby bir an için düşünceli görünüyordu. "Dobby söylemek zorunda kalacağını düşünüyor. Dobby istemese bile," diye üzüntüyle cevap verdi küçük adam.

"Lanet olsun. Bak Dobby, buna inanmakta güçlük çekeceğini biliyorum ama Hogwarts benim için daha güvenli. Senin bilmediğin şeyleri bildiğimi anlamamı istiyorum. Sana söz veriyorum, efendinin planı ne olursa olsun okulda ölmeyeceğim."

"Umarım haklısınızdır, Yüce Harry Potter efendim, ama sizin için korkuyorum." Bununla birlikte elf uzaklaştı. Ertesi gün Harry Hermione'ye ziyaretten bahsetti ve elfi kurtarmak için bir yol bulmaya başladılar.

Eylül ayının başında Harry dürüstçe, hiç bu kadar iyi bir yaz geçirmediğini söyleyebilirdi. Birkaç gün önce Diagon'a gitmişlerdi, ne yazık ki bir kez daha Lockhart'ın imza günüyle aynı güne denk gelmişti. Harry, Quality Quidditch Supplies'dan bir Nimbus 2000 aldı. 2001'i almayı düşündü, ama ona ihtiyacı olmadığını biliyordu ve 2000'in 100 Galleon'una (yaklaşık 500 pound) karşılık 2001'in 150 Galleon'u ya da 750 pound'u buna değmezdi. Tabii ki bu Harry'nin 45 dakika boyunca seçimini tartışmasına engel olmadı ve Hermione'nin nefesinin altında 'erkekler' hakkında mırıldanmaya başlamasına neden oldu,

ailesini çok eğlendirdi. Gerçi Harry yirmi dakika geçmeden, Gilderoy Lockhart Harry'yi fotoğraf çektirmek için kandırmaya çalıştığında Hermione'yi güldürmüştü, Harry de kendini beğenmiş herifi kışının üstüne oturtup yüksek sesle bir yabancının onu nasıl yakalamaya çalıştığını anlatmaya başlamıştı. Harry kabul etmek zorundaydı ki, abartılı giyinmiş tavus kuşunun yerdeki görüntüsü oldukça komikti.

İnsanlardan birkaçı Harry'nin Lockhart'ın kim olduğunu bilmemesine şaşırdı, ama Harry bu garip adamın Yaşayan Çocuk'u yakalamaya çalışan, Adı Lazım Değil'in bir sempatizanı olabileceğini söylediğinde kalabalık çoğunlukla Harry'nin tarafındaydı. Lockhart Harry'den özür dilemek zorunda kaldı ama ne yazık ki bu özür yine de Prophet'ın baş sayfasında yer aldı, ama en azından bu kez başlık 'Lockhart Harry Potter'ı yakalamaya çalıştı' şeklindeydi. Biraz sansasyonel ama gerçektir ve hikaye gerçeği iyi bir şekilde anlatıyordu.

Harry, Ginny'yi ailesiyle birlikte gördüğünde kalbinin durduğunu hissetti. Onu bir önceki yıl görmemişti ve tıpkı o zamandan hatırladığı gibi görünüyordu. Küçük ve ateşli, ama yine de utangaçtı; birkaç yıl içinde olacağı gibi doğanın gücü değildi. Yine de eğer başarılı olursa, aşık olduğu o kadın olmayabilirdi. Her şey planlandığı gibi giderse, Ginny yazlarını bir grup kanunsuzla birlikte adresinde saklanarak geçirmeyecek, Sihir Bakanlığı'na baskınlar düzenlemeyecek ya da okula giren Ölüm Yiyenlerle savaşmayacaktı. Bir daha asla onun Ginny'si olamayacaktı. Harry, Hermione ona sarılırken uzaktan onu izledi, bu onun için daha iyi olsa bile, onun kızın kaybının yasını tuttu. Yine de, parlak gümüş rengi saçlarının uzun buklelerinin efendisi Malfoy Senior, günlüğü Ginny'nin yeni okul malzemelerinin arasına sokmak için Arthur Weasley'yle itişip kakıştığında Hermione Harry'yi tutmak zorunda kalmıştı.

Eylül ayı geldi ve beraberinde okula dönüşü de getirdi. King's Cross ve Platform 9 ¾ her zamanki gibi kaotikti. Baykuşlar ciyaklıyor, kediler miyavlıyordu ve tabii ki Weasley'ler geç kalmıştı. Harry ve Hermione birkaç tanıdık yüz gördüler; bazıları

mutlu bir şekilde (Luna ve Colin gibi), diğerkleri ise daha az sevgiyle (Romilda Vane gibi). Harry bu kez sıralamayı görebildi. Dobby'nin bariyeri tekrar mühürlemeye çalışacağından endişelenmişti, ama yol açık kalmıştı. Çok geçmeden, okul müdürü yıl başı konuşmalarını yapıyor ve onları yataklarına yolluyordu.

---//---

Harry Hermione'ye yaz boyunca hazırladıkları iksir şişelerinden birini uzattı. Görünüşe göre İz iksirleri algılayamıyordu ve iksir kitleri olduğu için yapabilecekleri pek çok şey vardı, gerçi annesi birkaç kez yaptıkları şeylerden biri mutfağı kötü bir kokuyla doldurduğunda şikayet etmişti.

Hermione şişeyi cüppesinin cebine koydu ve yatakhanedeki odasına doğru ilerledi. Lavender, Pavarti, Fay ve Lilly çoktan orada üstlerini değiştiriyorlardı. "Selam çocuklar. Yazınız iyi geçti mi?" Hermione sordu; ziyafet sırasında onlara dedikodu yapacak kadar yakın oturmamıştı.

"Oldukça iyi, bir kısmı için Hindistan'daki ailemi ziyaret etmem gerekti ama o kadar da kötü değildi." Pavarti yanıtladı. "Seninki nasıldı?"

"İiydi. Harry yazı benim evimde geçirdi. Şövalye Otobüsü'yle sahile giderek çok zaman geçirdik," diye itiraf etti Hermione.

Lavender bu bilginin üzerine hemen atladı. "Ailen bütün yaz boyunca erkek arkadaşınla kalmana izin mi verdi? Bir erkekle kalmak isteseydim babam çıldırırdı."

"Harry benim erkek arkadaşım değil." Hermione itiraz etti.

"Lütfen, sizin bir çift olduğunuzu düşünmeyen tek kişi sen ve Harry. Hep birliktesiniz, belli ki birbirinize değer veriyorsunuz. Er ya da geç ikiniz de uyanıp bunun farkına varacaksınız," diye alay etti Lavender, ama iyi huylu bir şekilde.

Hermione sandığından gece giysilerini çıkarırken, "Harry beni görmüyor," diye ısrar etti. Cho ve Ginny gibi güzel, sportif kızlardan hoşlanıyordu. Hermione bunu önceki zaman çizgisinden biliyordu ve bu ona göre değildi.

"Harry henüz hiçbirimizi öyle görmüyor. Biliyorsun erkeklerin olgunlaşması daha uzun sürer," diye araya girdi Lilly. "Ona birkaç ay, en fazla bir yıl ver, o zaman olgunlaşacak. Eminim kafasında bir numara sen olacaksın, Hermione."

"Bu doğru, Harry bizim sınıfın en genci. Sadece sabırlı olman gerekiyor, Hermione," dedi Lavender geceliğini giyerken.

Hermione onları ikna etmeye çalışmaktan vazgeçti; kararlarını çoktan vermişlerdi ve Harry'yi başka biriyle görmek onları ancak ikna edebilirdi. Harry'nin ondan o şekilde hoşlanmadığını biliyordu, daha fazlasını umarak kendini tekrar incitmesine izin vermeyecekti. gece için üstünü değiştirmeyi bitirdi, gecenin bir yarısı tuvalete gitmesi gerekirse diye sabahlığını yatağının yanına, normalde sakladığı yere astı. Şato, bir tane olmaması için fazla cereyanlıydı. Ve iksir şişesini elbisesinin cebine koydu.

Hermione daha sonra bir kitap çıkardı (ne yazık ki Lockhart'ınkilerden biri, ama onu parçalara ayıracaksa tekrar gözden geçirmesi gerekiyordu) ve okumak için yatağa yerleşti. Ancak, sadece okumuş için okumuyordu, oda arkadaşlarının uykuya dalmasını bekliyordu. Sonunda, gece yarısına çeyrek kala fark edilmeden dışarı çıkabileceğinden emin oldu. Sabahlığını ve pofuduk terliklerini giydi ve oda arkadaşlarından birinin tuvalete gitmek için uyanma ihtimaline karşı yatağının perdelerini çektikten sonra odadan çıktı.

Hermione olabildiğince sessiz bir şekilde sarmal merdivenlerden aşağı inerek Gryffindor birinci sınıf kızlarının yatakhanesine ulaştı. Kapıyı olabildiğince sessizce açtı ve odaya . Cebinden iksir şişesini çıkardı ve açtı.

İksir hemen odayı hafif bir pusla dolduran bir buhar yaymaya başladı. Şişeyi yere bıraktı ve sonra tekrar

beklemek için bir oda. Kullandığı iksir, uyku ilacının yasadışı bir versiyonuydu; buharlar, yeterince soluyan herkesi dört ila altı saat arasında uyutuyordu. İksir, etkileri nedeniyle değil, çoğunlukla tam da onun yapmak üzere olduğu şeyi yapan insanlar tarafından kullanıldığı için yasa dışıydı (gerçi o bunu çoğundan daha az bencilce bir nedenle yapıyordu).

Beş dakika sonra odaya girip birinci sınıftaki kızları kontrol etti ve tahmin ettiği gibi hemen uyuduklarını gördü. Hermione Ginny'nin yatağına doğru yürüdü, bu boş şişeyi de cebine attı.

Ginny'nin sandığını çıkardı, açtı ve Tom Riddle'ın günlüğünü başladı. Sorun şuydu ki... orada değildi. Hermione günlüğün nerede olabileceğini bulmaya çalışırken beynini zorladı, sonra da bu kadar aptal olduğu için yüzünü buruşturdu. Elini Ginny'nin yastığının altına kaydırды ve deri kaplı bir kitabın sıcak yumuşaklığını hissetti. Kitabı çıkardı ve gözleri sorun öncesinden hatırladığı günlüğe takıldı.

Kitabı cebine koydu ve odadan sıvıştı. Yatakhaneşine gitmek yerine, ortak salona indi ve sonra erkek merdivenlerinden yukarı çıktı.

Harry'yle yaz boyunca pek çok şey planlamış ve işlerin nasıl gidebileceğini de tartışmışlardı. Günlüğü Ginny'den sadece Gryffindor kızları çalmış olabileceğinden, eğer biri (Ginny ya da bir profesör) kayıp kitabı arıyorsa, onun ve diğer kızların yatakhaneleri aramak için en mantıklı yerlerdi. Bu yüzden kitabı Harry'nin sandığına koydu ve sabahleyin güvenli bir yere saklayacaklardı. Kimsenin bulamayacağı bir yere.

---//---

Harry'nin dönemin ilk günü uyandığında yaptığı ilk şey sandığını kontrol etmek oldu. Eşyalarının arasında küçük kitabı görünce kendi kendine gülümsedi. Hızlıca sabah rutinini uyguladı ve giyindi. Günlüğü görünmezlik peleriniyle birlikte cebine koydu ve Hermione'yi aramak için ortak salona indi. Oradaydı, bir kanepede uyukluyordu. Günlüğü almak için gecenin yarısını ayakta geçirmişti, yani bu mantıklı. Onu nazıkçe uyandırdı ve ona bir zekâ keskinleştirici iksir verdi. Bir iksir hazırlamışlardı.

tatil boyunca bir sürü basit iksir kullandım ve zekâ keskinleştirici de bunlardan biriydi. Etkisi bir muggle enerji içeceğine benziyordu, sadece daha güçlüydü ve kafeinden alabileceğiniz gerginlik hissi yoktu. Ayrıca etkisi yaklaşık sekiz saat sürüyordu, yani az uyuduğunuz bir okul ya da iş günü için mükemmeldi. Harry bütün iksirleri almıştı, çünkü Hermione'nin Flourish and Blotts'tan aldığı kitaplarla doldurduğu bagajında yer vardı.

"Harry?" Uykulu Hermione onu uyandırırken sordu.

"Evet, iç bunu." İksiri ona uzattı.

Hiç düşünmeden içti, tadına bakıp yüzünü buruşturdu ve Harry onun yüzünün saniyeler içinde uykulu ve sevimli halden uyanık hale geçişini izledi. "Günaydın Harry. İyi uyudun mu?"

"Evet." Soruya cevap vermedi çünkü onun cevap vermediğini biliyordu. Bunun yerine alçak bir sesle, "Görüyorum ki verimli bir gece geçirmişsiniz." dedi.

Başını salladı. "Onlar sende mi?" Günlüğü ve pelerini kastederek sordu.

"Planladığımız gibi," dedi başıyla onaylarken.

İkisi ortak salondan çıktılar ve yürürken Harry görünmezlik pelerini taktı. Pelerin kesinlikle gerekli değildi, ama Hortkuluklarla uğraşırken aşırı ihtiyatlı olmanın bir zararı yoktu. Pelerinin içine yazmak için onu çektiğini hissedebiliyordu. Tom'la alay etmek, ona sırrı nasıl bildiğini ve günlüğü nasıl yok anlatmak istiyordu ama günlüğü bir an önce onun elinden almak daha güvenliydi.

İkinci kattaki kızlar tuvaletine varana kadar okulun içinde yürüdüler ve içeri süzöldüler. İnleyen Myrtle her zamanki gibi depresif bir halde odada dolanıyordu. Hermione onunla konuşmaya başladı, odayı amacına uygun kullanırken nazik olmaya çalışıyordu. Ancak nihai amacı, Harry'nin Sırlar Odası'nı açıp günlüğü içeri atabilmesi için dikkat dağıtmaktı. Tabii ki, ne kadar

Hermione dostça davranmaya çalışırken, Myrtle her şeyi yanlış anladı ve tuvaletlerden birine daldı.

Harry Hermione'nin ne yaptığını görmezden geldi ve Myrtle gittikten sonra Harry lavabonun arkasındaki kapağı açtı ve günlüğü içine atıp tekrar kapattı. Hermione kabinden çıktı, ellerini yıkadı ve Harry onu takip ederken odadan çıktı. Tuvaletlerden uzaklaşıp tek başlarına bir koridora çıktıklarında, Harry pelerini çıkarıp cebine soktu.

"Her şey gitti mi?" Hermione onun ortaya çıktığını görünce sordu.

"Plan mükemmel işledi. Hortkuluk Oda'da ve benim dışımda hiç kimse şimdilik oraya giremiyor." Harry cevap verdi.

İki komplocu, iyi bir iş çıkarmanın mutluluğuyla kahvaltıya doğru yola . Çok geçmeden tam bir İngiliz kahvaltısına yumuldular ve her ikisi de sağlıklı olmayan hak ettiklerine karar verdiler.

---//---

Harry Karanlık Sanatlara Karşı Savunma sınıfının arka sıralarında oturmuş, kahkahalara boğulmamaya çalışıyordu. Hermione dersin başında elini kaldırıp kitapları hakkında sorular sormaya başlamıştı o devam ettikçe Lockhart daha da telaşlanıyordu.

"Year with the Yeti adlı kitabınızda, 1984 yılının Ekim ayı ile 1985 yılının Ağustos arasındaki dönemi Tibet dağlarında Yeti ile geçirdiğinizi söylüyorsunuz, doğru mu?"

"Oldukça doğru, bayan?"

"Granger, efendim. Eğer Tibet'te Yeti ile birlikteyseniz, nasıl oluyor da Cadılarla Tatil kitabınızda 85 yılının Şubat ayında cadılar tarafından kaçırıldığınızı iddia ediyorsunuz? Cadı meclisi İrlanda'daydı. Aynı anda hem İrlanda'da hem de Tibet'te bulunmuş olamazsınız."

"Ah, editörüm tarihlerde bir hata yapmış olmalı. Dikkatimi çektiğiniz için teşekkür ederim Bayan Granger, Gryffindor'a 5 puan."

Hermione devam ettiğinde kendini beğenmiş adam tüm sınıfa dönmek üzereydi. "Muhtemelen yeni bir editör bulmalısın çünkü Trollerle Seyahatler, Vampirlerle Yolculuklar ve Canavarlarla Yağmacılık'ta da aynı hatayı yaptılar, yakuza taklidi yapan Japon kappa çetesini ele aldığı bölümde." Hermione tutarsızlıklara dikkat çekmeye devam etti ve 8 yıllık macerası boyunca 102 ay boyunca bir sürü şey bulduğunu söyleyerek bitirdi.

Lockhart, epeyce patırtı ettikten sonra, sınıfını rayına oturtmayı başardı ve Harry'nin sınıfta ilk kez acı çektiği ve Harry'nin cevaplarını hazırladığı testi verdi:

1. Gilderoy Lockhart'ın en sevdiği renk nedir?

Gümüş, ama sadece kendi yansımasına bakabileceği kadar parlaksa

2. Gilderoy Lockhart'ın gizli tutkusu nedir?

Merlin'den daha ünlü olmak

3. Sizce Gilderoy Lockhart'ın bugüne kadarki en büyük başarısı nedir?

Kitaplarında iddia ettiği şeylerden herhangi birini yapmak için yeterli yeteneğe sahip olduğuna dünyayı ikna etmek

4. Gilderoy Lockhart'ın en sevdiği hayvan nedir?

Tek boynuzlu atlar, çünkü kullandığı saç iksirini yapmak için güçlü tek boynuzlu at kuyruğu kılına ihtiyacı var

5. Gilderoy Lockhart kaç kez Witch Weekly'nin En Büyüleyici Gülümseme ödülünü kazandı?

Önemli değil, gülümsemeyi başarmak için iksir kullandığından tüm ödüller kaldırılmalıdır.

6. Gilderoy Lockhart'ın ayakkabı numarası kaç?

6 numara ama kimse vücudunun bazı kısımlarının ne kadar küçük olduğunu fark etmesin diye ayaklarına 10 numara ayakkabılar yapıştırmak için tılsımlar kullanıyor.

7. Gilderoy Lockhart'ın en sevdiği tüy kalem türü

nedir? Tembel olduğu için yazmayı onun yerine yapabilecek bir kalem.

8. Gilderoy Lockhart'ın en sevdiği kitap nedir?

Kendi fotoğraf albümü

9. Gilderoy Lockhart'ın en sevdiği yazar kimdir?

Gilderoy Lockhart, başkası tarafından yazılmış hiçbir şeyi okuma zahmetine girmemiştir.

Harry her soruyu benzer yanıtlarla doldurarak devam etti. Bitirdiğinde, gülmek için kendini zor tutuyordu.

50. Gilderoy Lockhart'ın doğum günü ne zaman ve ideal hediyesi ne olurdu?

Profesörün doğum gününü hatırlatmamıza ihtiyacı varsa, belki de öğretmenlik ona göre bir kariyer değildir. Hediye gelince, zavallı bir aptalın ona yaptıkları bir şeyi anlatmasını çok ister, böylece Lockhart hafızalarını silebilir ve bir sonraki kitabında bunu kendisinin yaptığını iddia edebilir.

Arkasına yaslandı ve diğer öğrencilerin testlerini bitirmelerini bekledi. Daha sonra Hermione'ye göstermek üzere testin bir kopyasını Gemino'ya verdi ve çantasına attı. Hermione de sınavını bitirmişti ve neden sınavın bir kopyasını çıkardığına şaşırılmış bir şekilde ona bakıyordu ama hâlâ sınava giren öğrenciler olduğu için ona ne sormadı.

Neredeyse on dakika sonra Lockhart hepsine kalemlerini bıraktırıp testlerini öne doğru uzattırdı. Testleri gözden geçirmeye başladı, "Görünüşe göre kitaplarımı yeterince dikkatli okumamışsınız, neredeyse hiçbiriniz bir avuç sorudan fazlasını bilememişsiniz..." diye yorum yaptı ve Harry'nin kendi testi olduğunu düşündüğü şeyi okuyarak devam etti. Kâğıttaki cevaplara bakarken biraz telaşlı görünüyordu.

"Ah... ah..." Lockhart'ın beyni yeniden başlatılırken, sonunda bir hareket tarzına karar vermeden önce söylediği tek şey buydu. "Bay Potter, lütfen dersten sonra kalabilir misiniz?"

"Evet efendim."

Dersin geri kalanı sorunsuz geçti, gerçi bu daha çok Hermione'yle ilgiliydi, Cornish pixie'lerini daha kafeslerinden çıkmadan hareketsiz hale getirerek ilk derslerinin belirleyici özelliği olan kaosu önledi.

Ders bitip herkes teneffüse çıkmak için ayrıldığında, Harry çantasını topladı ama gitmedi. Profesörünün hafıza tılsımları konusunda ne kadar özgür olduğunu bilen Harry, asasını masasının üzerinde, ama çabucak alabileceği bir yerde tuttu.

"Harry, seninle test cevapların hakkında konuşmak istiyorum," dedi Lockhart, masasının yanında durup etkileyici görünmeye çalışarak.

"Peki ya benim cevaplarım?" Harry gözünü kırpmadan adama baktı.

"Bak Harry, iyi bir şakayı herkes kadar ben de severim, ama de fazla ileri gitmedin mi?" Harry buna gülümsedi. Kendini tutamadı. "Ama bütün sınav bir şakaydı, değil mi efendim? Yani bu Karanlık Sanatlara Karşı Savunma, değil mi? En sevdiğiniz rengi ya da doğum gününüzün ne zaman olduğunu bilmek hangi karanlık sanatlara karşı koyabilir ki?"

Lockhart bu sözlere homurdandı ama Harry fark etmemiş gibi davrandı.

"Yine de, eğer gerçekten çok ileri gittiğimi düşünüyorsan, testi Profesör McGonagall'a götürebiliriz. Eminim görür görmez ne yapacağını bilecektir," diye zorladı Harry, Lockhart'ın yaşına bakılırsa, McGonagall'ın Hogwarts'tayken onun öğretmeni olduğunu biliyordu ve Harry, kendini beğenmiş tavus kuşunun, verdiği benmerkezci testi görmesini istemeyeceğine bahse girmişti.

"Bu sefer buna gerek olacağını sanmıyorum. Bir dahaki sefere bunu daha ciddiye alın Bay Potter." Ne kadar gergin olduğunu yücegönüllü davranarak gizlemeye çalıştı ama sesindeki titreme her şeyi ele veriyordu. Belki bu sefer moron öğretmeye odaklanırdı.

Harry sınıftan çıktığında Hermione'nin yüzünde hafif endişeli bir ifadeyle onu beklediğini gördü. "O neydi öyle Harry?" diye sordu. Harry testin kopyasını çıkardı ve ona uzattı. Hermione'nin gözleri cevapları hızla taradı, önce sıırttı ama okudukça daha da endişelendi.

"Ne düşünüyordun Harry!?" Sonunda kız öfkeyle testi Harry'nin eline geri verdi.

"Pezevengin bir ya da iki yüz basamak aşağı indirilmesi gerektiğini." Harry, Hermione'nin neden bu kadar kızgın olduğunu anlamayarak cevap verdi.

"Peki ya geçen sefer kendisine yaptığı gibi seni de unutmayı başarsaydı!? O zaman ne olurdu? Bu beni nerede bıraktı? Neler bilen tek kişi, Voldemort'u durdurmanın bir yolunu bulmam gerekecek, konuşabileceğim kimse olmadan tek başıma kalacağım! Daha dikkatli olmalısın, yoksa yaptığımız her şey daha başlamadan yok ," diye öğüt verdi Hermione.

Harry şimdi kendini kötü hissediyordu. Hermione haklıydı, Harry Lockhart'a karşı kazanabileceğinden emin olsa bile, Lockhart'ın şanslı olma ihtimali her zaman vardı. Hermione'yi bu yükün altında bırakabilirdi, peki ne için? Önemi bile olmayan birine karşı ucuz puanlar toplayabilmek için. "Hermione, özür dilerim. Bu şekilde düşünmemiştim. Sadece bana yapmaya çalıştığı şeyden sonra karşı ucuz puanlar toplamaya çalışıyordum..." dedi neredeyse

've Ron', ama bu Hermione'yi daha da kızdırmanın kesin bir yoluydu. Onları terk ettiği için kızıl saçlıya karşı hâlâ kin besliyordu.

"Bırakalım Harry, bunun için kavga etmek istemiyorum. Gidelim ve bundan sonra ne yapacağımızı planlayalım." Hermione rahatladı ve ona doğru eğildi. Kemiklerini kıracak bir sarılma değildi bu, ama belli ki bir süre ona yakın olmaya ihtiyacı vardı, bu yüzden Harry kolunu Hermione'ye doladı.

Quidditch seçmeleri dönemin üçüncü haftasıındaydı ve Harry Nimbus 2000 ile gelip snitch'i yakalama becerisini gösterdiğinde, Oliver Wood Harry'ye takıma katılması için adeta yalvardı. O da bunu yapmaya karar verdi, Quidditch hayatında olup biten her şeyden uzaklaşmak için iyi bir fırsattı. Ancak bu Hermione'nin, kalede saklı olan Hortkuluk'u aramaya zaman ayırmadığı için onu azarlamasına engel olmadı.

patreon.com/lowten adresinde beni destekleyen insanlara teşekkür ederim harika insan Jack Schriner'a özel teşekkürler

her zaman olduğu gibi patreon'da sonraki iki bölüm zaten var

sohbet etmek isterseniz discord sunucuma katılabilirsiniz
<https://discord.gg/VECwTrGkst>

Bölüm 4

Bölüm 4: Bölüm 4

(Notlar için bölümün sonuna bakınız.)

Bölüm 4

Hortkuluklardan ilkinin ele geçirdiklerine göre, Harry ve Hermione'nin artık hareket edebilecekleri bir alanları vardı. İlk işleri Kilkuyruk'tu. Sirius Azkaban'dan çıkana kadar Grimmauld 12 numaraya girebilmelerinin hiçbir yolu yoktu. Sirius'u dışarı çıkarmanın en iyi yolunun ne olduğu konusunda uzun süre tartışmışlardı ve bulabildikleri tek işe yarar seçenek, onu bir duruşmaya çıkarmak için fareyi kullanmaktı.

Fareyi yakalamak gülünecek kadar kolay olmuştu. Deatheater, cinayet girişimini ayarlamasına yardım ettiği hiçbir şey beklemiyordu. Bu yüzden, sessiz büyü yapma konusunda hâlâ usta olan Harry, kızıl saçlı tehditkârla birlikte onun yatağının yanındaki yatakta fareyi sersemletmişti. Harry daha sonra fareyi Hermione'nin biberle doldurduğu kırılmaz bir kafese tıkmıştı.

Harry bunu yaparken Hermione'nin işi daha zordu. Farenin bir animagus olduğunu bildiklerini söylemenin bir yolunu bulmaları gerekiyordu ve bunu yapabilecek tek şey Çapulcu Haritası'ydı. Ama ikizlerin ondan ayrılmaya hazır olmalarına imkân yoktu. Geçen sefer Harry' kız kardeşlerini Sırlar Odası'ndan kurtarması, ikisinin Harry'ye haritayı verecek kadar borçlu olduklarını hissetmelerini sağlamıştı. Harry ve Hermione de Ginny'ye bir daha böyle bir şey yaşatmak istemiyorlardı. Ginny ve Harry sahip oldukları şeye bir daha asla sahip olamayacaklardı, ama bu Harry'nin umursamadığı anlamına gelmiyordu. Böylece Hermione, Harry'nin görünmezlik pelerininin altında, her ihtimale karşı kendisine uyguladığı bir sürü susturma ve tespit edilmeme tılsımıyla ikizlerin yatakhaneğine girdi.

Önce çağırma tılsımını denedi ama hiçbir şey olmadı, bu da muhtemelen sandıklardan birinde olduğu anlamına geliyordu. Hermione, biliyordu ki

ikizler, ilk sandığı açmadan önce bir susturma büyüü yaptılar. Görünüşe göre bu iyi bir karardı, çünkü sandığı açar açmaz gürültülü görünen bir sürü şey hareket etmeye başladı. Hermione çağırma tılsımını tekrar denedi ve şansı yaver gitti, harita ikizlerin kullandığı *Standart Büyüler Kitabı - Dördüncü Sınıf* kopyasından kayarak çıktı. Hermione, Harry'nin kaleme aldığı, haritayı aldıkları şekilde aldıkları için özür dileyen, *'Prongs'un oğlu'* diye imzaladığı bir mektubu uzattı. Bunun ikisinin de haritayı kaybetmelerinin acısını hafifleteceğini umuyorlardı. Sandığı kapattı ve yataktan dışarı çıktı.

Weasley'lerin hepsi kayıp eşyaları yüzünden çılgına dönmüştü. Harry hangisinin kendi sandığını (ve kuledaki diğer bütün öğrencilerin sandıklarını) karıştırdığını *bilmiyordu*, ama kızların da saldırıya uğradığını düşününce Ginny'den şüpheleniyordu. Ron her yerde faresini ve ikizler de huysuzdu. Ginny'nin eski zaman çizgisinde de aynı şeyi yaptığı düşünülürse, Harry ve Hermione eşyaların hiçbirini yataktan saklamamışlardı. Harry haritayı her zaman üzerinde, ama içindeki her şeyi çağırma tıslımlarına karşı dirençli hale getirmek için büyü yaptığı bir cepte tutuyordu. Kilkuyruk'u gözden irak, eski, gizli bir odaya koymuştu. Hermione animagusa, isterse tekrar insana dönüşmesini engelleyecek hiçbir şey olmadığını, ama kafes kırılmaz olduğu ve o kırılmadığı için sonucun berbat olacağını söylemekten büyük zevk almıştı.

O Cadılar Bayramı Harry'nin hatırlayabildiği kadarıyla onun için iyi geçen ilk bayramdı. Sırlar Odası açılmak yerine, Harry Bakanlık'tan birkaç kişi tarafından ziyaret edildi. Harry, Sihir Bakanı Cornelius Fudge'a mektup yazmış ve o gün gelip kendisiyle konuşmasını istemişti. Benzer bir mektup DMLE'nin başkanına da ulaşmıştı.

Bakan Fudge benmerkezci olduğu kadar öngörülebilir biriydi, Yaşayan Çocuk'la görüşmek onun için çok iyi olabilirdi.

Halk. Elbette halkın desteğini alabilmesi için halkın bundan haberdar gerekiyordu. Bu yüzden, giydiği yeşil cübbe bunu kabul etmeyi reddettiğinin bir göstergesi olsa bile, orta yaşla mücadelesini açıkça kaybetmekte olan cadıyı getirmişti.

Harry, Rita Skeeter içeri girerken Hermione'nin nefesinin altından "kuzu postuna bürünmüş koyun" * cümlesini fısıldadığını duydu ve kıkırdamamak için kendini tuttu.

Hem Bakan hem de Müdür Bones ayrı ayrı geldikleri için birbirlerinin orada olmasına şaşırmışlardı. Profesör McGonagall oradaydı, çünkü Harry ikisini şatoya davet etmesinin bir sakıncası olup olmadığını sorduğunda, onlar adına sorumlu bir yetişkin olarak davranmak üzere orada olması koşuluyla gönulsüzce kabul etmişti. Harry hızlı bir konuşma yaptı ve herkes kaldı; Madam Bones Skeeter'ı çalışmıştı, ama Bakan Fudge onun kalmasını istedi. Sonunda, Harry'nin neden toplantıya çağırdığını sormaya başladılar.

"Gördüğünüz gibi, biraz karışık," diye söze başladı Harry, sandığı kadar gergin davranmasına gerek olmadığını fark etmişti; tehlikede olan şeyi düşündüğünde gerginliği fazlasıyla gerçektir. "Annemle babamla ilgili çok az anım var, olanlar da çoğunlukla anlık görüntüler. Ama o geceye dair bazı anılarım var, sadece kırıntılar: yeşil bir ışık parlaması, annemin bana sarılıp ağlaması ve merdivenlerden çıkan ayak sesleri arka planda yankılanırken beni sevdiğini söylemesi ve babamın 'Kaçın, o burada, Pettigrew bize ihanet etti' demesi."

Üçünden sadece yarısı doğrudu; babasının Kilkuyruk'u suçladığına dair gerçek bir anısı yoktu, ama geri kalanı doğrudu. Harry bir yerde, en iyi yalanların içinde çok fazla doğruluk payı olduğunu duyduğunu hatırlıyordu. O konuşurken, Rita tüy kalemıyla bir şeyler karalıyordu. Harry bunun asit yeşili Quick Quotes Quill değil de normal bir tüy kalem olmasına şaşırdı. Belki de Skeeter, DMLE müdürünün önünde bundan kurtulabileceğini düşünmemişti.

"Tabii ki Pettigrew'un kim olduğunu bilmiyorum ama bu isimle yine karşılaştım. Babam okulda şakacı biriydi, o ve arkadaşları

Kendilerine Çapulcular diyorlardı ve bunu onlar yaptı." Haritayı çıkardı ve asasıyla ona dokundu. "Yemin ederim ki iyi bir niyetim yok." Harita, yetişkinlerin şaşkınlığı içinde kendini gösterdi. "Haritada gördüğünüz gibi, şatodaki her bir kişinin yerini gösteriyor. Bakın, işte ." Odayı işaret etti ve haritadaki isimleri okumaya başladı. "Minerva McGonagall, Cornelius Oswald Fudge, Margarita Skeeter, Harry James Potter, Hermione Jean Granger ve son olarak Peter Pettigrew." Toplanan yetişkinler bir boşluk oldu.

"Bu imkânsız, adam öldü, Sirius Black tarafından öldürüldü. Haritanız yaştan dolayı hatalı olmalı," diye söze başladı Fudge.

"Ben de ilk başta öyle düşünmüştüm," dedi Hermione. "Haritanın bozuk olduğunu. Ama sonra Peter Pettigrew isminin neredeyse her zaman tek bir kişiyi takip ettiğini fark ettim, Ronald Weasley."

Harry sözü devraldı. "Ama ben Weasley'nin oda arkadaşım, sınıfları ve her şeyi paylaşıyoruz ve onu hiçbir yerde takip eden kimse yoktu. Ancak, birkaç gece önce haritayı izliyordum ve Weasley tuvaleti kullanmak için kalktı ama Peter Pettigrew işareti yatağında kaldı. Baktım ve yatağındaki tek şey evcil faresiydi."

Hermione yeniden sözü devraldı ve uydurdukları hikâyeye sadık kaldı. "Harry bana olanları anlattı ve ben de Profesör McGonagall'ın ilk dersini düşündüm. Derse bize kendisinin bir kediye dönüşebileceğini göstererek başlamıştı. Ve düşündüm ki, Profesör McGonagall kediye dönüşebiliyorsa, belki bir başkası da fareye dönüşebilir."

"Haritadaki ismin onu takip edip etmediğini görmek için fareyi yakalayıp onunla kalenin etrafında dolaşarak test ettik ve etti." Harry sözlerini bitirdiğinde yetişkinler şaşkın şaşkın ona bakıyordu. Okul çantasından Kilkuyruk'un bulunduğu kafesi çıkardı ve önündeki masanın üzerine koydu. "Bunun hiçbir şey olmayabileceğini, sadece bir tesadüf olabileceğini ya da haritanın arızalı olabileceğini biliyorum, ama

Babamın ne dediğini hatırlıyor musun, bilmem gerek, lütfen?" Harry ancak çocuk görünümlü birinin yapabileceği gibi sordu.

Amelia bones fareye hesapçı bir ifadeyle baktı, sanki bunun herkesin öldüğüne inandığı biri olma ihtimalini tartıyordu. İşi göz önüne alındığında, muhtemelen bu doğruysa adamı hangi suçlarla suçlayabileceğini bulmaya çalışıyordu. Rita tüy kalemikle bir şeyler karalıyordu, yüz ifadesi neredeyse aç gibiydi. Onu tanıdığından, farenin gizli bir animagus olmasını umuyordu. Ne de olsa bu çok daha büyük bir hikâye olurdu.

McGonagall çelişkili görünüyordu. Harry, onun bakış açısından Pettigrew'un en sevdiği öğrencilerden bazılarının intikamını almaya çalışan bir kahraman, bir deliyi durdurmak için hayatını veren gerçek bir Gryffindor olduğunu anlamıştı. Duyduğu her şey bu dünya görüşüne bir saldırıydı. Fudge da en az Müdür Bones kadar hesapçı görünüyordu ama neredeyse fareye baktığı Skeeter'a da bakıyordu. O bir politikacıydı, kendisi için en iyi açığı arıyordu. Muhtemelen bunun kırık bir oyuncağı ve biraz da paranoyası bir savaş yetimi olduğunu düşünmüştü, her ne kadar ünlü bir savaş yetimi olsa da, ona basında iyi ve kabarık hikâyeler kazandırabilirdi.

İlk kez hem Müdür Bones hem de Bakan Fudge konusunda hemfikirdi. "Pekâlâ Müdür Bones, sanırım bu sadece eski bir haritanın üzerindeki efsunların tükenmesinden kaynaklanıyor, ama bunu kanıtlamak yeterince kolay olacaktır. Neden bir animagusu insan formuna döndürme büyüsünü yapmıyorsunuz ve biz de bunu gecikmeden halledebiliriz?"

Sihirli topluluğun kolluk kuvvetlerinin başı, şu anda bakan unvanını elinde tutan kendi çıkarını düşünen hödükle kavga etmek zorunda kalmadığı için biraz gülümsedi. Asasının ucunu kafesin parmaklıklarından geçirdi ve fareyi sersemlettikten sonra kafesinden çıkarıp yere koydu ve büyüyü yapmaya başladı.

"İşte, görüyorsunuz, bu sadece bir norm... lanet olsun, o gerçekten bir animagus. Ama, ama, ama..."

Harry ve Hermione sınıfın pencerelerinden birinden, adamın üç Seherbaz tarafından okuldan çıkarılışını izlediler; biri her iki kolunu tutuyor, üçüncüsü de bir metre kadar arkada yürüyordu, adam kaçmaya kalkarsa diye esasını çıkarmış hazır bekliyordu. Müdür Bones, fare insan formuna döner dönmez onları çağırmıştı. Az önce ortaya çıkan bilinçsiz insan yığınının bir *sersemletici*, bir tam vücut bağı ve bir *Incarcerous* atacak kadar .

Bakan, kitabı Pettigrew'a fırlatmak istemekle her şeyin bir şekilde kurgulandığına inanmak arasında gidip geliyordu. Ama Harry'nin tam da umduğu şeyi yapan ve bakanı yola getiren Skeeter oldu, gerçi Harry bunun hangi makaleyi yazacağı konusunda işbirliği yapmak yerine, bakanı zorlayan yeni makaleler yoluyla bekliyordu. "Peki, Bakan, hangi başlık size daha iyi geliyor? '*DMLE, Sihir Bakanı ve Harry Potter gizli Ölüm Yiyen'i yakalamak için birlikte çalışıyor*'... biraz laf kalabalığı, kabul ediyorum. Ya da belki '*Ölüm yakalandı!*' daha iyi olur ve ilkinin alt başlık olarak kullanırız."

Bu sözler bakanı çabucak sakinleştirdi ve Müdür Bones'un gözlerini devirmesine neden oldu. "Sayın Bakan, belki de bu konuda hızlı ve kararlı görünmeliyiz. Bir itirazınız yoksa, bu konuda tam bir soruşturma açacağım," diyerek baygın adamı ayağıyla dürttü. "Onu neyle suçlayacağımı düşünmeye başladım bile."

"Bir Ölüm Yiyen olarak tabii ki." Fudge ısrar etti.

Bones içini çekti. "Bu politik suçlama, bakan, yasal değil. Ölüm Yiyen olmak yasadışı değil. Ancak Weasley'lerin bunu bildiğinden şüpheliyim, yani izinsiz giriş, röntgencilik, hırsızlık ve vergi kaçakçılığı."

"Vergi sahtekârlığı mı?" Harry sordu.

"Ölü taklidi yapıyorsanız, belli ki vergilerinizi ödemiyorsunuz, ancak en son vergi ödediğiniz zaman ile ölü taklidi yaptığınız zaman arasında kazandıklarınız için hala onlara borçlusunuz." Madam Bones açıklamıştı.

Harry kaleden çıkan insan grubunu izlemeye devam etti. Görünüşe göre DMLE mahkûmları floo kullanmak yerine portkey ile göndermeyi tercih ediyordu, çünkü floo ağını yanlış çıkıştan terk etmek mümkündü. Fudge'ın böyle bir sorunu yoktu ve floo ile ayrılmıştı. İnsanların iki grup halinde ayrılmasının dezavantajı bir dakika geçmeden, Harry ve Hermione'nin tanıdığı bir böceğin uçup iki gencin o anda bakmakta oldukları pencere pervazına konmasıyla ortaya çıktı. DMLE, Ritanın bakanla birlikte gittiğini, bakan da onun DMLE'yi takip ettiğini sanmış olmalıydı.

Hermione Harry'ye anlamlı bir bakış attıktan sonra, "Ziyafete ister misin, Harry?" dedi.

Harry başını salladı. "Pek sayılmaz." Sonra Harry'nin aklına bir fikir geldi; eğer Skeeter onu gözetleyecekse, bunu ona tam olarak duymasını istediği şeyi söylemek için kullanacaktı. "Acaba Müdür Bones, Pettigrew'u öldürdüğüne ikna edilen adamın davasına tekrar bakacak mı?"

Hermione Harry'nin ne yaptığını hemen anladı. "Öyle olmalı. Eğer kurbanı hâlâ hayattaysa, belli ki cinayet işlememiş ve eğer soruşturma bunu yanlış anladiysa, o zaman hangi kanıtların gözden kaçırıldığını görmek için tüm soruşturmanın gözden geçirilmesi gerekir."

Dumbledore masasının arkasında oturmuş, Bay Potter'ın durumunu düşünürken ağzında limon aromalı bir tatlı . Belli ki çocuk hâlâ annesinin , Quirrell'la yaşadığı olay bunu kanıtlamaya yetiyordu. Yaşlı adam, çocuğun evinde poz veren profesörün başına gelenleri hatırlayınca ürperdi.

dokunuş. Yine de çocuğun içinde hâlâ Tom'un ruhundan bir parça olduğu da bir o kadar açıktı; Legilimency'ye verdiği tepki bunu anlamak için yeterliydi. Belli ki Tom'un parçası bir sonda tarafından keşfedilme riskini almak istemiyordu.

Bu, parçanın çocuğun zihniyle bağlantılı olduğu ve onu etkilediği anlamına mı ? Yaşlı adam öyle düşünmüyordu, Bay Potter bütün zamanını muggle doğumlu kızla geçiriyordu, Tom'un söz hakkı olsaydı buna izin vermezdi. Ama çocuk çok zekiydi; o ve Granger kızı sınıfın en iyileriydi ve hem Flitwick hem de McGonagall ikisinin kendilerini zorlamıyor gibi göründüklerinden bahsetmişlerdi.

Belki çocuk Tom'u yenebilirdi. Bu işin üstesinden gelebilecek kesinlikle sahipti. Ancak bunu yapmak için, kendisini iğrenç parçadan kurtarmanın bir yolunu bulması gerekecekti. Konteynır yok edilmeden asla başarılammış bir başarı. Yine de aktarım ritüeli asla tamamlanamadı ve Bay Potter bir ruh parçasını tutmak için hazır bir kap değildi. Parçanın Bay Potter'a tutunması için hâlâ umut vardı. Potter çoğu hortkulukta olduğu kadar güçlü değildi.

Peki ya Pettigrew'u keşfetmeleri? Böyle birinin, kuşkusuz çarpık olan burnunun dibinde saklı olmasını hiç beklemiyordu. İleriye dönük en iyi yolu bulmak için kesinlikle çok düşünmesi gerekecekti. Ağzına bir limon damlası daha attı ve biraz daha almak için zihnine bir not düştü.

Pettigrew hakkındaki soruşturma ve Peygamber'deki makaleler Sirius Black'in yargılanması için yeterliydi ve adam Veritaserum altında sorgulanmaya gönüllü olduğu için, onun serbest bırakılması ve Pettigrew'un hapse atılması için bol miktarda kanıt vardı. Sirius 11 yıl boyunca yasadışı bir şekilde hapsedildiği için 66.000 kalyonla ödüllendirildi, ancak bu para sadece o süre boyunca çalışsaydı kendisinin kazanacağı paraydı: yılda 6.000 galon, yani neredeyse 30.000 sterlin. Harry Noel'de onunla buluşmak için evine gitmiş ve bir basilisk

(Harry'nin ormanda sersemlettiği bir geyik karşılığında basiliskten aldığı) dişi Kreacher'a verdi, böylece elf madalyonu yok edebilecekti.

Londra hem Grimmauld Place'in hem de Granger'ların yaşadığı yer olduğu için, Harry ve Hermione tatillerinin çoğunu birbirlerini ziyaret ederek geçiriyorlardı. Grimmauld Place zindanından bir kaçış olduğu için Harry çoğunlukla Granger'lara gidiyordu; Sirius evi yaşanabilir bir ev haline getirmeye çalışıyordu, ama bu yavaş ilerliyordu. Bunun bir nedeni evin çok uzun süre ihmal edilmiş olması ve berbat bir durumda olmasıydı, bir diğer nedeni de Sirius'un hâlâ kendini iyileştirmeye odaklanmış olmasıydı. Ama Sirius, Hogwarts öğrencileri yaz için evlerine gönderene kadar evin yaşanabilir hale geleceğini düşünüyordu. Harry Sirius'un biraz iyimser olduğunu düşündü ama vaftiz babasına şey söylemedi.

Grimmauld'dayken Harry zamanının çoğunu Sirius'la anne babası hakkında konuşarak geçiriyordu. Harry'nin önceki zaman çizgisinden tekrarladığı birkaç hikâye vardı, ama yeni hikâyelerde bunun çok daha fazlası vardı. Sirius'la oturup konuşacak zamanı hiç olmamıştı. Adam dördüncü yılında kaçaktı ve beşinci yılında Molly Weasley, Harry'nin ebeveyn olmak için kendisinden birine yönelmesini kısıkanıyordu. Sirius'un Dumbledore'un onayı olmadan Harry'yi savaşla ilgili herhangi bir konuda bilgilendirebileceği birleşince, bu durum kadının onları olabildiğince ayrı tutmasına yol açmıştı.

Sirius Noel'de biraz çıldırdı. Önce Harry ve Hermione'ye birer son model muggle yol bisikleti aldı, böylece birbirlerini ziyaret etmeleri daha kolay olacaktı. Ama Harry'ye aklına gelebilecek her řeyi almaya devam etti. Harry'nin artık lüks bir satrań takımı, bir gobstone seti, patlayan kartlar, bir asa kılıfı, yeni bir gardırop (hem muggle hem de büyücü), yeni bir arayıcı eldiveni ve okul sandığının yerini alacak genişletilmiş beř bölmeli bir sandığı vardı.

Harry Hogwarts'a döndü ve yılın geri kalanı olaysız geçti. Sırlar Odası'na birkaç ziyarette bulunmuş ve

Hortkuluk orada saklıydı, değildi, ama Harry içinde bir hortkuluğun nasıl yaratılacağına dair talimatlar bulunan gizli bir kitap kasası buldu. Ancak Harry ve Hermione, Hermione'nin Dumbledore öldükten sonra onun ofisinden çaldığı kitaplardaki bilgileri zaten biliyorlardı.

Harry şaşırtıcı bir şekilde basilisk ile bir tür dostluk geliştirdi. Aslında onu beslemek ve tamamen sıkılmaması için onunla konuşmak dostça davranması için yeterliydi. Harry'ye Salazar (sadece Slytherin'in ilk adını kullanıyordu) hakkında bazı hikayeler anlattı ve Harry yarı yarıya bu hikayelerden bazılarını Slytherin safkanlarıyla paylaşabilmeyi diledi, çünkü adam hakkında sahip oldukları bazı fikirler tamamen yanlıştı. Örneğin, Hogwarts'ın dört kurucusu arasında Salazar öğrenciler tarafından yumuşak başlı biri olarak görülüyordu. Ve hayvanları seven biri olarak, dersleri Sihirli Yaratıkların Bakımı ile Harry'nin Lupin'le üçüncü yılında deneyimlediği, öğretmeninin karanlık yaratıklara karşı kendini savunmaya odaklandığı Karanlık Sanatlara Karşı Savunma türünün bir karışımıydı. Basilisk'e göre, Salazar goblinler ve sentorlar için daha iyi hakları bile savunuyordu.

Araya taşlaşma ya da haydut bludger'lar girmeden, Quidditch sorunsuz bir şekilde devam etmiş, Harry o yıl Gryffindor'un maçlarında snitch'i yakalamıştı. Harry, Malfoy'un "aşağı bir süpürgeye binmiş bir melez" tarafından yenilmesine güldü. Wood, Harry'nin Hufflepuff'a karşı oynadıkları final maçında snitch'i yakalayıp Gryffindor'a kupayı kazandırmasından sonra bir hafta boyunca Harry'nin cümlelerini söyledi.

Yaz tatiline çıkmadan önceki son gün, kayda değer iki şey oldu. İlk olarak, Karanlık Sanatlara Karşı Savunma profesörünün laneti, iki öfkeli ebeveynin kahvaltı sırasında Büyük Salon'a hücum edip, yedinci sınıf Hufflepuff öğrencisi kızlarını hamile bıraktığı için bencil morona bağırmasıyla tekrar ortaya çıktı. Bu kez bir Gryffindor olan başka bir kızın, öğretmen masasına bir sürahi süt koyup içindekileri Lockhart'ın üzerine boşaltması ve bir yandan da onu aldattığı için ona bağırması, herkesin bunu

Adam bir dizi altıncı ve yedinci sınıf kızıyla yatıyordu ve bunlardan ikisi hamileydi. Bu elbette Dumbledore'un adamı hemen kovması gerektiği anlamına geliyordu. Olayın daha kötü olmasını engelleyen tek şey, cadıların her birinin olmasıydı.

İkinci şey ise Harry'nin Luna Lovegood'la tanışmasıydı (daha doğrusu yeniden tanışması). Şatoda eşyalarını ararken Harry ona rastladı ve Harry de aramasına yardım etmeyi teklif etti. Tam üçüncü katı bitirmek üzereydiler ki, Harry'nin çağırma tılsımı kullanma yeteneği sayesinde Quibbler'ın bir kopyası, bir sol ayakkabı, bir aile fotoğrafı ve (Harry'yi çok utandıracak şekilde) bir külot bulmuşlardı ki, Luna konuştu.

"Ne kadar uzağa geri döndün, Harry?" Sesi her zamanki gibi hafif ve hülyalıydı, ama sözleri onu ürpertti

"Ne demek istiyorsun? Nereden ne kadar uzakta? "Harry sakın davranmaya çalıştı ama sesindeki hafif kekeleme her şeyi ele veriyordu.

"Sanırım dil biraz kafa karıştırıcı. Ne kadar süre sonra geri döndün olmalı, ama bu sanki geldiğin zamana geri dönebilirmişsin gibi . Benim bilmek istediğim, gelecekte ayrıldığınız tarihin ne olduğu ve geri döndüğünüz tarihin ne olduğu."

Harry ağzı bir karış açık Luna'ya baktı. "Nereden biliyorsun?"

Ona gülümsedi. "Önce ben sordum."

Harry, Luna'nın zaman inatçı olabileceğini bildiğinden içini çekti ve "24 Aralık 1997 - 31 Temmuz 1991," diye cevap verdi.

Ona gülümsedi, masum görünüyordu. "Auranız olması gerekenden daha yaşlı görünüyor, hem sizin hem de birlikte takıldığınız kızın Bayan Granger. Auranın neden böyle yaşlandığını anlamaya çalışıyordum, ama benimle konuştuğunda auran benimkine arkadaşmışız gibi tepki verdi, hem de sadece sıradan bir arkadaş değil, en iyi arkadaşmışız gibi. Ama eğer

Yakın arkadaştık, bilirdim değil mi? Öyleyse hatırlayamadığım bir zamanda arkadaş olmuş olmalıyız ve kimse geleceği hatırlayamaz. Neden geri geldin?" Luna tüm bunları normal bir insanın hava durumundan bahsederken kullanabileceği bir tonda söyledi.

Harry hâlâ gergindi ama şimdi biraz rahatlamıştı. "Geri dönmek istememiştik, sadece başımıza geldi. Ama bu bize pek çok insana yardım etme fırsatı verdi. Luna, lütfen bundan kimseye bahsetme. İnsanlar öğrenirse, geleceği öğrenmeye ve kendilerine göre değiştirmeye çalışırlar ya da zamanı eskisi gibi tutmanın daha önemli olduğuna karar verebilirler." Harry farkında değildi, ama savaş sırasında olup bitenleri hatırlayınca yüzüne karanlık bir ifade geldi. "Güven bana, böyle bir gelecek istemezsin."

"Kulağa yalnızlık gibi geliyor," dedi sarışın kız. "Hayatının büyük bir kısmını herkesten gizlemek zorunda kalmak. Tekrar arkadaş olmak ister misin?"

Bu soru Harry'yi şaşırttı ve neredeyse cevap vermeyi unutuyordu. "Bunu çok isterim Luna, eminim Hermione de çok isterdi."

Harry Luna'nın her şeyi Ravenclaw ortak salonuna götürmesine yardım etti. Luna bilmeceyi yanıtladı, kapıyı açıp ikisini de içeri aldı. Harry, Ravenclaw kızlarının yatakhanesine çıkan yanında duruyordu; her iki ev de kule içinde evler olduğu için, ortak odalar için benzer düzenleri vardı, ancak Ravenclaw'da duvar dekorasyonu yerine kitaplarla dolu bir kütüphane vardı. Harry etrafına bakınırken, gözleri Ravenclaw'un kendisi olduğunu tahmin ettiği bir heykele takıldı. Heykel Harry'ye tanıdık gelen bir taç takıyordu, ama onu daha önce nerede gördüğünü hatırlayamıyordu.

Luna sandığını arkasından çekerek merdivenlerin dibinde yeniden belirdi. Sandığı açtı ve Harry taşıdığı şeyleri ona vermeye başladı. Sandığın üzerine basit bir koruma koymayı kabul etmişti; koruması çok iyi değildi ve muhtemelen iki üç gün içinde çökecekti, ama o zamana kadar kendisi ve Luna dışında kimsenin açmasını engelleyebilirdi. Ama o zamana kadar evde olacaktı ve eşyaları güvende olacaktı. Elinden gelse kendisini büyünün dışında tutacaktı ama bildiği büyü başka biri içindi

kendi eşyalarını korumak için, başkasınınkini değil. Yani izin listesine kendisi dışındakileri ekleyebilirdi, ama kendisini büyücü olmaktan çıkaramazdı. Harry Ravenclaw'ların ortak salonundan çıkarken hâlâ tacı daha önce nerede gördüğünü bulmaya çalışıyordu. Hayatında çok fazla süslü mücevher görmemişti.

A/N

*Kuzu gibi giyinmiş koyun. Bu deyimın Birleşik Krallık dışında ne kadar yaygın olduğunu bilmiyorum, bu yüzden her ihtimale karşı çok daha genç biri gibi giyinen yaşlı bir kadını ifade eder. Genellikle bunu yaparken gülünç göründükleri çağrışımıyla birlikte.

Beni patreon üzerinden destekleyen herkese teşekkür ederim ve harika insanlar olan SvenGTX ve Jack Schriner'e özel teşekkürler. Unutmayın, beni orada destekleyen insanlar tüm kurgularım için sonraki iki bölümü erken alırlar, eğer ilgilenirseniz orada da Lowten adını kullanıyorum.

Ayrıca saçmalıklarımı okuması keyifli bir şeye dönüştüren beta Phineas'a da teşekkürler

Bölüm 5

Bölüm 5

Harika insanlar SvenGTX ve Jack Schriner'e özel teşekkürlerimle birlikte tüm pat re on destekçilerime teşekkür ederim.

Her zaman olduğu gibi destekçiler bölümleri bir ay erken alıyorlar. altıncı ve yedinci bölümler çoktan yayınlandı ve ayın ikisinde katılırsanız bir ay ücretsiz olur (ancak bir sonraki ayın birinden önce aboneliğinizi iptal etmezseniz otomatik olarak ücretlendirilirsiniz).

Ayrıca, destekçilerim ayda 50 sterline ulaştığında, bu paranın bir kısmını kurgularım için kapak resmi yaptırmak için kullanmayı planlıyordum. kapak resmi yapmakla ilgileniyorsanız, bana çalışmalarınızdan bazı örneklerin bağlantısını ve komisyon oranlarınızı gönderin, sizi aklımda tutacağım ve sanatı yaptırmaya hazır olduğumda size geri döneceğim. Çalışmalarımı okumamış biri yerine okuyucularımdan birini tercih ederim.

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

Bölüm 5

Harry'nin yazı inanılmaz geçti. Sirius Grimmauld Place'in gerçek bir ev gibi görünmesini ve hissedilmesini sağlamakta başarılı olmuştu. Yardım için harcayacak parası olması ve bu yardımı kiralamak için bir işletmeye girebilmesi, Grimmauld Place'in temizliğini çok daha kolay hale getirmişti. Hermione de Grimmauld Place'te onunla birlikte çok zaman geçirmişti. Anne ve babası hafta boyunca dişçi muayenahanelerinde çalıştığı için, anne ve babasından biri onu Harry'nin evine bırakıyor ve ikisi birlikte vakit geçiriyordu. Elbette ilk hafta ev ödevlerini de aradan çıkarmışlardı.

Harry'nin Kreacher'madalyonu yok etmesi için basilisk dişini vermesi sayesinde, ev cini Harry'ye yardım etmeye çok daha istekliydi ve bütün yaz Hermione'ye çamur kan dememişti. Bunun yerine elf, Sirius'un iki gence anlaşılır bir şekilde yasakladığı Black kütüphanesindeki kitaplara ulaşmalarına yardım ediyordu. Binanın yakınına bile gitmeyi düşünmeden önce Gaunt kulübesinde olduğunu bildikleri koşulları ve tuzakları nasıl aşacaklarını araştırıyorlardı. İkisi de Dumbledore'un eline ne olduğunu hatırlıyordu ve ikisinin de bunu kendi başlarına yaşamaya hiç niyetleri yoktu, özellikle de Tom'un kullandığı laneti bulamadıkları ve lanet olmadan karşı laneti bulmak neredeyse imkânsız olduğu için.

Bu, yazlarının tamamen işle geçtiği anlamına gelmiyordu. Sirius ikisini de eğlenmeye götürmek için elinden geleni yapmıştı. Onları profesyonel bir Quidditch maçına, bir düello yarışmasına, sahile, hatta *Oakwood Parkı'na götürmüştü. Beşi (Harry, Sirius ve Granger'lar) birkaç kez birlikte yemeğe de gitmişlerdi. Harry'nin doğum günü özellikle unutulmazdı, çünkü Sirius ve Hermione birlikte çalışmış ve bir go kart merkezinde bir gün ayarlamışlardı. Üçü herkese karşı yarışarak eğlendi; Harry, Hermione'nin istediğinde biraz hız canavarı olabildiğini görünce şaşırdı. Yükseklik korkusu yüzünden süpürgelerden hoşlanmadığı için, Harry'nin onu tanıdığı onca yıl boyunca bu yönünü gösterme fırsatını hiç bulamamıştı. Daha sonra Granger'ların ailesi de onlara katıldı ve Sirius onları büyülü Britanya'nın en seçkin restoranı olan Ambrosia'ya götürdü. Atmosfer Harry'nin zevkine göre biraz havasız olsa da, yemekler harikaydı.

Genel olarak, Harry'nin doğum günü deneyimi Harry ve Hermione için iyi olduğu kadar Sirius için de iyi oldu. Harry ve Hermione'ye dünyanın başka bir yerine kaçmak, Britanya'yı terk etmek ve (kendilerini kurtarmasını isteyene kadar Harry'ye sırtını dönmüş olan) ülkenin çürümesine izin vermek yerine neden geleceği değiştirmek için baskı yaptıklarını hatırlattı. Sirius için de Ruh Emici'ye maruz kaldığı yıllardan sonra bazı güzel anılar biriktirmek iyi oldu.

Remus nihayet yeni okul yılının başlamasından iki hafta önce ortaya çıkmıştı. Harry, Remus ve Sirius'un hemen kaynaşmasını bekliyordu, bu yüzden Sirius'un Remus'a yumruk atıp onu yere düşürmesine şaşırdı ve şok oldu.

Remus çenesinde yavaş yavaş oluşmaya başlayan morluğu ovuştururken, "Sanırım bunu hak ettim," dedi

"Hak ettin tabii, beni Azkaban'da çürümeye terk ettin!"

"James'e ihanet ettiğini ve Wormy'yi öldürdüğünü sanıyordum. Bunu hak ettiğini düşündüm."

"Daha iyi bilmen gerekirdi. Ayrıca Harry'ye bir kez bile bakmadın."

"Dumbledore Harry'nin güvende olduğunu söyledi."

"Sen bir Çapulcusun! Harry'yi kontrol etmek Dumbledore'un değil, senin sorumluluğundu!"

"Dumbledore, Greyback ve sürüsünü Harry'den uzak tutmak için kurtadam karşıtı koğuşlar olduğunu söyledi."

"Yine de onu uzaktan izleyebilirdin! Dumbledore topu taca attı, Harry'yi kontrol etmiyordu ve Lily'nin kız kardeşi ona bok gibi davranıyordu." Sirius'un Remus'tan olmadığını görmek kolaydı. "Ve ben aylardır o cehennemin dışındayım. Neden sadece şimdi beni aramaya geldin?"

"Bilmiyordum. Norveç'te İngilizce öğretiyordum, ülkeye dün döndüm, o yüzden bugün serbest bırakıldığını duyunca hemen geldim." Remus nihayet ayağa kalkarken açıkladı.

"Neden geri döndün?" Harry sordu. "Neden şimdi aniden Britanya'ya döndün?" Harry cevabı zaten bildiğinden emindi ama yine de sordu.

"Dumbledore Karanlık Sanatlara Karşı Savunma profesörü bulmakta zorlanıyor, bir öncekinin özgürlükleri kısıtlamasıyla ilgili bir şey. Bu bir yıllığına eve dönmek için bir fırsattı ve seni tekrar görebilecektim Harry." Remus kendi açıkladı ve Harry de böyle düşündüğü için zihinsel olarak başını salladı. Lupin'le aslında savunma profesörü olarak tanıştığını düşünürsek, bu çok da büyük bir mantık hatası sayılmazdı.

"mı? Sanırım bir öğretmenin birkaç öğrencisiyle yatıp ikisini hamile bırakmasını tanımlamanın bir yolu da bu," dedi Hermione kapı aralığından. Harry Hermione'nin içeri girdiğini duymamıştı, ama Kreacher ne zaman gelse onu hemen içeri aldığını biliyordu. Hermione oradayken, Hermione ile yakında Profesör olacak Lupin arasında hızlı ve kibar bir tanışma faslından sonra, Hermione ve Harry, Harry'nin odasına çekildiler.

Okula dönüş alışverişi için Diagon Yolu'na geldiklerinde Hermione'nin yaptığı ilk şey Büyülü Hayvanat Bahçesi'ne uğrayıp Crookshanks'i almak oldu. Harry, Hermione'nin evcil hayvanını ne kadar özlediğini bildiğinden, kediye bir şeyler alması için Hermione'ye fazladan birkaç galleon vermişti. Sirius hem Harry'ye hem de Hermione'ye yeni sandıklar almak için ısrar etmişti. Hermione reddetmeye çalışmıştı ama Sirius ısrar etmiş, farenin yakalanmasına yardım ettiği için bir teşekkür ve erken bir doğum günü hediyesi olarak nitelendirmişti. Hermione kabul etmişti ama Sirius'un bavullar konusunda ne kadar ileri gittiğini o zaman fark etmişti. Her birinde, bir bölmeyi açtığınızda sandıktan dışarı büyük, bağımsız bir gardırop, ikincisini açtığınızda tam bir kitaplık, iksir malzemelerini saklamak için soğuk bir bölme ve kitaplıktan farklı olmayan ama diğer eşyalarını koyabilecekleri boyutta ikinci bir raf ünitesi vardı; örneğin Harry'ninkinde süpürgesini koyabileceği uzun bir bölüm vardı. Hermione'nin sandığında da başka bir bölmede büyük bir aynası olan bir makyaj masası vardı.

İkisi *de Canavarlar Kitabı'nın* kitap listelerinde olmadığını görünce şaşırılmışlardı, ta ki Hermione

. Basilisk'in öğrencileri taşlaştırmasını engelledikleri için, Hagrid'in suçlandığı cinayetin gerçek suçlusu asla ortaya çıkmadı. Hagrid'i Azkaban'dan uzak tutmuş olsalar da, ona öğretmenlik yapma şansını da kaybettirmişlerdi. Harry bu konuda kararsızdı; bir yandan arkadaşı öğretmenliği seviyordu ve işini biliyordu, ama diğer yandan Hagrid kötü bir öğretmendi. Belki de öğrenciler için farklı bir öğretmene sahip olmak daha iyiydi, bu Hagrid'in olduğu yerde kalması anlamına gelse bile.

Her şeyi aldıktan sonra, kitapları en sona bırakarak (çoğunlukla Hermione'nin her ders için kitaplarını yanlarında taşımak zorunda kalmamak için) Fortescue'nun Dondurmacısı'na gittiler. Dan ve Emma dişleri yüzünden biraz homurdandılar ama Hermione'nin yalvarmalarına hemen boyun eğdiler. Harry çilekli dondurma, Hermione de büyük bir kâse karamel soslu çikolatalı dondurma aldı. Yemeklerini yerlerken, Hermione bu yıl hangi dersleri alacaklarını uzun uzun tartıştı. Hermione yine her dersi alacaktı, çünkü zaman döndürücüye yeniden erişmek istiyorlardı. Harry'nin de her dersi almasını düşünmüşlerdi, ama ilk iki yıl aldığı derslere göre notları yükselmiş olsa bile, Profesör McGonagall'ın bunu kabul edeceğini sanmıyorlardı; iyiydi, ama o kadar da iyi değildi. Üçüncü bir ders almayı kabul etti; Hermione'nin argümanı, Sihirli Yaratıkların Bakımı ve Kehanet derslerini O.W.L. seviyesinde geçebileceğiydi. Kadim Rünler'i seçmişti çünkü Hermione'ye göre Muggle Çalışmaları bir şakaydı ve matematikte iyi olsa da, Aritmetik onun için hiç çekici değildi.

Çok geçmeden Eylül'ün ilk günü geldi ve Harry ile Hermione, Granger'larla Sirius'a veda ettikten sonra Kings Cross'ta . Bu Harry'nin Hogwarts'tan en duygusal ayrılışıydı. Bütün bir yaz Sirius'la (Harry'nin hiç görmediği kadar akıl sağlığı yerinde bir Sirius) vakit geçirdikten sonra, Harry

gerçek bir evin tadına varmışlardı ve oradan ayrılmak zordu. İki genç bir yerleşti, trenin bu kez Ruh Emiciler tarafından saldırıya uğramayacağı kadar değişmiş olmalarına sevindiler. Sirius hapisten kaçmadığı sürece, Bakanlığın lanet olası iblisleri halkın üzerine salmasına gerek yoktu. Ancak Ruh Emiciler olmadan, Dumbledore'un Profesör Lupin'i trende görevlendirmesine de gerek yoktu.

Tren Kings Cross' ayrıldıktan hemen sonra kompartımanın kapısı kibarca çalındı. Onların onayıyla kapı açılarak Ravenclaw ikinci sınıf öğrencisi ve onları henüz tanımaması gereken ama yine de (kendi tuhaf yöntemiyle) başka hiç kimse olmasına rağmen gerçeğin bir kısmını çözmüş olan eski bir arkadaş ortaya çıktı.

"Merhaba Harry, Merhaba Hermione, buraya oturmamın bir sakıncası var mı?" Luna Lovegood sordu.

Harry ve Hermione gülümsediler. Harry Luna'nın bavulunu baş üstü rafına yerleştirirken Hermione onu içeri davet etti. Luna Hermione'nin yanına oturdu.

"Luna, Harry benim ve Harry'nin küçük sırrını çözdüğünü söyledi." Hermione Luna'ya söyledi.

Hermione'ye başıyla onay verdi. "Mantıklı olan tek seçenek buydu. İkiniz de bedenlerinizden daha yaşlısınız, en azından büyü auranız öyle ve ikinizin de etrafı Wrackspurts'larla çevrili. Çoğu genç, sizin sahip olduğunuz sürünün üçte bile çekecek kadar ağır düşüncelerden rahatsız olmaz."

Çoğu insan bunu göremezdi, ama Harry Hermione'yi sekiz yılı aşkın bir süredir tanıyordu, bu yüzden Luna'nın uydurma yaratıkları hakkındaki yorumlarını geri çekerken Hermione'nin çenesindeki kasların gerildiğini gördü. Hermione bunun yerine şu anda önemli olan şeye odaklanması gerektiğini hatırladı. "Nereden geldiğimizi kimseye söyleyemeyeceğini anlıyorsun, değil mi? Bu bizim için tehlikeli olur ve görevimizi çok daha zorlaştırır."

"Söz veriyorum, zaten kimse Loony Lovegood'a inanacak gibi değil." Luna omuz silkti.

Hermione genç kızın koluna , "Kendine asla öyle dememelisin," diye ısrar etti. "Eğer sana böyle demelerini kabul edersen zorbalar kazanır ve bir kez kazandıklarında da geri gelmeye devam ederler."

Luna onlara o itici bakışıyla baktı ve, "Ama yine de geri gelmeye devam ediyorlar," dedi. Harry ve Hermione sessizce, eğer bu konuda söyleyecek bir şeyleri varsa, Luna'ya zorbalık edenleri durduracaklarına yemin ettiler. Bunu yüksek sesle söyleyeceklerdi ama onlar söyleyemeden Luna konuyu değiştirdi. "Gelecekte geldiğini ve bir şeyleri değiştirmek istediğini biliyorum, ama Harry değiştirmek istediğin şeyin ne olduğunu hiç söylemedi."

Harry birkaç saniye tereddüt etti, ama bir peni için girdiyse bir pound için de girdiğine karar verdi. "İkinci Kan Savaşı'nın olmasını engellemek istiyoruz. Biz ayrıldığımızda, gerçekten kaybettiğimizi söyleyemem; *kaybetmiştik* . Ölüm Yiyenler Bakanlığı ele geçirmişti ve muggle doğumlu cadı ve büyücüleri toplayıp kamplara gönderiyorlardı. Orada neler olduğunu kesin olarak söyleyemeyiz, ancak hiçbiri geri dönmedi, bu yüzden yapabileceğimiz tek şey tahmin etmek. Hogwarts'ı da Ölüm Yiyenler yönetiyordu ve bazı öğrencilerin ailelerini kontrol etmek için götürüldüğünü biliyoruz." Harry bunu söylerken Luna'ya özellikle bakmadı. "Her yerde yeni rejimin sunduğu ödül den faydalanmak için 'istenmeyenleri' arayan çeteler vardı. Ben aslında 'İstenmeyen no. 1'. Pes etmemiştik, ama dürüst olmak gerekirse geriye dönüp baktığımızda bu aptalca bir arayıştı; yine de, ya bu olacaktı ya da yere yatıp ölecektim." Harry fark etmemişti ama konuşurken sesi boğuklaştı ve kafasında canlanan anıları izlerken gözleri şimdiki zamana odaklanmayı bıraktı. Luna Harry'ye doğru atıldı ve onu aşağı çekerek Hermione'yle arasına oturttu, ikisi de Harry'yi çok ihtiyaç duyduğu bir sarılmayla sarmaladılar.

Gün yavaş yavaş geçip gitti ve Hermione ile Luna uzun bir süre oturup sohbet ettiler. Harry, Hermione'nin konuşabileceği başka bir kızın olmasını özleyeceğini düşünmemişti. Sonunda yemek arabası geldi ve Harry onlara birer şekerleme aldı. Sirius Granger'lara yemek arabasının tamamen şekerli olduğunu söylemişti, bu yüzden daha sorumlu iki yetişkin Harry ve Hermione için öğle yemeği hazırlamakta ısrar etmişti. Harry sadece tavuklu salata sandviçinden sonra yiyecek bir şeyler arıyordu.

Öğle yemeğinden sonra, Harry ve Luna'nın, Hermione'nin kendi kişisel yemek cehennemi olan ravent aromalı bir fasulye aldığında ona güldükleri keyifli bir lezzet ruleti oyunu vardı. Tabii ki Hermione ve Luna da Harry'ye jöleli yılan balığı aromalı bir fasulye alınca karşılık vermek zorunda kaldılar. Harry'ye gülmenin tam ortasındaydılar ki kompartımanın kapısı açıldı.

Üçü birden döndüklerinde Draco Malfoy ve iki güvenlik trolünün kapıda dikildiğini gördüler. "Bunlar Potter ve yalancı küçük çamur kanı değil mi?"

"Ne demek yalan söylüyorsun? Sana yalan söylediğimi hatırlamıyor muyum?" Hermione'nin sesi kızgındı.

"Bana bir Safkan olduğunu söylemiştin!" Malfoy ısrar etti.

"Hayır, söylemedim. Hiçbir zaman bir muggle doğumludan başka bir şey olduğumu söylemedim." Hermione bunun nereye varacağını biliyordu ve bir sırtışı bastırmak zorunda kaldı. Bu küçük şakanın temelini iki yıl önce atmıştı; çok daha önce olmasını bekliyordu ve zaman geçtikçe Malfoy varisinin onun sözlerini anladığından ve şakanın başlamadan bittiğinden şüphelendi.

"Dagworth-Granger evinden olduğunuzu söylemiştiniz!" Sarışının şimdi ne kadar kızgın olduğunu görmek kolaydı.

Hermione ders verme moduna geçti. "Hayır, Granger adını duymadığınızı söylediniz, o halde ben bir muggle doğumlu olmalıyım. Ailemdeki ilk büyülü olup olmadığımı merak ediyordum, bu yüzden araştırdım.

Granger'lar, Rawling'ler, Pickmen'ler ve ailemin her iki tarafından da birkaç başka önemli isim bulup bulamayacağımı görmek için büyücü aileleri. Takip etmeye değer olarak ortaya çıkan tek isim Dagworth-Granger'dı, ancak hiçbir akrabalık bağı yoktu. Granger ismine sahip büyücü ailesi olmadığını söylediğinizde sizi düzelttim. Sana Dagworth-Granger Hanesi'nin eski ve önde gelen bir büyücü olduğunu söyledim, bu. Geri kalan her şey senin sonuçlara atlamandan ibaretti."

Hermione ders verdikçe Malfoy daha da sinirleniyordu. "Kendini çok akıllı sanıyorsun, çamur kan, sana haddini bildireceğim." Elini cüppesinin içine soktu ve asasını çıkardı. Tam Hermione'ye doğrultmak üzereydi ki, Harry'den gelen bir büyüyle vuruldu.

" *Expelliarmus!*" Malfoy'un asası uçtu, Harry deneseydi muhtemelen yakalayabilirdi ama o sırada bir sonraki büyü olan *Levicorpus'u* yapmakla meşguldü. Harry'nin sözsüz büyüyle Malfoy ayak bileğinden havaya kalktı. Cüppesi düşmeye başlamıştı, Harry (babasıyla Snape arasındaki sahneyi hatırlayarak) hızlı bir yapıştırma büyü yaptı ve cüppeyi çocuğun bacaklarına yapıştırdı. Ne de olsa Harry, Malfoy'un cüppesinin altında ne olduğunu görmek istemiyordu ve iki kızın bunu daha da az görmek istediğinden şüpheleniyordu.

Crabbe ve Goyle Harry'ye saldırmaya çalıştı, ama bu sefer en hızlı davranan Hermione oldu ve ikisini de Impedimenta vurarak oldukları yerde dondurdu. Öğrenci görünümüne bürünen iki trolün icabına bakıldıktan sonra, Harry Malfoy'a doğru yürüdü ve yüzüne baktı. "Şunu iyice açıklığa kavuşturalım, Malfoy. Eğer bir daha Hermione'ye asanı çekersen, bana hesap vereceksin. Ne öğretmenlerin, ne korumaların, ne de seni koruyacak bir baban olacak. Sadece sen ve ben. Ve şimdilik, işte sana küçük bir tat." Harry hızlı bir susturucu attı, sonra yumruğunu geri çekti ve tüm gücüyle Malfoy'un burnuna indirdi. Kırılırken çıkardığı çıtırtı sesini duyunca tatmin olduğunu hissetti. Harry, "*Altıncı sınıfta burnumu kırdığı için bunu hak etti,*" diye düşündü.

Malfoy'un burnundan kan akmaya başladı ve başının üst yarısını kaplayan bu kıpkırmızı sıvı, güneş ışığına karşı belirgin bir şekilde göze çarpiyordu.

Slytherin'in sarı saçları. Malfoy sessizce küfredip küfürler savururken Harry Malfoy'a sırtını döndü ve arabacı cadıdan aldığı balkabağı suyu şişesini eline alıp bir yudum içti, bir yandan da gizlice Hermione ve Luna'yı kontrol ediyordu.

Hermione neredeyse şey olmuyormuş gibi görünüyordu. Bu mantıklıydı, ikisinin geçmişte yaptıklarına kıyasla bu kayda değer bir şey değildi. Luna, Harry'ye anlam veremediği garip bir ifadeyle bakıyordu, ama onun baktığını fark edince ona zayıf bir gülümseme fırlattı.

Şiddet Luna'yı kesinlikle rahatsız ediyordu, bu yüzden Harry buna bir son vermeye karar verdi. Asasını Malfoy'un burnuna doğrulttu ve "*Episkey*" büyüsünü yaptı. Malfoy'un burnu sabitlenirken ikinci bir tatmin edici çıtırtı duyuldu. Harry'nin burnunu bu büyüyle ilk onaran Luna'ydı ve Harry burnu onarmanın en az kırmak kadar kötü olduğunu ilk elden tecrübe etmişti. Harry Malfoy'u kendi kanıyla kaplı bırakmayı düşündü, ama Hermione onun yüzüne kazanları temizlemek için kullanılan bir ovma büyüsü yapınca bu karar onun elinden alındı. Herhangi bir zarar vermeyecekti ama kesinlikle hoş bir deneyim değildi.

Harry susturma büyüsünü sonlandırdı ve "Anlaştık mı?" diye sordu.

"Babam..." Malfoy söylenmeye başladı, ama Harry kızlara dönmeden önce ona susturucuyla bir kez daha vurdu.

"Ee Luna, en sevdiğin ders hangisi?" Hermione gülümsemesini gizlemek zorunda kaldı, çünkü Harry'nin tam olarak ne yaptığını biliyordu: Malfoy'a önemsizmiş gibi davranarak onu kızdırmak.

Luna bu soru karşısında aydınlandı. "Biçim Değiştirme'yi seviyorum, gerçekten yaratıcı olabiliyorsun. Hayvanların şekil değiştirmesine başlayana kadar sabırsızlanıyorum. Bir şeyi buruşuk boynuzlu bir şnorkele dönüştürmek istiyorum, belki bunu yapabilirsem şekil değiştirmiş olanım gerçek bir şnorkeli kendine çekebilir."

"Hep merak etmişimdir, yumuşak boynuzlu bir şnorkel var mı?" Harry hemen sordu ve Hermione kendini tutamayarak

Bu fikirle alay ediyor.

"Duyduğum kadarıyla hayır, neden?" Luna yüzüne merakla sordu.

"O zaman neden onları buruşuk boynuzlu olarak belirttiniz? Neden sadece 'boynuzlu şnorkel' değil?"

Luna'nın yüzü Noel'deymiş gibi aydınlandı. "Kaleye varır varmaz babama haber vermeliyim. Belki orada farklı bir şnorkak alt türü vardır, eğer onu bulabilirsek belki kuzenlerini ararken bize bir ipucu verir!"

Harry tekrar Malfoy'a döndü ve onunla konuşmaya çalıştı, ama bir dizi kezzapla karşılaştı, bu yüzden Harry susturma tılsımını tekrarladı. Malfoy'un onları rahat bırakmayı ve asasını Hermione'ye doğrultmamayı kabul etmesi gerektiğini anlaması için bir 45 dakika ve üç susturma tılsımı daha gerekti, ama sonunda kabul etti. Harry ancak o zaman Malfoy'un ve kitap ayracının gitmesine izin verdi.

Hogwarts yolculuğunun geri kalanı Luna'ya gelecekte birkaç hikâye anlatmak ve ona aradıkları nesneler hakkında fikir vermekle geçti. Hortkuluklardan ve ruhlardan bahsetmekten kaçındılar, bunun nedeni Luna'ya güvenmemeleri değil, bu konudaki bilgilerin kaybolmasının dünya için daha iyi olacağı ve böylece insanların onları yapmaya çalışmaktan vazgeçecekleri idi. Ona Hogwarts'ta bir tane olduğunu düşündüklerini ama şatoda geçirdikleri son iki yıl boyunca şatoyu sistemli bir şekilde aramalarına rağmen henüz bulamadıklarını söylediler.

İşte o zaman Luna onları şaşırttı. "Yanlış yapıyorsunuz. Kaleyi aramaya çalışmamalısınız, kalede önemli bir şeyi nasıl saklayacağınızı düşünmelisiniz."

Birdenbire, Luna'nın sözlerinden etkilenen Harry birkaç anıyı birbirine bağlamaya başladı. Snape'in kitabını İhtiyaç Odası'na saklaması ve hurda yığınları arasında bir büst, bir peruk ve bir tacla bir işaret oluşturması; Dumbledore'un Harry'ye Voldemort'un nasıl takıntılı olduğunu anlatması

Hogwarts kurucularıyla birlikte; ortak salonlarında, başında daha önce gördüğüne emin olduğu garip bir şekilde tanıdık bir taş olan Ravenclaw heykelini görmek.

Harry kollarını Luna'ya doladı ve ona sarıldı. "Teşekkür Luna, teşekkür ederim!" Hermione'ye döndü. "Nerede olduğunu biliyorum, nerede olduğunu biliyorum!"

"Gerçekten mi?"

"İhtiyaç Odası'nda, gizli şeyler odasında. Altıncı sınıfta görmüştüm ama ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Bu harika Harry, geriye sadece iki tane kaldı ve birinin nerede olduğunu biliyoruz!" Harry'nin heyecanına kapılan Hermione ayağa fırladı ve Luna'yı henüz bırakmış olan Harry'ye sarıldı. Hermione ona , Harry birden Hermionenin göğsünü fark ettiğini fark etti. Yaşlılıktan kurtulma, fiziksel gelişimlerini ve bununla birlikte sonraki yıllarda Hermione'nin sarılmalarından gelen farkındalığı da ellerinden almıştı. Şimdi onun neredeyse on dört yaşında olduğunu farkındaydı ve güre saçı en iyi arkadaşı bir kez daha hızla eskiden hatırladığı, ilk kez Yule Balosu'nda gördüğü (kendi üzüntüsüne rağmen) güzel genç kadına dönüşüyordu.

Hogwarts yolculuğunun geri kalanı son derece yavaş geçti; her okula varabilmek için zamanın geçmesini dilemesinin kaçınılmaz etkisi, her saniyeyi birkaç dakika gibi hissettirmesiydi.

Harry Luna'ya önceki zaman çizelgesinden hikâyeler anlatmaya, çoğunlukla da ilk iki yılında olanlara odaklanmaya çalıştı. O zamanlar geride kaldığı için, ayrıntılı olarak konuşmak güvenli geliyordu. Luna iyi bir dinleyiciydi; troller, uçan anahtarlar, dev satranç takımları, dev örümcekler, bir basilisk ve bir Karanlık Lord'la ilgili masallarını dinliyordu. Ama Harry'nin aklı sürekli İhtiyaç Odası'na ve orada onu bekleyen Tom'un ruhunun parçasına gidiyordu.

A/N

*Oakwood Park, 1994 yazında Avrupa'nın ilk su trenini inşa eden bir İngiliz tema parkıdır

Bölüm 6

Bölüm 6

İbuki Mioda, SvenGTX ve Jack Schriner gibi harika insanlara özel teşekkürlerimle birlikte tüm destekçilerime teşekkür ederim.

7. ve 8. Bölümler zaten orada yayınlanmıştır. İlgilenenler için Bu görüntüdeki /Lowten sizi sayfaya götürecektir.

Bölüm 6

Harry ve Hermione üçüncü sınıf derslerini birinci ve ikinci sınıfta buldukları kadar kolay . İkisi de Trelawney'i daha az çileden çıkarıcı buluyordu, çünkü artık onun gerçekten kehanette bulunduğunu biliyorlardı. Garip bir , bu yıl o korkunç saçmalığı da bıraktı, bu da kahinin gerçekten Sirius'u görüp görmediğini ve gördüklerini yanlış yorumlayıp yorumlamadığını merak etmelerine neden oldu, ancak geleceğinde ateş ve ölüm uyarılarını bırakmadı. Çocuk oynacağı olmayan tek ders Kadim Rünler'di ve bu sadece Harry için geçerliydi çünkü bu ders onun için yeniydi. Genç Futhark (bir İskandinav rün seti) için rünleri ezberlemek zorlayıcıydı, ama Harry'nin yapması gereken çok daha az çalışma olduğu için üstesinden gelinebilirdi.

Sihirli Yaratıkların Bakımı kolaydı ama aynı zamanda farklıydı. Hermione yeni öğretmenin Hagrid olmadığını tahmin ettiğinde haklıydı. Onun yerine orta yaşlı bir adam, Profesör Goldhorn veriyordu. İlk birkaç dersi baykuşlar, kruplar ve kneazleler üzerineydi. Onlara hangi yaratıkları inceleyeceklerine karar verirken olasılık yaklaşımını benimsediğini söylemişti; bir yaratıkla karşılaşma olasılıkları ne kadar yüksekse, onu o kadar çabuk öğreneceklerdi. Onlara mantıklı gelmişti ama ikisi de dersi Hagrid'in derslerine kıyasla biraz sıkıcı bulmuştu, gerçi Hermione kneazle herkesi görmezden gelip kollarına atladığında oldukça kendini beğenmiş görünüyordu.

Hafta sonu İhtiyaç Odası'na gittiler. Hermione onlara mükemmel bir mazeret sağlamak için zaman döndürücüyü kullanmıştı ve sokağa çıkma yasağından kısa bir süre önce gizli şeyler odasına girdiler. Odada altı saatten az sürece, zamanında ortak salona dönmüş olacaktı.

Hermione saklı eşyalar odasını daha önce hiç görmemişti ve hem büyülenmiş hem de dehşete kapılmıştı. Oda bir yandan temizlenmesi gereken dağınık bir yığındı; diğer yandan ise neredeyse bir arkeoloğun rüyası gibiydi. Orada saklanmış bir dizi kitap da vardı, ancak kitapların çoğunun durumu, gür saçlı bibliyofile neredeyse küfrettirecek kadar kötüydü. Birisi tarafından hedef tahtası olarak kullanılmış gibi görünen bir kitap onu özellikle üzmüştü. Diademi aramak bir saatten fazla sürmüştü, çünkü gizli nesnelerle dolu yığınlar arasında gezinmek kolay değildi ve salon çok büyüktü, Büyük Salon'dan en az on kat daha büyüktü.

Sonunda Harry çirkin, yaşlı bir büyücünün tanıdık yontma büstünü gördü ve yakın olduklarını bildiği için Hermione'ye seslendi. Rowena Ravenclaw'ın efsanevi kayıp diademini aramak için komşu yığınlardan birkaçını kazmaya başladılar. Onu bulmaları bir saat daha sürdü, çünkü Hermione onu önce bulmuş ve bir yığının içine atmıştı. Harry ancak atılmış eşya yığınlarını yeniden kontrol ederken onu buldu. Bakmak ve aradıkları şey olduğundan emin olmak için onu kaldırdığında Hermione konuştu.

"Harry, neden vaktini eski bir takıya bakarak harcıyorsun, tacı bulmamız gerek." Hermione'nin sesi biraz sinirli çıkmıştı, ama Harry onun sadece aramanın bu kadar uzun sürmesine sinirlendiğini anlayabiliyordu.

"Hermione, elimde tuttuğum şey sana ne gibi görünüyor?" Harry gerçekten merakla sordu.

"Beş yaşındaki bir kıza aitmiş gibi görünen şatafatlı plastik bir oyuncak taç. Neden?"

"Çünkü sanırım aradığımız diadem bu." Harry ona söyledi.

"Harry ..." Hermione durakladı ve sonra gözlerinde bir anlayış parıltısı belirdi. "Ah, bir tür algı filtresi büyüsünün etkisi altında olmalı." Hermione bunu yüksek sesle düşünmeye başladı. "Onu arayan biri muhtemelen diademden başka bir şey görürdü; hayır, herhangi bir şey değil, önemsiz olduğunu düşünecekleri bir şey. Ama sen neden görebildin Harry? Belki de onu aramadığın zamanlarda daha önce gördüğün içindir? Hayır, bu mantıklı değil, insanlar diademle kazara karşılaştıklarında onu tanıyabiliyorlar, o halde bu özellikle seninle ilgili bir şey olmalı Harry. Oh, biliyorum, annenin koruması. Seni özellikle Voldemort'un büyüsünden koruyor, yani algı filtresi seni asla ele geçirmedi."

Hermione'nin saçma sapan konuşması Harry'nin başını eğlenerek sona erdi, sonra cebindeki keseden bir basilisk dişi çıkardı. "Tamam, hadi onu yok edelim."

"Bunun bir hortkuluk olduğuna emin misin? Böyle bir eseri yok etmek utanç verici olur. Yani, bu Ravenclaw'ın diademi. Takan kişiyi daha zeki yapması gerekiyordu, bu o kadar harika bir büyü ki elimizden geldiğince onu korumalıyız."

"Hissedebiliyorum Hermione, tıpkı madalyon gibi." Harry, hortkuluğu saplayabilmek için etrafta hortkuluğu yerleştirebileceği bir şey ararken ona söyledi.

"Ama emin olmalısın Harry." Hermione yalvardı ama Harry ses tonunu duyamayacak kadar işine odaklanmıştı.

"Eminim Mione, güven bana." Harry cevap verirken, sağlam bir masa gördü ama sanki biri üzerine asit gibi bir dökümüş ve masanın görüntüsünü bozmuş gibiydi. Harry diademi masanın üzerine koydu ve dişini masaya saplamaya hazırlandı. Ancak, tehlike sezgileri çılgına döndü ve hızla diademden geri atladı. Ancak, tehlikenin diademden kaynaklanmadığını fark etti

Ama solundan gelen ve eğer hareket etmeseydi yan tarafına çarpacak olan kırmızı ışık huzmesinden. Büyünün kaynağını bulmak için soluna baktı ama Hermione'nin asasını ona doğrultmuş, başka bir büyü yapmak için hareket ettiğini gördü.

Harry, Hermione'nin ikinci sersemleticisinden kaçarak bir yığın saklı şeyin arkasına daldı. "Hermione! Ne yapıyorsun?!"

"Diadem onu yok etmene izin vermeyecek kadar güçsüz, Harry," dedi Hermione, ama sesi duygusuzdu. Harry, Hermione'nin öfkeyle ona büyü yaptığına ya da aptalca bir şey yaptığı için üzüldüğünde onu aptalca tokatladığına inanabilirdi. Hermione her şeyi büyük bir tutkuyla yapan biriydi, ama hiç böyle soğuk olmamıştı.

"Hermione, bu sen değilsin. Hortkuluk kendini savunmak için seni kullanıyor." Harry onu ikna etmeye çalıştı, ama yine de kendini savunmak için asasını çıkardı.

"Hayır Harry, o Hortkuluk değil. Diademi temizleyip koruyabiliriz. Bunu nasıl yapacağımı bulabileceğime eminim. Sadece diademi kullanmam gerek, sonra her şeyi düzeltecek kadar zeki olacağım."

Harry yeterince dinlemişti, Hermione'nin Hortkuluk'u kafasına geçirmesine izin veremezdi. Arkasına sığındığı hurda yığınının arkasından çıktı ve Hermione'ye bir sersemletici ateş etti. Hermione tuttu ve Harry'nin büyüünü ona geri yansıtan bir kalkan oluşturdu. İkisi de ölümcül olmayan ve kolayca tersine çevrilebilen şaka büyülerine sadık kalarak karşılıklı büyü yapmaya başladılar. Her ikisi de diğerini bastırmak için elinden geleni yapsa da, bilinçaltında ikisi de diğerine zarar vermek istemiyordu.

Sonunda Harry bir Jelly Legs Jinx'iyle Hermione'nin ayak bileğini yakalamayı başardı ve dengesini kaybettiğinde ona tüm vücuduyla vurdu. "Üzgünüm Hermione, ama sanırım diadem seni de günlüğün Ginny'yi etkilediği gibi etkiliyordu." Harry bir kaplanı andıran kanepenin üzerindeki ıvır zıvırı temizlerken ona şöyle dedi

bir noktada tırmalama oyuncağına dönüşmüştü ama yine de Hermione için rastgele bir hurda yığınının içinde yatmaktan daha rahat olacaktı. Onu koltuğun üzerine kaldırdı, kavgada devrilmiş olan Hortkuluk'u aldı, masaya geri koydu ve hâlâ elinde tuttuğu dişiyle o şeyi bıçakladı. Harry'nin bıçakladığı yerden siyah ikor fışkırdı ve Harry yaptığına acı ve öfkeyle bağırdı.

Harry işini bitirdikten sonra gidip Hermione' yanına oturdu, asasını hâlâ elinde tuttuğu yerden çekip aldı ve ona karşı uğursuzluk yapmaya başladı. Tüm vücudunu saran bağ kalkar kalkmaz, Hermione kendini Harry'nin üzerine attı. Harry bir an için, diademi yok ettiği için ona tokat atmaya başlayacağını sandı, ama yerine Hermione onu kucakladı ve omzunda ağlamaya başladı, hıçkırıklar arasında "Özür dilerim, özür dilerim," sözcüklerini boğuk boğuk söylüyordu.

Harry'nin Hermione'nin açıklama yapacak kadar kendini toparlamasına yardım etmesi zaman aldı. "Sanki Imperius lanetinin etkisi altındaydım. Bana sürekli seni öldürmem ve diademi takmam gerektiğini söylüyordu. Çok güçlüydü, Harry, çok üzgünüm. Karşı koyamadım. Denedim, denedim, ama hiçbir şey yapamadım."

"Hermione, onunla savaşamadığını söylüyorsun ama yaptığın büyüleri bir düşün." Hermione düşünebilsin diye bir an durakladı. "Yaptığın büyülerden hiçbiri bana zarar vermezdi ve bana isabet ettiğinde beni öldürebilecek pek büyü biliyorsun. Yine de yaptığın her büyü başımı ağrıtmaktan öteye gitmezdi. O yüzden bana onunla savaşamadığını söyleme, çok iyi savaştın Hermione."

Hermione'nin duymaya ihtiyacı olan şey gerçekten de buydu, çünkü bu onu biraz , ama o zaman bile anında bir tedavi değildi. Ayrılıp yatağa dönmeye hazır olmadan önce Harry'nin ona neredeyse gecenin yarısı boyunca sarılması gerekti. Odadan çıkıp görünmezlik pelerininin altına girdiler, sonra Hermione zaman döndürücüsünü çıkarıp birkaç tur çevirdi. Harry odanın içinde zamanda geriye gideceklerini düşünmüştü, ama Hermione bu fikre hemen son vermişti. "Harry, eğer zamanda yolculuk yaparsak bize ne olacağı hakkında bir fikrin var mı?

İhtiyaç Odası açılmadan önceki bir zamana geri mi döneceğiz?" Hermione sormuş, Harry de olumsuz yanıt . "Ben de bilmiyorum ve bunu böyle deneyler yaparak öğrenmek istemiyorum. Ya geri döndüğümüzde bir duvarın içinde olursak?" İkisi de bu fikirden ürpermiş ve mümkünse tüm zaman yolculuklarını her zaman mevcut olan yerlerde yapacakları konusunda anlaşmışlardı.

---//---

Bir Hortkuluk daha yok edildikten sonra, ikisi de yüzüğe odaklandılar. Dumbledore'un önceki zaman çizgisinde Harry'ye söyledikleri sayesinde, söz konusu Hortkuluk'un Gaunt ailesinin Little Hangleton dışındaki kulübesinde olduğunu biliyorlardı. Sorun şuydu ki, tek bildikleri buydu; bir de Dumbledore'un yüzüğü toplarken bir lanete maruz kalmış olması.

İlk adım yeterince kolaydı, Hermione ailesinden ona bir Birleşik Krallık atlası göndermelerini istemişti. Ondan sonra iş sadece köyü araştırmaya kalmıştı ve Little Hangleton, Yorkshire bölgesinde hiçbir şeyin ortasında küçük bir noktaydı. Artık bir yerleri vardı ama başka bir şey yoktu. Evde olsalardı, Hermione kütüphaneye gider ve Gaunt mülkünün bulunduğu muhtemel noktaları bulabileceklerini umarak bölgenin araştırma haritasının bir kopyasını isterdi, ama böyle bir harita Hogwarts kütüphanesinde bulunmazdı.

Bu yüzden yapacakları en iyi şey oraya gitmekti. Ancak, okulda olmaları gerekirken bu oldukça zordu. Okuldan öylece kaybolamazlardı. Aslında yapabilirlerdi, Çapulcu Haritası olmadan bile her biri kaleden en az üç çıkış ve iki giriş yolu biliyordu ama araştırmaları gereken koca bir köy olduğu için bunu birkaç saat içinde . Kulübenin yerini tespit etmeleri bir günlerini, bir şey yapmadan önce etrafı araştırmaları ise belki bir haftalarını alabilirdi. Bunun da ötesinde, Reşit Olmayanların Büyücülüğüne İlişkin Makul Kısıtlama da göz önünde bulundurulmalıydı. Büyü yapamazlarsa yüzüğü nasıl alabilirlerdi? Büyü yapmak için yanlarında yetkin bir yetiškine ihtiyaçları olacaktı ama St. Mungo's mu?

---//---

Ekim ayı ve onunla birlikte yılın ilk Hogsmeade hafta sonu geldi. Harry bu yıl gidebilmişti, çünkü Sirius zorlamak yerine formunu hemen imzalamıştı. Harry ve Hermione aşağıya inip etrafa bir göz atmaya karar verdiler, herhangi bir şeyin yeni olacağı beklentisinden çok bir mola vermek için. Küçük Hangleton'da keşif yapmak için hazırlanmaya çalışıyorlardı ama hâlâ zorlanıyorlardı. Bu kez köye kadar yürümeye karar verdiler; İskoç Dağlık Bölgesi'nde oldukları için hava soğuktu, ama hava açıktı ve yürüyüş keyifliydi.

Köye giden yolun yarısına geldiklerinde Hermione biraz üşümüş ve bununla başa çıkmanın en iyi yolunun Harry'ye sarılıp onun vücut sıcaklığını çalmak olduğuna karar vermişti.

Yürüyüş son derece keyifliydi ve ikili kısa süre sonra köye giden yolu buldu. Hermione grubun bir parçası olduğunda her zaman olduğu gibi ilk durak Tones and Scrolls oldu. Hermione Gaunt ailesi hakkında hiç kitap olup olmadığını sordu ama yoktu. İşi bir kenara bırakıp yine de kitaplara baktılar. Harry temel Okklumans üzerine bir kitap buldu ve almaya karar verdi, çünkü Snape'in ona yanlışlıkla bir şey öğretilip öğretmediğini ya da Harry'nin şüphelendiği gibi, Voldemort'un zihnini istila etmesini kolaylaştırıp kolaylaştırmadığını kontrol etmek istiyordu. Hermione (Hermione olarak) kendine, Harry'nin anlamaya bile çalışmayacağı karmaşık başlıklara sahip üç yeni kitap getirmişti.

Kitapçada işleri bittikten sonra diğer bakmaya başladılar. Eczaneye girdiler ve Gryffindor üçüncü sınıflarının yarısının yılın geri kalanında iksir çalışması yapmasına yetecek kadar malzeme aldılar. Potansiyel planlarından iksirlere ihtiyacı vardı ve malzemeleri satın almak, okul mağazalarından aşırıya çalışmaktan daha kolaydı.

Daha önce görmezden geldikleri bir dükkân buldular, ama bir göz atmaya karar verdiler. Ferlet & Son bir wix rehinci dükkânı gibi görünüyordu, bu yüzden Harry ve Hermione etrafa baktılar. Bir muggle muadilinde pek çok şey vardı, örneğin mücevher vitrini gibi, ancak her biri için ayrı bölümler vardı.

Dekoratif parçalar ve bir tür sihirli etkisi olan parçalar. Bir muggle asla görülemeyecek Şeyler de vardı, örneğin duvarın bir bölümüne monte edilmiş süpürge sopaları gibi. Harry elbette önce onlara bakmaya gitti. Birkaç Cleansweep Fives ve Sixes ile bir Comet 230 vardı. İyi sprgelerdi ama heyecan verici değillerdi.

Diğer raflara da göz gezdirdiler. Çoğu ikisi için de sıkıcıydı: kendi kendini karıştıran kazanlar, büyülü sanatçıların plakları, insanların düşürdüğü Hogwarts konularından kitaplar (Lockhart'ın bir yığın kitabı da dahil olmak üzere, yangın için yakıt olarak yeniden etiketlenmiŐ olabilirler). Hermione'nin bir süre baktığı ama satın almamaya karar verdiği büyülü bir çay seti vardı. Harry onu bulduğunda hemen kaptıkları bir Şey de bir büyücü adırıydı. İkin-ci eli bile Harry'ye 85 galleona patlamıŐtı, ama ii Hortkuluk avı için Weasley'lerden ödünç aldıklarından daha iyi durumdaydı ve bu sefer Ron'la aralarına mesafe koydukları için, ihtiyaç duyduklarında o çadır ellerinin altında olacak gibi görünmüyordu. İhtiyaç duymayı planladıklarından değil, ama ona sahip olup ihtiyaç duymamak, ihtiyaç duyup sahip olmamaktan daha iyi bir fikir gibi görünüyordu.

Rehinci dükkânına bakmayı bitirdikten sonra, kısmen oraya gitmeyi-li çok uzun zaman olduğu için, ama aynı zamanda köye daha önce gitmemiŐ olmaları gerektiği ve görünüŐlerini korumak istedikleri için, eski gzdelere uğramaya başladılar. Honeydukes'a gittiler, Harry orada çok fazla harcamamak için mücadele etmek zorunda kaldı. Kendisine en iyi ikolatalarından, jöleli sümüklü böceklerden ve büyük bir paket naneli humbug aldı. Hermione de kendine bir miktar Şekerli tüy kalem ve birkaç kazan keki aldı. Bundan sonra, İskoç ikliminin soğuğunu hissediyorlardı ve üç Süpürge'nin içine çekilip biraz ısınmaya karar verdiler. Hermione birkaç boş kulübeden birine oturdu, Harry de içkileri getirmeye gitti.

Rosmerta'yı yeniden gülümserken görmek güzeldi, her ne kadar müdavimlerinin yanı sıra Hogwarts öğrencilerinden oluşan büyük kalabalığa hizmet etmek için elinden geleni yaparken biraz gergin olsa da. Savaş ona pek iyi davranmamıŐtı ve

Özellikle hedef alınmamış olsa da en az bir Affedilmez lanetle karşı karşıya kalmıştı. Ayrıca, herkes içki içmek için dışarı çıkmak yerine evde saklandığından savaş kârlar için pek de iyi değildi.

"Sana ne getirebilirim aşkım?" Rosmerta nihayet dikkatini çekmek için birbiriyle yarışan müşteri kalabalığının arasından sıyrılıp Harry'ye seslendi.

"İki büyük sıcak butterbeer lütfen." Tezgâhın üzerine bir kalyon koyarak cevap verdi.

"geliyor." Parayı çekmeceye attı ve iki büyük bira bardağını fiçinin altına koydu. Asasının bir dokunuşuyla, tatlı tereyağlı bira bardaklara yavaşça akmaya başladı ve bardakta hafifçe buharlaşana kadar ilerledikçe ısındı. "Demek üçüncü sınıftasın, öyle mi? Seni daha önce burada gördüğümü hatırlamıyorum." Rosmerta para üstünü, on orak ve birkaç knut'u sayarken sordu.

Harry bahşış kavanozunun alan büyük viski şişesine paraları bıraktı ve gümüşleri cebine attı. "Evet, köyü ilk kez ziyaret ediyorum. Birkaç eski yıl Hermione'yle bana burayı tavsiye etti," diyerek Hermione'yi kadına gösterdi, "soğuktan korunmak için sıcak bir içki tam da aradığımız şey gibi görünüyor."

"Üşümeyi önlemek için bunu ya da ateş viskisini tavsiye ederim, ama bunu sipariş edebilmeniz için birkaç yıl beklemeniz gerekecek. Şimdi sen ve kız arkadaşın keyfinize bakın ve bir şeye ihtiyacınız olursa beni görmeye gelin." Son cümleyi Harry'nin önüne iki bira bardağı koyarken söyledi ve Harry başka bir şey söyleyemeden başka bir müşteriyle ilgilenmeye başladı.

Harry Hermione'nin oturduğu masaya gitti ve onun yanına oturdu. Hermione tereyağı birasını aldı ve bir yudum içti. "Mmm. En son bir butterbeer içmeyeli yıllar oldu." Sözleri Harry'nin dikkatini çekmedi ve bir şeylerin ters gittiğini fark eden Hermione sordu. "Harry, ne oldu?" Harry yine düşüncelerinde kaybolmuştu, bu yüzden Hermione onu dürttü ve tekrar sordu.

"Önemli bir şey değil. Rosmerta bizim bir çift olduğumuzu düşündü ve ben de başka kaç kişinin böyle düşündüğünü merak ettim. Demek istediğim, okulun çoğuna göre biz sık sık birlikte ortadan kayboluyoruz ve Sirius ile ailenizin de aynı şeyi düşünmesine şaşırmam."

"Muhtemelen yarısı kadar," diye yanıtladı Hermione. "Lavender ve Parvati birkaç ayda bir senin kız arkadaşın olduğum konusunda beni sıkıştırıyor, annem de birkaç yorum yaptı, yani kesinlikle birlikte olduğumuzu düşünüyor. Sarılmayı seven biri olmamın ve sana herkesten çok sarılmamın da yardımı olmuyor." Belli ki bunu zaten düşünmüştü ama yurt arkadaşları onunla bu konuda biraz dalga geçiyorsa, nasıl geçmesin ki?

Hermione'yi çok iyi tanıyan Harry, onun sesindeki tereddüdü duyabiliyordu. Harry'nin, insanların çift olduklarını düşünmelerine yol açtığını fark ettiği için sarılmayı bırakacağından endişeleniyordu. Kolunu kızın omuzlarına doladı ve onu yandan kucakladı. "Ben kendi adıma senin sarılmalarından hayatta vazgeçmem," dedi, butterbeer'inden bir yudum alarak. Şimdi onu yeniden içerken (ve Hermione ona ne kadar zaman geçtiğini hatırlatırken), bunu gerçekten özlediğini fark etti. Sadece tereyağı birasını değil, değer verdiği biriyle oturup tadını çıkarmayı da. Son iyi butterbeer'ından bu yana daha da uzun zaman geçmişti. Savaş tüm hızıyla devam ederken, butterbeer daha çok endişelenip haber beklerken yapılacak bir şeydi.

"Harry, çadırı aldığında aklıma bir fikir geldi." Hermione hâlâ Harry'nin yanına sokulmuş, öylece duruyordu.

"Öyle mi?" Harry sordu.

"Sen ve ben Paskalya'da Little Hangleton'a bir kamp gezisine gitmeliyiz." Hermione ona söyledi.

Harry bu fikre biraz şaşırdı, ama hemen bazı sorunlar gördü. "Ailenizin on dört kızlarının tek başına, yanında kimsesi olmadan ülkenin bir ucundan diğer ucuna gitmesini kabul edeceğinden şüpheliyim.

genç bir ocuk. Sirius'un da bundan pek memnun olacağını sanmıyorum, ya da belki memnun olur ama yanlış sebeplerden dolayı."

"Bu yeterince kolay, onlara söylemeyeceğiz. Zaten Paskalya'da normalde okulda kalırız, o yüzden eve gitmememizi kimse tuhaf karşılamaz, burada olmazsak da herkes Londra'ya döndüğümüzü sanır." Haklıydı, diye düşündü Harry. Ekspresle ayrıldıkları sürece, öğretmenler ve diğerk öğrenciler tatil için eve gittiklerini varsayacaklardı.

"Pekâlâ, bunu başarmak için neye ihtiyacımız var?" Harry sordu, Hermione'nin henüz tam bir plan yapmasını beklemiyordu, ama şimdiye kadar ne yaptığını bilmesi gerekiyordu. Hermione bir parşömen kâğıdı çıkardı ve ikisi birlikte neye ihtiyaçları olacağını planlamaya başladılar.

Bölüm 7

Bölüm 7

İbuki Mioda, SvenGTX ve Jack Schriner gibi harika insanlara özel teşekkürlerimle birlikte tüm Patreon destekçilerime teşekkür ederim. 8. ve 9. Bölümler zaten orada yayınlanmıştı.

İlgilenenler için patreon.com/Lowten'a katılmak için Cumartesi gününe kadar beklerseniz, herhangi bir ücret ödmeden sadece sonraki iki bölümü değil, sonraki dört bölümü de alacaksınız.

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

İbuki Mioda, SvenGTX ve Jack Schriner gibi harika insanlara özel teşekkürlerimle birlikte tüm destekçilerime teşekkür ederim. 8. ve 9. Bölümler zaten orada yayınlanmıştı. İlgilenenler için /Eğer katılmak için Cumartesi gününe kadar beklerseniz, herhangi bir ücret ödmeden sadece sonraki iki bölümü değil, sonraki dört bölümü de alacaksınız.

Bölüm 7

Harry ancak hiçbir şeyin gitmediği üst üste ikinci Cadılar Bayramı'ndan sonra rahatlamaya başladı. O ve Hermione hâlâ Tom'un son hortkuluğu nereye saklamış olabileceğini bulmaya çalışıyorlardı, ama bir süreliğine okul ödevlerine de odaklanabildiler. Harry rünleri öğrenirken eğleniyordu; gerçekten de ilginç bir konuydu. Hermione'nin derslerine çalışması gerekmediğinden, aslında zaman döndürücüye ihtiyacı yoktu, özellikle de muggle çalışmaları ve Kehanet için çaba harcamadığından. Tabii ki ikisi de zaman döndürücüyü gerçekten *kullandılar*, ama bu daha çok Hermione'nin biraz boş zaman geçirebilmesi içindi. Paskalya'da çıkmayı planladıkları yolculuk için biraz hazırlık yaptılar, Hermione Harry'ye tüm yıl yetecek kadar iksir hazırlattı.

İkisi de haftada bir. Ancak, her ikisinin de Noel boyunca yapmaları gereken şeylerin bir listesi olmasına rağmen, aslında okulda yapabilecekleri çok fazla hazırlık yoktu.

Ne Harry'nin ne de Hermione'nin fark etmediği (ama başkaları tarafından fark edilen) bir şey vardı, o da yakınlaşmış olmalarıydı. İkisini ateşin yanındaki Gryffindor kanepelerinden birinde birbirlerine sarılmış halde bulmak hiç de alışılmadık bir durum değildi. Başka bir şey yaparken birbirlerini tamamen görmezden geldiklerinde bile birbirlerine dokunmaya devam ediyorlardı. Uygunsuz bir şey yapmıyorlardı ama birbirlerine yaslanıyor ya da birbirlerini yastık veya ayak desteği olarak kullanıyorlardı. Lavender Brown'a göre, masada birlikte oturduklarında bile, neredeyse her zaman dizlerinden ya da dirseklerinden biri diğeriyle temas halinde olurdu.

İş o noktaya gelmişti ki, Weasley ikizleri ilk öpücüklerinin ve ilk aşk ilanlarının tarihi ve saati üzerine bir kitap açmışlardı. Bazı insanlar Harry ve Hermione'nin ne zaman bir çift olacaklarına dair bahse girmek istiyordu, ancak diğerleri ikisinin zaten birlikte olduğunu savunuyordu. İkizler, bu bahsin kazananını bulmanın zor olacağını düşünerek, bu bahse girmemeye karar verdiler. Bu, çok fazla bahis oynamadıkları anlamına gelmiyordu; profesörlerden birkaçı bile çiftin ilk öpüşmelerini ne zaman yapacakları üzerine bahis oynamıştı.

Bu yıl Noel Harry için farklıydı. Dursley'lerde Noel'i tecrübe etmişti: kilit altında tutulmak ve görmezden gelinmek. Hogwarts'ta Noel'i deneyimlemişti: hediyeler, birkaç iyi dilek ve akşam yemeği. Bir önceki zaman çizelgesinde Weasley Noel'ini bile yaşamıştı; gürültü ve kaos patlaması, Mrs.

Weasley herkese kilolarca yemek yedirmeye çalıştı. Bu yıl Sirius'la Noel'de sadece ikisi vardı, geçen yıl olduğu gibi, ama bu yıl sanki bir şeyler eksikti. İkisi hediyeleri değiş tokuş etti, Sirius yine aşırıya kaçarak Harry'ye ejderha derisi bir ceket, yüksek kaliteli yeni bir Quidditch zırhı, profesyonel seviyede bir antrenman snitch'i ve en yeni Firebolt süpürgesini almıştı. Kızarmış kazdan oluşan bir akşam yemeği yediler (hindi

İkisi ve Kreacher için çok büyüktü) tüm süslemeleriyle birlikte. Akşam yemeğinden sonra Sirius Harry'yi Londra'daki bir Quidditch stadyumuna götürdü; stadyum bir maç ya da takım antrenmanı için kullanılmadığı zamanlarda halkın uçuşmasına izin veriyordu. Harry iki buçuk saat boyunca yeni süpürgesinin sınırlarını zorlayarak eğlenirken, Sirius da Harry'nin eski Nimbus'unda ona eşlik etti.

Noel'in ertesi günü Harry'nin eline bir fırsat geçmişti ve değerlendirdi. Sirius uçuştan döndükten sonra çok içmişti ve kötü bir şişe gribi vakasıyla geç saatlere kadar uyuyordu. Harry mutfaktaki şömineyi kullanma fırsatını değerlendirdi ve Sızdıran Kazan'a Floo'ladı. Bar terk edilmişti ve barın kepenkleri , çünkü Noel'den sonraki gündü ve sabah saat 7:30 civarındaydı. Floo sadece Diagon Yolu'na giriş olduğu için açık kalmıştı. Harry arka kapıdan olabildiğince sessizce çıktı, hâlâ uyumakta olan kimseyi rahatsız etmek istemiyordu. duvarı açmak için hatırladığı sırayla vurdu ve Diagon Yolu'ndaydı.

Sokakta birkaç kişi vardı, çoğunlukla dükkânlarını hazırlayan dükkân sahipleri. Noel'in ertesi günü her zaman kalabalık olurdu, insanlar bir gün önce kendilerine verilen parayı harcarlar, diğerleri de çeşitli nedenlerle hediye alışverişi yaparlardı. Harry dükkânlarla pek ilgilenmiyordu, Gringotts'u ziyaret etmek için buradaydı. Beyaz mermer bina çoğu dükkândan daha erken açılmıştı, bu yüzden Harry merdivenlerden çıkıp bankaya girdi. Buraya bu kadar erken gelmenin bir avantajı, bankada sadece bir müşteri daha olmasıydı ve Harry hemen bir goblin görebildi.

Harry kasasına gidip 400 kalyon çıkardı, sonra da altının yarısını İngiliz sterline çevirdi. Dürüst olmak gerekirse, Harry bankaya gideceğini söyleseydi Sirius muhtemelen bir şey demezdi, ama para Paskalya gezisi için olduğundan Sirius'un meraklanmasını istemiyordu, özellikle de Harry kasasından neredeyse 2.000 sterline eşdeğer bir para çıkarmışken. O ve Hermione o kadar paraya ihtiyaçları olacağını düşünmüyorlardı, ama yine de

Paraya ihtiyaç duydukları ama paralarının olmadığı bir durum. Yolculukta planladıkları en büyük masraf yiyecekti, Hermione ihtiyaçları olan şeyleri almak için yerel dükkânlarda para harcamanın küçük bir köyde fark edilebileceğini söyledi. Harry ne kadar paraya ihtiyaç duyacaklarını olduğundan fazla tahmin ediyordu, ama beklemedikleri ne gibi gizli masraflarla karşılaşacaklarını kim bilebilirdi ki?

Hermione Noel'i ailesiyle geçirdiğı için mutluydu. Tatil sırasında ailelerini ziyarete gitmişlerdi ve Harry'yi biraz özlese de geniş ailesini tekrar görmek güzeldi. Bir yolculuk sırasında şansы yaver gitmiş, ailesi arabaya yakıt doldurmak ve bir fincan çay almak için bir otoyol benzin istasyonunda durmuştu. Yakınlarda İngiltere'nin her yerinden daha yerel harita kitapları satan bir dükkân vardı ve o da Little Hangleton'ın bir sokak haritasını alabildi.

Noel günü güzeldi, geleneksel bir Granger ailesi Noel'i yaşıyordu. Anne ve babasından bir sürü kıyafet ve kurmalı bir cep saati almıştı, çünkü Hogwarts'ın etrafındaki sihir, dijital saatinin neredeyse işe yaramaz olduğu anlamına geliyordu. Ayrıca ona kitaplara harcaması için biraz para da vermişlerdi, çünkü o onları Sızdıran Kazan'dan geçirmeden Diagon Yolu'na girip kitap alamıyorlardı.

Noel'in ertesi günü, Harry geçen yıl Sirius'tan aldığı bisiklete binerek onu ziyarete geldi. Hermione onu görünce hemen yanına koştu ve onu evin içine çekmeden önce kucakladı.

Harry ailesine merhaba dedi ve Hermione'yle odasına çekilmeden önce birkaç dakika sohbet ettiler.

Hermione, Harry'nin neredeyse Eline 500 sterlin ve 100 galleon tutuşturdu. Kız bir şey söyleyemeden ve nedenini sormadan Harry konuşmaya başladı: "Paskalya bilgi toplama görevi için aldığım paranın yarısı. İkimiz de yarısını alalım diye düşündüm."

"Harry bu yaptığımız iş için ihtiyacımız olandan çok daha fazla. Her şey için sadece 200 sterline ve Otobüsü için de birkaç kalyona ihtiyacımız var, yani sanırım paranın yarısından fazlasını yanımızda götüreceğiz." Hermione, Harry'nin ona bakması için bu kadar çok para vermesine sinirlenmiş bir halde, "Bu kadar para yeter," dedi.

"Biliyorum Hermione, ama ya çadırı kurarken bir sorun çıkarsa ve bir otel odası bulmamız gerekirse? Ya ihtiyacımız olan bilgiyi almanın tek yolu birine rüşvet vermekse? Parayı daha sonra başka bir şey için kullanabiliriz. Ya da kalanı kasama geri koyabilirim," dedi Harry ve Hermione bunun en azından muggle parası için mantıklı olduğunu kabul etti. Bu kadar çok altına sahip olmanın anlamını hâlâ kavrayamamıştı, ama bu konuda tartışmak da istemiyordu. Onu güvende tutacak ve işleri bitince ona geri verecekti. Sonra Harry'ye bulunduğu ve yer imlerine eklediği harita kitabını gösterdi. Harry, Gaunt kulübesinin bir köy yolunun dışında olduğunu hatırladığından ve harita birkaç tane olduğunu gösterdiğinden, aramalarını organize etmelerine yardımcı olacaktı.

İşler aradan çıktıktan sonra Hermione onları Harry'nin aslında ne için burada olduğunu düşündüğü konuya geri çekti. Sandığından çarpık bir hediye çıkardı ve mutlu bir "Mutlu Noeller," diyerek Harry'ye uzattı. Harry hafif bir gaf yaptığını fark ederek kızardı. Harry hediyein üzerindeki parlak kırmızı kâğıdı kaldırdı ve ön koluna takmak üzere tasarlanmış bir asa kılıfı ortaya çıktı. Ejderha derisinden yapılmıştı, bu da Harry'nin gülümsemesine neden oldu. "Teşekkür ederim Hermione, bayıldım."

Hermione, onları geçmişe götüren olayı düşünerek, "Asana olanları düşününce, bu iyi bir fikir gibi geldi," diye cevap verdi.

Harry Hermione'ye en sevdiği deniz salyangozu mavisine oldukça yakın bir toz mavisine sarılmış hediyesini uzattı. Hermione kâğıdı çekince kahverengi, ejderha derisinden bir kitap çantası çıktı. Hâlâ çantaya iliştirilmiş olan ve üzerindeki büyüleri listeleyen kartı okudu: ana cepte tespit edilemeyen bir uzatma tılsımı (çok daha fazla kitap almasını sağlıyordu), çantayı korumak için yastıklama ve koruma tılsımları

İçinde ne varsa saklıyordu ve her şey kitaplarla doluyken bile t  y kadar hafif olacak şekilde t  sımlanmıştı. Hermione yirmi dakika içinde ikinci kez kollarını Harry'ye doladı ve bu kez tam beş dakika boyunca bırakmayı reddetti, bu sırada Harry ona "doymak bilmez bir sarılma canavarı" diyordu. Ancak bu 'nin sadece g  lmesine neden oldu.

Daha sonra mutfağa d  nd  ler ve   devlerini çıkarıp birbirlerine incelettiler, yaptıkları işi d  zeltmek için değil ama bazen   ok ileri gittikleri ve birkaç yıl daha   ğretilmeyecek bilgiler içerdikleri için. Ne de olsa kaçmaya başladıklarında N.E.W.T.'leri yarılamlışlardı ve son yıllarındaki okumaların   oğunu son birkaç yılda yapmışlardı.

Noel'den sonra Hogwarts'ta neredeyse hiçbir olay olmamıştı; Harry'nin bu yıl ilk kez yaşadığı Ruh Emiciler'in aksine, Harry için en b  y  k okul draması Quidditch'ti.   ğrenciler okula d  nd  kten yaklaşık bir hafta sonra, Harry kahvaltıya inerken s  p  rgesini de yanında g  t  rm  şt  . Wood, Harry'nin yatakhane arkadaşlarından yeni s  p  rgeyi duymuştu ve g  r  n  şte s  p  rgeadaki değişikliğe alışabilmeleri için bir takım antrenmanı yapılmasını istemişti. Ancak, Harry arayıcı oynadığı ve arayıcı da diğer oyuncularla yollarından   ekilmek ve onlara   arpan bludger'lardan kaçmak dışında pek etkileşime girmediği için, Wood'un s  p  rgeye hayran olduğu ve uçtuğunu g  rmek istediği açıktı.

S  p  rgeyi g  r  nce   ılgına d  nen tek kişi Quidditch kaptanı değildi. İ izler s  p  rgeyi g  r  r g  rmez, herkesin hayranlıkla şekilde masanın   zerinde gururla durması için ısrar ettiler. Elbette bu durum diğer evlerden insanların da dikkatini   ekti ve bazıları s  p  rgeye hayranlıkla bakarken, bazıları da Quidditch Kupası'nı kazanma şansının g  zlerinin   n  nde yok g  rerek kederlendi

Sonunda kalabalık sarışın gelinciğin dikkatini çekti ve son kabadayılık denemesi için yanına geldi. "Bu da ne Potter, yeni bir süpürge aldın, 2001'i alarak beni taklit etmeye mi karar verdin?"

"Hayır, bir Nimbus 2001 almadım." Harry'nin sesi sıkılmış gibi çıkıyordu ama Hermione ve diğer birkaç kişi onun gözlerinden hiç de öyle olmadığını görebiliyordu.

"Sakin bana Cleansweep'in olduğunu söyleme. Bindığın modası geçmiş Nimbus'la daha iyi iş çıkarırsın," diye alaycı bir homurtuyla sözlerini bitirdi Malfoy.

Harry, bazılarının sırtıma diyebileceği hafif bir , "Ben de Temizleme Süpürgesi almadım," dedi.

Sabırsızlanan Draco, "Peki ne aldın o zaman, yabancı bir çöp parçası mı?" diye sordu.

Harry Draco'yu bir kez daha yemlemeyi düşündü ama vazgeçti. uzanıp Ateşoku'nu çevirdi, böylece isim Malfoy tarafından görülebilecekti. Malfoy eğilip yazıyı okudu ve Harry, Malfoy' neye baktığını anladığı anı tam olarak görebildi. Gözleri irileşti ve yüzündeki azıcık renk de . Malfoy'un onun kanı ve soyu hakkında sürekli yorum yapmasına biraz içerlemiş olan Hermione, "Ateşyıldızı hakkında ne diyordun, Harry? Nimbus 2001'den saatte yirmi mil daha hızlı olduğunu mu?"

"Saatte yirmi iki mil daha hızlı ve en yüksek hıza da yüzde yirmi sekiz daha hızlı ulaşıyor."

Harry'nin Malfoy'a ne yaptığını gören, oturan Ronald da katıldı. "Ve Firebolt'un yol tutuşu Nimbus'a kıyasla çok daha iyi. Dar dönüşleri çok daha yüksek bir hızla alabiliyor."

Malfoy, Gryffindor'ların kahkahaları arasında hışımla çıkıp gitti. Hufflepuff ve Ravenclaw'dan insanlar bile, Harry'nin bu yılın favorisi olan Slytherin'i yenme şansını gördüklerinde gülümsediler, çünkü

tüm ekip, Firebolt zirveye çıkana kadar piyasadaki en hızlı süpürge olan Nimbus 2001'lere biniyordu.

Birkaç dakika sonra Snape adımlarını hızlandırarak masaya geldi. "Potter, Bay Malfoy bana önümüzdeki Quidditch maçlarında bir Ateştopu kullanmayı planladığını söyledi. Bu haksız bir avantaj teşkil ediyor ve böyle bir hileyi önlemek için bu süpürgeye el koyacağım."

almak için Harry'ye ve masaya doğru uzandı, ama Harry onun önüne geçti ve yüzüne bakarak "Hayır!" dedi.

Snape buna şaşırdı ama sadece birkaç saniye sonra zindan yararası bir tanesinin üzerine atladı. "Seni küstah pislik parçası! Ben senin profesörünüm ve otoriteme saygı gösterip o süpürgeyi teslim edeceksin."

Harry sözünü sakınmadı. "Hile yapmak için yetkisini kötüye kullanan bir profesör," dedi sakince.

"İŞTE BU!!!" Snape şimdi bağıırıyordu. "YILIN GERİ KALANINDA HER GECE CEZALI OLACAKSIN!!!"

Bağıırışlar elbette Profesör McGonagall'ın (ve okuldaki diğer herkesin) dikkatini çekmişti ve Gryffindor'un dişi aslanı koşarak geldi. "Bay Potter, bu sefer ne yaptınız?"

"Tek bir cezayı bile gerektirecek bir şey yok, profesör." Harry söyledi ve bütün öğrenciler, hatta hâlâ etrafta olan birkaç Hufflepuff ve Ravenclaw bile Harry'ye katılmaya başladı.

"Tam olarak ne yaptınız, Bay Potter?" Snape araya girmek istedi ama McGonagall onun sözünü kesti. "Önce Bay Potter'a sordum, Severus, sen de kendi görüşünü bildirme fırsatı bulacaksın."

"Şey, profesör, Quidditch antrenmanından önce burada oturmuş kahvaltımın tadını çıkarıyordum ve insanlar

Noel için vaftiz babam," dedi Harry, Firebolt'u göstererek. "Malfoy gelip şöyle bir baktı, sonra Snape'le konuşmaya gitti-

"Profesör Snape," düzeltti Profesör McGonagall.

"İki dakikadan az bir süre sonra *Profesör* Snape," Harry profesör kelimesini bir soru gibi telaffuz etti, "yanıma geldi ve sebepsiz yere süpürgeye el koymaya çalıştı."

"Sana gerekçemi söyledim Potter." Snape ona ters ters baktı.

Harry başını salladı. "Evet, öyle yaptın. Süpürgemin onu kullanmama izin verilmeyecek kadar iyi olduğunu söyledin, sonra da sırf kendine uysun diye uydurduğun bir kurala uyacağıma güvenemediğin için onu almaya çalıştın."

Snape Harry'ye bağırmaya başladı, ama Profesör McGonagall onun sözünü kesti. "Bu doğru mu Severus?"

"O süpürge diğer takımlara karşı çok fazla avantaj sağlıyor. Hile yapmaktan başka bir şey değil."

"Geçen yıl tüm ekibinize Nimbus 2001'ler verildiğinde böyle düşünmemeniz garip. Eğer bu yasağı devam ettirerseniz, 2001'ler için de geçerli olacaktır. Ayrıca, henüz bir kural ihlal edilmemişken bir süpürgeye el koyamazsınız. Şimdi bu iki dönemlik ceza ne için?"

"Çünkü süpürgemi almaya çalıştığında hayır dedim," dedi Harry McGonagall'a.

Profesör McGonagall Snape'e ters ters baktı ve "Bay Potter, bir öğretmenle ters konuştuğunuz için Gryffindor'dan 5 puan. Gelecekte medeni bir dil kullanacak ve sonra gelip benimle konuşacaksınız. Bu yüzden ceza almanıza gerek kalmayacak. Severus, beni takip et. Şimdi." Ve McGonagall, Snape'i de peşine takarak salondan çıktı, arkalarında bir salon dolusu şaşkın öğrenci bırakarak, aralarında profesöre sakın ve medeni davrandığını söylemeyi aklına bile getirmeyen Harry de vardı.

Slytherin'lerle ma Paskalya tatilinden bir hafta önceydi ve Hermione'nin seyahat planlarını gözden geçirmek istemesi ile her saatlerini sahada antrenman yaparak geçirmeleri için bastıran Wood arasında Harry her şeyin bitmesine hazırды. Takım nihayet maçtan hemen önce iki günlük bir ara alabilmişti, ama bunun tek nedeni Wood sakinleşmezse tüm takımın işi bırakmakla tehdit etmesiydi. Bu, hepsine en azından kaslarını dinlendirme şansı vermişti, böylece ma sabahı, engel teşkil edecek ışlık atan kaslar yerine, sadece biraz sert ve biraz esnemeyle kolayca halledilebilecek kaslar olacaktı.

Woods'un ma öncesi konuşması her maçtan önce yaptığı konuşmanın aynısıydı ve Angelina, Alicia ve Katie'nin hepsi de bu noktada konuşmanın kendisi kadar gelenek haline gelmiş bir şekilde dalga geçti. Harry Firebolt'unu aldı, takımını soyunma odasından çıkıp sahaya kadar takip etti. Ocak ayında Snape'le yaptığı tartışmadan sonra, süpürgesinin çok iyi olduğu hakkında başka bir şey söylenmemişti. şahsen Harry, Snape'in lm Yiyen dostu Lucius Malfoy'a, Slytherin Quidditch takımının süpürgeleri için harcadığı 14.000 galleonun, çok iyi süpürgelerin yasaklanması yüzünden boşa gideceğini söyleyecek cesareti olmadığını düşünüyordu.

Wood, Slytherin'in kaptanı Flint'in elini sıktı (ikisi de birbirlerinin elini kırmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu) ama kısa süre sonra takımlarına geri döndüler. Madam Hooch asasının bir hareketiyle kırmızı topu havaya gönderdi ve on dört oyuncu birden yerden tekme atarak havaya yükseldi. İki kaleci kalelerine şut çekti ve Harry de snitch'i aramaya başlamak için havalandı.

Angelina quaffle'ı, ona ilk ulaşan Slytherin kovalayıcısından kapmak için ileri atıldı.

Lee Jordan'ın yorumu stadyumda yankılandı. *"Tamam, Potter bugün bir Firebolt uçuruyor. Cadı Broomstick'e göre*

Firebolt bu yıl Quidditch Dünya Kupası'nın süpürgesi. Tüm milli takımlar bir tane alabilmek için ellerinden geleni yapıyorlar, kim yapmaz ki? Firebolt on saniye içinde sıfırdan saatte yüz elli mile çıkabiliyor. Bu süpürge aynı zamanda kırılmaz bir Frenleme Tılsımına, mükemmel bir denge ve hassasiyete sahiptir ve hatta bırakıldığında makul bir montaj yüksekliğinde havada asılı kalır. Şahsen ben bir tanesi için böbreğimi satardım ama böbreğimin bir tanesinin maliyetini karşılayacak kadar değerli olduğunu sanmıyorum. İngiliz çayının kaptanına göre-"

Jordan'ın yorumu Profesör McGonagall'ın sesiyle kesildi. "Bay Jordan, buraya Quidditch hakkında yorum yapmak için geldiniz, Firebolts'un reklamını yapmak için değil. İşinizi düzgün yapın yoksa yapacak birini bulurum."

" Pekala profesör, gidelim. Tamam, Gryffindor'dan Spinnet quaffle'ı aldı, Bell'e pas verdi, o da Spinnet'e geri verdi, o da pas verdi - hayır, bu bir çalımdı, Slytherin kalelerine doğru hızlandı. Bir bludger'dan kaçtı, kime çarptığını görmedi. Warrington tarafından durduruldu, Slytherin şimdi pozisyonunu aldı, Flint'e pas verdi, o da Montague'a pas verdi ve Bell topu yakaladı. Flint quaffle'ı fırlattıktan sonra Gryffindor vurucularının Montague'u topa sahip olmaktan alıkoyması güzel bir takım çalışmasıydı.

"Bell Slytherin kalesine doğru kaçıyor. Flint onu takip ediyor ve süpürge avantajı onda ama Bell süpürgesini taşımak için çok daha hafif bir yük. Flit Bell'e yetişiyor ve - Faul, Faul! Pis kokulu hilekar. Slytherin kaptanı Bell'e omuz atıp neredeyse onu süpürgesinden düşürdükten sonra Madam Hooch patlar ve Gryffindor'a bir penaltı verir. Bell penaltıyı kullanıyor ve Gryffindor golü atıyor! Gryffindor'a 10 puan ve Slytherin'e henüz puan yok. kirli hileler."

Profesör McGonagall yine araya girdi ve Lee'yi profesyonelce olmayan yorumundan dolayı uyardı, ama Harry artık dikkatini vermiyordu. Slytherin sert bir oyun planlıyor gibi görünüyordu. İşte Harry'ye Flint'in iyi bir kaptan olmadığının kanıtı. Stratejilerinin amacı basitti: Yaklaştığınızda rakibiniz ürkerse, avantajlı olurdunuz, ama bu bir *Gryffindor* takımıydı.

Takımın en belirgin özelliği ileriye doğru hücum etmeleri idi. İki beyin hücre si olan hiçbir statergist Gryffindor'a karşı bu taktiği seçmezdi ve bu Harry'nin Flint hakkında bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Harry dikkatini tekrar snitch'i bulmaya verdi. Onu ne kadar çabuk yakalarsa, takım arkadaşlarının o kadar az dayak yemesi gerekecekti.

Ancak şans Harry'nin yanında değildi ve maç bir saat boyunca uzadı. Gryindor 110'a 60 öndeydi, ama sayıların çoğu penaltılardan gelmişti. Gryffindor'un farkı giderek artsa da, snitch'i kim alırsa alsın galibiyeti garantileyecek sihirli sayı olan 160 puandan hâlâ çok uzaktaydılar. Kızlar Slytherin kovalayıcılarından fena dayak yemişlerdi ve Harry onlara İhtiyaç Odası'nsırrını vermeyi ciddi ciddi düşünüyordu; bu maçtan sonra bir jakuzi onlar için mükemmel olurdu.

Sonra Harry bir şey gördü ve iki kez bakmak zorunda kaldı. Gördüğünü sandığı şeyi gördüğünden emin olunca, kahkahayı patlattı. Süpürgesini çevirdi ve doğruca Malfoy'a doğru ateş etti, Harry'nin hızla üzerine geldiğini gören Malfoy hızla ondan uzaklaşmak için döndü. Harry, Malfoy'un snitch'in nerede olduğuna dair hiçbir fikri olmadığını ve Harry'nin uçtuğu yöne bakarak bir tahminde bulunduğunu anlayabiliyordu, bu yüzden Malfoy'u takip etmeye devam etti. Malfoy hızlıydı, ama Harry daha hızlıydı. Sarışın hızla oyun alanından çıkıp tribünlere doğru koşuyordu ve bir yandan snitch'i arıyor, bir yandan da Harry'nin hâlâ onu takip edip etmediğini kontrol ediyordu.

Malfoy tribünlere çarpmamak için yer kalmadığından aşağı ve sağa doğru gitti, stadyum duvarını kıl payı kaçırdı. Sarışın nereye gittiğini görmek için tekrar Harry'ye baktı, ama Harry'nin hâlâ onu takip ettiğini ve kazandığını görünce şaşırdı ve biraz da korktu. Slytherin belli ki Harry'nin snitch'i görmediğini ve sadece ona saldırdığını , ama Harry Malfoy'un süpürgesinin dallarında duran altın parıltısına odaklanmaya devam etti. Malfoy sallanmaya başladı ve Harry'den çalışıyordu, ama Firebolt'un yol tutuşu Nimbus 2001'den çok daha iyiydi.

Harry yeterince yaklaştığında, elini kütlenin içine soktu.

Snitch'in saklı olduğu dallara takıldı ve ceviz büyüklüğündeki topu kaparak Gryffindor'a maçı 200 yüz sayı farkla kazandı ve bu yıl Quidditch Kupası'nı neredeyse garantiledi.

Tribünler çılgına döndü ve Harry çok geçmeden takım kutlamalarının içine çekildi. Malfoy, Harry'nin süpürgesine dokunarak bir kuralı çiğnediğini iddia etmeye çalıştı, ama Madam Hooch'un açıkladığı gibi, kurallarda bir Arayıcı'nın bir snitch'i saklandığı yerden almasına izin veren bir istisna vardı. O akşam Gryffindor ortak salonundaki parti dillere destandı. McGonagall gece 1:30'da onları ayırmaya geldi, ama aslında herkesi saat 2'de yatağa göndermeden önce yarım saatliğine onlara katılmaya karar verdi.

A/N

Hızlı bir Google araması, 1994 yılında 1.000 £'un aşağıdakilere eşdeğer olduğunu söylüyor
1.671,08 sterlin, yani Harry bugünün standartlarına göre yaklaşık 3340 sterlin değerinde altın çıkardı ve yarısını muggle parasına çevirdi.

Harry Potter ve Anka Asası CH 08

Bölüm 8: Harry potter ve anka kuşu asası CH 08

Tüm Patreon destekçilerime teşekkür ederim, özellikle harika gözyaşı destekçilerime teşekkür ederim: Antar Das, LegendaryWasabi, Oli Wieszun, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener hepiniz harika insanlarsınız.

9. ve 10. bölümler zaten hazır ve onları bulmak isterseniz şu adrese gidin www.patreon.com/lowten

kurgularım için kapak resmi sipariş edeceğimi söylediğim £50 noktasına hızla yaklaşıyoruz. ancak, görüştüğüm sanatçı son birkaç hafta içinde çok fazla iş aldı ve komisyonu yapamayacak. endişelenmeyin, yine de aynı programa uymayı planlıyorum, ancak şimdi yeni bir sanatçı bulmam gerekiyor. komisyon kabul eden ve iş için uygun olduğunu düşündüğünüz bir sanatçı biliyorsanız, lütfen bana ayrıntılarını veya komisyon sayfalarının bağlantısını gönderebilir misiniz?

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

Harry ve Hermione, Paskalya tatili için Hogsmeade'den ayrıldıklarında kompartımanlarının kapısı açıldığında sadece biraz şaşırmışlardı; ne de olsa insanlar tren yolculuklarında birbirlerini sık sık ziyaret ederlerdi. Sürgülü kapının ortaya çıkardığı kişinin Luna olmasına şaşırdılar, sarışın arkadaşları tatil için eve gideceğinden bahsetmemiştii,

"Merhaba." Luna her zamanki uzak sesiyle içeri girdi ve asasını bir çırpıda sallayarak sandığını baş üstü rafına yerleştirdi.

Hermione el sallarken Harry, "Hey Luna," diye selam verdi. "Tatil için eve gideceğini bize söylememiştin."

"Sanırım bunun nedeni bu yıl eve gitmeyecek olmam." Luna, Quibbler'ın son sayısını çıkarırken şöyle dedi.

"Sen ve baban bir keşif gezisine mi çıktınız?" Hermione sordu.

"Babam düz boynuzlu bir şnorkelle ilgili herhangi bir referans bulup bulamayacağını görmek için Mısır'a gidiyor. Babam eğer unutulmuş bir şnorkelle ilgili bilgi varsa, Mısır'ın bakılacak en iyi yer olduğunu düşünüyor. Çok heyecan verici ama ben onunla gitmeyeceğim." Luna babasıyla gitmeyeceğı için biraz hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

"Eğer babanla gitmeyeceksen, kiminle kalacaksın?" Harry'nin kafası karışmıştı.

"Ben de sizinle geliyorum tabii ki." Luna sanki bu dünyadaki en bariz şeymiş gibi konuştu.

Hem Harry hem de Hermione şaşkınlıkla Ravenclaw'a baktılar. Hermione sesini bulana kadar bir dakika sessizlik oldu. "Luna, tatile gitmiyoruz, diadem gibi başka bir nesne arıyoruz. Tehlikeli olabilir."

Luna omuz silkti. "Sadece seninle gitmem gerekiyormuş gibi hissediyorum. Belki senin bana ihtiyacın var, belki de başka bir şey, ama içimden bir ses seninle gelmem gerektiğini söylüyor." Luna onlara her zamanki ruhani tavrıyla anlattı.

Harry ve Hermione Luna'yı onlarla gelmemesinin daha iyi olacağına ikna etmeye çalıştılar, ama Luna kararlıydı ve ikisinin bu konuda yapabileceğı pek bir şey yoktu. Konuyu zorlamanın tek yolu, Luna'yı temel olarak eve geri götürmekti.

okulda ya da başka bir yerde bir yetişkinle konuşacaktı. Bunu yapmak dikkatleri Harry ve Hermione'nin bir haftalığına dışarı çıktıkları gerçeğine çekebilirdi, ki bu da kaçınmaları gereken bir şeydi.

Akşamın erken saatlerinde Kings Cross'a vardılar, neredeyse herkes gidene kadar trende beklediler ve sonra muggle Londra'sına süzüldüler. Üçü görünmeyecekleri bir ara sokağa girdiler ve Hermione Luna'nın elinden tutarak Dean Ormanı'na doğru yola çıktı. Başlangıçta Londra'dan doğruca Little Hangleton'a gideceklerini düşünmüşlerdi ama köye ne kadar geç varacaklarını , bir gece kamp yapmaya ve ertesi gün etrafa bakmak için yeterince erken gelmeye karar verdiler.

Üçü birlikte çadırı yaklaşık çeyrek saat içinde kurdular. Harry ve Hermione çadırı kurma konusunda şaşırtıcı bir şekilde en beceriksiz olanlardı. Kaçaklık zamanlarında çadırı bir asa hareketiyle kurmaya çok alışmışlardı, ama reşit olmayan büyücülerle ilgili kısıtlamalara dikkat etmek zorunda oldukları için hepsini elle yapıyorlardı. Luna onlara çadırı ile ilgili deneyimlerini anlatırken, babası başka bir şeye odaklanmışken sık sık onun ve babasının yerine çadırı kurduğunu söyledi.

Çadırın içi Londra'daki ucuz bir daireden farklı değildi. İki yatak odası ve bir duşu vardı ama mutfak ve yaşam alanı birleştirilmişti. Mobilyalar bir muggle ikinci el mağazasından alınmış gibi görünüyordu. Akşamı tren istasyonundan aldıkları önceden hazırlanmış sandviçleri cipsleri yiyerek ve Luna'yla planlarını gözden geçirerek geçirdiler, grubun üçüncü bir üyesini karşılamak için ihtiyaç duydukları değişiklikleri yaptılar.

Üç çocuk öğleden biraz önce köyün eteklerine vardılar, Hermione'nin son birkaç aydır hazırladığı yaşlandırma iksirleri yüzünden yirmili yaşlarının ortasındaki kampçılar gibi görünüyorlardı.

Harry'nin denediği her gramer ya da illüzyon başarısız olduktan sonra, Harry'nin yara izini gizlemek için yoğun bir yöntem de bulmuştu: Makyaj. Hermione'nin "kapatıcı" dediği bir şey Harry'nin yara izini kapatmış, böylece Şövalye Otobüsü'nün kondüktörü onu tanımamıştı.

Çantalarını emniyete aldılar ve yolun geri kalanını köye doğru yürüdüler. Hava hâlâ biraz soğuktu ama yaklaşan yaz şimdiden hissedilmeye başlamıştı. Buna bir de kuzey İskoçya'nın soğuşundan uzakta oldukları gerçeği eklenince üçü de kırlarda yürümekten keyif aldılar.

Hanged Man Pub, küçük köylerde genellikle olduğu gibi, köyün merkezinde, kiliseden kısa bir yürüyüş mesafesindeydi. İçerisi klasik bir İngiliz pub'ına çok benziyordu; tavan siyah, duvarlar beyaz badanalı taş ve bar son derece cilalı meşeydi. Öğleyi biraz geçmesine rağmen barın yarısı insanlarla doluydu; çoğu önlerinde yemek yiyor, bir şeyler içiyor ya da bir kadeh şarap içiyordu. İçeri girdiklerinde bardaki herkes onlara baktı ve herkes sohbetlerine dönmeden önce içeri giren insanları tanımadıkları için birkaç dakika şaşkın bir sessizlik

Hermione ve Luna kendilerine bir masa kaptılar ve Harry bara .
"Size ne ikram edebilirim?" Barmen neşeli bir gülümsemeye sordu.

"Üç bira lütfen ve öğle yemeği menüsünde ne var?" Harry içkilerini sipariş etti. Alkol almakla ilgili bir sorunu yoktu. Birincisi, yeterince yaşlı görünüyordu ve zaman yolculuğu nedeniyle yirmi yaşında görünmek için bir iksire ihtiyaç duysa bile, aslında *yirmilerindeydi*. Bazıları Luna'ya içki ısmarlama konusunda daha isteksiz olması gerektiğini , ama bu sadece bir shandy'ydi ve Luna'nın bunu kaldırabilecek kadar olgun olduğunu düşünüyordu.

"Sandviç seçeneklerimiz, pırasa ve patates çorbamız ya da fırınlanmış patates ve soslarımız var." Adam üç bardağın her birine yarımşar bardak bira koymaya başladı. Harry, Hermione ve Luna'ya danışmak için bir an uzaklaştı,

adama siparişlerini vermek için geri dönmeden önce. Ödemeyi yaptı ve adam her birine limonata doldururken ona üç bardak uzattı. Harry içecekleri aldı ve kızların oturduğu masaya doğru ilerledi, yerine oturmadan önce içecekleri önlerine koydu.

"Peki, şimdi ne yapacağız?" Luna sordu.

"Kimseyi rahatsız etmeden çadırı kurabileceğimiz bir yer olup olmadığını araştırmamız gerekiyor. İhtiyacımız olan son şey, arazinin sahibinin sahipsiz kampçılardan rahatsız olması ve gelip çadırı indirmeye çalışması." Hermione onlara söyledi.

Yaklaşık on dakika sonra yiyeceklerini almaları için bara çağrıldılar ve Luna yiyecekleri almak için yukarı çıktı. "Buyurun, bir pırasa ve patates çorbası, bir kızarmış jambon ve peynir, bir de tavuk salatası. Senin için yapabileceğim başka bir şey var mı canım?" Barmen Luna'ya sordu.

Luna ona gülümsedi "Oh, belki. Birkaç haftalığına buralarda bir çadır kurmak için kiminle konuşmamız gerektiğini biliyor musun? Bu arada benim Luna."

"Sean. Hmm...eğer çadır kurmak istiyorsan nehrin aşağısında daha iyi olur. Orası ortak arazi ve kimseyi rahatsız etmezsiniz. Sorabilir miyim, buradayken ne yapacaksınız?"

"Çoğunlukla kırsal bölgelerde dolaşacağız. İki arkadaşım şehirde çok fazla zaman geçiriyor ve arada bir dışarı çıkmaları gerekiyor." Luna barmene teşekkür edip koltuğuna dönmeden önce şehir kısmını anında bulduğunu söyledi.

Köy merkezini dolaştılar ve yerel dükkânlardan küçük bir alışveriş yaptılar. Yiyecek alışverişi yapmak muhtemelen günlük bir angarya haline gelecekti, çünkü yiyecekleri korumanın hiçbir yolu yokmuş gibi gerekiyordu. Yine de Hermione'ye göre bunun faydaları vardı; görünüşe göre iş için para harcamak yerel halkın size ısınmasını sağlamak için iyi bir yoldu. Üçü çadırı kurdu

barmenin Luna'ya önerdiği gibi nehre yakın bir yere gittiler ve akşamın erken saatlerine kadar dinlendikten sonra Asılmış Adam'a geri dönüp köyde görmek isteyebilecekleri yerler hakkında birkaç yerliye sordular. Birkaç bira içtikten ve yerlilerle birkaç bilardo oynadıktan sonra, Harry'nin elinde bakmaları için iki yer listesi vardı.

Listelerden biri tamamen manzaraydı ve aslında Harry'nin dikkatini çekmesinin tek nedeni, yerlilere görünmek için buna ihtiyaç duymalarıydı. Bu listede nehrin yukarısındaki küçük bir şelale gibi şeyler vardı; ilginç ama işe yaramaz. İkinci liste çok daha önemliydi; Riddle'ların malikânesi olduğu belli olan 'yol üstündeki eski büyük ev' ve Harry'nin zaman rüyalarına giren mezarlık olduğundan emin olduğu, köyün eski mezarlık gibi şeyler içeriyordu. Ne yazık ki, Gaunt'ların evi olabilecek herhangi bir şey hakkında kimse bir şey söylememişti. Görünüşe göre orayı eski yöntemlerle bulmaları gerekecekti: etrafta dolaşıp bakacaklardı.

Saat geç olduğunda, üç yaşlı çocuk çadırlarına geri döndü ve Harry komite tarafından yemek pişirmeye aday gösterildi. Basit bir tavuk ve pilav yapmış, içine biraz da köri tozu atarak daha az yavan ve sıkıcı olmasını sağlamıştı. Daha sonra üçü birlikte yattılar, Luna ve Hermione çift kişilik yataklı iki odadan büyük olanını aldılar ve Harry'yi ikinci yatak odasındaki tek kişilik yatakla baş başa bıraktılar.

Üçlünün Little Hangleton köyüne varmasının üzerinden üç gün geçmişti ve Gaunt kulübesini hâlâ bulamamışlardı. Köyün etrafındaki yolları keşfetmek beklenenden daha zor olmuştu. Yürüyüşler yeterince kolay, hatta keyifliydi; sorun bunların sayısıydı. Sadece köyü çevreleyen çiftliklere ve tarlalara erişim sağlayan çok sayıda yol vardı. Yine de Gaunt'ların evinin yan yollardan birinde olduğunu göz ardı edemezlerdi. Aslına bakılırsa, Harry'nin okulda burayı dalgın dalgın gördüğü zamanlardan hatırlayabildiği kadarıyla, göz ardı tek yol köye giren ve çıkan iki ana yoldu.

insanları nispeten yakın olan Hangleton kasabasına götüren yan yolla birleşti.

Köye giden yolda yürüyorlardı ki Harry aniden , Hermione ve Luna onun baktığı yere bakana kadar şaşırdılar. Harry'nin anılarında olduğundan daha farklı görünüyordu, ama o burayı asla unutmazdı. Hızla kapıya doğru yürüdü ve onu açtı, demir menteşeler pasın pasa sürtünmesiyle çığlık atıyordu. Harry patikada ilerledi, kendisiyle konuşmaya çalışan Hermione ve Luna'yı duymuyordu.

Durdu ve önündeki taş işçiliğine baktı. Melek Paskalya güneşinin altında sakın ve davetkâr görünüyordu, ama Harry'nin kafasında her şey karanlıktı ve önündeki, birini kaybeden insanları teselli etmesi gereken heykel onu dizginliyor, kaçamasın diye tutuyordu.

Harry omzunda bir el hissetti ve bakmadan Hermione olduğunu anladı. "Olay olduğunda ben burada duruyordum. Voldemort Cedric'i öldürdükten sonra Kılkuyruk beni sersemletti. ve bu heykel beni zapt ediyordu. Asam yoktu, kaçamıyor ya da dövüşemiyordum. Onların merhametine kalmıştım, tamamen çaresizdim. Tam şurada bir kazan vardı." Harry mezar heykelinin yaklaşık yedi metre ötesindeki bir noktayı işaret etti. "Babanın kemiği, tam bu mezardan alınmış; Kılkuyruk onu ezmek için bir büyü kullandı ve kazana ekledi. Bir hizmetkârın eti, Kılkuyruk kendi elini kesti ve onu da ekledi. Son malzeme bendim, benim kanım. Kılkuyruk yanıma geldi ve kanı alabilmek için bıçağı koluma saplamakta tereddüt bile etmedi. Sonra Voldemort kazandan kalktı ve yandaşlarını çağırdı. O beni öldürmeye çalışırken orada durup izlediler ve alay ettiler. Affedilmezlerin üçünü de üzerimde denedi. Öldürme lanetini ıskaladı, ben de Imperius'u savuşturdum ama Cruciatus isabet etti. Fareyle oynayan bir kedi gibiydi. Öleceğimden çok korkmuştum ama mezar taşının arkasına dalabilecek kadar uzaklaşabildim." Gözyaşlarının yüzünden aktığını fark etmemişti ve Brice yazan bir mezar taşını işaret ederken iki kız tarafından kucaklanıyordu. "İşte tam orada, Voldemort'tan kaçarken, o zaman fark ettim ki

öleceğim. kabullendim, neredeyse benimsedim. Bu, başa kolaylaştırdı. Artık daha fazla mücadele etmem gerekmeyen bir son vardı. Ailemi düşündüğümü hatırlıyorum ve eğer öleceksem, bir mezar taşının arkasına saklanmayacağıma, ailem gibi öleceğime karar verdim: elimde asa ve savaşarak."

Harry içini dökmeye devam ederken, Hermione ve Luna onun yanında olup dinlemekten başka bir şey yapamadılar. Bitirdiğinde, iki kız onu akşam için çadıra geri götürdüler. Harry ertesi sabah tanımadığı bir yatakta uyandığında şaşırıldı. Çadırdaki yatak odası süslü bir şey olmayabilirdi, ama yeterince ve açık mavi duvarlarına ve uyumsuz mobilyalarına çabucak alışmıştı. Uyandığı oda karanlıktı ama krem rengi duvarları olduğunu görebiliyordu ve tanıdık gelmesine rağmen uykunun kafasında bıraktığı şaşkınlıkla daha önce nerede gördüğünü hatırlayamıyordu.

Harry ayağa kalkmaya çalıştı, ama anında yatağa geri çekildi. O zaman yatakta kendisiyle birlikte birinin olduğunu ve yarı yarıya onun üstünde yattığını fark etti. Harry aşağı baktı ve biraz rahatladı, kahverengi kıvrıkcık saçların Hermione'ye ait olduğunu anlamak için ihtiyacı yoktu. Hermione kollarını Harry'nin etrafında daha da dolayarak onu hiçbir yere gidemeyecek şekilde hapsetti. Başka bir kız olsaydı, onlarla birlikte uyanmaktan ve nedenini bilmemekten korkardı, ama Hermione'yle Harry, dün gece her ne oluyorsa, arkadaşlıklarının bundan zarar görmeyeceğine inanıyordu. Bir gece önce neler olduğunu hatırlamaya çalıştı, ama her şey hâlâ bulanıktı. Mezarlığı ve Hermione ile Luna'ya ilk ziyaretini anlattığını, sonra kızların onu çadıra sürüklediğini hatırlayabiliyordu; ondan sonrasını tam olarak hatırlayamıyordu.

Yaklaşık on dakika sonra Hermione uyanmaya başladı. Dönüp ona baktı, kafası karışmıştı ve, "Harry, oluyor?" diye sordu.

"Bilmiyorum, bana söyleyebileceğini umuyordum. Net olarak hatırladığım son şey dün mezarlığı bulduktan sonra çadıra döndüğümüz," dedi Harry ona dürüstçe.

Hermione ilk başta o da hatırlayamıyormuş gibi göründü, ama birkaç saniye sonra uyku sersemliğini üzerinden attı. "Dün gece neredeyse kendini . O gece mezarlığın sana geri döndüğünü gördükten sonra, yıllardır içinde biriktirdiğin şeyleri boşaltmaya başladın. İşin bittikten sonra da hiçbir şey yapmadan öylece oturdun. Seni yalnız bırakma riskini almak istemedim, o yüzden Luna seni buraya benim yanıma koymama yardım etti, sonra da diğer odaya geçti," diye açıkladı Harry'ye.

Sorunlarını Hermione ve Luna'nın üzerine yıktığı için utanıyordu. Kendi sorunlarıyla kendisi ; o ikisinin de kendi sorunları vardı ve onlara daha fazlasını yüklemesine gerek yoktu. "Özür dilerim Hermione, tüm bunları senin ve Luna'nın üzerine yıkmamalıydım. Benden daha iyisini hak ediyorsunuz."

Hermione ona tekrar sarılırken, "Kapa çeneni Harry," dedi. "Bütün bunları içindekileri dökmen gerekiyordu. Bunu daha önce yapmalıydın. Böyle şeyleri içinde tutmak senin için iyi değil."

"Senin uğraşman gereken kendi sorunların var, benim sana daha fazlasını yüklememe ihtiyacın yok. Kendi sorunlarımla ilgilenmeliyim," diye özür dilemeye çalıştı Harry.

"Harry James Potter, şu kendine zarar veren maço saçmalığını hemen kesebilirsin. Herkesin yardıma ihtiyacı var. Herkesin. Ve seni seven insanlar da yardım etmek istiyor, tıpkı senin diğer insanlara yardım etmek istediğin gibi. Ve dürüst olmak gerekirse Harry, senin sorunların tek başına üstesinden gelebileceğin türden değil. Bazı savaş gazilerinden daha çok şey yaşadın. Eğer Gizlilik Yasası'nı çiğnemeyecekse ya da sana kuruntulu damgası , bir terapistle gitmeni tavsiye ederim."

"Psikiyatriste ihtiyacım yok, ben deli değilim!" Harry zorla söyledi.

"Harry, senin deli olduğunu düşünmüyorum. Terapist ile psikiyatristi karıştırma. Psikiyatristler deli insanlara yardım eden kişilerdir. Terapistler insanlarla bir şeylerle başa çıkmalarına yardımcı olmak için konuşurlar. Şimdi biraz daha uyu ve yarın konuşalım, tamam mı?" Hermione onun göğsünü yastık olarak kullanmaya döndü ve hızla uykuya daldı.

Harry'nin tekrar uykuya dalması daha uzun sürdü, kafasında bir şeyler dönüp duruyordu, ama sonunda o da uykuya daldı. Son düşüncesi Hermione'nin üzerinde uyumasının ne kadar rahat olduğuydu.

---///---

Gaunt kulübesini bulmaları üç gün daha sürdü ve aslında onu Harry ile Hermione yanından geçtikten sonra fark eden Luna oldu.

"Harry, Hermione, sanırım buraya kadar."

"Ne demek istiyorsun Luna? Orada hiçbir şey yok." Hermione'nin kafası karışmış gibiydi.

"Burada büyülü bir aura var," diye açıkladı Luna sanki en bariz şeymiş gibi.

Harry, eski zaman çizelgesinde altıncı yılın başlangıcından hemen önce görünmezlik pelerininin altındayken Luna'nın onu bulduğunu hatırladı ve ona güvenmeye karar verdi. Yolu sınırlayan alçak taş duvarın üzerinden atladı ve kendini daha önce gördüğü gibi bir ormanlık alanda bulmak yerine, arkasındaki yol hariç her tarafı ormanla çevrili bir açıklıkta buldu. Açıklığın uzak tarafında, Harry'nin dalgın dalgın gezilerden hatırladığı eski, yıkık dökük kulübe vardı.

Arkasında Hermione çılgına dönmüştü. "Harry! Harry, ?!"

Harry bunun yeterli olacağını umarak başını duvarın arkasından uzattı; Hermione'nin onu görünce sıçramasına bakılırsa, öyleydi. "Buradayım Hermione," dedi Harry, ama Hermione başını tuttuğunda ve ellerini sırtında gezdirip rahatlayarak iç çektiğinde şaşırdı. "Hermione, ne yapıyorsun?"

"Birden ortadan kayboldun ve sonra aniden yüzen bir kafa olarak geri döndün. Biraz korkuttuğum için özür dilerim." Ses tonu üzgün olmaktan ziyade sinirli olduğunu gösteriyordu.

Luna elini duvarın üzerinden elinin kayboluşunu izlerken, "Bir tür koruma olmalı, Beni Fark Etme tılsımıyla birleştirilmiş bir illüzyon," dedi.

Yaşadığı küçük şoktan sonra beyni kendine gelmeye başlayan Hermione, "Hogwarts'ın muggleları dışarıda tutmak için korunmasına benziyor. Ama muhtemelen özellikle muggle'ları dışarıda tutmak için değil, herkesi dışarıda tutmak için yapılmıştır."

Harry başını salladı, "Bu mantıklı, Tom kimsenin burayı kurcalamasını istemezdi. Herkesi buradan uzak tutmak isterdi."

"Ve muhtemelen içeri giren herkesi öldürmek isteyecektir, o yüzden dikkatli olun," dedi Luna hafifçe, sanki hava durumu hakkında yorum yapıyormuş gibi.

Hermione onlara, "Doğru, biz buraya gerçekleri araştırma görevi için geldik, yüzüğü almaya çalışmak için değil," diye hatırlattı. İki kız duvarın üzerinden tırmanarak ona katıldılar ve etraflarına bakındılar. Hermione bir kalem ve eskiz defteri çıkarıp buranın bir planını yapmaya başladı. İş bitince kırmızı kaleme geçti ve "Pekâlâ, ikinizden biri bariz bir tuzak görüyor mu?" diye sordu.

"Şu ağaçların hizasında bir Şeytan Kapanı parçası var gibi görünüyor." Harry ağaçların sürekli gölge sağladığı yeri işaret etti. "Bunun bir tuzak mı olduğunu, yoksa Gauntlar'ın orada mı yetiştirdiğini bilmiyorum, ama kesinlikle bir tehlike."

"Ev neredeyse parlıyor, orada çok fazla büyü var. Yolda da bir tür koruma var. Üzerinde yürümenizi tavsiye etmem," dedi Luna.

Harry kıs kıs gülerek diğer ikisinin ona bakmasına neden oldu. "Tom yine düşünmüyor. Mekânı gözden uzak tutuyor ama yine de

İçeri giren herkes kapıdan girecek ve yolda yürüyecek."

Luna başını salladı. "Ama gizli olduğu için rastgele bir duvar parçasının üzerinden atladık ve burada hiçbir şey yok."

Harry ve Luna konuşurken, Hermione haritasının farklı yerlerini kırmızıya boyuyordu, ikisinin fark etmediği birkaç nokta da buna dahildi. Bunu bitirdiklerinde, Hermione Harry'ye bunu tuzaklar ekleyeceği bir yere kurup kurmadığını sorarak onları şaşırttı. Bu, daha önce Luna'nın onlara işaret ettiği ve diademi bulmalarını sağlayan düşüncenin aynısıydı ve Hermione gelecekte bunu tekrar kaçırmayacaktı.

Harry tuzak koyacağı birkaç yeri işaret etti, Hermione de onları turuncuyla işaretledi. Günün büyük bir bölümünde orada kaldılar, çadıra dönmeden önce neye ihtiyaçları olduğunu hesapladılar.

Little Hangleton'daki son günlerini çoğunlukla molanın tadını çıkararak, biraz ev ödevi yaparak ve yerlilerle aralarındaki gizliliği koruyarak geçirdiler. Paskalya Pazar günü Hedwig, Sirius'tan Harry'nin iki kızla paylaştığı bir sepet çikolatalı yumurtayla çıkageldi.

Hogwarts'a dönüş yolculuğu yeterince kolaydı; sabah 6'da Şövalye Otobüsü'ne bindiler ve onları Kings Cross İstasyonu'nun yakınında indirdi. Erken gelmişlerdi ama trene binmeden önce son doz yaşlandırma iksirinin etkisinin geçmesini beklemeleri gerekiyordu. Beklemelerine rağmen, Hogwarts'a dönmek üzere trene binen ilk öğrencilerden bazılarıydılar. Geri döndüklerinde, yaptıkları gibi kaçtıkları için Profesör McGonagall'ın ofisine çağrılacaklarından endişe ediyorlardı, ama görünüşe göre paçayı kurtarmışlardı çünkü böyle bir çağrı gelmedi ve hiçbir evden nereye gittiklerini öğrenmek isteyen bir mektup almadı. Artık nerede olduğunu bildikleri Hortkuluk'a nasıl ulaşacaklarını çözmeleri gerekiyordu. Bir de son kayıp Hortkuluk'u bulmak. O zaman sadece yılan ve Voldemort kalacaktı ve sonunda tüm bunlar sona erecek ve zamanda yaptıkları bu yolculuğa değecekti.

A/N

Birleşik Krallık'ta içki içme yaşı hakkında bir not. Her ne kadar 18 yaşından küçüklere alkol satmak yasadışı olsa da, sorumlu bir yetişkinin onlar için alkol satın alması yasadışı değildir. Büyükannemden 12 yaşındayken ara sıra bir kutu elma şarabı (Amerikalılar için hala gazlı olsa bile sert elma) alırdım.

Ortak arazi, sıradan insanların kullanma hakkına sahip olduğu arazidir. Yine de sizin yaptığınız gibi ona bakmak için sorumluluklar vardır.

Voldemort'un asısından çıkması için Voldemort'un Cedric'i öldürmüş olması gerekirdi. Tom'un Kilkuyruk'un asasıyla büyü yapmasına izin vermesine imkan yok. Benim kafa kanonum Peter'ın Cedric'i öldürmeye çalıştığı, bir nedenden dolayı yapamadığı (örneğin kötü nişan alma) ve Tom'un bunu kendi başına yaptığı yönünde.

terapist / psikiyatrist: bu, ruh sağlığı hizmeti sunanların doğru bir temsili değildir ancak 90'lı yıllarda çoğu İngiliz'in ne düşündüğünü iyi bir şekilde yansıtmaktadır

Bölüm 9

Bölüm 9

Tüm destekçilerime teşekkür ederim, özellikle harika gözyaşı destekçilerime teşekkür ederim: Antar Das, LegendaryWasabi, Oli Wieszun, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener hepiniz harika insanlarsınız. kurgularım için sanat yapacağımı söylediğim 50 sterlinlik noktaya hızla yaklaşıyoruz. Birlikte çalışmayı umduğum başka bir sanatçı buldum ve ilgileniyor gibi görünüyorlar. 50 £ işaretime ulaşırsak (taahhüt edilmeden alındı), destekçilerimin hangi kurgunun kapak resmini ilk alacağına karar vermeleri için oy kullanmaları için bir anket düzenleyeceğim.

Sonraki iki bölümü hemen okumak isterseniz 10. ve 11. bölümler zaten pat re'de /Lowten'da

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

Bölüm 9

Harry dört direkli yatağında uyandı, yastığı göğsüne gömülmüş, kollarını bir insanmış gibi ona dolamıştı ve hayal kırıklığı içinde içini çekti. Mezarlıkta geçirdiği küçük sinir krizinden sonra Hermione'nin kollarında uyandığından beri, uyurken Hermione'nin yanında yattığını hayal . Hermione'yi seviyordu, en iyi arkadaşlarından biriydi ama lanet olası ergenlik hormonları Hermione'ye yapışmış, Hermione'nin kâbusları uzak tutmak için ona sarılmasını olduğundan çok daha fazlası olarak yorumlamıştı.

Yatağının yanındaki yere uzandı ve bir gece önce orada bıraktığı çoraplarını çekti. Ayakları soğuk taş zemine değmeye başladığında, Harry yataktan kalktı ve o gün için okul cüppelerini giymek üzere sandığına gitti. Giyindikten sonra yürüdü

spiral merdivenlerden ortak salona indi. Ortak salona attığında Hermione'yi gördü ve bir an için donup kaldı, sonra iç çekerek çalışma masalarından birinde Biçim Değiştirme notlarının üzerinden geçerken ona katıldı.

İkisi geçen hafta biraz kavga etmişlerdi. Little Hangleton'a yaptıkları yolculuktan sonra, yüzükle başa çıkmak için bir yetişkinin ihtiyaçları olduğu konusunda hemfikirdiler, kavga ettikleri konu ise kim olduğuydu. Hermione, Dumbledore'dan uzak durup Sirius'la konuşmaları gerektiğini düşünüyordu, çünkü Sirius muhtemelen kiminle temasa geçeceklerini biliyordu, ama Harry Sirius'u bu işten mümkün olduğunca uzak tutmak istiyordu. Onun bakış açısından dört yıl geçmiş ve vaftiz babası geri dönmüş olsa bile, Harry hâlâ ara sıra Sirius'un taş kemerden düşüşünü izlerken gece korkusu . Hortkuluk'u yok etmek için en iyi şanslarının Dumbledore olduğunu düşünüyordu.

Ayrıca Üçbüyücü Turnuvası ve Harry'nin adını bu turnuvanın dışında tutmak için adım atıp atmamaları gerektiği konusunda da tartışıyorlardı. Bu anlaşmazlıkla sorun, ikisinin de tartışmanın hangi tarafında yer aldıklarına gerçekten karar verememeleriydi. Bir yandan, eğer turnuvanın devam etmesine izin verirlerse, Harry kaçırılacak ve Tom'u eski haline getirmek için kullanılacaktı. Ancak bunun Voldemort'u bilinen bir zaman ve yere koyma gibi bir yararı vardı ve onu kalıcı olarak öldüremeseler bile muhtemelen onu tekrar bir hortkuluk haline getirebilir ve kayıp hortkuluğu bulmak için kendilerine biraz zaman kazandırabilirlerdi. Tabii ki turnuvanın devam etmesine izin vermek, Deli-Göz'ü bir yıl boyunca bir sandıkta kilitli tutmak anlamına gelecekti ve ikisi de bu fikirden memnun değildi.

Şatoya döndüklerinde doğrudan sınav stresine girmeleri de yardımcı olmadı. Her ne kadar (Harry'nin kadim rünler dersi hariç) derslerde zaten çok bilgili olsalar da, öğretmenler Harry ve Hermione'nin ne kadar hazırlıklı olduklarının farkında değillerdi ve onları sınavlara hazırlamak için ev ödevlerini üst üste . İkisi de bu dövüşün, geçmişteki bazı dövüşlerinin ulaştığı yoğunluğa ulaşmamasından memnundu. İkisi de

Birbirlerinin arkasından iş çeviriyorlardı ve her ikisi de diğlerinin nereden geldiğini anlıyordu, ancak bazı açılardan sessiz kalmak, duyulmadıkları zamanlarda didişmekten daha kolaydı.

"Günaydın Harry. İyi uyudun mu?" Hermione notlarından bir anlığına başını kaldırıp ona bakarak sordu.

"Ben iyi uyudum. Ya sen?" Harry soruyu ona çevirdi.

"Yeterince iyi. Profesör McGonagall için yazacağın kompozisyonu bitirdin mi?"

Harry olumlu bir cevap verdi ve Hermione okuması için daha önce okuduğu Biçim Değıştirme notlarını Harry'ye uzatmadan önce ikisi birkaç dakika daha ayaküstü konuşmaya devam ettiler.

Bir hafta sonra Hermione Harry'nin tarafına geçti. Dumbledore'un bir hortkuluğun ne olduğunu zaten biliyor olması ve ne kadar tehlikeli oldukları hakkında bir fikri olması onu ikna etmesine çok yardımcı oldu. Ancak, Dumbledore'a gitmeye ikna olsa bile, yine de adama güvenmiyordu: orijinal zaman çizelgelerine dönüp baktığında nasıl güvenebilirdi ki? Quirrell, oda, Sirius'un yargılanmaması, turnuvanın hiç yapılmaması, Harry'yi izlemesi için küçük bir hırsız göndermesi, Harry bir arkadaşının öldürölüşünü onu Harry'den uzak tutması ve bu zaman çizgisinde Harry'ye yaptığı ilk şey onun zihnini ele geçirmeye çalışması. Hayır, Hermione artık kesinlikle Dumbledore Kampı'nda değildi.

Eğer müdürü deneyeceklerse o zaman önlemlerini de alacaklardı. Birincisi, Hermione, zihinleri herhangi bir şekilde değıştirildiği takdirde içen kişinin anılarını geri getirecek bir iksir bulmuştu. İksirin pratik olması için pek çok dezavantajı vardı; örneğin, iksiri zihninizle oynanmadan önce demlemeniz gerekiyordu, demleme sürecinin bir parçası da geri getirilecek kişinin iksiri çıplak eliyle bir saat boyunca karıştırmasıydı ve iksir sadece altı saat taze kalıyordu.

şişelendikten sonra haftalarca. Ancak Hermione'nin planı çok basitti: Kendisine ve Harry'ye yetecek kadar iksir hazırlayacak (tabii Harry de kendi iksirini karıştıracaktı), sonra da şişeleri Luna'ya verecekti. Müdürle işleri bittiğinde Luna onlara iksiri içirecek, gerekirse zorla içirecekti.

İksirin demlenmesi iki hafta sürdü ve bu süre zarfında hepsinin yıl sonu sınavlarına girmesi gerekiyordu. İç sınavlar O.W.L ve N.E.W.T sınavlarından daha önceydi, böylece öğrencilere gelecekteki kariyerlerini şekillendirecek sınavlara hazırlanmaları için biraz zaman tanınıyordu. Sınavların çoğu kolaydı ve zaman kaybına uğramış iki genç sınavları sorunsuz . Hermione hem sınavlarına hem de İhtiyaç Odası'nda kurdukları iksir laboratuvarına girebilmek için zaman döndürücüsünü bol bol kullanmak zorunda kaldı.

Harry iki sınavdan da kolaylıkla geçemedi. İlki beklenen bir şeydi, çünkü kadim rünler üzerine ilk kez çalışıyordu ve bunu öğrenirken hatırlayabileceği bir anısı bu yüzden bu konuyu kamuflajdan daha fazlası için çalışmak zorundaydı. Diğer sürpriz ise Kehanet'ti. Harry öğretmenine gelecek yıl karşılaşacağı sınavlarla ilgili uydurma bir hikaye anlatmayı bekliyordu, geleceği bildiğinizde kehanetlerde gerçekten kolaydı ve yoluna devam etti. Ne de olsa, hakkında kehanette bulunulacak bir Kılkuyruk yoktu. Ancak, Harry havada ağır parfümlü dumanların yükseldiği sıcak odada otururken, kadın transa geçti ve konuşmaya başladı

Bu gece olacak.

Karanlık Lord yalnız ve arkadaşsız yatıyor, takipçileri tarafından terk edilmiş. Hizmetkârı on iki yıldır zincirliydi.

Bu gece, gece yarısından önce... hizmetçi özgür kalacak ve efendisine kavuşmak için yola çıkacak.

Karanlıklar Lordu, hizmetkârının yardımıyla yeniden yükselecek, her zamankinden daha büyük ve daha korkunç olacak.

Bu gece... gece yarısından önce... hizmetçi... efendisine... kavuşmak için... yola çıkacak..."

Harry'ye geçen sefer söylenen kehanetin aynısıydı. Bu, Kılkuyrak'un bu gece Azkaban'dan kaçacağı anlamına mı geliyordu? Sirius bunu önceki zaman çizgisinde yapmıştı, yani imkânsız değildi. Profesörü geri geldi ve Harry onun sıcağa yenik düşüp bir dakikalığına uyuyakaldığını bahane ederek kuleden çıktı ve Hermione'nin şu anda zamanını aritmetik sınavına çalışmakla iksir arasında bölüştürdüğü İhtiyaç Odası'na koştu.

"Hermione, az önce bir şey oldu!" Harry yarı bağırdı

Hermione, Harry'nin kapıdan içeri dalıp ona bağırmasıyla irkilerek sıçradı, ama Harry'nin sözleri zihninde canlanınca hemen . "Ne oldu?"

"Trelawny az önce bir kehanette bulundu. Geçen sefer bana verdiğinin aynısı.

"Şey, evet Harr... Pettigrew'un Voldemort'a yeniden katılmasıyla ilgili olanı bekle? Ama o Azkaban'da kilitli! Peter Voldemort'a yardım edemezse, Voldemort gelecek yıl nasıl geri gelebilir?"

"Anladığım kadarıyla ya Pettigrew bu gece Azkaban'dan kaçacak ya da bir başkası kaçacak ve ona gidecek. Ama Hermione, bu nasıl bugün oluyor? Bu nasıl aynı kehanet oluyor?"

Bu Hermione'nin zihninin durmasına neden oldu. Bu süre içinde ne kadar değiştikleri düşünülürse, aynı gün aynı sonucu doğuracak planlanmamış bir olayın gerçekleşme olasılığı hesaplanamazdı. Hermione mantık başladı. "Belki de bazı olayların gerçekleşmesi gerekiyordur, zaman çizelgesinde sabit noktalar. Belki o noktaların dışında istediğimizi değiştirmekte özgürüz, ama bu gece ne yaparsak yapalım birinin Voldemort'u bulup geri getirmek için yola çıkması gerekiyor."

"Ama durum buysa, yaptıklarımızın bir önemi var mı? Sonunda her şey aynı şekilde sonuçlanacak."

"Hayır Harry, bazı şeylerin olması gerekiyor diye hikayeyi değiştiremeyeceğimiz anlamına gelmez. Şu ana kadar yaptığımız tüm değişikliklere bak.

Sirius özgür bir adam. Voldemort'un ruhunun bu yıl önceki zaman çizelgesinde hâlâ bütün olan iki parçasını yok ettik ve bir tanesinin daha nerede olduğunu ve nerede olacağını biliyoruz. Kimse basilisk tarafından taşlaştırılmadı, Şahgaga asla yargılanmadı. Bu tarih zaten daha iyi. Yani Voldemort'un geri gelmesi gerekiyor, bunu zaten biliyorduk ama bu sefer çok daha kısa sürecek ve çok daha az zarar verecek. Ve unutmayın ki sizinle ilgili kehanet en geri gelebilmemizin nedeni olabilir: onun yılan olasılığıyla ölmek onun eliyle ölmek sayılmazdı. Ve bu küçük zaman yolculuğu olayının bize verdiği bilgi, kehanetteki güç olabilir. Voldemort'un bilmediği bir güç."

Hermione'nin sözleri Harry'nin duymaya ihtiyacı olan şeydi. Hermione size yaptıkları tüm iyilikleri anlatırken, başarılarınızı değersiz görmek zordu. "Ama ya Pettigrew kaçarken biri yaralanırsa? Bu bizim suçumuz olur. Onu oraya koyan biziz."

"Hayır Harry, Pettigrew birine zarar verirse bu ondan başka kimsenin suçu değil. Azkaban'ı koruyan insanlar da DMLE'ye katıldıklarında riskleri bilen eğitimli profesyoneller." Hermione Harry'ye söyledi. Harry tam olarak ikna olmamıştı, ama yapılabilecek bir şey yoktu. Hermione zamanın sabit noktaları konusunda haklıysa, birine kehanetten söz etmek sadece birinin zarar görme olasılığını artırırdı. Bu arada, elini iksir dolu bir kazana sokarak bir saat geçirmesi gerekiyordu, o yüzden bunu yapmaya hazırlandı.

Ertesi gün Prophet Peter Pettigrew ve Bellatrix LeStrange'in Azkaban'dan kaçtığını büyük manşetlerle duyurdu. Haberde, kaçan mahkûmların bir Azkaban muhafızını St. Mungo'da yoğun bakımda bıraktığı, ama ölen olmadığı yazıyordu. Harry Bellatrix'in dışarıda olduğu düşüncesiyle ürperdi, ama şu haberle dikkati dağıldı

Neville öfkeyle bir çığlık attı ve hışımla odadan çıktı. Öğrencilerin çoğu Neville'in içinde böyle bir öfke olmasına şaşırarak ona baktı. Ancak Harry hiç şaşırmamıştı, Hermione de öyle; ikisi de LeStrange'in ailesine ne yaptığını biliyordu. İkisi de ellerinden gelen desteği sunmak için onun peşinden gitti.

-444-

İki gün sonra Harry ve Hermione kendilerini Profesör Dumbledore'un ofisine giden spiral yürüyen merdivende buldular. Harry kapıyı çalmadan önce büyük süslü kapının önünde bir an tereddüt ettiler.

"İçeri gelin." Müdür'ün sesi içeriden seslendi ve iki genç kapıyı açıp içeri girdiler. Ofis tıpkı Harry'nin hatırladığı gibiydi, kitaplar ve biblolarla dolup taşan kitap raflarıyla doluydu. Ayırma şapkası müdürün masasının yanındaki rafta, Fawkes da tüneğinde oturuyordu. "Bayan Granger, Bay Potter, bu beklenmedik bir sürpriz. Lütfen , sizin için ne yapabilirim?" Okul müdüründen emin olmasalar bile, onun büyükbabacan kişiliğinde gülümsemeye ve ona güvenmeye neden olan bir şeyler vardı.

İkisi müdürün masasının önündeki üç sandalyeden ikisine oturdu ve ilk konuşan Hermione oldu. "Profesör, hortkuluğun ne olduğunu biliyor musunuz?"

Adam ayağa fırladı ve Dumbledore'un tavrındaki değişim daha hızlı olamazdı. O nazik yaşlı adam gitmiş, yerine bir Karanlık Lord'a karşı savaş alanında görmeyi bekleyeceğiniz biri gelmişti; bunun Grindelwald'ı düelloda yenen ve Voldemort'un korktuğu tek kişi olan adam olduğuna inanmak birdenbire çok kolay oldu. "Size hortkuluklardan bahsetmeyeceğim. Onlar kara büyüdür, büyü'nün en karanlığıdır ve bulmuş olabileceğin referansları unutup daha fazla bilgi aramaya gitmezsen iyi edersin." Hermione adamın bakışları altında büzüldü ama geri adım atmadı.

Harry araya girdi ve müdürün dikkatini kendi üzerine çekti. "Bizi yanlış anladınız profesör. Hortkuluklar hakkında bilgi aramıyoruz. Onların ne olduğunu zaten biliyoruz ve böyle bir Şeyin asla icat edilmemesi gerektiği konusunda hemfikiriz. Bizim bilmemiz gereken Şey, konuşmamız konuya geçmeden önce sizin onların ne olduğunu bilip bilmediğinizdi," dedi Harry sakince.

Dumbledore tekrar yerine oturdu ama onları incelerken yüzündeki gergin ifade kaybolmadı. "İkiniz de beni yeterince bilgilendirilmiş sayabilirsiniz. Şimdi bana tüm bunların neyle ilgili olduğunu anlatın yoksa cezalar ve okuldan atılma endiŐelerinizin en kğ olacak."

"Sana sadece ne olduklarını ve nasıl yapıldıklarını değil, aynı zamanda bunları yapan birini de bildiğimizi söylesem ne dersin?" Hermione sinirleri hızla toparlanarak sordu.

"Kim? Ve birden fazla yaptıklarını söylüyorsun, kaç tane?" Yaşlı adam Şimdi masasının kenarını tutuyordu, eklemleri bembeyazdı.

"Tom Marvolo Riddle. Ve bildiğimiz kadarıyla, yedi parçalı bir ruh yaratmak için altı tane."

Dumbledore'un gözleri irileşti ve Harry birden adamın zihnini istila ettiğini hissetti. Harry onu durdurdu ama sadece birkaç saniye dayanabileceğini biliyordu, bu yüzden asasını kaptı ve hızla bir protago yaptı. Birden Dumbledore'un zihnine girdi, ama adamın anıları yerine Harry taş bir duvara çarptı ve Dumbledore'un zihninden geri püskürtüldü.

"Aklımdan uzak durun, *efendim*." Harry zorla

söyledi. "Bunu nereden öğrendiğini bilmek

istiyorum."

"Hayır. Sana bilmen gereken her Şeyi söyleyeceğim, ama bu bilginin nereden geldiği gizli kalmalı." Harry kararlıydı. Dumbledore'un geri çekilmesini sağlamaya çalıştı ama işe yarayacağından Şüpheliydi. Harry, Dumbledore'un zihninin derinliklerine daldığını hissettiğinde, bunun bir önemi yokmuş gibi görünüyordu.

ikinci kez. Bu sefer Harry, müdürü dışarıda tutmaya çalışmak yerine, yaşlı adamı kendi seçtiği bir anıya attı.

Harry görünmezlik pelerininin altından, Malfoy'un kara işaretin ışığı altında Dumbledore'u öldürmeye çalışmasını izledi. Harry, Dumbledore'un Harry'nin kafasının içindeki sahneyi izlediğini hissedebiliyordu. Sonra Snape kulenin merdivenlerinden koşarak çıktı. "Severus lütfen." Harry Dumbledore'un yalvarışını izledi ve Snape asasını kaldırıp Dumbledore'u kuleden aşağı fırlatana kadar yaşayan Dumbledore'un kendini beğenmiş hissetmeye başladığını hissedebiliyordu.

Adam dehşet içinde Harry'nin zihninden çekildi, tüm güç duygusu yok olmuştu. Masasının arkasındaki bir dolaba gitti ve açtı. Dumbledore kristal bir sürahi çıkarıp kendine bir ölçü kehribar rengi sıvı doldurduktan sonra geri atıp bir dikişte içtiğinde, iki genç bunun bir içki dolabı olduğunu gördü.

"Ona hangi anıyı gösterdin?" Hermione sesine soğuk bir hava katarak sordu. Harry'nin aklına girmeye çalışırsa adama belirli göstermesi onun fikriydi.

"Kule." Harry de aynı soğukkanlılıkla

yanıtladı. "Onu kolayca bıraktın."

"Bu anı geldi? Sahte olamayacak kadar açık." "Benim geçmişim, senin olası geleceğin." Harry kasıtlı olarak belirsiz bıraktı.

Ama Dumbledore parçaları neredeyse anında bir araya getirdiği için yeterince belirsiz değildi. "Zamanla oynamak tehlikelidir ve kendinizi yok etmeden hiçbir şeyi değiştiremezsiniz. Bunu biliyorsunuz Bayan Granger, zaman döndürücü size ödünç verildiğinde bunu kabul etmiştiniz ama şimdi onu kötüye kullandığınızı görüyorum."

Hermione imzaladı "Bunun için zaman döndürücü kullanmadım. Bunun işe yarayacağından bile emin değilim ve yarasa bile kesinlikle yan etkileri olacaktır. Bu, zaman döndürücüyü geri getirdikten çok sonra olan bir şey.

zaman döndürücü ve bizi aldığımdan çok öncesine götürdü. Ve biz çok değiştik. Bu konuda bir teorim var ama tartışmamız gereken bu değil." Hermione adama zamanda nasıl yolculuk ettiklerini anlatmayı reddetti; adam her şeyi daha iyi yapabileceğini, Harry'yi geri götürebileceğini, sonra da Dumbledore'un başa için onu unutturabileceğini düşünen bir tipti. Ve adamın planlarının nereye varacağını çoktan görmüştü: Muggle doğumluların toplama kamplarına gönderilmesine.

"Tom Riddle hakkında bu kadar çok şey bilen birini bulmaktan daha önemli ne olabilir ki, adamın çok gizli tuttuğunu varsaydığım bilgileri açıklayabilirsin? Tom'un kim olduğunu bildiğinizi varsayıyorum." Adamın konuşurken sesi kuşkuyla geliyordu.

"Tom Marvolo Riddle, Ben Lord Voldemort'um'un bir anagramı. Evet biliyoruz ve şu anda daha önemli olan şey onun dördüncü hortkuluğunu yok etmek," Harry'nin sesi bu konuşmadan olmuş gibi çıkıyordu.

Bu yaşlı adamı şaşkına çevirdi. "Dördüncü hortkuluk derken, onun yarattığı dördüncüyü mü yoksa senin bulduğun dördüncüyü mü kastediyorsun?"

"Bulundu." Harry ters ters baktı.

"İlk üçü nerede? Onların da yok edilmesi gerekiyor." Dumbledore yine taleplerde bulunuyordu.

"Çoktan yaptım." Harry cevap verdi.

"Oğlum, hortkulukları yok etmek neredeyse imkânsızdır. Bunu nasıl başardın? Yok edildiklerinden emin misin?" Dumbledore, Hermione'nin oldukça küçümseyici olduğunu düşündüğü bir tonda konuştu.

"Basilisk dişlerini kullandık." Hermione işleri hızlandırmaya çalıştığını söyledi. Ama ne zaman bir soruyu yanıtlasalar, yaşlı adam iki soru daha geliştiriyor gibiydi.

"Basilisk dişlerini nereden buldun?" Sesinde şok belirgindi.

"Sırlar Odası'nda yaşayan , onu beslediğinizde oldukça hoş biri oluyor." Harry kendine özgü sırtışıyla cevap verdi.

Dumbledore'un yüzünden bir korku parıltısı geçti. "Peki onu neyle besliyorsun?"

"Çoğunlukla geyik, birkaç akromantula. Ormanda avlanmaya uygun ne bulabilirsem." Harry söyledi ve müdürün biraz rahatlamasını izledi.

"Ama canavar sadece insan yer. Efsane böyle diyor."

Harry şimdi resmen sinirlenmişti, Dumbledore okulun bir muhafızına hakaret ediyordu ve Harry onunla dost olmaya başlamıştı. "Efsaneler ayrıca benim bir şatoda şımartılmış bir prens olarak büyüdüğümü, iyi beslendiğimi ve üzerime titrenildiğini söyler. Efsaneler tamamen ejderha saçmalığı olabilir profesör, ve sen yine konuyu saptırıyorsun. Başka bir hortkuluğu yok etmek için yardıma ihtiyacımız var."

"Tamam, neden diğer üçünü yok ettiğin gibi bunu da yok edemiyorsun?"

Harry küçümseme sesini sesinden tamamen uzak tutmayı başaramadı. "İşte şimdi doğru soruları soruyorsun. Sorun Hortkuluk'un kendisi değil, ona ulaşmak. Bir tanesi burada, okulda saklıydı, bir diğeri de onu ele geçirecek bir öğrencinin üzerine yerleştirilmiş bir silahtı ve bir tanesi de Sirius'un kardeşi öldüğünde onun evinde elf tarafından saklanıyordu. Bir sonraki korunuyor ve büyü kullanmadan ona ulaşamayız ve izi etkinleştirmeden okul dışında büyü kullanamayacağımız için bunu yapabilecek birine ihtiyacımız var."

"İşte ben de burada devreye giriyorum." Dumbledore ikisinden de başlarını sallayarak onayladı. "Peki ya diğer ikisi?"

"Biri hakkında henüz bir ipucumuz yok ama diğeri yılan Nagini'nin içinde. Yani daha çok onun nerede olduğunu öğrenene kadar bekleyeceğiz."

Dumbledore başını salladı. "Peki bu hortkuluk hakkında ne biliyorsun ve nerede?"

Harry başını salladı, "Hortkuluk bir yüzüğün içinde. Görünüşe göre yüzük Gaunt ailesi boyunca aktarılan bir aile yadigârı, Tom yüzüğü eski evlerinde saklamış."

Hermione her zaman yanında taşıdığı kitap çantasından haritalarının bir kopyasını çıkarıp masanın üzerinden yaşlı adama uzatırken adamın gözlerinin içine bakmaktan özenle kaçındı. "Biraz keşif yaptık. Bu Gaunt kulübesinin bulunduğu açıklığın bir haritası. Evin etrafında bir dizi tuzak bulup bunlardan kaçınmayı başardık ama içeri giremedik, bu yüzden içeride ne gibi tehlikeler olabileceği konusunda size bir şey söyleyemeyiz."

Harry tekrar sözü devraldı. "Hortkuluğun kendisi dışında tabii. Ona dikkat edin ve yalnız gitmeyin. Yok ettiğimiz hortkuluklardan ikisi bizi ele geçirmeye çalıştı ve hepsi de bizi etkilemeye çalıştı."

Dumbledore güven verici olduğunu düşündüğü bir tavırla onlara gülümsedi. "Sanırım iyi olacağım, ne de olsa beni etkilemek birkaç ergeni etkilemekten çok daha zor."

Hermione alay ederek, "Gurur düşüşten önce gelir. Harry imperius lanetinden kurtulabilir ve annesinin onu kurtarmak için ölmesinin onu özellikle Voldemort'tan korumasına rağmen o bile bu lanet şeylerden etkilenebilir. Geçen sefer de aynı hatayı yaptın. Bu sana pahalıya mal oldu ve bir daha istemeyeceğin şeylere yol açtı. Biraz destek al."

Harry başını salladı, sonra cüppesinin cebinden yüzük kutusu büyüklüğünde bir kutu çıkardı, asasıyla bir dokunuşla büyüttü, sonra kutuyu açıp masanın üzerinden Dumbledore'a uzattı. "Bunları da almalısın," dedi ve içindeki iki basilisk dişini gösterdi. Basilisk dişleri, basilisk'in ne kadar iyi beslendiğine bağlı olarak üç ila altı ay içinde tekrar büyüdüğü için şanslıydılar, aksi takdirde davaya bağış yapmaya devam etmek için çok daha az istekli olabilirdi.

Müdürün odasından çıktıklarında Luna ikisini de köşeye sıkıştırdı ve ikisine de birer doz iksir verdi. Hermione kendininkini hemen aldı, çünkü plan buydu, ama Harry iksirin tadının muhtemelen iğrenç olacağını bildiği için geri çekilmeye çalıştı. Ama çelimsiz Ravenclaw Harry'ye gülümsemekle yetindi, onu tüm vücuduyla bağladı ve iksiri (boğulmaması için yavaşça ve dikkatle) Harry yerde yüzüstü yatarken boğazından aşağı boşalttı.

"Biliyor musun Harry, eğer sadece iksiri içmiş olsaydın, onu çabucak içebilir ve sonra da tadını gidermek için bir içki alabilirdin." Luna iğrenç sıvıyı Harry'nin ağzına dökmek için acele etmezken, Hermione de Harry'nin durumuna kıkırdadı.

-*-**

Gençler odasından çıktıktan sonra Dumbledore kendine bir bardak konyak doldurdu. Artık uyuyor numarası yapmayan eski başöğretmenlerin portrelerine baktı ve iç geçirdi. ona planların asla düşmanla ilk temastan sağ çıkamayacağını söylüyordu ama o daha iyisini bildiğine ikna olmuş bir şekilde ilerlemeye devam etti. Şimdi Potter ve Granger içeri girmiş ve onun dikkatle hazırladığı planı izlemek yerine, ikisi birden Tom'un zayıf noktasına saldırmışlardı. Şimdiden üç lanet olası hortkuluğu yok etmişlerdi, üç! Ve onu dördüncünün peşine gönderiyorlardı. Peki onu yeterince güçlü olmadıkları için mi gönderiyorlardı? Hayır, onu iz yüzünden gönderiyorlardı, çünkü Bakanlığa haber vermeden ve okuldan atılmadan asalarını Hogwarts dışında kullanamazlardı.

Bayan Granger'ın ona verdiği haritaya baktı. Asalar olmadan bu kadar şeyi nasıl yapabilmişlerdi? Bu inanılmazdı. Personelin onları evde, ailelerinin de okulda sandığı iki haftalık Paskalya tatili sırasında gizlice kaçmış olmaları gerektiğini anlamak onun için çok zor değildi. Yine de asıl soru Harry'nin yara izinin ne olduğuydu. Onun da Tom'un ruhundan bir iksir içerdiğini, Harry'nin de yok etmeye çalıştıkları şeyler kadar Tom'un hayatına olduğunu biliyorlar mıydı? Onlar

bir hortkuluk olduğundan bahsetmemişti ama toplantı sırasında ona pek de g venmemişlerdi. Çocuğa yarasından bahsetmeli miydi?

A/N

Başlangıçta LeStrange'in Azkaban'dan çıkmasını planlamamıştım, en azından bu kadar erken değil, ama gerçek bir  l m Yiyen'in kaçtığını düşündüğümde, en azından bir diğer takipçiyi serbest bırakması mantıklı geldi ve düşündüğümde, LeStrange'in  zg r olması kupayı oyuna sokmak için bir fırsat sunmalı.

A/N

Başlangıçta LeStrange'in Azkaban'dan çıkmasını planlamamıştım, en azından bu kadar erken değil, ama gerçek bir  l m Yiyen'in kaçtığını düşündüğümde, en azından bir diğer takipçiyi serbest bırakması mantıklı geldi ve düşündüğümde, LeStrange'in  zg r olması kupayı oyuna sokmak için bir fırsat sunmalı.

Bölüm 10

Bölüm 10

Tüm destekçilerime teşekkür ederim, harika gözyaşı destekçilerime özel olarak teşekkür ederim: Jo Daviz, Antar Das, LegendaryWasabi, Oli Wieszun, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener. Hepinizi seviyorum.

Her zaman olduğu gibi 11. ve 12. bölümler Patreon'da Lowten kullanıcı adıyla yayında.

(Notlar için bölümün sonuna bakınız.)

Bölüm 10

Harry ve Hermione'nin ilk yazları oldukça olaysız geçti. Önce ödevlerini yaptılar, sonra birbirlerini ziyaret ettiler ve plajlar, lunaparklar ve sinema gibi yerlere gündüz gezilerine gittiler, boş zamanlarının tadını çıkardılar. Zamanlarının bir kısmını son hortkuluğun nerede saklı olduğunu bulmaya çalışarak geçirdiler, ancak herhangi bir ipucu bulamadılar ve ikisinde de ilham kıvılcımı çıkmadı. Birkaç hafta sonra, Dumbledore onlara yüzüğü bulup yok edebildiğini haber verdi. Geriye sadece bilinmeyen hortkuluk ve yılan kalmıştı. O kadar yaklaşmışlardı ki, Harry ve Hermione bunu gerçekten başarabileceklerini ummaya başlamışlardı. Tom'un hayatını bağlayan altı bağdan dördü, günlük, diadem, madalyon ve yüzük, hepsi de bin yıllık bir basiliskten alınmış bir dişle bıçaklanmıştı. Artık karanlıkta el yordamıyla ilerlemedikleri bu sefer neyi başardıklarını fark etmek inanılmazdı.

Harry'nin doğum gününde, Sirius ve Grangerlar onu bir önceki yıl yaptıkları gibi dışarı . Bu kez onu o hafta düzenlenen bir yaz festivaline götürdüler, gezintilerde çok eğlendiler ve

abur cuburla karınlarını . Harry bazı tezgâh şansını denedi ve şaşırtıcı derecede iyi olduğunu fark etti. Saçma tabancasıyla küçük hedeflere ateş etmeyi içeren bir tezgâhta, Harry hedefleri mükemmel bir şekilde vurdu ve Sirius, Harry'nin tek bir ıskalamadan devam eden serisinin ne kadar süreceğini görmek isteyerek daha fazla para koymaya devam etti. Yanıtın 92 olduğu ortaya çıktı, Harry on ikinci mühimmat setinde kıpırdandı ve sekiz atıştan beşincisini ıskaladı.

Gerçi Harry'nin kazandığı tüm puanların ödülleri doldurulmuş hayvanlardı ve Harry bir tanesine sahip olmakla pek ilgilenmiyordu, ama puanları kullanmamanın israf olacağını düşünerek Hermione'ye hangisini istediğini sordu. Hermione doldurulmuş bir yunus seçti ve Harry'nin yanağına hızlı bir öpücük kondurarak teşekkür etti. Harry, Hermione'nin kaburgalarını kırmaya yönelik yarı düzenli girişimlerinden birini önlemesinin tek nedeninin, bu onurun şu anda yeni sevimli yunusuna verilmiş olması olduğundan emindi.

Festivalden sonra hep birlikte bir pizza restoranına gittiler. Herkesin pizzasına ne koyduğunu görmek Harry için ilginçti. Hermione ve annesi büyük bir pizzayı aralarında paylaşmayı tercih ettiler, görünüşe göre ikisi de aynı malzemeyi seviyordu: jambon, mantar, ananas ve karides karışımı. Hermione'nin babası ve Sirius birer kişisel pizza seçtiler; Dan tavuk ve biber, Sirius ise tavuk, sosis, sucuk ve domuz pastırması tercih etti. Harry menüye baktı ve tavuk, mantar ve sarımsak seçti. Pizzalarının pişmesini beklerken, Sirius Harry'ye bir zarf uzattı ve mutlu yıllar diledi. Sadece bir kart bekleyen Harry, zarfın içinde Quidditch Dünya Kupası için üç bilet olduğunu görünce şaşırdı.

"Ne var Harry?" Hermione sordu ve Harry okuması için biletlerden birini Hermione'ye uzattı. İkisi de bir an için afalladı. Ron'la eskisi gibi bir dostlukları olmadığı için, bu kez Dünya Kupası'na gitme şansları olacağını düşünmemişlerdi. Kendini en çabuk toparlayan Hermione oldu. "Bu harika Harry, Quidditch'i seviyorsun, bir de Dünya Kupası'nı izleyeceğini düşünsene! Kimin oynayacağını biliyor musun?"

Hermione'nin sözleri ona normalde bu hediyeye çok sevineceğini ve buna uygun davranması gerektiğini hatırlatmaya yetmişti. "Yarı finaller bu hafta sonu," dedi Harry, sanki hâlâ hediye anlamaya çalışıyormuş gibi davranarak, sonra heyecanını artırarak devam etti. "İrlanda İspanya'ya karşı ve Bulgaristan Almanya'ya karşı. Kazananlar bir sonraki hafta sonu finalde oynayacaklar." Sirius'a döndü. "Maç nerede, yani İngiltere'nin ev sahipliği biliyorum ama nerede? Ne zaman gitmemiz gerekiyor? Üçüncü bilet kimin için?"

Sirius gülümsedi. "New Forest Ulusal Parkı'nın kenarına bir stadyum inşa ettiler, Perşembe günü yola çıkıp Cumartesi günkü maça kadar kamp yapmamız gerekiyor ve üçüncü bilet de kimi davet etmek istersen onun için," dedi Hermione'ye anlamlı bir bakış atarken.

Harry'nin bu kadar ipucuna ihtiyacı yoktu, ama yine de aldı. "Hermione, bizimle Dünya Kupası'na gelmek ister misin?" Harry ona sordu.

Hermione hemen anne babasına gidip gidemeyeceğini sordu, onlar da hemen kabul ettiler, öyle ki Sirius'un onlara biletleri çoktan açıklamış ve Harry'nin Hermione'nin de kendisiyle gelmesini isteyeceği onları uyarmış olduğu belliydi. "Bu çok heyecan verici, annemle babam beni Dean Ormanı'nda kamp yapmaya götürürlerdi ve çok eğleneliydi, ama yıllardır kamp yapmadım." Hermione geçen Paskalya'da ne yaptıklarını düşünerek açıkça yalan söyledi. "Sihirle kamp yapmanın sıradan kamp yapmaktan bir farkı var mı?"

Sirius, Hermione'nin doymak bilmez bilgi ihtiyacını görünce güldü. "Bazı benzerlikler var ama en büyük fark . Büyülü çadırların üzerinde genişleme tılsımı var, koca bir daire inşa ediyorlar," diye açıkladı. "Yani belki de kamp yapmak adil bir tanım değil. Sanırım bazı insanların buna göz kamp için glamping dediğini duydum. Açıkçası ben buna kampçılık bile demezdim. Aile kasamda bulunan bir çadırım var. Beş yatak odası, üç banyo, resmi bir yemek odası, bir kütüphane ve bir oturma odası var.

Siyahlar varoşlarda yaşamayı sevmezdi. Onlara göre, eğer aile dışından birinin bunu görme ihtimali bile varsa, o zaman Siyah ailenin ne kadar üstün olduğunu onlara kanıtlamak önemlidir. Yani ben

daha çok çadırda bir otel gibi düşünürdüm." Daha fazla tartışma yemeğin gelmesiyle kesildi.

Harry'nin doğum günüyle Quidditch Dünya Kupası için yola çıkmaları arasındaki zaman iki genç için de yavaş geçti; bunun nedeni maçı izleyecek olmanın verdiği heyecan değil, maçtan sonra olacakları biliyor olmalarıydı. Ölüm Yiyen isyanı ilk seferinde herhangi bir kayıpla sonuçlanmamıştı; ancak, her şeyin ne kadar değişebileceğinin farkındaydılar. Tekrar bu kadar şanslı olma şansları neydi?

Londra'da yaşamanın bir avantajı vardı. Araziye gitmek için kullanacakları anahtar sabahın köründe tepedeki rastgele bir tarladan değil, öğle vakti Diagon Yolu'ndan kalkıyordu. Harry, Hermione, Sirius ve daha önce hiç görmediği bir grup insanla birlikte Diagon Yolu'na giden muggle hulahopuna tutunmadan önce sırt çantasının güvende emin oldu. Harry çantasını düşünürken gülmemek için kendini zor tuttu, çünkü Sirius'la hafta sonu gezisi için yaptıkları hazırlıklar, Hermione'yle Noel'de Paskalya gezisi için yaptıklarının neredeyse aynısıydı. Tek gerçek fark, Sirius koruma tılsımlarını kullanabildiği için taze yiyeceklerini de almış olmalarıydı.

Harry, yakındaki bir saat öğleyi vurur vurmaz, göbek deliğinin hemen arkasından kendisini yakalayan bir kancanın tanıdık, hafif mide bulandırıcı hissini hissetti. Ülkenin öbür ucundaki çimenli bir tarlaya çarpmadan önce birkaç saniye boyunca bir tür rüzgârlı tünelde sürüklenirken, portkey seyahatinden neden nefret ettiğini hatırladı.

Utanç verici bir şekilde, ayaklarını tutamayan tek kişi oydu. Hermione bile, Harry hariç oradaki herkesten daha az zarif olmasına rağmen, inişte sadece biraz tökezlemişti ama kendini dik tutmayı başarmıştı.

Hermione ve Sirius Harry'yi tekrar ayağa kaldırırken, diğer grup da ellerinde panolarla bekleyen iki büyücüyle konuşmak üzere ayrıldı. Harry grubun konuşmalarını duyabiliyordu ve

neden ona tanıdık gelmediklerini ve neden bir şey söylemek yerine gruplarına başlarını salladıklarını anladı. İngiliz değillerdi; Harry Bulgar olduklarını tahmin etti, ama dillerinin Doğu Avrupa dili olduğunu söylemekten fazlasını yapamadığına göre, bu bir olasılıktan çok bir tahmindir. Çok geçmeden diğer grup ellerinde bir haritayla uzaklaştı ve sıra onlara geldi.

" 12'de Diagon Yolu'ndan Black adıyla." Sirius, Elton John'un koleksiyonundan aşırılmış gibi görünen mor güneş gözlükleriyle eşleştirdiği kovboy çizimleri, leopar desenli taytları ve kamuflaj desenli tişörtüne bakılırsa, aslında sıradan dünyada hiç vakit geçirmediği belli olan bir büyücüye böyle dedi. Gerçekten, bir Empire kataloğu alıp insanların nasıl giyindiklerine bakmak onlar için ne kadar zordu?

Büyücü panosunu kontrol etti. "Evet, işte buradasınız. Kamp alanınız şuradan yaklaşık çeyrek mil yürüme mesafesinde, ikinci alan. Site yöneticisinin adı Bay Payne." Ve Sirius'a bir harita verdi.

Kamp alanlarına doğru yola çıktılar ve Bay Payne'i buldular. Birkaç gün için ödeme ve kendilerine su ve banyo gibi olanakların nerede olduğunu gösteren başka bir harita verildi. Yerleri çok iyi değildi ama fena da . Çadırı kurmaya gelince, Sirius'un sihir olmadan çadır kurma konusunda Arthur Weasley'den daha fazla deneyimi olmadığı açıktı, ama aradaki fark Sirius'un talimatları almaya istekli olması ve onları dinlemek için çok fazla heyecanlanmamasıydı. Harry ve Hermione'nin birlikte çalışması 45 dakika sürdü, Sirius sadece söylenen yerde bir şeyler tutuyordu, ama sonunda çadırı kurdular ve hepsi geri çekilip el işlerini hayranlıkla izlediler. Harry bunu Black ailesine vermek zorundaydı. Çadır aslında dışarıdan muggle gibi görünüyordu; evet, Tim Burton filmlerinden fırlamış bir sirk çadırına benziyordu, ama biçimsel bir seçim olarak açıklanamayacak hiçbir kusur yoktu. Gördükleri diğer çadırların bazılarında tuğla bacalar ya da ahşap ön kapılar vardı. Viktor'un hareketli posterlerinin olduğu bir bölümden geçmişlerdi.

Çadırlarının üzerinde Krum asılı duruyordu; buna kıyasla Siyah ailenin çadırı neredeyse normal görünüyordu.

İşlerini bitirdiklerinde hepsi acıkmıştı, bu yüzden Harry, Sirius'la birlikte temizlenirken Hermione tarafından yemek pişirmeye gönüllü oldu. Harry buna aldırmadı, Paskalya'da Hermione'nin mutfakta pek de iyi olmadığını öğrenmişti. Harry işi basit tutmaya karar verdi ve tavuk, domuz pastırması ve peynirli kızarmış sandviç yaptı. Yemek kısa sürede tükendi ve somurtkan Sirius içlerinde asa kullanabilen tek kişi olduğu için temizlik işinin kendisine kaldığını öğrendi. Bu işi Harry'ye yıkmaya çalıştı ama Harry'nin gidip kendini temizlemesi gerekiyordu, çünkü herkes Ağustos güneşinde çadırı kurarken biriken teri yıkarken o mutfakta yemek hazırlıyordu. Sirius işleri Hermione'nin üzerine yıkmaya çalışmamıştı bile.

Kamp alanında dolaşmak geçen seferkinden farklı değildi. Üçü de tanıdıkları insanlarla karşılaştı; Oliver Wood gibi bazılarıyla geçen sefer tanışmışlardı ama Profesör McGonagall gibi diğerlerini geçen sefer görmemişlerdi. Ancak profesörün ne kadar Quidditch delisi olduğu düşünüldüğünde, onunla karşılaştıklarında hiçbiri şaşırmadı. Sirius tanıdığı birkaç kişiyle bile karşılaştı, bunların çoğunu Harry ve Hermione tanı mıyordu ve bir tanesini de tanı mıyormuş gibi davranmak zorunda kaldılar: Sirius'un Zümrüdüanka Yoldaşlığı'ndaki zamanlarından tanıdığı Mundungus Fletcher.

Akşam olduğunda, el arabalı büyücüler ve cadılar dünyanın dört bir yanından ıvır zıvır ve yiyecek satmak üzere kampın dört bir yanına konmaya başladılar. Hermione'nin önerisiyle, Harry'nin Japon bir satıcı olduğunu düşündüğü birinden tuzlu, tatlı ve biraz baharatlı bir tür kızarmış tavuk ve erişte yemeği aldılar, çünkü kıyafeti kuzeninin Privet Drive'da temizlik yaparken izlediği Karate Kid filmlerinden birinde gördüğü bir şeye benziyordu. Sonunda çadırlarına döndüler ve gece için yattılar. Harry ve Hermione Lavender ve Patil ikizleriyle karşılaşp Bay ve Bayan Patil'le tanışmış olsalar da, Cuma günü çoğunlukla olaysız geçti. Gün boyunca kamp alanında pek bir şey olmamakla birlikte

satıcılar ancak öğleden sonra ortaya çıktı, tüm kamp alanı yaklaşan maç için heyecanlıydı.

Harry stadyumdan çıkarken iyi huylu bir şekilde homurdandı. Sirius'la İrlanda'nın kazanacağına, ama Krum'un snitch'i alacağına dair bahse girdiğinde beş galleon kaybetmişti. Maç geçen seferki gibi gidiyordu, ama bu sefer Krum ikinci Wronski Feint'ini yaptığında İrlandalı dövücü onu bir sümüksükle vurmayı başardı. Darbe aldıktan sonra Krum o kadar iyi uçamıyordu. Maç bu sefer daha uzun sürdü, ancak sonunda Lynch Krum'u geride bırakarak snitch'i yakalamayı başardı.

Çadıra geri döndüler, Harry ve Sirius maçın en sevdikleri anlarını canlandırarak anlatırken, Hermione Harry'yi bahsi yüzünden azarladı. Çadıra saat biri geçiyordu. Yiyecek bir şeyler aldılar ve sonra Sirius yatmaya gitti, Harry ve Hermione'yi yalnız bıraktı, ikisinin de yakında yatacaklarını düşünüyordu. İki genç yatağa gitmeyi düşünmediler bile. Sirius gider gitmez Harry çaydanlığı yaktı ve bir Fransız presi çıkardı. Kahve kaçınılmaz isyanı beklemelerine yardımcı olacaktı.

İkisi de isyanın başladığını duyduklarında neredeyse pes etmişlerdi. Harry aceleyle Sirius'u ayağa kaldırdı, adam sersemlemişti ve anlaması birkaç dakika sürdü, ama sonunda Harry'nin tekrar tekrar söylediği "Dışarıda sorun var!" sözleri adamın kulağına gitti ve hızla botlarını giymeye başladı. Harry tekrar dışarı çıktı ve çadırın girişinde Hermione'ye katıldı, o da dışarıda gelişen kaosu izliyordu.

"Her şey beklediğimiz gibi gidiyor mu?" Harry, Sirius'un her an onlara katılabileceğinin bilincinde, sessizce sordu.

"Evet. Kamp alanlarının sahibi olan bazı muggle'ları başlarının üzerinde havaya kaldırtıyorlar." Hermione söyledi ama o daha fazlasını söyleyemeden Sirius onlara katıldı.

"Tamam, neler oluyor?" Sirius sordu ama cevap beklemek yerine neler olduğunu kendi gözleriyle görmek için başını dışarı uzattı. "Lanet olsun! Orospu çocuğu! Ölüm Yiyen saldırısı. Tamam, ikinizin içeride beklemenizi istiyorum..." Maskeli teröristlerin bir çadırı ateşe verdiğini görünce sözlerini yarıda kesti. "Tamam yeni plan. İkinizin ormana doğru koşmanızı ve anahtar noktasına gitmenizi istiyorum. Nereye gittiğiniz umurumda değil ama buradan uzaklaşın ve birlikte kalın. Eğer ayrılırsanız, güvende olduğunuzda Dan ve Emma ile irtibata geçin. Anladınız mı?" Harry'nin eğlenceyi seven vaftiz babası gitmişti, adam ilk kan savaşının bir ürünüydü.

"Nerede ?" Hermione gergin bir sesle sordu.

"Bu, emeklilikten çıkmaları için tür sinyal haline gelmeden önce onları durdurmaya yardım etmeliyim." Ve böylece elinde asasıyla yola koyuldu.

Yine de iki gencin güvenlik için kaçmaya hiç niyetleri yoktu. Harry ve Hermione bu insanların ellerine fırsat geçtiğinde nasıl bir vahşete imza attıklarını görmüşlerdi ve ikisi de ellerinden gelse tekrarlanmasına izin vermek istemiyorlardı. "Hermione, muggle'ları yakalayabilir misin? Belki de süpürgemden düşersen diye yaptığın büyüyle?" Harry cebinden görünmezlik pelerinini çıkarırken sordu.

Hermione gerginlikle dudaklarını ısırды, endişeli görünüyordu ama başını salladı. "Evet, sanırım öyle."

Harry başıyla onayladı. Hermione bunu yapabileceğini düşünüyorsa, bu onun için yeterince iyiydi, çünkü Hermione kendini sürekli küçümsüyordu. Pelerini ikisine de sardı ve terörist grubuna doğru ilerlemeye başladılar. "Tamam, üçe kadar sayacağım ve büyüü yapacağım. Muggle'lar hemen arkamdan gelecekler, yani onları yakalamak için benden bir saniye geride olman gerekecek." Harry Hermione'ye söyledi. Onları işaretli aptalları net bir şekilde görebilecekleri bir yere götürdü ve Hermione'den bunun onun için iyi bir nokta olduğunu onayladıktan sonra saymaya başladı.

"Bir." Harry, Sirius'u (kaçmadan önce), Deli-Göz'ü, Müdür Bones'u ve Bakan Scrimgeour'u sayarak, bu insanlar hakkında duyduğu bütün cinayet hikâyelerini hatırladı.

"İki." Fırsat verildiğinde Voldemort'a ne kadar çabuk döneceklerini düşündü.

"Üç." Bu sefer kibarca oynamayacağına karar verdi ve kullanmayı planladığı büyüyü değiştirdi.

İkisi de asalarını çıkardı, büyülerini şekillendirdi ve hedeflerine doğru gönderdi.

"Bombarda maxima!"

"Arresto momentum!"

Bir anda bütün sahne değişti. Harry Ölüm Yiyenler'in ayaklarının altındaki zemini hedef almıştı ve zemin bir toprak bulutuna ve Ölüm Yiyenler'den birkaçının alt uzuvlarına dönüşerek patladı. Ortadaki neredeyse anında ölmüş, geri kalanlar da patlamadan uzağa savrulmuştu. Maskeli kışkırtıcıların odağı artık başka bir yerde olduğundan, havadaki muggle ailesi düşmeye başladı. Hermione onları yakalamaya çalıştı ama sayıları çok fazlaydı. İki adam, bir kadın ve iki çocuğu yakaladı ama bir adam ve küçük bir kız düştü. Tamamen içgüdüleriyle hareket ediyor olması gereken adam, kızı havada yakaladı ve düşüşünü yumuşatarak üzerine düşmesini sağlayacak şekilde yuvarlandı. İkisi de mide bulandırıcı bir gümbürtü ve çıtırtı sesiyle yere düştü.

Seherbazlar ve Sirius gibi iyi kalpli Samiriyeliler üzerlerine sersemletici büyüler yağdırmaya başlarken, kırmızı büyüler artık dağılmış olan Ölüm Yiyenler güruhuna doğru uçmaya başladı. Ölüm Yiyenlerin bir kısmı portkeyleri çalıştırıp kaçmayı başardı ve ölenlerin bir kısmını yanlarına aldılar ama hâlâ orada yatan bir sürü Ölüm Yiyen vardı. Her şey sadece birkaç saniye içinde bitmişti.

"Harry, buradan gitmeliyiz." Hermione onun kulağına söyledi.

"Neden, tehdit ortadan kalktı."

"Muhtemelen zengin ve iyi bağlantıları olan bir grup safkanın üzerine ölümcül bir lanet attınız, en iyisi bizim de işin içinde olduğumuzu kimsenin bilmemesi, yoksa muhtemelen cinayetten yargılanırsınız. Yargılanmasanız bile, onlara ateş ettiğinizi öğrenirlerse intikam almak isteyeceklerdir. En iyisi ormana girelim ve portkey'e doğru yola çıkalım." Hermione onu çekiştirmeye başlarken dedi.

Harry, Hermione onları önce ormana, sonra da anahtar noktasına yönlendirirken itiraz etmeden onu izledi. Orada sadece onlar yoktu, kampçıların çoğu bir çıkış yolu aramaya gelmişti ve ellerine geçirebildikleri portkeyleri kapmaya çalışıyorlardı. Harry ve Hermione sonunda, de tanımadığı beş genç kızdan oluşan bir grup tarafından içeri çekildiler ve göbeklerine bir kanca takarak bir yerlere gittiler.

Ormana benzeyen bir yere indiklerinde, kızlardan biri yüzünde umutlu ve yalvaran bir ifadeyle onlara döndü ve şöyle dedi. "Désolé de vous avoir attrapé, s'il vous plaît dites-moi que vous parlez français." [Sizi yakaladığım için üzgünüm, lütfen bana Fransızca konuştuğunuzu söyleyin].

Harry sadece kızın Fransızca konuştuğunu bilecek kadar tanıdı. Hermione ise, "Oui, un peu," diye cevap verdi. [Evet, birazcık].

Fransız kızların hepsi rahat bir nefes aldı. Hermione onlarla, nereye gittiklerini ya da Britanya'daki büyülü yerlerden herhangi birini nasıl bulacaklarını bilmedikleri için ikisini yakaladıklarını, böylece ailelerine bir mesaj gönderip eve dönmeyi ayarlayabileceklerini açıklayabilecek kadar konuşabildi.

Biraz yürüdüler ve bir ormanda olmadıklarını fark ettiler. Burası bir kasaba ya da şehir gibi görünen bir yerdeki parkın küçük bir bölümüydü. Ağaçların arasından çıktıklarında, 'orman'ın sadece 600 metre kadar geniş olduğunu görebildiler. Bir yoldaydılar, bu yüzden Hermione Şövalye Otobüsü'nü çağırmaya çalıştı ama gelmedi. Muhtemelen rastgele portkey'lere binen diğer herkesle çok meşguldü ve

kendilerini güvende hissettikleri bir yere dönmek istiyorlardı. Ağaçların yanında, etrafında bir patika olan bir göl vardı, yüzden yedisi patika boyunca yola koyuldular, nerede olduklarına dair herhangi bir ipucu ya da Hermione'nin ailesini aramak için kullanabilecekleri bir telefon arıyorlardı.

Gölün etrafında yürürken tüm grup adrenalın patlaması yaşamaya başladı. Fransız kızlar için yorgun, aç ve sinirleri bozuktu. Adrenalin daha alışık olan Hermione, özellikle de Harry'nin neler yaşadığını gördükten sonra, hiçbir şey olmamış gibi atlattı. Harry için adrenalın çöküşü, birini öldürmüş olduğunun farkına varmasını da beraberinde getirmişti. Daha önce de savaşmış, insanları kurtarmayı başaramamıştı, ama hiç öldürmemişti. Şimdi öldürmüştü, çok sevdiği büyüyü bir hayatı söndürmek için kullanmıştı. Belki de birden fazla. Diğerleri ölmeseyse bile, yaptıklarıyla ömür boyu damgalanacaklardı. Gördüğü kanlı kütüklerin görüntüleri geçerken, Harry'ye bir gün önce hamburger yapmak için kullandığı sığır etini hatırlattı. Bu düşünce aklından geçer geçmez .

Hermione aniden onun yanındaydı, ona her şeyin yolunda olduğunu ve uzun vadede daha fazla insanı kurtaracak bir şey yaptığını . Her Ölüm Yiyen birden fazla kişiyi öldürüyordu, dolayısıyla ölen herkes gelecekte daha az masum kurban demekti. Hermione'nin gerçekten hayat kurtardığına dair güvence vermesinin pek yardımı olmamıştı, ama birini öldürdükten sonra bile Hermione'nin hâlâ onun yanında olması, onunla birlikte durması büyük bir teselliydi. Harry, Hermione onu Ron'un yaptığı gibi terk ederse devam edebileceğini sanmıyordu. Kendini toparladıktan sonra, bir telefon ve nerede olduklarını öğrenmenin bir yolunu aramaya devam ettiler. Fransız kızlar Hermione'ye Harry'nin iyi olup olmadığını sordular ve ilk kez Harry'nin ünü bir bonus oldu. Kızlar onun adını öğrendiklerinde, tepkisini ailesinin katilinin kamp alanına saldıran teröristlerin olmasına bağladılar.

Kısa süre sonra 'Buradasınız' haritalarından birinin bulunduğu bir ziyaretçi merkezi buldular ve görünüşe göre Roath Park, Cardiff'teydiler. Park şehir merkezine oldukça yakındı, haritaya göre sadece bir buçuk mil.

Bu yüzden o yöne doğru yola koyuldular. Şehir merkezine vardıklarında saat sabahın dördüne yaklaşıyordu. Bir gece öncesinin yarı sarhoş ile işe giden erken kalkanların karışımına çay ve kahve satan açık bir kafe bulabildiler. Bir ankesörlü telefon vardı ve Harry'nin Paskalya'dan kalma parası hâlâ duruyordu (parayı Galleon'a çevirme zahmetine katlanmamıştı ve Dünya Kupası'na giderken yanında hem pound hem de Galleon getirmeyi ihmal etmemişti), bu yüzden Harry hepsine birer kahve ısmarladı ve Hermione'ye ailesini arayabilmesi için para üstünü verdi.

Görünüşe göre Sirius çoktan Granger'lara gitmişti ve hepsi telefonun başında oturmuş aramasını bekliyorlardı. Hermione'yi daha önce aramadığı için biraz ama Hermione telefon bulmanın zaman aldığını söyleyince sakinleştiler. İyi olduklarını duyduklarına sevindiler ve Sirius'un onları almak için Aparey'le gelecek kadar varış noktasını bilmediğini söyledikten sonra Hermione ailesine günün ilerleyen saatlerinde Şövalye Otobüsü müsait olduğunda evde söyledi. Ayrıca Sirius'a Fransız kızların isimlerini söyledi ve iki aileyi bulup onlara kızların iyi olduğunu ve o gün Londra'ya döneceklerini söyleyip söyleyemeyeceğini sordu.

A/N

Harry'nin arka arkaya 92 şut atması aslında o kadar da gerçek dışı değil. Kopyaladığım oyun kendi denediğim bir oyun. Bir gözüm görmüyor, bu yüzden derinlik algım neredeyse hiç yok, yine de ilk cephane setimde mükemmel bir skor elde ettim ve ikinci sette sadece bir tane kaçırdım.

Oyun görüldüğünden daha kolaydır ancak büyük ödüllere ulaşmak için çok kazanmanız gerekir.

Ayrıca Harry'nin Hermione'ye pelüş bir hayvan vererek onunla çıkıyormuş gibi davranmasına bayılıyorum.

Ne dediğiniz umurumda değil. Jambon, mantar, ananas ve karides tanrı katında bir pizzadır ve benim kişisel favorimdir.

Empire kataloğu İngiltere'de 90'lı yıllarda büyük bir giyim kataloğuydu ancak o zamandan beri bu isim altında ticareti durdurdu ancak şirketin hala var olduğuna inanıyorum.

Japon yemeklerini seçtim çünkü Avrupa ya da Amerikan yemeği istemedim ve ekstra kanonda Quidditch'in orada oldukça büyük olduğu yazıyor. Bu yüzden Dünya Kupası için yarışan bir takımları olduğunu ve hala finalde altın kazanmaya çalışan bazı satıcıları olduğunu görebiliyorum.

Takvime bakıyordum ve Noel balosu bölümü Noel'den sadece birkaç gün önce bir ve AO3'te yayınlanacak gibi görünüyor, bu yüzden büyük bir yaşasın.

Her zamanki gibi yorumlarınızı okumayı seviyorum!

Bölüm 11

Bölüm 11

Tüm destekçilerime teşekkür ederim, harika gözyaşı destekçilerime özel olarak teşekkür ederim: Jo Daviz, Antar Das, LegendaryWasabi, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener. Hepinizi seviyorum.

ayın başındaki küçük bir karışıklıktan sonra, hedefimize ulaştık ve sanat eseri sipariş edildi. sanatçı Sowordash, tamamlanan wort'u dün gece tam da bugünün güncellemesi için bana ulaştırdı. fanfiction'ın kapak resmini değiştirmesi birkaç saat sürebilir, ancak yapıldı.

Yeni kapak hakkında ne düşünüyorsunuz?

Her zaman olduğu gibi 12. ve 13. bölümler Patreon.com/Lowten adresinde

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: https://lh3.googleusercontent.com/MFMj48J4WUZJEqkSM-E4MyMYgySb8-z0F5DRSa7gnOmPpCpLlfH38xnzNxt3l2-Ur0XzQoV-ct7FeVI3I3huysEpW727TV04LcWPYTDfeCZF8foLPfqt4_K3GxsEQJlpdcjyjOfrMK7fuYcFBpE8xETVyrBrxF6Op8dFcFOmdHEx5kXIEZF-L6KDgf5EuvocdJAiINnLWCGiAj1zPqpgHYzM-45-meKXU50q4_wK7HpdZ5KnTx-SlhTje65KGoZDueNXI4wC8joN6RRtiCouNJ6HFDQJBp4pISWbsSnsqtiFcBozFZzN-_YEmYlq3059c3RQv1YNAMKxRxEVDprJOxSBRR4BYAzYzyhyK9t7xJYakSC1cYIPIRB_2YK4R3-UjfmlueVQMGz9FeLHMRtGSKs2_HdXw1f4Liv_xFaBq0OwgD5Bny_..UIDWqfhlxUJTNMZEq-

[dcJ64fruEcsef72Hjecsx4Z8wC_SZrfOfIimG5NGqdVAP2aiJs0QdkdC_FSySdSFnJz6AXo_r0KMufh699bXSgPRvb4uAeObMMRNpoywWBh_DICHb7kuKdWsnLRTX2fRHaW7CXD88bqRTIJWaNjjexFcJuhVIElw_ePpo0ZfRw7VnAYhWV_G8aZn03pD_X_EuAAfLwc_mB-cg06HuYrUZUDlayRrvA8rdzpXPElW0DijGNmhpNWnNISXehA00kOpexnwFMRzDltUhhiTjAVgUT=w568-h842-no?authuser=0](https://www.ksars.com/urun/dcl64fruEcsef72Hjecsx4Z8wC_SZrfOfIimG5NGqdVAP2aiJs0QdkdC_FSySdSFnJz6AXo_r0KMufh699bXSgPRvb4uAeObMMRNpoywWBh_DICHb7kuKdWsnLRTX2fRHaW7CXD88bqRTIJWaNjjexFcJuhVIElw_ePpo0ZfRw7VnAYhWV_G8aZn03pD_X_EuAAfLwc_mB-cg06HuYrUZUDlayRrvA8rdzpXPElW0DijGNmhpNWnNISXehA00kOpexnwFMRzDltUhhiTjAVgUT=w568-h842-no?authuser=0)

Bölüm 11

Harry, Hermione ve beş Fransız cadı Hermione'nin evine girdiklerinde, hepsi hemen kucaklandı. Sirius beş kızın anne babasını bulmayı başarmıştı, anne babaları eski dost olan iki kız kardeşi ve dördünü de beklemek üzere Granger'lara getirmişti. Bütün anne babalar çocuklarının üzerine titredikten ve kimsenin yaralanmadığından emin olduktan sonra (Fransız kızların en küçüğü Marie, Şövalye Otobüsü'nün ani zıplamasıyla uçarken Harry'nin yanlışlıkla ona dirsek atmasıyla oluşan mor göz hariç), iki kızın babası Harry ve Hermione'ye kızlarına yardım ettikleri için bir ödül vermeye çalıştı, ama ve Hermione doğru olduğunu düşündükleri şeyi yaptıkları için bir şey almayı reddettiler. Sirius sonunda Fransız ailelere geceyi bir yer teklif etti, çünkü saat çoktan geçmişti ve gidecek başka yerleri yoktu. Tüm paraları Galleon'du, Gringotts gece için çoktan kapanmıştı ve Leaky Cauldron, Hog's Head ve Three Broomsticks gibi yerler çoktan dolmuştu. Daha iyi bir seçenekleri olmadığı için memnuniyetle kabul ettiler ve Harry Hermione'ye sarıldıktan sonra Grimmauld Place'e doğru yola koyuldular.

Ertesi gün kahvaltıdan sonra iki minnettar aile Grimmauld Place'teki floo'dan geçerek ortadan kayboldu ortalık biraz boşaldı. Çok geçmeden bir baykuş elinde bir Günlük Peygamber nüshasıyla içeri girdi.

Dünya Kupası İsyanı soruşturması başlarken şok edici açıklamalar.

Hanımefendiler ve Beyefendiler, birçoğunuzun dün tecrübe ettiği ya da okuduğu üzere, isyancıların

Dünya Kupası'nın bitiminde taraftarlara saldıranlar aslında Ölüm Yiyen kıyafetleri giymişlerdi. Sadece bu da değil, benimle isim vermeden konuşan bir Bakanlık yetkilisi, gözaltında tuttukları isyancıların her birinin sol kolunda You-Know-Who sembolünün dövmesi olduğunu doğruladı. Ayrıca, isyancılardan birinin panikleyen bir halk üyesinin ölüm yiyenler grubuna patlayıcı bir lanet atması sonucu öldüğünü de doğrulayabiliriz, ancak laneti atan kişi şu anda bilinmiyor.

Ölen Ölüm Yiyen'in Lucius Malfoy olduğu doğrulandı. Merhum Bay Malfoy gençliğinde Ölüm Yiyen olmakla suçlanmış, ancak Imperius laneti altında olduğunu iddia etmiş ve daha sonra Wizengamot tarafından serbest bırakılmıştı. Şimdi bir Ölüm Yiyen gibi giyinmişken ve üzerinde bir Karanlık İşaret varken isyan ederken bulunması, daha önceki masumiyetini sorgulanır hale getiriyor. Ayrıca baldızının firari mahkum Ölüm Yiyen Bellatrix LeStrange olduğu da göz ardı edilemez.

Saldırıda bir muggle ve yeni keşfedilen muggle doğumlu kızı yaralanmış, maskeli isyancılar havaya kaldırma büyülerinin kontrolünü kaybettikten sonra rehin tuttukları aileyi düşürmüştür. Yasal nedenlerle ismi açıklanamayan genç kızın, daha önce bilinmeyen Ölüm Yiyenlerden biri tarafından kazara büyü yaparken görüldüğünden şüpheleniliyor. Her ikisi de şu anda tedavi görüyor ve genç cadının tamamen iyileşmesi bekleniyor. Bacaklarını yeniden kullanamayacak olsa da babasının da yaşaması bekleniyor...

Harry gazeteyi okurken, taşıdığını bilmediği gerginliğin omuzlarından kalktığını hissetti. Öldürdüğü ölüm yiyen Lucius Malfoy'du, Harry'nin ölmesi gerektiğine kendini ikna etmek zorunda kalmadığı birkaç kişiden biriydi. Adam bağınaz ve düpedüz bir katildi; bu zaman çizgisinde bile Riddle'ın günlüğünü Ginny'ye vermeye çalışmış, böylece Ginny'yi kontrol ederek Slytherin'in canavarını serbest bırakmasını ve böylece muggle doğumluları öldürmesini sağlamıştı. Yine de Hermione için endişeleniyordu. Gazeteyi okuyacaktı

başarısız olduğunu düşünecek ve tüm muggle'ları yakalayamadığı için kendini hırpalayacaktı. Hermione babasının yaralanmasını kendi hatası olarak görecekti, oysa gerçekte Harry'nin hatasıydı; hiçbir şey yapmazsa kimsenin zarar görmeyeceğini bildiği halde Dünya Kupası'nda bir şeyleri değiştirmek onun planıydı, ama yine de yaptı.

Beyninin mantıklı kısmı rakamları çözümlüyordu: Malfoy ölmüştü, birkaç Ölüm Yiyen suçlamalarla karşı karşıyaydı ve tüm bunların bedeli bir adamın yürüme yeteneğiydi. Hermione, planlama bölümlerinden birinde ona savaş denklemi denen şeyden söz etmişti; maliyete karşı kazanç, riske karşı ödül. Denklem bu sefer kesinlikle onların lehineydi, ama vicdanı bunu umursuyor gibi görünmüyordu. Harry bisikletini aldı ve Hermione'nin evine doğru yola koyuldu, bugün ikisinin birbirine ihtiyacı olduğunu neredeyse içgüdüsel olarak biliyordu.

Dördüncü yıl her zamanki gibi Eylül'ün ilk günü başladı. Harry ve Hermione King's Cross'ta Dan, Emma ve Sirius'a veda ettiler ve kompartımanlarını aldıktan kısa bir süre sonra Hogwarts ekspresinin motoru çalıştı ve onları kuzeye çekmeye başladı. Çok geçmeden Luna da onlara katıldı ve üçü kuzey yolculuklarını hasret gidererek geçirdiler. Harry'nin fark ettiği tek şey Malfoy'un yokluğuydu, sarışın herif bir kez bile gelip onları rahatsız etmemişti. Bu Slytherin'in davranışlarında bir değişiklikti, bu yüzden Harry çocuğa göz kulak olması gerektiğine karar verdi. Babasının ölümü Karanlık Lordlar'a katılmanın tehlikeli olduğunu anlamasına yetmiş olabilirdi, ya da eskisinden daha kötü olabilirdi; her iki durumda da gözünü açık tutmaya değerdi.

Harry ve Hermione okula vardıklarında bir sürprizle karşılaştılar. Moody gibi davranan Barty Crouch'u bekleyen boş bir koltuk yerine, koltukta yine Profesör Lupin oturuyordu. Hatta Dumbledore konuşması sırasında buna dikkat çekerek Hogwarts'ın otuz yılı aşkın bir süredir ilk kez

Üçbüyücü Turnuvası'nı duyurmaya gitmeden önce bir yıldan fazla bir süre aynı Karanlık Sanatlara Karşı Savunma öğretmeni. Ziyafetten sonra da her şey geçen seferkinin neredeyse aynısıydı. Erkek Weasley'ler katılamayacakları gerçeğinden yakınırken, yine de bir yolunu bulacaklarına yemin ediyorlardı. Gryffindor'lardan bazıları da katılacaklarını söylüyor, diğerleri de yaşça büyük olan diğer Gryffindor'ları katılmaları için kışkırtmaya çalışıyordu.

Gerçi Harry ve Hermione'nin aklında başka şeyler vardı. Harry (Hermione'nin ısrarıyla) erkekler yatakhanesine koştu, sandığına daldı, aradığı şeyi aldı ve merdivenlerden hızla inmeye çalıştı, ama yukarı çıkan erkek kitlesi geçit vermediği için beklemek zorunda kaldı. Sonunda ortak salona döndüğünde gergin bir Hermione'nin onu beklediğini gördü. Çapulcular Haritası'nı ortaya koydu ve bir asa dokunuşu ve parolanın ardından, Hermione "Orada, Profesör McGonagall'ın özel odasında McGonagall, Flitwick ve Sprout ile birlikte," diyerek işaret edene kadar ikisi de dikkatle haritayı incelemeye başladı.

Harry onun işaret ettiği yere baktı ve kesinlikle *Remus John Lupin* yazan bir işaret vardı. "Demek gerçekten Profesör Lupin, Barty Crouch Jr. değil."

Hermione, "Öyle görünüyor, haritanın polyjuice'i gördüğünü söylemiştin," diye araya girdi. Crouch'un adını haritada hiç görmemişti, bu yüzden Harry'nin sözüne güvenmek zorundaydı.

"Ama Crouch yerine Moony buradaysa, benim adımla Kadeh'e kim koyacak?" Harry sordu. Planlarını devam ettirmek için bir yol bulmaya çalışıyordu.

"Belki bu yıl bu bir sorun olmaz. Diğer yıllarımız ilk yılımıza kıyasla nispeten daha sakin geçti."

Harry, "Belki Tom da eder, dünyayı ele geçirme planlarından vazgeçer ve bir sirke katılır," diye şaka yaptı. "Burada beni rahatsız eden iki şey var. Birincisi, eğer ben

Bu yılki turnuva, artık kör uçuyoruz demek oluyor. İki, Moony nasıl burada? Laneti sona erdirmek için ne yaptık?"

"Lanet oldukça basit görünüyor, okuldaki hortkuluğu yok ettik. Lanet muhtemelen diademin üzerine sabitlenmişti ve siz onu basilisk bıçakladığınızda hortkulukla birlikte laneti de yok ettiniz. Kör uçuşa gelince, belki de Çok Özlü İlaç'ta bir kurt adamdan alınan örneği kullanamayacağınızı düşünmemiz gerekiyor. Hayvan kılı kullanmakla aynı sorunu yaşarız ya da belki insan kılı ile hayvan kılının bir karışımı daha doğru olur." Hermione önceki zaman çizgisinde geçirdiği kazanın tüylü sonuçlarını hatırlayınca ürperdi. "Ve içen kişinin likantropiye yakalanma ihtimali çok yüksek, muhtemelen bu yüzden Karanlık Sanatlara Karşı Savunma profesörünü değiştirmeye çalışmadılar. Bu yüzden seni turnuvaya sokmak için başka bir plan yapmaları beni şaşırtmaz."

Harry anlayışla başını salladı. "Ne deneyeceklerine dair bir fikrin var mı?"

"Hiçbir fikrim yok. Peki ya diğer öğretmenler, onlardan birinin ya da belki bir öğrencinin yerini almış olabilirler mi?" Haritayı kendine çekti ve oradaki isimleri gözden geçirmeye başladı, öğrenci yurtlarında Barty Crouch'u aradı ve her öğretmenin adını zihinsel bir listeden kontrol etti. Ne var ki, herkes gerçekten de kendindeymiş gibi görünüyordu ve iki genç bir saat boyunca haritanın üzerinden geçip Voldemort'un bu yıl Harry'yi nasıl kaçırmaya çalışacağını anlamaya çalıştılar. Yine de bir şey bulamadılar ve sonunda yatmaya gittiler.

Sonraki iki ay olaysız geçti. Cadılar Bayramı öncesinde tüm Hogwarts öğrencileri Üçbüyücü Turnuvası'nın başlaması ve diğer okullardan gelen ziyaretçiler nedeniyle daha da heyecanlanmıştı. Bunun aksine, profesörler neredeyse nevrotik bir hal aldılar ve öğrencileri, kendilerine zarar vereceğini düşündükleri herhangi bir şey için orantısız bir şekilde cezalandırdılar.

Şatonun itibarını zedelemek ve yakında okula gelecek olan ziyaretçiler üzerinde olumsuz bir izlenim bırakmak. Hatta Bay Filch, aniden bastıran şiddetli bir yağmurun ardından çamur içinde şatoya koşan bir grup birinci sınıf öğrencisini boğmuştu.

Harry (hâlâ Prongs'un oğlu olan) buna karşı çıktı ve Weasley ikizlerinin de yardımıyla bir kova simin havada süzülmesini ve Filch yaklaştığında "İlk çocukları ağlatma!" diye bağırmasını, sonra da adamın ofisinin önündeki koridorda patlamasını heceledi. İşin en iyi yanı, Weasley ikizlerinin parıltıyı yok edilemeyecek şekilde hecelemiş olmalarıydı. Bu da temizliğin elle yapılması gerektiği anlamına geliyordu; bu yüzden profesörler ışıltılı karmaşadan kurtulma konusunda pek yardımcı olamadılar. Sonunda Filch çoğundan kurtulmayı başardı, ancak ofisinin dışındaki koridor artık ne zaman yürünse ışıltıyor gibiydi ve bu da hepsinden kurtulmanın imkansız olduğunu kanıtlıyordu.

Diğer okullar da geçen seferki gibi geldiler, ama bu sefer Hermione esasını Beauxbatons ziyaretçilerinin üzerinde salladı ve titrediklerini görünce onlara ısıtıcı bir tılsım yaptı, bu da ona birkaç ziyaretçiden minnettar bir baş selamı ve Profesör Dumbledore'dan birkaç Ev puanı kazandırdı. Ziyafet sırasında, Uluslararası Sihirli İşbirliği Bölümü Başkanı Bartemius Crouch Ateş Kadehi'ni ortaya çıkardı. Sırayla, başöğretmenlerin her biri asalarıyla Kadeh'e dokunarak okullarının turnuvaya katılacağını ve kadehin okullarını temsil edecek en iyi öğrencilerini seçeceğini ilan etti. Önceki zaman çizelgesinde bu yapılmamıştı ama Hermione Kadeh'in bu şekilde aktive edildiğini ve üç başkanın bunu en son ziyafetten sonra özel olarak yapmış olması gerektiğini söyledi.

sonra ortak salona dönerlerken, bütün Gryffindor yine nasıl gireceklerini söylüyor ya da başkalarını kendileri girmeye zorluyorlardı. Bazı öğrenciler Dumbledore'un yaş sınırını aşmak için bir yol bulmaya çalışacaklarını söylediklerinde, Harry onlara bu işi kendilerinden büyük bir öğrenciye yaptırmalarını söylemek istedi. Dumbledore'a sırtlarını döndükleri için

Ama bunu düşünmek ve Hermione'yle bu konuda şakalaşmak ne kadar katartik olsa da, Harry bunu yapmadı. Turnuvanın ilk seferinde kimseyi öldürmemiş olması küçük bir mucizeydi.

Harry ve Hermione, Cadılar Bayramı ziyafeti ve şampiyonların çekilişi için büyük salona girdiklerinde bir önsezi vardı. Büyük Salon neredeyse doluydu ve Ateş Kadehi yerinden oynatılmıştı; şimdi Dumbledore'un öğretmenler masasındaki boş sandalyesinin önünde duruyordu. Harry ve Hermione Gryffindor masasına oturdular ve etraflarına baktılar. Fred ve George, isimlerini piroteknik kupasına yazdırma girişimleri başarısızlığa uğradığından, herkese bunun Angelina olmasını umduklarını söylüyorlardı. İkisinin de sakalları birkaç gün daha devam edeceği için hâlâ biraz gri kirli sakalları vardı ve ikisi de henüz usturayla ustalık kazanmamıştı.

Ziyafet her zamanki Cadılar Bayramı yemeklerinin yanı sıra aynı derecede cazip olan birkaç yabancı yemekle doluydu. Herkes karnını doyurduktan ve tatlılar boşa gittikten sonra Dumbledore ayağa kalktı ve salondakilere hitap etti. "Kadeh kararını vermek için neredeyse hazır, tahminimce bir dakikaya daha ihtiyacı var. Şimdi, şampiyonların isimleri , lütfen salonun üst kısmına gelmelerini, personel masası boyunca yürümelerini ve bir sonraki odaya geçmelerini rica ediyorum" - personel masasının arkasındaki kapıyı gösterdi - "ilk talimatlarını alacakları yer."

Asasını çıkarıp büyük bir hareketle salladı; oyulmuş balkabaklarının içindekiler hariç tüm mumlar bir anda söndü ve salon yarı karanlık bir hale büründü. Ateş Kadehi şimdi tüm Salon'daki her şeyden daha parlak bir şekilde parlıyordu; alevlerin pırıl pırıl parlak, mavimsi beyazlığı gözlere neredeyse acı veriyordu. Herkes izledi, bekledi; birkaç kişi saatlerini kontrol etmeye devam etti. Alevler aniden kırmızıya döndü ve dışarı tükürdü

ilk isim. Krum tekrar 'onuru' aldı ve kupa odasına açılan kapıdan geçerek gözden kayboldu. İkinci isim kadehten çıktı ve alevden bir dilin üzerinde yükseğe kaldırıldı. Delacour oturduğu yerden kalktı ve Krum'u ödül odasına kadar takip etti. Üçüncü isim çıktı ve Diggory şu ana kadarki tüm şampiyonlar arasında en yüksek tezahüratı aldı, ama bu çoğunlukla ziyaretçilerden sayıca çok daha fazla olan Hufflepuff'lardan geliyordu. Hufflepuff diğer iki şampiyonu kupa odasının kapısına kadar takip etti.

Harry kupayı endişeyle izlerken diğer herkes rahatlamıştı. Ne biliyordu. Geçen seferkinin aynısı olacaktı, tek fark bu sefer bunu bekliyor olmasıydı. Dördüncü isim kupadan fırladı, Dumbledore okudu ve "Harry Potter" dedi. Harry kaderine boyun eğerek içini çekti ve ayağa kalktı. Hermione'ye başıyla selam vererek, üç resmi şampiyonu kupa odasına kadar takip etti.

"Ne oldu? Bizi salona geri mi istiyorlar?" Fleur sordu.

Harry onlara katıldıkları turnuvayla oynandığını söyleyen kişi olmak istemiyordu, ama oyalanmamaya karar verdi. "Hayır, benim adım da kadehten çıktı. Profesör Dumbledore her şeyi halletmek için bir dakika içinde burada olacağını söyledi." Harry elinden geldiğince açık bir şekilde anlattı.

"Ama bu çok saçma, Hogwarts'ın ikinci bir şampiyonu olamaz. Bu hiç sportmence değil." Krums'ın sözleri kibardı ama ses tonundan üzgün olduğu anlaşılıyordu.

"Katılıyorum ve sen sadece küçük bir çocuksun, bu turnuva senin için çok tehlikeli. Sen sadece-" Fleur söze başladı ama Dumbledore, Snape, Karkaroff, Maxime, Crouch ve Bagman'ın odaya girmesiyle sözü kesildi. Dumbledore Harry'ye doğru yürüdü ve her zamanki sakın sesiyle, "Harry, Ateş Kadehi'ne adını sen mi koydun?" diye sordu.

Harry adamın gözlerinin içine bakarak, "Hayır efendim, ," dedi.

"Peki daha büyük bir öğrenciden senin yerine adını yazmasını istedin mi?" Sesi hâlâ eskisi kadar sakindi.

"Hayır efendim. Ve eğer hepsi bu kadarsa, güvenliğiniz konusunda hayal kırıklığına uğradım, efendim." Harry dürüstçe söyledi. Üçbüyücü Turnuvası yaklaşırken Dumbledore'un güvenliğındeki bu açığı düşünmüştü. Ya okulun yaşça büyük kan bağınazlarından biri, bir öfke nöbetiyle, içlerinden birini öldürmeyi umarak, muggle doğumlu genç öğrencilerin hepsinin arasına girmeye karar verirse?

"Kibrin sınır tanımıyor Potter, müdürün güvenliğı seni hayal kırıklığına uğrattı. Bunu aşmanın bir yolunu bulmuş olman ve sonra da orada durup yüzümüze karşı yalan söylemen sana müdürü aşağılama hakkını vermez." Snape 'nin kişisel alanına girerek alay etti.

Harry gözlerini devirdi. "İşte yine başlıyoruz, Snape bana yalancı diyor, kanıt var, soruşturma yok, sadece benim hatalı olduğumu biliyor. Senin burada ne işin ? Burada Slytherin yok, sen benim ya da Cedric'in ev başkanı değilsin. Profesör McGonagall nerede?"

"Bana biraz saygı göstereceksin Potter, ben senin profesörünüm!" Snape ona bağırdı.

"Severus, seninle daha sonra konuşabilmem için lütfen ofisime gider misin? Varlığın belli ki ters etki yaratacak," dedi Dumbledore Snape'e ve zindancı yarasa Harry'ye bir kez daha dudak büktükten sonra ödül odasından çıktı. "Barty, kuralları herkesten iyi biliyorsun, ne yapmamız gerekiyor?"

"Kurallara uymalıyız ve kurallar Ateş Kadehi'nden ismi çıkanların turnuvada yarışmak zorunda olduğunu açıkça belirtiyor."

"Bu çok saçma! Hogwarts'ın iki şampiyonu olamaz, bu büyük bir haksızlık," dedi Madam Maxime, boyunun ölçüsünü aldıktan sonra.

"Olympe'ye katılıyorum, turnuva kuralları Kadeh'in her okuldan bir şampiyon seçeceğini de söylüyor. Eğer Hogwarts iki şampiyon alırsa, bizim okullar da almalı," dedi Karkaroff, Harry'ye şaşırtıcı derecede mantıklı gelmişti.

"Ben katılmadım bile. Bu lanet turnuvada olmak istemiyorum. Beni diskalifiye edemez misiniz?" Harry cevabı zaten biliyordu ama yine de sormak zorundaydı. .

Crouch konuştu. "Korkarım hayır, Bay Potter. Kadeh'ten adınızın çıkması, artık bağlayıcı bir sihirli sözleşme altında olduğunuz anlamına geliyor. Eğer yarışmaz ve görevleri tamamlamak için her türlü çabayı göstermezseniz, sihrinizi kaybedecek ve bir olarak yaşamak zorunda kalacaksınız."

"NE!!!" Kapı aralığından bir ses yükseldi; Profesör Lupin, Profesör McGonagall ve bağırان Sirius orada duruyordu. Yüzünde mutlak bir öfke ifadesiyle hışımla odaya daldı. "Harry, lütfen bana bu turnuvaya katılmadığını teyit et. Eğer girdiysen başın belada değil, babanla yaptığımız şeylerden sonra seni cezalandıracak kadar ikiyüzlü değilim. Ama eğer kendin katılmadıysan, o zaman başka biri katılmış demektir ve bu cevapsız kalamaz." Sirius açıkça sakın kalmaya çalışıyordu ve kızgın olsa da Harry'ye kızgın değildi.

"Sirius, yemin ederim kadehe adımı ben koymadım, kimseden benim yerime koymasını istemedim ve turnuvaya katılmak gibi bir niyetim de yoktu." Harry ciddiyle ama sakince söyledi.

Sirius başını salladı, sonra da o gelmeden önce odada bulunan yetişkinlere döndü. "Pekâlâ, Harry'nin adını bu ölümcül turnuvada yarışması için kimin öne çıkardığını bulma planımız nedir ve nasıl oluyor da üç yerine dört yarışmacı oluyor? Anladığım kadarıyla kadeh her okuldan bir kişiyi seçiyor; eğer sadece üç kayıtlı okul olsaydı, Harry ya seçilmemiş ya da Hogwarts şampiyonu olurdu."

O sırada Fleur devreye girdi. "Affedersiniz ama bu konuya girmeden önce ilk görev için neye ihtiyacımız olduğunu söylemeniz daha iyi olmaz mı?"

Bu şekilde etkilenmeyen şampiyonlar ayrılabilir." Herkes bir süre Fransız cadıya sonra onun haklı olduğuna karar verdi. Bagman onlara geçen sefer verdiği bilgilerin aynısını verdi (yani hiçbirini) ve diğer üç şampiyon ayrıldı.

Ondan sonra başöğretmenler, Sirius ve Crouch arasında bir saat süren ve aslında hiçbir şey ifade etmeyen tartışmalar oldu. Harry'nin yarışması ya da sihrini kaybetmesi gerekiyordu, Hogwarts öğretmenlerinin Harry'ye fazladan yardım teklif etmeleri yasaktı ve Dumbledore'un Harry'nin adını Kadeh'e koyacak kişiyi nasıl bulacağına dair hiçbir fikri yoktu. Tek gerçek fark, Sirius'un bu toplantıyı bitirir bitirmez doğruca DMLE'ye gidecek olması ve Harry'nin adını Kadeh'e koyan kişi hakkında cinayete teşebbüs davası ve çocuklarla dolu bir okuldayken bağlayıcı sözleşmeler yaratan büyülü bir cihazın güvenliğini daha sıkı için Dumbledore, Crouch ve Bagman hakkında cezai ihmal davası açmaları için onları zorlayacak olmasıydı.

Sonunda herkes gitti ve Harry Gryffindor ortak salonuna doğru ilerledi. Şişman Hanım onu Üçbüyücü şampiyonu olduğu için tebrik etti ve Harry portre deliğinden geçmeden önce kendini hazırladı. Beklediği gibi, kapı açılır açılmaz bir ses duvarıyla karşılaştı. Bütün Gryffindorlar onun için tezahürat yapıyor ve turnuvaya adını nasıl yazdığını öğrenmek için yalvarıyorlardı. Ziyafetten yeni gelmiş olmalarına rağmen, masalardan birinde birkaç tatlı tabağı vardı ve biri Harry'nin eline bir butterbeer sıkıştırdı

Hermione onun için, eğer şanslıysa, bu sefer en azından Gryffindor'un çoğunu kendi tarafında tutacak bir plan yapmıştı. Harry masalardan birine tırmandı ve asasını hızlıca sallayarak bir gong sesi çıkardı ve herkesin dikkatini çekti. "Pekâlâ, herkes beni dinlesin, çünkü bunu birkaç yüz kere tekrarlamak zorunda kalmak istemiyorum." Harry yüzünde zoraki bir sırıtişla konuştu. "Kendimi bu belaya nasıl bulaştırdığımı size anlatmayı reddetmiyorum.

Turnuva. Adımı yazmadım. Müdür ve vaftiz babamın şu anki teorisine göre, Voldemort'un eski destekçilerinden biri mümkün olduğunca uzaktayken beni öldürmek için bu fırsatı değerlendiriyor." Bazı mırıldanmalar oldu ve Harry kalabalığın bir kısmının ona karşı döndüğünü hissedebiliyordu, ama bunu bekliyordu.

"Ama benim adımı kim koyduysa hayal kırıklığına uğrayacak çünkü ölmeyeceğim, kendimi küçük , bunun için somurtmayacağım bile. Yapacağım şey kazanmak. Her görevi kazanacağım ve yüzyıllar sonra ilk kez Üçbüyücü Kupası'nın üzerinde bir Gryffindor'un adı olacak." Harry küçük konuşmasını bitirdi ve kalabalığın, en azından şimdilik, onun tarafında olduğunu söyleyebilirdi. Böyle bir konuşma yapmamayı tercih ederdi, ama yapmak zorundaydı; şimdi Hermione'yle birlikte, diğer evler ne yaparsa yapsın, en azından Gryffindor ortak salonunda biraz huzur bulacaklardı. Yarın okulun geri kalanıyla yüzleşmesi ve (elbette Hermione'nin yardımıyla) bir ejderhayla yüzleşmek için daha iyi bir plan yapmaya çalışması gerekecekti.

A/N

Cedric'i turnuvanın öldürdüğünü söyleyecek olanlar için. Hayır öldürmedi, turnuvadan alındıktan sonra Voldemort öldürdü. Kupa alındı ve turnuva sona erdi.

Harry Potter ve Zümrüdüanka Asası - CH12

Bölüm 12: Harry Potter ve Zümrüdüanka Asası - CH12

Tüm destekçilerime teşekkür ederim, harika gözyaşı destekçilerime özel olarak teşekkür ederim: Jo Daviz, Antar Das, LegendaryWasabi, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener. Hepinizi seviyorum.

Ayrıca, bunu yeterince söylemiyorum, beta FlyingDeutschman'a, sen epik bir adamsın ve bunu sensiz yapamazdım.

Rona'ya aşı yaptırmak için randevum olduğu için gelecek haftaki güncelleme bir gün gecikebilir. sorun şu ki, aşı merkezine gitmek için oldukça uzun bir yol kat etmem gerekiyor, bu yüzden güncellemeyi bir gün geciktirebilirim.

Her zaman olduğu gibi 13. ve 14. bölümler Patreon'da /Lowten adı altında zaten mevcut

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: https://lh3.googleusercontent.com/MFMj48J4WUZJEqkSM-E4MyMYgySb8-z0F5DRSa7gnOmPpCpLlfH38xnzNxt3l2-Ur0XzQoV-ct7FeVI3l3huysEpW727TV04LcWPYTDfeCZF8foLPfqt4_K3GxsEQJlpdcjyjOfrMK7fuYcFBpE8xETVyrBrxF6Op8dFcFOmdHEX5kXIEZF-L6KDgf5EuvocdJAiINnLWCGiAj1zPqpgHYzM-45-meKXU50q4_wK7HpdZ5KnTx-SlhTje65KGoZDueNXl4wC8joN6RRtiCouNJ6HFDQJBp4pISWbsSnsqtiFcBozFzZn-YEmYlq3059c3RQv1YNAMKxRxEVDprJOxSBRR4BYAzYzyhyK9t7xJYakSC1cYIPRB_2YK4R3-UjfmIueVQMGz9FeLHMRtGSKs2_HdXw1f4Liv_xFaBq0OwgD5Bny]

[UIDWqfhIxUJTNMZEq-dcJ64fruEcsef72Hjecsx4Z8wC_SZrfOfIimG5NGqdVAP2aiJs0QdkdCFSySdSFnJz6AXo_r0KMufh699bXSgPRvb4uAeObMMRNpoywWBhDICHb7kuKdWsnLRTX2fRHaW7CXD88bqRTIJWaNjjexFcJuhVIElw_ePpo0ZfRw7VnAYhWV_G8aZn03pD_X_EuAAfLwc_mB-cg06HuYrUZUDlayRrvA8rdzpXPElW0DijGNmhpNWnNISXehA00kOpexnwFMRzDltUhhITjAVgUT=w568-h842-no?authuser=0](https://www.facebook.com/UIDWqfhIxUJTNMZEq-dcJ64fruEcsef72Hjecsx4Z8wC_SZrfOfIimG5NGqdVAP2aiJs0QdkdCFSySdSFnJz6AXo_r0KMufh699bXSgPRvb4uAeObMMRNpoywWBhDICHb7kuKdWsnLRTX2fRHaW7CXD88bqRTIJWaNjjexFcJuhVIElw_ePpo0ZfRw7VnAYhWV_G8aZn03pD_X_EuAAfLwc_mB-cg06HuYrUZUDlayRrvA8rdzpXPElW0DijGNmhpNWnNISXehA00kOpexnwFMRzDltUhhITjAVgUT=w568-h842-no?authuser=0)

Bölüm 12

Çoğu kişi Harry'nin (Hermione'nin yardımıyla) ilk göreve hazırlanmakla meşgul olduğunu düşünüyordu, ama ikisi aslında Kasım ayının çoğunu Harry'nin adının Ateş Kadehi'nden nasıl çıktığını anlamaya çalışarak geçirdiler. Junior okulda olmadığı için, Voldemort belli ki bunu yapmanın başka bir yolunu bulmuştu; sorun şu ki, bu adam için kimin çalıştığını bilmediklerinden, kime karşı dikkatli olmaları gerektiğini de bilmiyorlardı.

Ellerinde bir şüpheliler listesi vardı ve Snape bu listenin başındaydı, çünkü o arkadan bıçaklayan bir Ölüm Yiyen'di. İlk yıl işleri nasıl değiştirdiklerinden sonra, Voldemort bu sefer Snape'in Harry'yi kurtardığını görmeyecekti ve adama yaklaşırken kendini daha rahat hissedebilirdi. Bir de Karkaroff vardı, ikisi de adama Voldemort'un gözünde kendini affettirme şansı verilirse bunu çevireceğini düşünmüyordu. Profesör Lupin'i bile Imperius lanetine dahil etmişlerdi, çünkü neredeyse her zaman Savunma profesörü oluyordu. Ama ellerinde gerçek bir kanıt yoktu.

Olaya Luna'nın açısından bakmaya çalışmışlardı, Voldemort'un yerinde olsalardı bunu nasıl yaparlardı? Ne yazık ki sonuç alamamışlardı, çünkü savunmasız çok fazla insan vardı ve Harry Voldemort'un insanlar hakkında ne gibi bilgilere sahip olduğunu bilmiyordu, bu yüzden Voldemort'un kimin yanında kendini daha güvende hissedeceğini anlamamanın bir yolu yoktu.

Harry herkesin onun turnuvaya hazırlandığını düşünmesine izin verdi elbette. İlk başta sırf diğer şampiyonlar turnuvanın şanından biraz alabilsinler diye ilk iki görevi atmaya düşünmüştü, ama Hermione bu fikri çabucak batırdı. Harry labirente girerken liderliği ele geçiremezse, başka biri kupaya daha önce ulaşabilirdi, bu da Harry'nin her göreve elinden gelenin en iyisini yapması gerektiği anlamına geliyordu. Bunun için zaten bir stratejisi vardı.

Yıllar geçtikçe bu görevlere dönüp bakmış ve onları tamamlamanın çok daha kolay yollarını bulmuştu. Bir noktada, Harry her görevi yalnızca birinci sınıf büyülerini kullanarak tamamlamak için bir plan bile yapmaya çalışmıştı. İlk görevde oldukça yaklaşmış olmasına rağmen başarılı olamamıştı.

Asaların tartılması ilginçti. Bu sefer Rita tamamen yabancı değildi, bu yüzden yaklaşımı tamamen farklıydı. Amacı aynıydı, Yaşayan Çocuk'la bire bir görüşme yapmaktı, ama Harry'ye zorbalık etmek yerine gerçekten sordu ve Harry'ye seçim şansı verdi. Harry, yirmili yaşlarında bir cadı için cüppe giyen elli yaşındaki kadına siktirip gitmesini söylemek istedi, ama . Halka verilen mesajı kontrol etmesi gerektiğini bilecek kadar tecrübeliydi, bu yüzden kabul etti.

Yaptığı ilk şey, Hızlı Alıntılar kalemını kullanmasına izin vermemek oldu ve cadıdan gelen bir huff ile görüşmeye başladılar. Cadı yine Harry'yi kuralları çiğneyip turnuvaya katılan bir asi olarak göstermeye çalıştı, ancak Harry'nin bunun özgür bir Ölüm Yiyen'in cinayet girişimi olduğuna itiraf ettiği şüpheleri ("sonuçta, Dünya Kupası'nda olanlardan sonra dışarıda bazılarının olduğunu biliyoruz") çok daha iyi bir hikayeydi. Kadın Harryye turnuvaya katılmanın onu nasıl öldüreceğini sordu, Harry de kadına görevlerin eğitimlerinin son yılındaki öğrenciler ya da en azından N.E.W.T. için tasarlandığını hatırlattı. Harry henüz dördüncü sınıftaydı, yani görevin gerektirdiği büyü bilgisine sahip olmama ihtimali vardı.

Görüşme bittiğinde, sıra Ollivander'ın asalarını incelemesine gelmişti. Mr Ollivander bu kez Harry'nin asası hakkında konuşmak yerine, Harry'nin dükkânında tanıştığı genç ne olduğunu sordu. Yaşlı adam genç kızla Harry'nin çok iyi arkadaş olduklarını ve neredeyse birbirlerinden ayrılamadıklarını duyunca çok sevindi. Cedric'in Hermione'den bahsedip bahsetmediklerini sorabilmesi, Harry'ye Hermione'yle bu kez radara yakalanmama konusunda sandığı kadar başarılı olmadıklarını anlatmaya yetmişti

Harry adırdaki ilk görevin başlamasını bekledi. Hermione şimdilik onunla birlikte oturuyordu, ama jüri yeleri gelir oradan ayrılıp izleyicilere katılması gerekecekti. Bekledikleri adırdaki etrafına baktı ve hatırladığından çok daha güzel olduğunu gördü (içki dolu bir masa bile vardı), yine de her şey tanıdık geliyordu. Harry'nin en iyi tahmini, çadırdaki tamamen aynı ya da oldukça yakın olduğu ve geçen sefer fark edemeyecek kadar stresli olduğuydu.

Eğer şu anda diğer şampiyonların göründüğü kadar stresli olsaydı, bunu anlayabilirdi. Hepsi ejderhalarla yüzleşmek üzere olduklarını biliyordu. Harry bu sefer görevin değişmediğini teyit etmek için tekrar açıklığa gitmiş ve Maxime ile Karkaroff'u şampiyonları için keşif yaparken görmüştü. Harry elbette Cedric'e geçen seferki ipucunun aynısını vermişti, sırf Dumbledore kurallara göre oynayan tek kişinin kendisi olduğu gerçeğini kafasına sokamadığı için Hufflepuff'ın dezavantajlı duruma düşmesini istemiyordu. İçecek masasına gitti ve çadırdaki herkese bir bardak buzlu su getirdi. Diğer şampiyonlar ona teşekkür etti, bir ejderhaya karşılaşmak üzere olduklarını bilmek yerine odaklanacakları başka bir şey olduğu için mutluydular.

Bagman ve jüri yeleri çok geçmeden çadırdaki girdiler ve Hermione'ye gitmesi gerektiği söylendi, Harry'ye kemik kıran sarılmalarından birini yaptıktan sonra çadırdaki kapağından kayboldu. Bagman tıpkı geçen seferki gibi görevin üzerinden geçti ve ejderhaları çekme sırası geçen seferkiyle aynıydı, ama Harry ve Fleur aynı ejderhaya sahip olan tek kişilerdi. Bu Harry'ye biraz mantıklı geldi, diğer şampiyonların en büyük endişesi Boynuzkuyruk'u almamaktı, en tehlikelisiydi ve çivili kuyruğu ayırt edici ve minyatürde hissetmesi kolaydı. En tehlikeli ejderhayı onun üzerine salmaya çalışmıyorlardı, sadece kendileri bundan kaçınıyorlardı. Harry buna hiç aldırmadı ve hatta diğer şampiyonlara kendinden emin bir gülümseme bile attı. Planı herhangi bir ejderha için olduğu kadar Boynuzkuyruk için de işe yarayacaktı ve Harry planını Boynuzkuyruk'u düşünerek yapmıştı.

Krum bu sefer İsveçli Short-snout'u çektiği için ilk o oldu. Görevi göremiyorlardı ama Bagman'ın yorumunu duyabiliyorlardı ve Harry'nin Krum'un stratejisinin geçen seferkiyle hemen hemen aynı olduğunu anlaması için yeterliydi: gözlere git dikkati dağılmışken yumurtayı kap. Harry'nin duymadığı tek şey, bunun Krum'a puan kaybettirdiğine dair herhangi bir yorumdu, bu yüzden Harry bu sefer Krum'un ejderhasının yumurtalarını çiğnemediğini varsaymak zorundaydı. Harry bundan . Ejderhalar ne kadar büyük, tehlikeli ve korkutucu olurlarsa olsunlar, onları bu durumda çocuklarını bir büyücüden koruyan kendi annesine benzetmekten kendini alamıyordu. Eğer Harry yuva yapan anneleri kullanmaya karar verenin kim olduğunu öğrenirse, o kişi Harry'den azar işitecekti. İkizlere bir Uluyan'ın nasıl yazıldığını sorması gerekecekti.

Krum yumurtasını topladıktan ve arena sıfırlandıktan sonra Fleur meydan okumasıyla ilgilenmek için dışarı çıktı. Krum'da olduğu gibi, kalan şampiyonlar Bagmans'ın yorumunu dinledi ve onun gürleyen bir cümlesi her şeyi açıkladı. "Şuna bakar mısınız, Bayan Delacour ejderhasını büyüleyerek uyutmuş. Oops, üzgünüm.." Bagman ve onun takıntılı ses çıkarma ve ilgi odağı olma ihtiyacı ejderhayı tekrar uyandırmıştı. Daha da kötüsü, kalabalıktan gelen sempati çığlıklarına bakılırsa, Fleur bu yaralanmıştı. Harry, her ne olduysa, Madam Pomfrey'in onu tekrar iyileştirebileceğini umuyordu.

Harry'den önce son sırada Cedric vardı ve Çinli Ateş Topu'yla karşılaşacaktı. Harry yorumlardan Cedric'in stratejisi hakkında pek bir şey söyleyemiyordu, ama Bagman'ın beceriksizliğinin daha yarım saat önce bir şampiyonun yaralanmasına neden olmasını umursamıyor gibi görüldüğünü söyleyebilirdi. Kalabalıktan birkaç soluklanma oldu, ama sonunda Harry'ye Cedric'in yumurtasını aldığını söyleyen tezahürat yükseldi.

Yirmi dakika sonra, arena yeniden düzenlendikten sonra, sıra Harry'ye geldi. Kendi kendine, 'Bir kez daha yarığa' diye düşündü, sonra başını salladı. Belli ki Hermione'yle çok fazla vakit geçirmişti, bu sözün nereden geldiğini bile bilmiyordu. Asasının yanında olduğundan emin oldu ve arenaya çıktı.

Arena bir dağın tepesine benzetilmişti, her yerde devasa kayalar vardı. Günün başında biraz yeşillik varmış gibi görünüyordu, ancak hepsi yanmış siyahtı ve o oraya varmadan önce çoktan ölmüştü. Yuva oldukça açıktı, yaklaşık bir düzine gerçek yumurtayla doluydu (her biri bir rugby topundan biraz daha büyüktü), ve alması gereken altın yumurta tam üstlerinde duruyordu. Ejderhanın yanında duracak olsa Hagridi bir bebek gibi gösterecek kadar büyük olan ejderha olmasaydı, oraya gidip yumurtayı almak çok kolay olacaktı.

Ejderha yumurtalarının üzerine çömelmiş onu izlerken gözleri sürekli tribünlere ve etraflarındaki insanlara kayıyordu. Tedirgindi ve yumurtaları için endişeleniyordu ve ona göre Harry şu anda en büyük tehditti.

Harry ondan uzaklaşır gibi yaptı ama görüş alanında kalmaya devam etti. Onun geri çekildiğini gördüğü sürece, muhtemelen statükoyu koruyacağını ve yumurtalarını bırakma riskine girmeyeceğini düşündü. Yumurta üzerinde çağırma tılsımını denedi ama beklediği gibi işe yaramadı. Bagman'ın sesi gürledi, "Üzgünüm Bay Potter, o kadar kolay değil!" Harry buna sırtıttı; sinir bozucu adam bunun o kadar kolay olacağını pek bilmiyordu - yani neredeyse.

Harry cüppesinin kolundan bir iplik çıkardı ve üzerine bir sürü basit tılsım başladı, bunlardan en önemlisi yapıştırma tılsımıydı. Sonra *Wingardium Leviosa*'yı kullanarak ipliği altın yumurtaya doğru yüzdürdü ve yumurtanın üzerine oturttu. Ejderha rüzgârda dalgalanan tek bir ipliği ya görmedi ya da umursamadı ve Harry'yi izlemekten başka bir şey yapmadı.

Bu noktada Harry hızla harekete geçmeye hazırlandı, şimdiye kadar ejderha hiçbir şey yapmamıştı çünkü onun bakış açısından Harry hiçbir şey yapmamıştı, ama bu değişmek üzereydi. "Accio ipliği!" Altın yumurta Harry'ye doğru uçarak geldi ve yuvasından uçan bir yumurta gören ejderha artık oturup izleyecek durumda değildi. Yumurtalarından birini çalmaya çalışan böceği ezmek niyetiyle kendini ona doğru fırlattı. Harry'yi aniden aynı alanı işgal eden dişlerden kurtaran tek şey

Sadece birkaç saniye önce ejderhanın saldırmasını beklemiş ve yedi kas ona doğru fırladığında çoktan harekete geçmişti.

Harry kendisine doğru uçan yumurtayı yakaladı ve öfkeli anne ejderha ateşini serbest bırakırken tam zamanında bir kayanın arkasına daldı. Zor kısım şimdi onun üzerindeydi. Çömeldi, koşmaya hazırdı ve kendini arenanın çıkışına doğru yöneltti. Ateşin sona erer ermez, Harry cehennem köpeklerinden kaçıyormuş gibi yaptı ve var gücüyle koşmaya başladı.

Ejderha tabii ki onu gördü ve tekrar üzerine atıldı, ama Harry bariyeri ilk geçen oldu, ejderhanın pençeleri yüzünden cüppesinin arkasından akan yırtık ne kadar yakın olduğunun bir kanıtıydı. Arenadan çıkar çıkmaz Madam Pomfrey onun üzerine titredi, iyi olduğunu söylediğinde inanmadı. Harry'yi şampiyonları tedavi etmek için kurduğu çadıra götürdü. Harry'yi bir yatağa yatırdı ve vücudunun her yerinde teşhis büyüsü yapmaya başladı.

O bunu yaparken, Harry diğer şampiyonlara baktı. Fleur karşısındaki yatakta baygın yatıyordu. Kolu ve gövdesi bandajlarla sarılmıştı, birkaç kan sızmıştı. Harry'nin kalbi onun için çarpıyordu, çünkü belli ki Bagman ejderhasını uyandırmış ve stratejisini raydan çıkarmıştı. Cedric'in başının sol tarafı, Harry'nin yanıklara iyi geldiğini duymuş olduğu kalın, yağlı, turuncu bir macunla kaplıydı, ama yatağında doğrulup oturmuş, yeterince mutlu görünüyordu. Limon emiyormuş gibi görünen Krum'dan daha mutlu görünüyordu, ama onun dışında bir yarası yoktu.

Madam Pomfrey gerçekten de Harry'de görevden kaynaklanan birkaç yara bulmuştu - görünüşe göre ejderha tarafından pişirilmekten kurtulmak için kayanın arkasına daldığında bir dizinin ve bir dirseğinin derisi yüzülmüştü. Asasını birkaç kez hızlıca salladığında, çoğu insanın çocukken aldığı 'yaralarla' başa çıkabilirdi. Madam Pomfrey bununla uğraşırken, Cedric ona seslendi. "İyi gösteriydi Harry. Krum ve ben denemeni izledik. Sana bir şey takmak çok parlak bir fikirdi.

yumurtaya çağırabilir. Bu da görev üzerinde ne kadar çok düşündüğümü kanıtıyor." Sesinde hiçbir acı ya da düşmanlık belirtisi yoktu.

Harry omuz silkti. "Bildiğim kadarıyla devam etmek zorundaydım. Sen ne yaptın?" Madam Pomfrey onu iyileştirmeyi bitirdi ve Fleur'ün yanına döndü.

Cedric geçen sefer kullandığı stratejiyi anlatmaya devam etti; bir kayayı köpeğe dönüştürüp ejderhanın onun peşinden gitmesini sağlamaya çalışıyordu. Bu stratejideki sorun, yuva yapan bir anne ejderhanın her zaman yuvasını görünürde tutmaya çalışacağı ve yumurtalarını korumak için herhangi bir avı terk edeceğiydi. O sırada Hermione çadıra daldı ve Harry'yi hastane yatağına yatırdı, hâlâ hayatta olduğu için mutlu bir şekilde ona sarılırken kollarını iki yanına sıkıştırdı.

Önceki zaman çizelgesinden farklı olarak, puanları her biri kendi görevini tamamladıktan sonra vermediler, bunun yerine sonuna kadar beklediler ve hepsini bir kerede verdiler. Harry, Krum ve Cedric tekrar arenanın ortasında, jürinin karşısında puanları bekliyorlardı. Ejderhalarla karşılaştıkları sırayla çıkacaklardı, yani Krum ilk sıradaydı.

"Şampiyon Krum, İsveçli bir Short-snout'la karşılaştı ve *Konjonktivit* lanetini büyük bir etkiyle kullandı, sonra ejderha göremezken yuvadan uzakta bir gürültü yarattı ve ejderhanın dikkati dağılmışken yumurtayı arakladı." Bagman herkese anlattı, gerçi orada bunu görmeyen tek kişiler Harry ve Cedric'ti. Yargıçların asalarından altın şeritler yükseldi ve kendi etraflarında dönerek sayılar oluşturdular

Direktör Crouch - 8

Direktör Bagman - 6

Müdür Dumbledore - 8

Müdire Maxime - 7

Müdür Karkaroff - 10

Toplam: 50 üzerinden 39

Karkaroff'un hafif bir yuhalama oldu; kalabalık Krum'un on puanı hak etmediğini düşünüyor gibiydi.

"Ardından, Şampiyon Delacour Galler yeşili ejderhasını uyuması için büyüledi, ancak ejderha uyumaya devam etmedi ve Şampiyon Delacour ejderha tarafından saldırıya uğradı ve güvenlik ekibinin müdahale etmek zorunda kalacağı kadar yaralandı. Şampiyon Delacour yumurtasını geri alamadı. Ayrıca Şampiyon Delacour'un tamamen iyileşmesinin beklendiği haberini aldım" dedi.

Direktör Crouch - 3

Direktör Bagman - 4

Müdür Dumbledore - 4

Müdire Maxime - 6 Müdür

Karkaroff - 3 Toplam: 50

üzerinden 20

Harry, Fleur'ün aldığı skor yüzünden kendini kötü hissediyordu, çünkü Bagman'ın ejderhayı uyandırması yüzünden Fleur görevi başaramamış ve yaralanmıştı. Bu konuda yapabileceği bir şey olmasını diledi. Kalabalıktan birkaç kişi Harry ile aynı fikirde görünüyordu ve şimdi Bagman'ı sabotaj yapmakla suçluyorlardı. Bagman onları görmezden geldi ve jüri puanlarını verirken Cedric'in özetini yaptı.

Direktör Crouch - 7

Müdür Bagman - 6 Müdür

Dumbledore - 7 Müdire

Maxime - 7 Müdür Karkaroff -

5 Toplam: 50 üzerinden 32

Kalabalık Cedric için tezahürat yaptı; Krum'un sadece birkaç puan gerisindeydi, ki Cedric'in yanığı düşünöldüğünde bu oldukça cömertti. Ama Cedric her zaman Hogwarts öğrencilerinden büyük bir tezahürat alacaktı.

Şimdi sıra Harry'deydi. "Şampiyon Potter bir Macar Boynuzkuyruk ile karşı karşıya geldi ve en genç şampiyonumuz yumurtasını en hızlı alan ve arenayı en hızlı temizleyen şampiyon oldu. Aynı zamanda yaralanmayan tek şampiyondu. Şampiyon Potter yumurtayı çağırmayı deneyen tek şampiyondu ve yumurtanın çağırılmayacağını anladığında çağırılmayı engelleyen tılsımları aşmanın bir yolunu buldu."

Direktör Crouch - 8

Direktör Bagman - 10

Müdür Dumbledore - 9

Müdire Maxime - 9 Müdür

Karkaroff - 5 Toplam: 50

üzerinden 41

Harry lider olmasına şaşırmamıştı. Görevi ilk kez tamamladığından bu yana geçen altı yıl boyunca (kendi bakış açısına göre), muhtemelen görevi düzenleyenlerin bulduğu çözümden daha fazla zaman harcamıştı.

Puanlar verildikten ve yarışmacılar tebrik edildikten sonra üçü jüri üyeleriyle bir sohbete çekildi ve kendilerine altın yumurtaların bir sonraki görev için bir ipucu olduğu söylendi.

"Peki ya Bayan Delacour? Onun da bir yumurta alması gerekmez mi?" Harry, Fleur'u bu şekilde sabote etmelerine biraz kızarak sordu. Malfoy onları içeri aldıktan sonra okula saldıran Ölüm Yiyenler'e nasıl yardım ettiğini hâlâ hatırlıyordu. Fleur bundan daha iyisini hak ediyordu.

Barty Crouch, Harry'nin aptallık ettiğini düşündüğünü belli eden bir ses tonuyla, "Hayır, kurallar açıktı: Kendi yumurtanı kendin almak zorundaydın," dedi.

Harry'nin işi henüz bitmemişti. "Kurallar şampiyonların görevi müdahale olmadan tamamlaması gerektiğini de söylemiyor mu? Bence ağzını kapalı tutamayan ve ejderhayı uyandıran bir hakem müdahale ." Harry'nin ses tonu çok az on dört yaşındakinin başarabileceği şekilde sert ve kararlıydı. Yargıçlardan birkaçı Harry'nin sözleri karşısında rahatsızca kıpırdandı ve Madam Maxime Harry'ye bir gülümseme attı.

Jüri üyeleri arasında bir tartışma başlattı ve onlar bile bu konuda bir oylama yaptı. Dumbledore ve Maxime ona bir yumurta verilmesi yönünde oy kullanırken, diğerleri bunu reddetti. Crouch kural kitabına sadık kalıyordu ve ona göre iki yanlış bir doğru etmiyordu. Harry, son on yıldır ölüm yiyen oğlunu *Imperius* laneti altında tuttuğu için, adamın ikiyüzlü olduğunu düşündü. Bagman belli ki bahisçisine en çok altın kazandıracak şeyin peşinden gidiyordu. Karkaroff okuması en kolay olandı; o sadece şampiyonuna turnuvayı kazanması için en iyi fırsatı vermek istiyordu. Harry o anda Fleur'e yardım etmeye karar verdi. Henüz nasıl yapacağından emin değildi ama yapacaktı.

onu gölün kıyısında kız kardeşi için dehşete düşmüş bir halde bırakacak kadar acımasız olmayacaktı.

O gece Gryffindor'da büyük bir parti vardı. O geceye rakip olabilecek diğer Gryffindor partileri sadece Gryffindor'un Quidditch Kupası'nı kazandığı zamanlardı. Bu aslında daha büyüktü, çünkü diğer evlerden birkaç kişiden fazlası vardı. Slytherin'den (çoğu Harry'yi ya da genel olarak Gryffindor'ları sevmezdi) ya da Hufflepuff'tan (muhtemelen ortak salonlarında Cedric için kendi kutlamalarını yapıyorlardı) pek kimse yoktu. Ancak Ravenclaw'lar tam kadro oradaydı, Hermione'yle sohbet eden Luna da dahil olmak üzere yaklaşık otuz kişi katılmıştı.

Neredeyse oradaki herkes Harry'yi tebrik etmek ve birinciliği hak ettiğini söylemek için zaman ayırdı, ama Harry öyle hissetmiyordu. Bu görev için yıllarca plan yaptığı için hile yapmış ya da herkesten daha fazla hile yapmış gibi hissediyordu. Kendi kendine, en az hazırlıklı şampiyon olduğu ilk seferde de birinci olduğunu söyleyip duruyordu, ama o zaman bile Krum'la berabere kalmıştı; şimdi herkesi aşağı itmişti. Harry aldığı puanı hak etmediğini düşünüyordu ve herkesin onu övmek istiyor gibi görünmesi durumu daha da kötüleştiriyordu.

Tam kendine bir içki alıyordu ki, Luna arkasından gelip kolundan tuttu ve onu ortak salona doğru çekti. Harry'nin sarışın kızın Hermione'yi de yanında sürüklediğini fark etmesi ortak salonun dans pistinin yarısına kadar sürdü. Dans pistine vardıklarında, etraflarına yerleştirilmiş ses bastırma tılsımlarının içindeydiler ve müzik konuşulamayacak kadar yüksekti. Bu Luna'nın arkadaşlarıyla dans etmek istediğini söylemesine engel olmadı ve ne Harry'nin ne de Hermione'nin onu geri çevirecek cesareti vardı. Üçü birlikte, Harry'nin kendilerine Boyun Romancıları adını veren bir grup genç görünümlü vampirin şarkısı olduğundan emin olduğu bir şarkıda dans ettiler. Muggle doğumlu birinci sınıflara The Neck Romancers'ın büyük bir hayranı olduğunu söylemek ve Necromancers'ı aradıklarında biraz paniklemelerini izlemek eğlenceli bir şaka sayılırdı.

Harry ve Hermione birlikte dans etmeye başladılar ve çok geçmeden Harry rahatlamaya başladı. Dans etmekle ilgili bir şey onun rahatlamasına ve skoru hakkında endişelenmemesine yardımcı oluyor gibiydi. Yaklaşık üç şarkı sonra müzik yavaşladı ve etraflarındaki herkes yavaş dans etmek için eşleşmeye başladı. Harry dışarı çıkıp içki masasına dönmek üzereydi ama Luna'nın başka bir planı vardı. Kendisi için bir Colin Creevey kaptı ve Harry'yi Hermione'ye doğru itti. Hermione Luna'nın Harry'yi ittiğini ya görmedi ya da umursamadı, kollarını ona doladı ve müzik eşliğinde sallanmaya başladılar.

Harry ve Hermione birbirleriyle ilgilenirken, Luna Colin'i kenara çekti. "Hey Colin, fotoğraf makinen mi?"

Çocuk cebinden tek kullanımlık bir tane çıkardı. "Her zaman bir fotoğraf makinem var, biliyorsun." Sınıf arkadaşına soru sorarcasına bakarak söyledi.

Luna sıırıttı. "Harika. Benim için Harry ve Hermione'nin birlikte dans ederken bir fotoğrafını çek," dedi ve dans pistinin ortasında dans eden iki genci işaret etti.

Fotoğraf çekmek için fazla bir bahaneye ihtiyacı olmayan Colin, fotoğraf çektirmek için sıraya girmeye başladı. "Neden Harry ve Hermione'nin fotoğrafını istiyorsun?"

"Bu ikisi birbirlerine aitler ve bunu görmeyen tek kişi onlar, bu yüzden onları bir araya getirdim ve birbirleri için mükemmel olduklarını anladıklarında onlara göstermek için bir resim istiyorum." Luna'nın sesi çok heyecanlıydı.

"Yani kısacası sen bir shipper'sın." Colin arkadaşına iyi huylu bir şekilde güldü. Luna muggle terimini anlamamıştı, bu yüzden Colin'den açıklamasını istedi ve öyle olduğunu kabul etti. Colin fotoğraf çekmeyi bitirdikten sonra bir öpücük kondurdu ve onu gecenin geri kalanında her iki çiftin de zamanlarının çoğunu geçirdiği dans pistine geri çekti. Luna şimdi sadece iki çocuğun uyanmasını ve önlerinde ne olduğunu görmelerini umuyordu.

A/N

The Neck Romancers ismi için HMS harmony discord'dan Aani'ye teşekkürler. The Neck Romancers ismini kullanmak isteyen varsa çekinmesin, böyle bir isimle neler olabileceğine dair fikirler üretirken çok eğlendik. Eğer anlamadıysanız, ismi yüksek sesle söylemeyi deneyin ;)

Bölüm 13

Bölüm 13

Tüm destekçilerime teşekkür ederim, harika gözyaşı destekçilerime özel olarak teşekkür ederim: Jo Daviz, Antar Das, LegendaryWasabi, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriner. Hepinizi seviyorum.

Ayrıca, bunu yeterince söylemiyorum, beta FlyingDeutschman'a, sen epik bir adamsın ve bunu sensiz yapamazdım.

Her zaman olduğu gibi 14. ve 15. bölümler Patreon'da /Lowten adı altında zaten mevcut

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

Bölüm 13

Harry'nin Fleur'un bir sonraki görevle ilgili ipucu vermemesi konusunda ne yapmak istediğine karar vermesi dört gün sürdü. Önce yumurtasını İhtiyaç Odası'na götürdü ve ipucunun hatırladığıyla aynı olup olmadığını kontrol etmek için bir havuz oluşturdu. İpucu aynı olduğu için, Harry'nin yumurtaya gerçekten ihtiyacı yoktu, yine de ipucunu not etti, böylece daha sonra üzerinde çalıştığı görülebilecekti. Aynı gün akşam yemeğinin ilerleyen saatlerinde Fleur'e yaklaştı. "Bayan Delacour, bir alabilir miyim lütfen?" diye sordu. Fleur dönüp ona baktı, Beauxbatons öğrencilerinin geri kalanı da öyle. Fransız delegasyonu Harry'ye odaklandığı için, geri kalan öğrencilerin yaklaşık yarısı da onu izlemeye başladı, ama o herkesin en sevdiği pembe dizi olmaya alışmıştı, bu yüzden Fleur hariç herkesi görmezden geldi.

"Oui... Yani evet. Sizin için ne yapabilirim Bay Potter?" Fransız cadı belli ki Harry'nin onunla neden konuştuğunu bilmiyordu, çünkü

Harry ona çıkma teklif ettiğinde onu reddetmeye hazırlanıyor gibiydi. Harry onu suçlayamazdı; önceki zaman çizgisinde Yule Balosu'na giderken ona neler olduğunu görmüştü.

"Bayan Delacour, ilk görevden sonra ipucunun yine de size verilmesi gerektiğini savundum - hayırseverlikten değil," diye hızla ekledi, "ama jüri üyelerinden birinin ejderhayı uyuttuktan sonra onu uyandırarak sizi sabote etmesinin haksızlık olduğu için. Jüri üyelerinden bazıları benimle aynı fikirdeydi, ama yeterince değil." Harry açıkladı, ama Fleur'un onun bu küçük konuşmasıyla nereye varacağını şaşırdığı belliydi. "Ancak, bunu sana vermek için yargıcın iznine ihtiyacım yok." Harry genellikle ders kitaplarını taşımak için kullandığı çantasından bir yumurta çıkardı ve kıza fırlattı.

Fleur yumurtayı yakaladı, artık kafası karışık değildi ama teslim olmuş görünüyordu. "Dur tahmin edeyim, karşılığında bir randevu istiyorsun." Aslında almak için Harry'ye bir randevu vermeye razı olmuş gibiydi. "...ve yumurtaya senin de ihtiyacın yok mu?"

Harry avuçlarını Fleur'e doğru kaldırdı. "Ben kızlara randevu için rüşvet vermem, Bayan Delacour ve yumurtanın içindeki da zaten kendim çözdüm. İstedğim tek şey size adil bir fırsat vermek. Jüri üyeleri bu turnuvarın okullarımız ve uluslarımız arasındaki işbirliğiyle ilgili olduğunu unutmuş görünüyorlar ve İngiliz bir jüri üyesinin yabancı bir şampiyonu sabote etmesi, gelecekte bizimle işbirliği yapmak isteyecek kimse bırakmayacaktır."

Herkes Harry'yi izliyor ve konuşmasını dinliyordu. Fleur ona , "Mersi... teşekkür ederim Mr Potter. Hazırlık yapamadan bir sonraki görevle nasıl yüzleşeceğim konusunda endişeliydim ama şimdi iyi bir şansım olduğunu düşünüyorum."

Harry tam cadıya bunun bir şey olmadığını söyleyecekti ki Dumbledore sözünü kesti. "Mükemmel bir sportmenlik gösterisi Harry. Yine de bir şey sormak istiyorum, ipucunu çözdüğüne emin misin?"

Harry başını salladı. "Evet, Müdür Bey." Hızla bir muffliato büyüsü yaptı ve Dumbledore'a doğru eğilerek, "Gel bizi sesimizin geldiği yerde ara," dedi, sonra da dik durup muffliato büyüsünü iptal etti.

Müdürün gözleri Harry'yi inceliyormuş gibi kısıldı, sonra rahatladı. "Pekala zaman, Mr Potter, ipucunu gerçekten buldunuz, bu yüzden yumurta istediğiniz gibi kullanmak üzere sizindir. Eğer onu sevgili Bayan Delacoura vermek isterseniz, bu ne benim ne de diğer jüri üyelerinin engelleyebileceği bir şey değil. Oh ve sanırım... Gryffindor'a sportmenlik ve bir haksızlığı düzeltmeye yardımcı olduğu için 50 puan." Dumbledore'un açıklamasıyla Gryffindor masasından bir tezahürat yükseldi ve büyük salondaki diğer öğrencilerin çoğu kibarca alkışladı, ancak cüppelerinde yeşil bir süs olan öğrenciler çoğunlukla rahatsız etmedi. Beauxbatons öğrencileri ve Durmstrang öğrencileri alkışlara kesinlikle katıldıklarından, hatta Beauxbatons öğrencileri coşkuyla alkışladıklarından, bu durum normalden daha garip görünüyordu.

Birkaç gün sonra, Harry ve Hermione Biçim Değiştirme dersinde oturuyorlardı. Dersin sonuna doğru Profesör McGonagall herkesin dikkatini çekmek için boğazını temizledi. Harry son bir saattir kobaya dönüştürme alıştırma yaptığı gine tavuğuna baktı ve birdenbire Ev Başkanlarının nasıl bir duyuru yapmak üzere olduğunu fark etti. Gerçekten de Profesör McGonagall sınıfa Yule Balosu'ndan bahsetmiş, erkeklerin yarısının bir kızı baloya davet etme düşüncesiyle kaskatı kesilmesine, kızların da yaklaşık yarısının kıkırdamasına neden olmuştu. Harry baloya kimi davet edeceğini düşündü, önceki zaman çizelgesinde olduğu gibi bunu son dakikaya bırakmayacaktı, çünkü bu sadece sorunlara neden olmuştu. Bu kez birine bugün teklif edecekti. Hermione ona eğilip kitap çantasını aldı, kucağına çekti ve bir şeyler aramak için karıştırmaya başladı. Hermione'ye soramaması çok yazık, diye düşündü Harry. O da kendisiyle aynı durumdaydı... durun, neden Hermione'ye soramıyordu?

Hermione'ye sormak mı? Biriyle görüşmüyordu, Krum'un ona tekrar teklif etmesi için yanıp tutuşmuyordu ve onlar arkadaştı. Birlikte eğlenebilirlerdi ve daha önce dans etmemiş de değillerdi.

Hepsinden iyisi, Hermione Yaşayan Çocuk'la gitmeyecekti, Harry'yi bekleyecekti, başka bir şey değil. Hermione çantadan Harry'nin ödevini çıkardı ve ayrıldıklarında Profesör McGonagall'a vermek üzere kendi ödevinin yanına koydu. Beklediği gibi, Profesör McGonagall dersten sonra birkaç dakika geride kalması için onu çağırdı. Sınıfın geri kalanı, geçerken ödevlerini profesörün masasına bırakarak dışarı çıktı. Harry profesörün masasına yaklaşırken Hermione kapının yanında bekledi.

Profesör McGonagall bir şey söyleyemeden Harry söze karıştı: "Sorun değil Profesör, turnuva için büyük ve süslü bir balo düzenlenirse, dansı sevgilimle benim açmamız gerekeceğini çoktan hesapladım," dedi.

"Ah, uh... çok iyi Bay Potter, bu işin üstünde olmanıza sevindim. Sanırım siz de aynı şekilde cübbenizin içindesiniz, okulu temsil eden birine yakışıyor mu?"

Harry güldü, bu da Profesör McGonagall'ın ona sert bir ifadeyle bakmasına neden oldu. "Özür dilerim Profesör, yaz boyunca Sirius'la cüppelerimi almaya gitmiştim, bana aldırmaya çalıştığı seti şimdi hatırladım; Noel ağacı gibi görünürdüm. Ama evet, artık uygun cübbelerim var."

Profesör McGonagall başını salladı. "Yerinizde olsam gidip cüppeleri kontrol ederdim; Sirius Black'i tanıdığım kadarıyla, muhtemelen diğer cüppeleri satın almış ve balodan hemen önce ya da balonun tam ortasında onları geri dönüştürmek için bir zamanlayıcı ayarlayarak sizin sahip olduğunuzu düşündüğünüz cüppelere benzetmiştir. Bu onun komik bulacağı türden bir şey." Harry bunu duyunca soluk soluğa kaldı, profesörü haklıydı: Sirius tam da böyle bir şey yapardı. Bu gece cüppesini kontrol etmesi ve iyi olduklarından emin olması gerekecekti. Profesör McGonagall Harry'nin yüzündeki ifadeyi gördü ve uyarısının ciddiye alındığını anlayarak onu kovdu.

Hermione kapının yanında onu bekliyordu ve o çıkarken yanına oturdu. Harry ona doğru baktı. "Hermione, acaba sen-"

Verdiği yanıtla onun sözünü kesti. "Elbette Harry, cüppeni kontrol etmene yardım edeceğim. Profesör McGonagall haklı, bu Sirius'un yapacağı türden bir şey. Balonun ortasında cüppenin tarif ettiğin gibi bir ucubeye dönüşmesi çok utanç verici olurdu."

Harry ona gülümseyerek, "Teşekkürler Hermione, yardımın için minnettarım, ama soracağım şey bu değildi," dedi. Hermione yüzünde sorgulayan bir ifadeyle ona baktı. "Benimle baloya gelmek ister misin?"

Hermione'nin yüzünden birkaç saniye şaşkınlık geçti, ama sonra tekrar Harry'ye baktı, yüzünde bir şey arıyordu. Aradığı her neyse bulmuş olmalıydı, çünkü bir kez başını salladı (Harry'den çok kendi kendine), yanakları hafifçe pembeleşti ve tekrar başını salladı, bu sefer kesinlikle Harry'ye. "Evet, Harry. Seninle baloya gitmeyi çok isterim." Onun bu sözleri üzerine Harry yüzüne bir gülümseme yayıldığını hissetti ve ikisi birlikte yemeğe indiler.

---44---

Harry ve Hermione'nin baloya birlikte gidecekleri haberi okulda hızla yayıldı, ancak ikisinin de Weasley ikizlerinin yönettiği bahis havuzundan haberleri yoktu, bu yüzden neden bu kadar çok dedikoduya konu oldukları hakkında hiçbir yoktu. Ancak bu kez fısıltılar onu Slytherin'in Varisi olmakla, turnuvaya katılmak için hile yapmakla suçlamıyor (gerçi Hufflepuff ve Slytherin'den hâlâ bu tür dedikodular geliyordu) ve dikkat çekmeye çalışan bir yalancı olduğunu fısıldamıyorlardı. Sonuç olarak, Harry ve Hermione'nin artık resmen sevgili olup olmadıklarını tartışan fısıltılara katlanmak çok daha kolaydı.

Hermione'yi baloya davet etmekle Noel Günü arasında Harry'nin yapması gereken birkaç şey vardı. Önce, Profesör McGonagall'ın önerdiği gibi cüppesini kontrol etti ve onun kendisini uyarmakta haklı olduğunu gördü. Sirius gerçekten de onları çirkin değiştirmiş ve kendi cüppelerinin bir kopyasına dönüştürmüştü. Harry'nin Başkalaşım'ın ne zaman geçeceğini bilmesine imkân yoktu, ama vaftiz babasını tanıdığı için en utanç verici anda geçeceğini biliyordu. Sirius'a yazıp ondan cüppelerini istemeyi düşündü, ama kötü bir fikir olduğunu, Sirius'un muhtemelen onlara da şaka yapacağını düşünerek vazgeçti. Bunun yerine, Harry ve Hermione alışveriş yapmak üzere şatodan ayrılmak için Profesör McGonagall'dan izin aldılar. Profesör McGonagall bundan pek memnun değildi, ama onları Gringotts'a götürdü ve sonra Harry'ye yeni cüppeler aldı.

Misilleme olarak, Harry'nin Sirius'a verdiği ilk birkaç Noel hediyesi bir parça kömür ve Sirius'un hediyesinin parasını yedek cüppeler için harcadığına dair bir nottu. Sirius'un şakasını kopyalayarak, onları bir Noel kazağı ve yeni bir kupaya dönüştürdü ve hediyeler açıldıktan kısa bir süre sonra Başkalaşım'ın etkisinin geçmesini sağladı. Yine de Sirius'a Three Broomsticks'teki Madam Rosmerta aracılığıyla bir şişe ateş viskisi gönderdi; Madam Rosmertanın reşit olmayanların yetişkinlere hediye olarak alkol alabildiği bir hizmeti vardı, ancak hediye reşit olmayan birinin eline geçmeden paketleyip gönderiyordu. Reşit olmayan cadı ve büyücülere alkol sattığı için teknik olarak yasa dışıydı ama alkolün çocukların eline geçmesine izin vermediği sürece kimsenin umurunda değildi.

Harry, Hermione ve Luna, Harry'nin adını Ateş Kadehi'ne kimin koyduğunu için birlikte biraz zaman geçirdiler, çünkü Profesör Lupin'in kılık değiştirmiş bir Ölüm Yiyen değil, kendisi olduğu doğrulanmıştı, ama Bartemius Crouch dışında Çapulcular Haritası'nda bilinen Ölüm Yiyen isimlerinden hiçbirisi görünmüyordu, ama o da söyleyebildikleri kadarıyla Crouch Sr. idi. Noel Günü, tüm okul yaklaşan balo için çalkalanıyordu ve bir grup Gryffindor kartopu savaşı yaparak stres atmaya karar verdi.

Herkes eğlenirken, değnekler ileri geri uçan karlar gördü ve kızların hepsi yarı yolda eğilerek

balo için süslenmeye başlayabilirlerdi. Çocuklar da hazırlanmak için ortadan kaybolmaya başlamadan önce bir saat kadar daha beklediler. Weasley ikizleri en son bazılarıydı, ama ayrılmadan önce savaş alanına son bir kez asalarını salladılar ve baloya hazırlanmak için gitmesi gerekmeyen daha genç öğrenciler için iki etkileyici kar kalesi bıraktılar.

Harry bu kez hazırlanmasının daha uzun sürdüğünü fark etti, çünkü bu kez görünüşü konusunda o kadar umursamaz olamayacağını anlamıştı. Kendini nasıl sunduğunun etrafındaki herkes tarafından görüleceğinin ve bu gece Bakanlık'ın bazı yüksek rütbeli üyeleriyle yemek yiyeceğinin daha çok farkındaydı. Bagman'ın en azından bir dedikoducu olduğundan emindi ve Harry'nin bu gece kendini nasıl sunacağı, Voldemort'un dönüşünü duyurduğunda Bakanlığın ona nasıl tepki vereceğini . Aslında Voldemort'u yıl sonunda mezarlıkta öldürmeyi planlamıştı, ama yaptıkları onca araştırmaya rağmen kupanın nerede saklı olduğunu bulamamışlardı. Harry ayrıca geçen seferki gibi Hermione'yi de . Hermione onun yanında o kadar çok durmuştu ki, onun tüm çabasından daha azını hak etmiyordu.

Yaz boyunca Sirius ona büyük bir yardımda bulunmuştu. Sleekeazy'nin Saç İksiri aslında Harry'nin büyük büyükbabası tarafından yapılmıştı ve Potter'ların saçlarındaki laneti kontrol altına almak için geliştirilmişti. Tarif daha sonra güzellik iksirleri üreten bir şirkete yüklü bir meblağ karşılığında satıldı (şirkette küçük bir hissenin yanı sıra) ve herhangi bir Potter her üç ayda bir iksirden ücretsiz bir şişe alabildi. İksirin yardımıyla Harry lanetli saçlarını evcilleştirmeyi . Ancak bu beklenenden daha uzun sürdü, çünkü ona neyin yakışacağına dair en ufak bir fikri yoktu, ama sonunda oldukça iyi görüldüğünü düşündüğü bir şeye karar verdi.

Harry hâlâ Hermione'yle ikisinden ilk inen oluyordu. Sonunda kız merdivenlerden indiğinde, şaşkınlıktan çenesi düşmeyen tek öğrenci o oldu. Geçen seferki cüppesinin aynısını giymiyordu (renkleri benzer olsa da), ama deniz salyangozu mavisi Hermione'nin en sevdiği renklerden biriydi.

renkler ve içinde iyi görüldüğü bir renk. Ama bu elbise Harry'nin imkânsız olduğuna yemin edebileceği bir şey yapmıştı: Hermione'yi gerçek yaşıdaymış gibi göstermişti. Eğer bilmeseydi, merdivenlerden inip ona gülümseyerek yürüyen kızın şu anda on beş yaşında olduğunu bildiği genç bir kadın değil de, yirmili yaşlarının başında genç bir kadın bedeninde olduğuna yemin . Hermione onu görüp gülümseyince Harry yüzüne yayıldığını hissetti, Hermione hızla ona doğru ilerledi, gümüş rengi yüksek topuklu ayakkabıları onu neredeyse hiç yavaşlatmıyordu.

"Vay canına Hermione, harika görünüyorsun." Harry Hermione'ye yüksek sesle iltifat ettikten sonra eğilip sessizce fısıldadı, "Geçen seferkinden bile daha iyi."

Hermione biraz kızardı, Harry'den böyle iltifatlar almaya alışık değildi. "Sen hiç fena görünmüyorsun," diye itiraf etti. Hermione'ye kolunu uzattı ve ikisi birlikte Büyük Salon'a doğru ilerlediler. Profesör McGonagall oraya vardıklarında onları kenara çekti ve ikisini Büyük Salon'un hemen dışındaki kupa odasında diğer şampiyonlara ve eşlerine katılmaya yönlendirdi. Şampiyonlar ve eşleri, herkes gelip yerlerini aldıktan sonra resmen ilan edilecekti. Cedric ve Krum çoktan oradaydı, Cedric bir kez daha Cho'yu getirmişti, ama Krum bu kez Hermione'ye sormadığı için, Harry'nin adını öğrenme zahmetine katlanmadığı Durmstrang kızlarından birine sormuştu. Harry, Fleur'ün kendini modaya uygun bir şekilde geç kalmış falan mı saydığını bilmiyordu, ama neredeyse sarhoş görünen Roger Davies'i sürüklemesi için bir on beş dakika daha beklemleri gerekti.

Yemek bu sefer daha güzeldi, çünkü gelen Percy Weasley yerine Crouch'un kendisiydi ve adam biraz kuru olmasına rağmen gayet şıktı, hatta ilk görev sırasında çağrılmaması için büyülenmiş bir nesneyi çağırma çözümü için Harry'ye iltifat bile etti. Görünüşe göre Seherbazlara bu teknikle ilgili bir not göndermişti, çünkü bazı lanetli nesnelerle başa çıkmak için yararlı bir strateji olabilirdi. "Söyleyin bana Bay Potter, daha önce hiç

Seherbaz olarak kariyer yapmayı düşündün mü? Bence iyi bir seherbaz olmak için gereken özelliklere sahipsin." Crouch sordu.

Bu soru Harry'yi anında germiştii, çünkü önceki zaman çizgisinde Harry'ye okuldan sonra auror olmasını öneren kişi Junior olmuştu. Harita bu yüzden kimin taklit göstermiyor olabilir miydi? Crouch aynı adı taşıyan kendi babasını mı taklit ediyordu? "Pek sayılmaz. Ben son Potter'ım, sanırım ölüm oranı olmayan bir kariyeri tercih eder ve ailemi biraz yeniden inşa etmeye çalışırım," diye cevap verdi Harry. Eğer bu Crouch Junior'sa, belki de Voldemort'a Harry'nin yumuşak olduğunu ve yılan suratlı herifin onu hafife aldığını .

"Neden bu seçeneği tercih ettiğinizi anlayabiliyorum, ben de soyumun sonuncusuyum ama karımın ve oğlumun ölümünden sonra tekrar evlenmeyi göze alamadım. Ama belki Seherbazların kaybı başka bir departmanın kazancı olur. Bakanlıkta pek çok güvenli kariyer var, kendi departmanım en güvenli olanlardan biri. Uluslararası İşbirliği gösteriqli olmayabilir ama iyi bir iş."

"Bilmiyorum, kendimi kazan diplerinin kalınlığı hakkında rapor yazarken göremiyorum." Harry dürüstçe söyledi.

Crouch bir an için şaşkın şaşkın ona baktı, sonra yüzünde tanıdık bir ifade , "Ah, Weasley'nin projesi. Sıkıcı bir iş olduğunu kabul ediyorum ama İngiltere ve Avrupa'da her yıl sekiz ila on cadı ve büyücü hatalı kazanlar yüzünden ölüyor. Bazı sıkıcı evrak işleri ve raporlar bu sayıyı yardımcı olabilirse, bunlar kurtarılan gerçek hayatlardır. Çoğu insan yeni bir kazan satın almanın maliyetindeki küçük artıştan şikayet etse bile, toplumumuz üzerinde gerçekten olumlu bir etkisi olabilecek değerli bir çalışmadır." Bu bakınca, Harry Percy'nin projesiyle neden bu kadar gurur anlayabiliyordu ve Harry bu zaman çizelgesinde hiçbir şey söylememiş olsa da, yine de Percy'ye bir özür borçlu olduğunu hissediyordu.

---**---**

Öğrencilerin çoğu dans ederken, Daphne Greengrass ve akşamki kavalyesi Blaise Zabini içki masasının yanında durmuş Harry Potter ve Hermione Granger'ı izliyorlardı.

"Bunun işe yarayacağından emin misin?" Blaise sevgilisinin soğuk gülümsemesine bakarak sordu.

"Elbette, bu yaz baloyu öğrendiğimden beri bunu planlıyordum. Her şeyi ayarladım." Daphne konuşmasının ardından pançından bir yudum aldı.

"Hâlâ daha güçlü bir şey kullanmamız gerektiğini söylüyorum," diye tekrarladı Blaise ona planını anlattığından beri sekizinci kez.

"Ve sana bunun hiçbir ek fayda sağlamayan gereksiz bir risk olduğunu söyledim. Ayrıca planın çok iğrençti," derken Daphne'nin sesi öfkeliydi.

"Onlara güçlü bir şey vermeyi planladığımdan değil."

"Ne kadar güçlü oldukları umurumda değil. Eğer seni bir kıza herhangi bir nedenle aşk iksiri verirken yakalarsam. Ailenin mücevherlerini keser ve onları söz konusu cadı için güzel bir küpe setine dönüştürürüm." Sesindeki zehir, genç ve güzel cadının bu iksirlerden ne kadar nefret ettiğini anlatıyordu.

Blaise alt yarısını yanındaki cadıya çevirerek, "Bu ikisi zaten birlikte değil ki. Aşk iksirinin tek yapacağı onları itmek ve bahsi bize kazandırmak."

"Bunun için aşk iksirine ihtiyacımız yok, sadece eski moda şişelenmiş cesarete ihtiyacımız var." Genişletilmiş el çantasından bir şişe votka çıkardı, Blaise'den başka kimsenin görmemesine dikkat etti.

---//---

Ne Harry ne de Hermione dansa kısa bir ara verdiklerinde alkollü içki içtiklerinin farkına vardılar. Normalde dans pistinde vakit geçirmeye bu kadar hevesli olmazdı, ama ilk görevdeki zaferinden sonra, Luna ikisini de Gryffindor ortak salonunda dansa kaldırıncı Hermione'yle dans etmeye başlamıştı. İkisi o kadar eğlenmişti ki, Harry yakın zamana kadar dans etmeye neden bu kadar isteksiz olduğunu merak etti.

Gece ilerledikçe Hermione topuklu ayakkabılarının üzerinde biraz daha az dengeli durmaya başladı ve düşmemek için biraz Harry'ye yaslanmak zorunda kaldı. İkisi gece boyunca gittikçe daha yakın dans ettiler, ta ki Hermione başını Harry'nin göğsüne yaslariken dans edene kadar. Yaklaşık iki saat sonra, ikisinin de Büyük Salon'dan çıkmaları gerekti, ikisi de aşırı ısınıyordu ve Tuhaf Kız Kardeşler'le dans eden gençlerle dolu bir salon serinlemek için en iyi yer değildi, bu yüzden akşam için hazırlanmış olan bahçeye çıktılar.

"Harry?"

"Hmm?"

"Neden beni baloya davet ettin?"

Harry cevap vermeden önce birkaç uzun saniye düşündü. "Bu akşamın tadını çıkarmak istedim ve düşündüğümde, bunun gerçekleşebileceğini görebildiğim tek kişi sendin. Başka biri olsaydı, bu bana bir angarya, bir zorunluluk gibi gelirdi ve sadece üstesinden gelip bitirmem gerekirdi. Ama seninleyken eğleniyorum," diye açıkladı Harry çiçekli çalılarının arasında yürürken.

"Bana sorduğuna sevindim. Balo gibi şeyleri zaten severim ama seninle gelmek çok daha özel." Hermione neredeyse bir dakika sessiz kaldıktan sonra tekrar konuştu, bu kez sessiz ve emin olmayan bir sesle. "Harry. Bir şey denemek istiyorum ama korkuyorum."

"Hermione, sen tanıdığım en cesur insanlardan birisin, bu kadar korkutucu ne olabilir?" Harry sordu.

Hermione'nin Harry'ye cevap verecek cesareti toplaması birkaç dakika sürdü. "...seni arkadaşım olarak kaybetmek." Hermione itiraf etti.

"İmkânsız." Harry sanki evrenin temel bir yasasından alıntı yapıyormuş gibi konuştu. "Beni arkadaşın olmaktan alıkoyacak şey yapabileceğinden şüpheliyim Hermione. Bunca yıldan sonra hiç kuşku duymadan güvenilebileceğim tek kişi sensin-"

Hermione onu yakalayıp bir öpücüğün içine çektiği için Harry sözünü bitiremedi. Beyni Hermione'nin onu öptüğü gerçeğini yakalamaya çalışırken Harry donup kaldı. Hermione birden durdu ve üzgün bir ifadeyle ona baktı. "Özür dilerim Harry. Yapmamam gerektiğini biliyordum-"

Hermione'nin özür dilemesi sırasında Harry'nin beyni nihayet harekete geçti ve ne büyük bir hata yaptığını anladı. Hermione onu öpmüştü ve o da orada bir kalas gibi durup hiçbir şey yapmamıştı. Muhtemelen şu anda ondan nefret ettiğini düşünüyordu. Ne düşünmeye çalıştı ama sonra birden ne yapacağını bildi. Hermione'nin konuşmasını bitirmesine bile izin vermedi, kollarını ona doladı, sıkıca sarıldı, sonra daha önce yapması gerekeni yaptı ve dudaklarını Hermione'nin dudaklarına bastırdı.

Hermione onun kollarında rahatladı ve onu öpmeye başladı ve için de her şey yerine oturdu. Bu yüzden çoğu insan onların birlikte olduklarını sanıyordu, çünkü gerçekten de öyleydiler. Sadece bunu kendi gözleriyle göremeyecek kadar kör ve inatçıydılar. Öpüşme yavaş yavaş derinleşti ve ikisi de daha coşkulu olmaya başladı, ta ki bir kamera flaşıyla bölünene kadar. Döndüklerinde Daphne Geengrass ve Blaise Zabini'nin orada durduğunu gördüler, Daphne yüzünde geniş bir sırıtışla bir kamera tutuyordu. "Görünüşe göre iddiayı biz kazandık."

Bazılarınız gençlere alkol satmanın asla olmaması gereken şey olduğunu düşünebilir. Ancak gerçek şu ki, İngiltere'de sadece satış yapmayı önemseyen çok sayıda dükkan sahibi var ya da en azından vardı. Ben 14 yaşındayken bana alkol satan birkaç dükkan biliyordum. Çok sık kullandığımdan değil. gibi evde sorumlu bir şekilde içki içmenin sorun olmadığına inanan bir ailem vardı, bu yüzden bira ya da elma şarabı (İngiliz elma şarabı alkollü ve gazlı) içmem nadir değildi, bu yüzden gidip satın almam gerekmiyordu.

Bu bölümdeki Daphne ve Blaise'i nasıl buldunuz? Slytherin olmalarını ama aslında ana çiftimize karşı çalışmamalarını istedim. Son derece Slytherin, ama yardımcı olacak bir şekilde; evet kendi iyilikleri içindi, ama aynı zamanda düşman edinmek yerine diğer insanları mutlu edecek bir şey yapmayı seçtiler.

Noel'den önce son kez paylaşımda bulunacağım için herkese iyi bir tatil sezonu dilemek istedim.

Ayrıca önümüzdeki hafta Noel ve yeni yıl ile güncelleme yapamayabilirim, yine de yazamayacak kadar meşgul olabilirim, ancak betam da çok meşgul , bu yüzden en kötü ihtimalle Ocak ayında geri döneceğimin garantisi yok

Bölüm 14

Bölüm 14

Tüm destekçilerime teşekkür ederim, harika gözyaşı destekçilerime özel olarak teşekkür ederim: Jo Daviz, Antar Das, LegendaryWasabi, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener. Hepinizi seviyorum.

Ayrıca, bunu yeterince söylemiyorum, beta FlyingDeutschman'a, sen epik bir adamsın ve bunu sensiz yapamazdım.

her zamanki gibi 15. ve 16. bölümler pat re'de zaten mevcut /Lowten adresinde kapak resminin tam boyutlu indirilebilir bir kopyası da bulunmaktadır.

Şu anda fanfiction biyografi sayfamda bir sonraki ne olması gerektiğine dair bir anket var <https://www.fanfiction.net/u/4442866/Lowten> . Yakında yayınlanmayacak ama bir hikaye taslağı oluşturmaya başlamam gerekiyor. Her neyse, yeterince saçmaladım umarım bölümü beğenirsiniz.

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: <https://c10.patreusercontent.com/3/eyJ3Ijo2MjB9/patreon-media/p/post/59665278/507571311f464283acb2117eb8eea345/1.png?token-time=1642636800&token-hash=84SuMkq2g8z7qXdYCHvtfooj22lkscbBTymdZHa4rb8%3D>]

Bölüm 14

Harry yavaşça uyandı ve ilk fark ettiği şey baş ağrısı oldu. Küçük bir şeydi ama de aklına gelen ilk şey olacak kadar can sıkıcıydı. Bir sonraki fark ettiği şey ağzının kuru ve iğrenç olduğuydu ve ancak o zaman

göğsünde büyük bir ağırlık vardı. Harry bu ağırlığın ne olduğunu anlamak için gözlerini açtı, ama Hermione'nin gür saçlarının yüzünü kapladığını gördü. *Sonra* bir gece önce olanları hatırladı: Yule Balosu, dans, bahçede yürüyüş ve Hermione'yi öpmek.

Harry göğsünde sıcak bir duygunun kabardığını hissetti. Ortak salona döndüklerinde konuşmuşlar ve bir ilişkiyi denemeye karar vermişlerdi, ama bu konuda dikkatli olacaklardı. Ne olursa olsun arkadaşlıklarını riske atmak istemiyorlardı, gerçi Harry arkadaşlıklarının geçirdiği zorlu dönemlerden ve aralarındaki bağın giderek güçlenmesinden sonra, bunu gerçekten riske atmanın muazzam bir şey olacağından emindi. Tek endişeleri Greengrass ve Zabini'ydi, dün gece fotoğraf çekirme şekilleri daha fazla şey olabileceğini düşündürüyordu. Hermione'nin ısrarı üzerine bugün hastane kanadına gidecekler ve Madam Pomfrey'e ikisinin de aşk iksiri gibi bir şeyin etkisi altında olmadıklarından emin olmak için kontrol ettireceklerdi. Öyle olduklarını düşünmüyorlardı ama Hermione emin olmak istiyordu.

Konuşmalarından sonra ateşin önündeki kanepelerden birinde uyuyakalmışlardı. Harry saate bir kez baktı ve sabahın ikisi olduğunu gördü, ondan sonra da bir süre daha konuşmaya devam ettiler. Yattığı yerden ortak salonun saatini göremiyordu, Hermione de saatin olduğu kolu kendisi, Hermione ve kanepeler arasına sıkıştırmıştı, bu yüzden o da kontrol edemiyordu, ama pencereden gelen ışık miktarına bakarak, ikisinin ortak salonda hâlâ yalnız olmalarının tek nedeninin diğer öğrencilerin gece geç saatlere kadar uyumuş olmaları olduğunu tahmin etti.

Harry Hermione'yi uyandırması gerektiğine karar verdi, çünkü öğrencilerin aşağı inmeye başlaması uzun sürmeyecekti ve ikisi burada yatmadıklarına dair bariz işaretler gösterirlerse, Hermione'nin yapmalarını istemediğinden emin olduğu varsayımlarda bulunacaklardı. "Hermione," dedi Harry elini Hermione'nin üzerine koyarken.

Uyanırken biraz yuvarlanıp kanepeden düşmediğinden emin olmak için yan tarafa baktı. "Hermione, uyanman gerek."

"İstemiyorum. Rahat." Hermione mırıldandı, hâlâ yarı uykuluydu.

"İnsanlar yakında burada olacak." Harry ona söyledi.

Hermione ona bakmak için döndü ve bir gözünü yarı açtı. "Harry? Neden benim yatağımdasın? Yine rüya mı görüyorum?" Hermione sordu, kafası hâlâ uykuyla bulanıktı.

Harry buna gülümsedi. Sabahın erken saatlerindeki kafa karışıklığı içinde, az önce Hermione'yi yatağında hayal ettiğini itiraf etmişti ve Harry'nin ergenlik hormonlarıyla dolup taşan yanı, bu rüyalarda Hermione'yle onun yatağında neler yaptıkları düşüncesiyle sırtıtmaktan kendini alamadı.

Ancak odaklanmak zorundaydı, "Ben senin yatağında değilim. Ortak odada uyuyakaldık ve herkes yakında aşağı inmeye başlayacak ve duş alıp üstümüzü değiştirmemiz gerekiyor," dedi.

Harry'nin sözleri Hermione'yi çabucak kendine getirmiş gibiydi. "Ah aman Tanrım, aman Tanrım, gidip üstümü değiştirmem gerek. Üzerinde uyuyakaldığım için çok özür dilerim." Hermione onun üzerinden kalktı, cüppesini düzeltti ve merdivenleri hızla çıkmaya başladı, sonra durup geri döndü, yüzünde hafif bir kızarıklıkla Harry'ye doğru yürüdü, sonra eğilip onun dudaklarını kendi dudaklarıyla yakaladı. Harry, Hermione'nin onu öpüşünün hissine kendini çabucak kaptırdı. Hermione isteksizce öpüşmeyi kesti, ayağa kalktı ve ona gülümsedi. "Dün gece baloda geçirdiğim zamandan gerçekten keyif aldım, Harry," dedi ve arkasını dönüp kız merdivenlerinde gözden kaybolurken, Harry'nin yüzünde sersem bir ifade ve gülümseme bıraktı.

Harry ve Hermione, Harry'nin okul hemşiresiyle yaptığı en garip konuşma olması gereken şey için Hastane Kanadı'na gitmeden önce kuşluk vaktine kadar beklediler. "Affedersiniz,

Madam Pomfrey." Hermione oldukça gergin ve hızlı konuştu. "Acaba Harry ve ben aşk iksirleri için kontrolden geçebilir miyiz, lütfen?"

Hemşire delici bir bakışla Hermione ve Harry'ye baktı, iç geçirmeden önce iki gencin el ele tutuştuğunu fark etti. "Peki ikinizin aşk iksirleri için bir teste ihtiyacınız olabileceğini düşündüren nedir ve ertesi gün iksirine ihtiyacınız var mı Bayan Granger?"

Hermione kızardı. "Hayır, onlardan birine ihtiyacım yok, öyle bir şey olmadı." Hermione yaşlı kadına bunu söyledi ve Harry şifacının bunu söylediğinde omuzlarının gevşediğini fark etti. "Harry ve ben dün gece bir çift olduk, ama birinin söylediği bir şey bunun bizim seçimimiz olmadığından korkmama neden oluyor. Gerçekten sadece paranoyak olduğumu umuyorum, ama emin olmayı tercih ederim."

Madam Pomfrey başını salladı. "Bunu anlayabiliyorum. birlikteliğine bakılırsa aşk iksiri etkisinde olduğunuzu sanmıyorum ama yine de kontrol edip emin olacağım. Ben bir test kiti alırken siz ikiniz lütfen şuradaki yatağa oturabilir misiniz? Oh, ne söylendiğini sorabilir miyim?" Madam Pomfrey ofisine en yakın yataklardan birini işaret ederek içine girdi ve konuşmaya devam edebilmeleri için kapıyı açık bıraktı.

Harry bu kez yatağa oturduklarında cevap verdi. "Slytherin'lerden biri ilk öpüşmemiz sırasında fotoğrafımızı çekti ve bir şey kazanmakla ilgili bir şeyler söyledi."

Madam Pomfrey elinde iki paketle dönerken, "Bu çok mantıklı," dedi. "Okul kurallarına göre kesinlikle izin verilmese de, öğrencilerin bahis havuzları oluşturması alışılmadık bir durum değil. İkinizin ilk öpücüğünüzü ne zaman paylaşacağınıza dair bir bahis olması beni şaşırtmazdı. Ve Yule balosunda, en azından ikinizin birlikte gideceğiniz bu kadar iyi bilindikten sonra, birisinin bahse girmek için kanıt olarak fotoğrafı çekmesi iyi bir bahis olabilirdi." Gençlerden ikisi de bu konuda ne hissedeceklerini bilemiyordu; okulda bu fotoğrafı çekecek yeterince insan olduğu fikri

İlişkilerinin "eğer" değil de "ne zaman" olacağına dair bahse girecek kadar kesin bir sonuç düşünmek, kafalarını karıştıran büyük bir şeydi. "Bu kitlerin kullanımı oldukça basit." Şifacı, her birinde bir iksir bulunan iki şişeyi şöyle dedi. "Şişenin tıpasını açtığınızda, tıpanın alt tarafında bir iğne olduğunu göreceksiniz. Parmağınıza batırmak için bunu kullanın ve şişeye 3 damla kan ekleyin, biraz çalkalayın, 30 saniye bekleyin ve ardından sonuçları belirlemek için bir renk tablosuna bakabiliriz."

İki genç de söyleneni yaptı; Harry başparmağını, Hermione ise işaret parmağını batırmaya karar verdi. Gerekli üç damla kanı şişelerdeki iksir durağına eklediler, biraz çalkaladılar ve 30 saniye beklediler. Her iki iksir de soluk mavinin bir tonuna dönüştü ve Madam Pomfrey iksirlere bakıp gülümsedi. "Bu iyi haber, bu kitlerden birini her kullandığımda görmek istediğim şey tam olarak bu. Soluk mavi, herhangi bir aşk iksirinin etkisi altında olmadığınızı ya da sisteminizde böyle bir kalıntı bulunmadığını gösterir."

Her iki ekip de sistemde bir rahatlama dalgası hissetti, hisleri sadece kendilerine aitti ve hiçbir hile söz konusu değildi. Peki ya Daphne Greengrass gibi biri ne zaman olacağını tahmin ederek birkaç Galleon kazanabilseydi? İkisi de hastane kanadından çıktıklarında geldikleri zamankinden daha hafif hissediyorlardı.

Yule balosu aradan çıktıktan sonra, Harry ve Hermione yaklaşan çatışmaları için hazırlıklarına geri döndüler. Altıncı yıllarında öğrendikleri balon kafa büyüünde hâlâ yetkin olduklarından emin oldular. Harry'nin yıllardır pek kullanmadığı bir büyü olduğu için, bu büyüü tekrar öğrenmesi biraz pratik yapmasını gerektirdi, ama hazır olduktan sonra ikisi de İhtiyaç Odası'nda biraz zaman geçirdiler ve Kara Göl'ün dibindeki ortamın bir kopyasını yaratarak bazı büyülerini su altında uyguladılar. Üçüncü görevin sonunda ne yapacaklarını da planlıyorlardı. O günün o gün olduğundan emindiler.

Voldemort Harry'yi tekrar kaçırmaya çalışacaktı. Hermione'ye göre, Hortkuluk kitaplarını okurken, Voldemort'un kendini bir bedene döndürmek için kullandığı ritüele dair bazı referanslar vardı ve yaz gündönümü ritüelin önemli bir bileşeniydi (daha doğrusu ritüelin sonuydu; Voldemort'un kış gündönümünde bazı hazırlıklar yapmaya başlaması gerekirdi, sembolizm Voldemort'un günler uzadıkça büyüdüğü şeklindeydi).

Voldemort hâlâ Üçbüyücü Kupası'nı bir geçiş anahtarı olarak kullanmaya çalışacak mıydı? Crouch Jr, Alastor Moody'nin yerini almadan, Harry'nin kupaya ilk ulaşan kişi olmasını sağlayabilecekler miydi? Ne de olsa, Voldemort tüm hazırlıklarından sonra düşmanı olmayan rastgele birine takılıp mutlu olmazdı. Ya Krum'u aldıysa? Bulgar kötü biri değildi, ama okuluna ve Müdürüne biraz sadakati vardı, kan saflığını öğütleyen bir okul ve bir zamanlar Ölüm Yiyen olan bir Müdür. Düşman kanı sayılmaz. Peki ya Fleur? Harry'nin genç kadın hakkında bildiklerine bakılırsa, kendini kesinlikle Voldemort'un karşı tarafında görüyordu ve bu yüzden düşman sayılabilirdi, ama Veela kanı, yani insana yakın, tamamı dişi bir büyülü ırkın kanı, ayinin sonuçlarını nasıl etkileyecekti? Voldemort böyle bir risk almak ister miydi? Ama Voldemort böyle bir risk almak istemezse, Harry'yi nasıl kaçıracaktı ve daha da önemlisi, Harry bu kaçırma olayını nasıl kendi lehine çevirebilirdi?

Noel bittiğine göre, ikinci göreve kadar olan süre o kadar da uzun görünmüyordu. Harry daha ne olduğunu anlamadan Ocak ayı bitmiş, Şubat ayı da aynı hızla geçip gitmişti. İkinci görevin sabahında Hermione'yi hiçbir yerde bulamadı, yani rehinesinin kim olduğunu biliyordu. İkinci görevi halletmek için planı oldukça basitti, hızlı koşacaktı. Önceki zaman çizelgesinden edindiği görev bilgisiyle, diğer rehinerler endişelenmesine gerek olmadığını, aşağıda diğer şampiyonların ortaya çıkmasını beklediğini biliyordu, bu yüzden olabildiğince hızlı bir şekilde oraya inip geri dönecekti. Bildikleri ve Hermione'yle plan yapmak için ne kadar zamanları olduğu göz önüne alındığında, oraya oldukça çabuk gidip dönebileceğini düşünüyordu.

Tahmin ettikleri gibi, turnuva organizatörleri bu kez rehine olarak Hermione'yi seçmişlerdi; Hermione onun için bariz bir seçimdi, özellikle de Noel'de kız arkadaşı olduktan sonra. Yine de bu fikre sıcak baktığı anlamına , özellikle de Hermione'ye önceden sorulmadığı için. Böylece Harry diğer üç şampiyonla birlikte iskelede durup Bagman'ın saçma şeyler anlatıp durmasını dinledi, bir yandan da kalabalığı Şubat ayının soğuk bir sabahında oturup gölün yüzeyini seyretme konusunda heyecanlandırmaya çalışıyordu, görevin bir an önce başlamasını istiyordu.

Sonunda saat 11 oldu ve görevin başlaması için çalınan düdükle birlikte tüm bu tereddütler sona erdi. Harry yanında getirdiği tuhaf, rastgele görünümlü eşyalar için cebini tekrar kontrol etti. İşe koyulmak için ne kadar hevesli olsa da, bir şey yapmadan önce diğer üç şampiyonun da göle dalmasını bekledi ve hemen yanına gelen okul kayıklarından birini çağırmakla işe başladı. İçine tırmandı ve o sabah Çapulcu Haritası'ndan kopyaladığı bir haritayı çıkardı.

Harry'nin şansı yaver gitmişti; gölün tamamı Çapulcu Haritası'nda olmasa da, deniz halkı köyünün bulunduğu kısmı haritadaydı. Hermione ve diğer rehinelerin Hogwarts arazisinin geri kalanına göre tam olarak nerede olduklarını görebiliyordu, bu yüzden esasına hızlı bir dokunuşla küçük tekneyi doğrudan köyün üzerine park şeklinde gönderebildi. Ancak o zaman balon kafa tılsımını yaptı ve cebinden kıyı şeridinden aldığı bir taşı çıkardı. *Engorgio* büyüsü yaparak çakıl taşıyı bir kayaya dönüştürdü ve onu aniden suyun altına, deniz insanların köyüne doğru çekerken tutundu. Ya Kara Göl Harry'nin sandığından çok daha derindi, ya da yerçekimi suda şaşırtıcı derecede yavaş işliyordu, çünkü Harry'nin *Engorgio*'yu deniz insanların evlerinden birine çarpmadan önce kayanın üzerinde bitirmesi birkaç dakika sürdü. Deniz insanların şampiyonları köylerinin merkezine çağıran şarkılarını duydu, bu yüzden o yöne doğru yüzdü.

Harry rehineleri o kadar çabuk buldu ki, Şampiyonları izlemek için köy meydanında toplanmış gibi görünen deniz insanları onlardan birini bu kadar erken gördüklerine Şaşırdılar. Yine de beklemedi, Hermione'ye doğru yüzdü ve onu heykele bağlayan bağları çözdü. Onu tutan ipi aldı ve Hermione'yi kendine bağlamak için kullandı, böylece Hermione onun sırtında, omzunun üzerinden bakıyordu. Sonra Harry taşıdığı son tuhaf eŐyayı, bir balonu çıkardı. Standart bir parti balonu değil, Hermione'nin ailesine aldırđıėı, yumruk balonu denen çok daha büyük ve güçlü bir balon. Yok edilemez olmasa da, bu balonlar çocuklar için en az birkaç gün dayanacak oyuncaklar olarak tasarlanmıŐtı ve ayrıca üzerlerinde uzun bir elastik bantla gelen bir halka vardı. Çocuklar bu bandı yumruklarıyla tutarak balona vurduklarında balonun geri sıçramasını ve böylece art arda tekrar tekrar vurmalarını sağlıyordu. Ancak Harry lastiği çıkarmış, onun yerine daha kısa bir ip parçası takmıŐtı, Şimdi onu ve Hermione'yi bir arada tutan ipin içinden geçiriyordu. Asasını aldı ve ucunu balonun açık boynuna yerleştirdi ve " *Ventas!* "

Büyü bir hava akımı yarattı ama bu hava, büyünün asıl amacı olan rüzgâr yaratmak yerine balonun içine hapsolup onu ŐiŐirdi. Balonun (artık kk bir plaj topu büyüklüğündeydi) içindeki havayla birlikte ikisi de yüzeye doğru yükselmeye başladı. Harry'nin asasını balonun boynundan çıkarması ve balondaki tüm havayı boşaltmadan cebe atması biraz zor , ama başardı ve hatta iki eli serbest kaldığında balonu bağlayabildi. Yüzeye ıkmaları Harry'nin dibe batmasından biraz daha uzun sürdü, ama Hermione kafası suyun yüzeyine çıkar çıkmaz canlandı. Birkaç saniye sonra kendine geldi ve Harry onları bir arada tutan ipi . Serbest kaldıktan sonra, Hermione Harry'ye kucaklama adını verdiği patentli kaburga krakerlerinden birini verdi ve yüzeye çıktıklarında teknedен epeyce uzakta oldukları için tekneyi çağırdı.

Tekne onlara doğru yüzdü ve sonra ikisi de tekneyi içine nasıl gireceklerini bulmaya çalışarak eğlendiler. içinde

Sonunda, Harry Hermione'yi önce tekneye bindirdi, o da bu iyiliğe karşılık verdi. Harry esasına bir dokunuşla tekneyi iskeleye geri gönderdi ve Hermione'yi kollarının arasına alarak ikisinin hâlâ sahip olduğu azıcık vücut ısını paylaştırmaya çalıştı. Saatine göre on biri yirmi altı dakika geçe iskeleye geri adım attı ikisi de Madam Pomfrey tarafından hızla sağlık çadırına götürüldü, Pomfrey hiç vakit kaybetmeden biber iksirlerini ellerine tutuşturup içmelerini söyledi.

Bu kadar büyük bir farkla ilk geri dönen olmak, jürinin puanları verme zamanı geldiğinde Harry'nin zaten kuru ve temiz olduğu, diğerlerinin çoğunun ise (kuru olsalar da) hâlâ göl kiriyle kaplı oldukları ve biraz titredikleri anlamına geliyordu. Tek istisna Fleur'dü, o da muhtemelen doğuştan Veela ateş büyüsünü kullanıyordu.

"Bugün ne kadar heyecanlı bir görevimiz vardı!" Bagman'ın sesi gürledi, kulağa neşeli gelse de, tüm seyirciler bir saatten fazla bir süre boyunca gölün yüzeyini izlemek zorunda kaldıkları için homurdandılar. "Jüri üyeleri bu kez puanları ayrı ayrı vermek yerine bir bütün olarak vermeye karar verdi.

"Dördüncü sırada, rehinesi olan küçük kız kardeşiyle birlikte zaman sınırının 10 dakika dışında iskeleye geri dönen Bayan Delacour var. Deniz insanlarının reisine göre, Fleur aynı zamanda rehinelere tutulduğu köylerine en son varan şampiyondur. Bununla birlikte, balon kafa tılsımını çok etkili bir şekilde kullandı ve bir grindylow sürüsüyle savaştı, bu yüzden ona 30 puan veriyoruz!" Kalabalık kibarca alkışladı, ancak tüm turnuvayı kazanmış gibi tezahürat yapan çocuk vardı.

"Üçüncü sırada Cedric Diggory var; o da balon kafa tılsımını kullandı ve Yule Balosu'na katılacak olan rehinesiyle birlikte zaman sınırının üç dakika dışında iskeleye vardı. Deniz insanlarının şefine göre, Bay Diggory ve Bay Krum

aynı anda köyde. Mr Diggory 35 puanla ödüllendirilmiştir." Kalabalığın tepkisi bu kez daha coşkuluymdu, ama Harry bunun Cedric'in başardığını görmekten duyduğu özel bir sevinçten çok, Cedric'in bir Hogwarts öğrencisi olması ve öğrencilerin çoğunun da Hogwarts'tan gelmesiyle ilgili olduğunu tahmin etti.

"İkinci sırada Viktor Krum var. Bay Krum, diğer şampiyonlar gibi bir balon kafa tılsımı kullanmak yerine, kısmi bir insan Başkalaşımı kullandı ve kafasını ve üst gövdesinin bir kısmını bir köpekbalığına dönüştürdü ve kendisine solungaçlar verdi. Ayrıca ellerini ve ayaklarını da suda hareket etmeye daha uygun hale getirecek şekilde değiştirdi. Bu değişiklikler, köye Bay Diggory ile aynı zamanda ulaşmış olsa da, Bay Krum'un aynı zamanda Yule Balosu için randevulaştığı kişi olan rehinesiyle birlikte iskeleye çok daha hızlı yüzebildiği anlamına geliyordu. Görevin zaman sınırından 4 dakika içeriye ulaştı ve bu nedenle 40 puanla ödüllendirildi." Krum için yapılan tezahüratlar neredeyse Diggory için yapılanlar kadar yüksekti.

"Ve ilk sırada, görevin ve turnuvarının şu ana kadarki en büyük üzüntüsünü yaşıyoruz, Yaşayan Çocuk, Harry Potter, rehinesiyle birlikte görevin sadece 25. dakikasında iskeleye geri döndü. Bay Potter, deniz halkı köyüne rekor sürede ulaşmak için balon kafa tılsımı, dolgunlaştırma tılsımı ve çağırma tılsımının bir kombinasyonunu kullandı. Bir tekne çağırdı ve onu köyün üzerinde konumlandırmak için kullandı, ardından bir çakıl taşının üzerindeki engorgement tılsımını kullanarak doğrudan köye indi. Rehinesini serbest bıraktıktan sonra, Bay Potter bir balonu doldurmak ve tekneye dönmek için bir rüzgar tılsımı kullandı ve daha sonra Yule Balosu'ndaki randevusu olan rehinesiyle birlikte iskeleye döndü. Jüri üyelerinin çoğu bunun tam not almayı hak ettiğini düşünse de, Bay Potter'a resmi olarak 48 puan vermeye karar verdik." Harry en yüksek tezahüratı aldı, okulun büyük bir kısmı ondan hoşlanmasa bile (Slytherinler gibi), bu kadar başarılı olan bir Hogwarts öğrencisini desteklemiyor görünmek istemiyorlardı. Harry yarına kadar çoğunun her zamanki işlerine döneceğinden, örneğin koridorda yanlarından geçerken ona hilekâr diyeceklerinden şüpheleniyordu. Şu anda bu övgüleri hiç umursamıyordu,

Aslında hile yapıyordu çünkü tüm bunları daha önce de yapmıştı. Gerekli olabilirdi ama diğerlerine göre kazandığı her saniye onları hayatta tutmak için bir şanstı.

"Şu anda puanlar şöyle: Dördüncü sırada, olası 100 üzerinden toplam 50 puanla Fleur Delacour var! Üçüncü sırada 67 puanla Hogwarts'tan Cedric Diggory var! İkinci sırada, toplam 79 puanla uluslararası Quidditch yıldızı Viktor Krum var! Ve birinci sırada, toplam 89 puanla, Yaşayan Çocuk Harry Potter var." Harry yorumcunun o nefret ettiği unvanı tekrar kullanmasından dolayı irkildi, ama Bagman devam etti. "Son görev yaz ortasında yapılacak ve şampiyonlar görevden tam bir ay önce ilgili tüm detaylar hakkında bilgilendirilecek. O zamana kadar, şampiyonlar için son bir alkış alalım." Bagman herkesin tekrar alkışlamasını ve tezahürat yapmasını sağladı.

Bunu görevden alındıkları şeklinde algılayan şampiyonlar platformlarından inerek rehinelerin kendilerini beklediği tıbbi çadıra doğru ilerlediler. Hermione'nin orada beklemesinin nedeni gerçek bir ihtiyaçtan ziyade Madam Pomfrey'in daha temkinli olmasıydı. Harry, Madam Pomfrey'in bir kıymıkla kendisine gelen birini gözlem için bir gece tutacağını düşününce kendi kendine güldü. Madam Pomfrey'nin istediği yatağa değil de Hermione'nin yanına oturdu, çünkü dürüst olmak gerekirse şu anda hemşirenin telaşlanmasından çok kız arkadaşına sarılmaya ihtiyacı vardı.

"Hey Hermione?" Kız arkadaşı dönüp ona baktı. "Gelecek hafta Hogsmeade hafta sonu var. Birlikte gitmek ister misin?"

"Harry, Hogsmeade'e hep birlikte gideriz.

"Ben... ben daha çok bir randevuyu kastetmiştim," diye açıkladı Harry.

"Ah...doğru. Evet, şey... bir an için aptallık ettiğim için özür dilerim, seninle bir randevuya çıkmayı çok isterim." Hermione kabul etti, yüzünde kocaman içten bir gülümseme vardı.

A/N

yorumlarınızı okumayı sevdiğimi unutmayın :)

Bölüm 15

Bölüm 15

Tüm destekçilerime teşekkür ederim, harika gözyaşı destekçilerime özel olarak teşekkür ederim: Jo Daviz, Antar Das, LegendaryWasabi, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriner. Hepinizi seviyorum.

16. ve 17. bölümler destekçilerim için Lowten adı altında patreon'da zaten mevcut. sohbet için katılmak isterseniz herkes için discord'uma bir bağlantı da var.

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: <https://c10.patreonusercontent.com/3/eyJ3Ijo2MjB9/patreon-media/p/post/61361207/409da13fa88f4842b961a54e1f2e45b0/1.png?token-time=1643846400&token-hash=cUJin4jMv1KMytKSSF6GkwBu1zdeOFitJsrn7maA9wY%3D>]

Bölüm 15

Draco Malfoy iyi bir yıl geçirmiyordu. Her şey babasının Dünya Kupası'nda genç bir çamur kanlının kazara büyü yaptığını görmesi ve bu konuda bir şeyler yapmak için eski arkadaşlarını bir araya getirmeye karar vermesiyle başladı; Hogwarts'a gelip Dumbledore'un ve onun yumuşak yöntemlerinin ona hayatının gerçekten değerli olduğu yanılsamasını vermesinden önce bu küçük pislik parçasına yerinin ne olduğunu göstermek için.

Ama her şey ters gitmişti. Rastgele bir cadı ya da büyücünün tek bir laneti yetmişti ve babası ölmüştü. Annesi bunu yapanın, önceki savaşta Ölüm Yiyenler'den korkmayı öğrenmemiş yabancı bir büyücü olduğundan şüpheleniyordu. Yine de kim olduğunun pek önemi yoktu, önemli olan Lucius Malfoy'un ölmüş olmasıydı.

Sadece ölü değil, mugglelara yönelik bir saldırının ortasında, herkesin içinde bir ölüm yiyen gibi giyinmişken ölmüştü. Malfoy ismi şu anda kirlenmiş durumdaydı, gerçi Bakanlık eve herhangi bir ceza kesmemişti ama Malfoy bunun annesinin Bakan'a rüşvet vermesinden kaynaklandığından emindi, babasının Imperius lanetine karşı hassas olduğunun zaten kayıtlarda olduğunu ve mahkemede kendini savunamayacağını söylemişti. Sorun şu ki, Malfoy ailesinin sahip olduğu diğer herkes, tüm müttefikler mesafeli duruyordu. Malfoy müttefik evlerin büyücüleriyle görüşmeye çalışmıştı ama aldığı tek cevap, şu anda Malfoy'la birlikte görülmenin Karanlık Lord'un tarafında olduklarını ilan etmekle eşdeğer olduğunu ve Malfoy'un gelecekte bu dostlukları sürdürme umudu varsa uzak durması gerektiğini söyleyen bir uyarıdan ibaretti.

Malfoy, kendisine yardım edecek bu ittifaklar olmadan, sadece annesinin desteğiyle tek başınaydı. Annesi başlarını öne eğmelerini ve evin itibarını yavaş yavaş yeniden inşa etmelerini istiyordu. Ancak Malfoy, babasının onunla paylaştığı nüfuzunu kullanarak Slytherin zindanını yönetmişti, şimdi Malfoy kanlıydı ve Slytherin ortak odası bir yılan çukurundan çok bir köpekbalığı tankına benziyordu. Eğer yakında ailesinin neyi temsil ettiğini herkese hatırlatacak bir şey yapmazsa, işler daha da vahim bir hal alabilirdi.

Harry ve Hermione, Hogsmeade köyüne giden atlı arabalardan birine binmek için sırada beklerken domates gibi kıpkırmızı kesilmişlerdi. Her ikisi de bunu daha önce onlarca kez yapmış olsalar da, bu seferki bir randevuydu ve ikisi de .

Harry'nin sinirlerine, biriyle çıkma deneyimlerinin hepsinin felaketle sonuçlanmış olması da yardımcı olmuyordu: Padma'yı Yule Balosu'na götürmek, Cho'yu Hogsmeade'e götürmek ve Luna'yı Slughorn'un partisine götürmek. Luna'yla sadece arkadaş olarak çıktıkları hariç, hiçbirinin sonu iyi bitmemişti.

Arabaya binip Hogsmeade'e giden yolda ilerlemeye başladıklarında, Hermione Harry'ye sarıldı ve 'vücut sıcaklığını çalmak' için ellerini pelerininin içine soktu; bu daha önce de birçok kez yaptığı bir şeydi ve Harry otomatik olarak her zaman yaptığı şeyi yaptı ve bir kolunu onun omzuna dolayarak onu biraz daha kendine çekti. Yine de, randevulaştığı kızın kendisini ona doğru bastırıldığını fark etmemiş olamazdı. Şimdi dışarıdan baktığında, neden herkesin onları birlikte sandığı çok açıktı. Harry, onlar gibi davranan iki insan görse, kendisinin de aynı sonuca varacağından emindi.

Köye vardıklarında ilk durakları Tomes and Scrolls oldu. Geleneksel olarak Hogsmeade randevuları listesinde yer almasa da, hava çok ve Çılgık Kulübesi'ni öpüşmek için ziyaret etmek, donmayı tersine çevirmek için Madam Pomfrey'i ziyaret etmek gerekirken daha az cazipti. Ama çok daha önemlisi, Harry'nin randevusu o güne kadar karşılaştığı en büyük kitapseverdi. Kitapçıda Hermione'nin 'hazinelere' dediği şeyleri aramaktan pek hoşlanmıyordu (Harry'nin söyleyebildiği kadarıyla, okumak istediği kitaplar bütçesine uygun olacak kadar ucuzdu), ama istediği bir kitabı bulduğunda Hermione'nin yüzündeki ifadeyi seviyordu. Hermione'nin isteksizce rafa geri birkaç kitap vardı ve Harry başlıklarını not aldı.

Dükkân sahibi içeride olduğu için şanslıydılar, çünkü kitap yığını onlar için okula göndermeyi teklif etti, yoksa günün geri kalanında kitapları taşımak zorunda kalacaklardı (ve büyülü dünyanın tercih ettiği büyük deri ciltli kitaplar bir yığın muggle kâğıt kitap kadar hafif ve taşınabilir değildi). Ayrılırken Harry adama aceleyle yazılmış bir not ve Hermione'nin göremediği bir yığın altın para uzattı. Hermione daha sonra Madam Puddifoot'un Çay Dükkânı'nı denemek istedi, Harry de orayı pek de sıcak bir içeceğin iyi bir fikir olacağını kabul etti. Çay dükkânı Harry'nin en son ziyaret ettiği yer kadar kötü değildi. Sevgililer Günü olmadığı için şatafatlı süslemeler ortadan kalktı ve atmosfer çok daha rahattı. Arka tarafa yakın bir çift için gözden uzak bir masa seçtiler ve

Madam Puddlifoot siparişlerini almaya geldiğinde, ikisi de birer sıcak çikolata, Harry kapalı kremalı ve ahududu reçelli bir çörek, Hermione ise bir kruvasan sipariş etti. Sıcak çikolataların her biri küçük bir paket marshmallow ile birlikte geldi ve iki genç de tüm paketi içeceklerine boşaltmadan önce tereddüt etmedi.

"Peki... uh... eğleniyor musun?" Harry gergin ve beceriksizce sordu.

Hermione soğuması için hafifçe üflediği sıcak çikolata bardağının üzerinden ona baktı. "Evet Harry, harika vakit geçiriyorum. Sakin ol, büyük bir sürpriz ya da nihai bir randevu beklemiyorum, Hogsmeade'de normalde yaptıklarımız zaten oldukça randevuya benziyor. Artık sadece böyle şeyler yapabiliyoruz." Ve onları ayıran küçük masanın üzerine eğilip dudaklarını Harry'ninkilere bastırdı. Noel'den beri Hermione'nin ona sık sık küçük öpücükler vermesinden hoşlanmaya başlamış olan Harry de öpücüğe aynı coşkuyla karşılık verdi.

Her iki genç de öpüşmeyi bitirdikten sonra bir zamanlar sıcak olan çikolatalarına birkaç ısıtıcı ihtiyacı duyduklarında biraz utandılar. Görünüşe göre bir ana kapılmak diğer her şey için zamanın geçmesini engellemiyor. Çok geçmeden içeceklerini ve unlu mamullerini bitirdiler ve İskoç kışının soğuşuna geri dönerek biraz vitrin alışverişi yaptılar, Harry'nin şeker stokunu yenilemesi için Honeydukes'ta durdular. Hermione'ye de bir kutu lüks şekerli tüy kalem aldı, anne babası dış hekimi olduğu için asla itiraf edemeyeceği bir favorisiydi bu. Hermione'yi öğle yemeğine götürebileceği daha lüks bir yer olmasını diledi, ama ne yazık ki büyülü dünyada gördüğü tek restoranlar yemek de veren barlardı. Harry bir yerlerde bir tane olduğunu tahmin ediyordu, Narsisa Malfoy gibi insanların Leaky Cauldron ya da Three Broomsticks'te bir akşam geçirmeyi kabul edilebilir bir gece olarak göreceklarını sanmıyordu, ama orası her neresiyse Hogsmeade'de değildi.

Three Broomsticks, Hogsmeade hafta sonlarında her zaman olduğu gibi gürültülü ve aşırı kalabalıktı, Hogwarts öğrencileri bir sonraki içki veya yemek siparişi veren olmak için normal kalabalıkla kavgaya ediyordu.

Harry Hermione'den onlara oturacak bir yer bulmasını istedi, o da onlara içecek ve yiyecek bir şeyler ısmarlamaya gitti. Hogwarts'ın yarısı kadar bir kalabalığın içinde bekledi, ama sonunda (Hogwarts erkeklerinin çoğu tarafından oldukça güzel bulunan) barmene ulaşmayı başardı ve birkaç butterbeer ile günün spesiyali olan iki tabak ballı kızarmış jambon, sahanda yumurta ve patates kızartması sipariş etti.

Rosmerta konuşamayacak kadar meşguldü, bu yüzden Harry içkileri aldıktan sonra Hermione'nin bulduğu masaya gitti.

"Harry, merak ediyorum da, okulu ve savaşı bitirdikten sonra hayatında ne yapmak istiyorsun?" Hermione tereyağı birasından ilk yudumunu aldıktan sonra sordu. "Aslında Seherbazlar'a katılmayı düşündüğünü biliyorum, bu hâlâ geçerli mi?"

Harry bir an için soruyu düşündü. "Dürüst olmak gerekirse, kendimi artık Seherbazlar'a katılırken göremiyorum. Aslında bu daha çok Hogwarts'tan sonra savaşa devam etmekle ilgiliydi, Seherbazlara katılmak gerçekten 'savaş sonrası' bir şey değildi, savaşın bir parçasıydı. Ama şimdiden bitirmeye geçen seferkinden çok daha yakınız. Eğer bu işi gerçekten bitirebilirsek, gelecekte geri gelmemesi için, savaşmaya devam etmek istediğimi sanmıyorum. Hiçbir şeyi aceleye getirmeme gerek yok, vaut'umda bana birkaç yıl yetecek kadar altın var. Ne yapmak istediğimden emin değilim, ama insanların düzenli olarak beni öldürmeye çalıştığı bir şey... Eh, bundan yeterince bıktım, başka bir şey dikkatimi çekmezse, her zaman birkaç yıl Quidditch oynamayı deneyebilirim.

Her ne olursa olsun, ailemin eve dönüp dönmeyeceğim konusunda endişelenmesine gerek kalmayacak bir şey arıyorum. Peki ya siz?"

Hermione Harry'nin cevabını beğenmiş görünüyor. "Ev elflerine yardım etmek için bir şeyler yapmak istiyorum. Gerçekten odaklanmadım

S.P.E.W. bu sefer önce Voldemort ve lm Yiyenler'den kurtulmaya odaklanmak istedim. Belki de Sihirli Yaratıkların Düzenlenmesi ve Kontrolü Dairesi'ni düşünüyordum. Sanırım buradan yola çıkarak bir cadı ya da büyücünün sahip olduğu büyülü yaratıklara zulmedilmesini engelleyen bir hayvan refahı yasasına öncülük edebilirim. Odak noktası olarak kruplar gibi sevimli hayvanlardan birkaçının fotoğrafını çekeriz diye düşünüyordum,

O zaman ev elflerini koruyan bir yasayı hızlı bir şekilde geçirebilir ve daha sonra onları yaratık yerine büyümlü varlıklar olarak yeniden sınıflandırmak için çalışabilirim, tıpkı sentorlar, deniz insanları ve diğer bir grup gibi. Gerçekten de Bakanlığın yaratık olarak kabul ettiğı tek ırk goblinler ve bunun nedeni de Bakanlığın onları yaratık olarak sınıflandırması halinde Gringotts'un bankayı kapatıp açmayı reddedecek olması."

Harry ona gülümsedi. "Bu plan kulağı neredeyse Slytherin gibi geliyor."

Hermione omuz silkti. "Neredeyse herkesin biraz hırsı ve kurnazlığı vardır, Harry, Hogwarts'taki ev sisteminin sorunu da bu. Çoğu okulda hangi eve sahip olduğun rastlantısalıdır, sadece spor günleri ve ev kupaları için bir takımdır, ama Hogwarts bunu kişilik özelliklerine dayandırdığı için, kaç zeki insan zeki olmaktan çok sadık olduğu için sınıfının en iyisi olmaz ve Hufflepuff'a düşer? Hogwarts bu şekilde sıralama yaparak, sıralamaya girmedığınız Hane'lerin özelliklerini geliştirmenizi engelliyor. Kaç kez 'Biz [boş]'uz, Gryffindorlar gibi hücum etmeyiz' gibi şeyler duydunuz? İkimiz de hücum edip harekete geçecek türden insanlarız, bizi Gryffindor'a sokan da bu zaten, ama ben herhangi bir Ravenclaw kadar zeki ve kitapseverim ve düşmanınız savaştığını bile fark etmeden savaşı kazanmak istersiniz, yani bu da oldukça Slytherin. Ayrıca ikimizin de arkadaşlarımıza sadık olduğumuzu ve Hufflepuff özellikleri olan sıkı çalışmadan kaçınmadığımızı da belirtmeden geçemeyeceğim."

Hermione ateşli söylevlerinden birine başlarken Harry gülümsedi. "Şapka beni Slytherin'e koymayı düşündü. Ama Voldemort'un evi olduğu ve Malfoy'a karşı zaten kötü bir izlenimim olduğu için yapmamasını istedim, bu yüzden beni başka bir yere koymasını istedim. Şapka ayrıca kötü bir zihne sahip olmadığımı da söyledi, bu yüzden ne demek istediğinizi anlıyorum, ancak bir şey birinin daha güçlü bir parçası olabilirken, diğer özelliklerin beslenmemesi gerektiğı anlamına gelmez."

Tam o sırada, akşam yemekleri önlerindeki masada belirdi ve ikisi de önemsiz şeyler hakkında sohbet ederken hızla kaybolan lezzetli yemeklerle dikkatleri dağıldı. Harry yemeğinin yarısını bitirmek üzereydi ki, aklına

tereyağı birası içti ve dolu içecekten bir yudum aldı. İçkisini masaya geri koydu ve tam bıçağına uzanıyordu ki aniden nefes alamaz oldu. Önce sadece bir parça tereyağı birası boğazına kaçtığını düşündü, bu utanç verici ve nahoş bir durumdu ama arada sırada herkesin başına gelen bir şeydi, ama sonra öksüremedi. Aslında, hiç öksüremedi ve sonra midesi yanıyormuş gibi hissetmeye başladı.

-***-

Hermione Harry'yle harika vakit geçiriyordu. Önce onu kitapçıya , orada mineralleri kalıcı olarak yeniden boyutlandırmak ve yeniden ilgili bir kitap bulmayı başarmıştı, eski bir baskı olduğu için fiyatı neredeyse sıfıra inmişti. Eğer haklıysa, kitaptaki bilgileri kendi evinizi inşa etmek için kullanabilirdiniz ve eğer bu doğruysa, belki de hayalindeki evi inşa etmek onun için bir seçenek olabilirdi. Öyle olmasa bile, yine de büyüleyici bir okuma olurdu. Sonra çay dükkanını denediler ve Harry'nin dudakları dikkatini dağıtana kadar oldukça sıkıcı olsa da güzeldi. Şimdi Three Broomsticks'te gelecekleri hakkında konuşuyorlardı, aptal çocuk konuyu tamamen kaçırmış ve onun kariyer seçenekleri soru sorduğunu sanmıştı (ve planlarından bahsederek dikkatini dağıtmıştı). Ancak, bir aile sahibi olmaya uygun bir kariyer istediğini söylemişti, yani bu onun için şu anda yeterliydi.

Yemekleri geldi ve Hermione ilk gerçek randevusunun tadını çıkarıyordu, ta ki Harry butterbeer'ında boğulmaya başlayana kadar. Hermione ona sempatik bir bakış gönderdi, ama on saniye geçmesine rağmen Harry hâlâ boğulmayı bırakmamıştı. Yüzü kıpkırmızı olmuştu, Hermione اساسını Harry'ye doğrulttu ve nefes yolunu açmak için ona bir büyü yaptı. Ancak, Hermione'nin beklediği gibi ciğerlerine hava çekmek yerine, Harry'nin ağzından köpükler gelmeye başladı ve vücudu kaskatı kesilerek bir tür kriz geçirmeye başladı.

Hermione panikledi. Harry belli ki sadece içkiden boğulmuyordu, hasta mıydı? Bir şey mi kapmıştı? Hayır, her şey bunun için çok hızlı geliyordu ve bir şeyler yapması gerekiyordu, çünkü Harry nefes almıyordu. Hermione köpüğü yok etmeye çalıştı

Harry'nin hava yolunu tıkayan köpüğü çıkardı ve Harry'nin derin ve umutsuz bir nefes almasıyla ödüllendirildi. Ancak Hermione'nin rahatlama kısa sürdü, çünkü birkaç saniye sonra Harry'nin ağzından yine havasını engelleyen köpükler çıkmaya başladı. Hermione yine kaybolma büyüünü yaptı ve Harry bir kez daha çaresizce nefes aldı. Hermione bu kez beklemedi ve büyüü tekrar yaptı. Her seferinde yok etmesi gereken miktarın arttığını hissedebiliyordu, sanki Harry'ye bunu yapan her neyse, onu hayatta tutma çabalarına karşı koyuyordu.

Hermione ne kadar zamandır yerde diz çökmüş, öksüren ve almaya çalışan Harry'nin ciğerlerindeki köpüğü yok ettiğini bilmiyordu, bu sırada barda öğleden sonralarının tadını çıkaran bir grup insan etraflarında dikilmiş onları izliyordu. Bildiği şey, bunu sonsuza dek sürdüremeyeceğiydi, bu şekilde arka arkaya büyü yapmak büyüünü tüketiyordu ve devam edemeyeceği bir sınıra hızla yaklaşıyordu. Biri omzuna elini koydu, ama Harry'ye odaklanmak için onu görmezden geldi ve büyü yapmaya devam etti. Harry'nin diğer tarafında diz çökmüş başka birini zar zor fark etti. "Sorun yok, bunu halledeceğiz. Şimdi işimizi yapalım."

Hermione döndü ve elini omzuna koyan cadının St. Mungo'daki şifacıların üniforması olan kireç yeşili cüppeyi giydiğini gördü. "Köpüğü yok etmeye devam etmeliyim yoksa nefes alamaz." Hermione zayıf bir sesle ısrar etti.

"Meslektaşım bunu şimdi yapabilir, sen otur ve enerjini geri toplama." Cadı, Hermione'nin karşı koyamayacak kadar yorgun olduğu bir otorite tonuyla konuştu. Cadının işaret ettiği meslektaşına baktı ve gerçek yaşından daha genç görünen bir büyücünün Harry'nin ciğerlerindeki köpüğü çoktan yok ettiğini gördü. Hermione yoldan çekildi, ama Harry'ye yakın durup elini tuttu.

Cadı asasını Harry'nin üzerinde sallamaya başladı, her teşhis büyüleri yapıyordu. "Tamam, bu bir virüs değil, bakteri değil, kontrolden çıkmış bir lanet ya da büyü tespit etmedim... lanet olsun ki

çocuk zehirlenmiş." Şifacı kendi kendine mırıldanıyordu ama Hermione onu duyabilecek kadar yakındı ve gözleri fal taşı gibi açıldı.

Şifacı elini çantasına sokup taşa benzeyen bir şey çıkardı, Hermione bunun bir bezoar olduğunu anladı, "Tamam, şimdi bunu benim için yutmanı istiyorum genç adam, sence bunu yapabilir misin?"

Hermione taşı Harry'nin görmesi için kaldırdı, ama Harry başını hayır anlamında salladı. "Tamam, yardımcı olabilecek bir tılsımım var, izin ver bunu ağzına sokayım." Harry itiraz etmedi ve şifacı bezoarı çabucak ağzına soktu ve asasını hızlıca sallayarak taşı Harry'nin boğazından aşağı fırlattı.

"Köpürme yavaşlıyor. Birkaç dakika içinde durur," dedi Hermione'den görevi devralan genç şifacı diğerine.

"Acıyor." Harry artık ciğerlerinden gelen köpük yavaşladığı ve her nefes için savaştıkça zorunda kalmadığı için birkaç kelimeyi boğuk boğuk söyleyebiliyordu.

Cadı ona cevap verdi. "Zehir sadece ciğerlerini köpükle doldurmuyordu, aynı zamanda mideni de yakıyordu. Bezoar zehri etkisiz hale getirdi ama zaten oluşmuş olan hasarı düzeltmedi. En azından önümüzdeki birkaç gün St. Mungo'ya gelmen gerekecek, ama tamamen iyileşeceksin." Hermione bunu duyunca rahatladı ve biraz telaşlandıktan sonra Hermione ve cadı şifacı Harry'nin yediklerinden örnekler toplamakla meşgul oldular; şifacı test yapabilmek için, Hermione de örnekleri D..L.E.'ye verebilmek için. Sonra Hermione ve iki şifacı Harry'yi aralarında taşıyarak Floo'ya girip St.

"Pekala Bayan Granger, lütfen bana kendi bakış açınızdan neler olduğunu anlatır mısınız?" Kingsley Shacklebolt Hermione'ye sordu. Harry onun yanında uyuyordu, sindirim sistemi ve ciğerleri hâlâ acı çekecek kadar hasarlıyken, rüyasız uyku iksiri baygın kalmasını sağlıyordu. Hermione, Harry'nin uyku iksirini

Zümrüdüanka Yoldaşlığı'ndan iyi tanıdığı Seherbaz'ın burada soru sormasının nedeni de buydu. Kingsley annesiyle birlikte kapıdan içeri girdiğinde Hermione'nin tepki vermemesi zordu, çünkü Hermione reşit değildi (en azından yasal olarak) ve D.M.L.E. tarafından sorgulanması için bir yetiškine ihtiyacı vardı; onun bakış açısına göre adam eski bir arkadaştı, oysa Kingsley onu hayatında hiç tanımamıştı.

Hermione, Harry'yle Hogsmeade'de bir randevuya çıktıklarını ve Harry'nin yemeğin ortasında nasıl boğulmaya başladığını anlattı. Kingsley Hermione'nin söylediği her şeyi not etmişti ve Hermione ona Harry'nin yediklerinden de test etmeleri için örnekler aldığını söylediğinde şaşırdı. "Eğer Üç Süpürge'de yediklerinin içinde olup olmadığını belirleyebilirsiniz, Harry'yi kimin zehirlediğini bulmaya yardımcı olabilir, değil mi?" Hermione sordu.

"Normalde evet, ama bu vakada zehirlemeyi kimin yaptığını zaten biliyoruz. Madam Rosmerta bunu çoktan itiraf etti." Bu Hermione'yi şok etmişti, Madam Rosmerta hiçbir zaman Harry'ye ya da bir başkasına karşı olmamıştı. Kadın, barında uslu durduğunuz sürece hoş karşılanacağınız kuralıyla hareket ediyordu. "Görünüşe göre Imperius Laneti'ne maruz kalmış ve Mr Potter'ı zehirlemeye zorlanmış." Bu Hermione'ye daha mantıklı geldi, ama sonra geçen sefer de aynı şeyin olduğunu fark etti. Malfoy, Madam Rosmerta'yı Dumbledore için hazırlanan bir şişe bal likörünü zehirlemesi için Imperius Laneti'ne maruz bırakmış, bu da Harry için hazırlanan aşk iksirini içtikten sonra Ron'u sonuçlanmıştı. Hermione o olaya karışmamıştı, sadece sonradan haberdar olmuştu, bu yüzden iki olay arasında hemen bağlantı kuramamıştı.

Hermione içten içe Seherbazları inandırıcı bir şekilde Malfoy'a yönlendirip yönlendiremeyeceğini tartıştı. "Malfoy'du, onun biliyorum," demekten daha fazlasına ihtiyacı olacaktı. Sonunda, Harry onunla bu konuyu konuşmaya karar verdi. Shackbolt'la biraz daha konuştular, o sorular sordu, Hermione de ona her şeyi anlattı

Sonra adam Hermione'yi annesi ve baygın Harry ile odada yalnız bıraktı.

"Demek Harry ile çıkıyordunuz. İkiniz en sonunda ne zaman kabul ettiniz?" Emma Granger yüzünde hbir gülümsemeyle sordu.

Hermione Harry'nin elini tutarken, "Harry Noel'de bana kız arkadaşı olmamı teklif etti, işleri ağırdan alıyoruz, yürümezse arkadaşlığımızı riske atmak istemiyoruz," diye açıkladı.

Annesi, Hermione'nin kızının saflık ettiğini düşündüğü anlamına geldiğini bildiği bir şekilde başını salladı. "Hermione, bu konuda endişelenmene gerek olduğunu sanmıyorum ama bu yaz eve döndüğünde seninle uzun uzun konuşacağız."

Hermione kızardı, annesinin ne konuşmayı planladığını hatırlayabiliyordu ve ilk seferinde yeterince utanç verici olmuştu. "Anne, Harry ve ben henüz oraya yaklaşmadık." Hermione gençlerin ancak anne babalarıyla yapabilecekleri şekilde kibarca konuştu.

Emma Granger kızına sert bir bakış attı. "Hermione, yılın dokuz ayını yatılı bir okulda geçiriyorsun. Henüz sekse hazır değilsen bile, gelecek Noel'e kadar hazır olmayacağını söyleyebilir misin? Ya da Sevgililer Günü'nde? Bu yaz konuşacağız, yoksa Hogwarts'a geri dönemezsin. Senin için tamamen cadılardan oluşan bir okul bulabileceğimize eminim."

Hermione, "Peki, konuşabiliriz, ama bu konuda hevesli olmamı bekleme," diye teslim oldu. "Şimdi bunu Harry'nin önünde kesebilir miyiz, lütfen?" Harry'nin bunları duymasını kesinlikle istemiyordu.

A/N

Bu bölüm ilk planda yoktu ama Malfoy'un bir şey yapmadan daha fazla duracağına inanamadım. Biliyorum.

Bu bölümün sonunu beğenmeyebilirsiniz ama hepiniz yabalarınızı aramaya başlamadan önce bir sonraki bölümde olacakları seveceğinizi düşünüyorum.

Yorumlarını okumayı seviyorum.

Bölüm 16

Bölüm 16

Son bölümün güncellemelerini almak veya sonraki iki bölümü şimdi okumak ya da yaklaşan kurguların önceki bölümlerini gizlice okumak istiyorsanız <https://discord.gg/RQDCxg6> adresinde bana katılın.

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: <https://c10.patreusercontent.com/3/eyJ3Ijo2MjB9/patreon-media/p/post/59665278/507571311f464283acb2117eb8eea345/1.png?token-time=1645056000&token-hash=u7voT4wXoD33K6oz-xK0TnRtwm0-prGFF10HT1dZYQM%3D>]

Bölüm 16

Harry kendini uyanmak için zorluyormuş gibi hissetti. Bunu altın şurupla dolu bir havuzda yüzmeye çalışmak gibi hayal etti, çok uzağa gidememek için çok çaba harcıyordu. Gözlerini açmak için bile hâlâ çok çaba harcıyordu, ama Harry kendinin farkına vardığında bir yatakta yattığını fark etti. Biri elini tutuyordu ve ciğerleri sanki biri onları zımpara kağıdıyla doldurmuş gibi hissediyordu. "Oww." Sesi zayıf ve hırıltılıydı.

"Harry! Uyanmışsın, oh sonunda, nasıl hissediyorsun?" Harry Hermione'nin sesini ve cümle yapısını tanıdı ve Hermione konuşurken onun elini tutan eli sıkılaştı.

"Ah," diye zarifçe tekrarladı Harry. Birinin kalkıp odadan çıktığını duydu, ama Hermione hâlâ elini tuttuğu için onun olmadığını biliyordu.

"Ne... ha-" Konuşmaya çalıştı ama çok zordu. Acıyordu ve sesi zayıftı.

"Henüz konuşmaya çalışmamalısın. Şimdilik sadece başını sallama, tamam mı?" Harry başını salladı. Bu mantıklıydı ve konuşmak acı veriyordu. "Ne olduğunu sormak istemiştin?" Harry başını sallayınca Hermione ona nasıl zehirlendiğini anlattı. "Ah Harry, korkunçtu. Floo'yla St. Mungo'ya geldiğimizde seni doğruca bir tedavi odasına götürdüler, ben de dışarıda öylece oturdum. Seherbazlar gelip benimle konuştular, onlarla birlikte Bakanlığa gitmemi istediler ama ben reddettim. Onlara test etmeleri için yediğiniz yiyecek ve içeceklerden örnekler verdim, meğer bu zaman kaybıymış. Zehirlenmeler için DMLE örnekleri test etmek üzere St. Mungo'ya gönderiyor. Görünüşe göre ülkedeki en iyi iksir ekibine sahipler ve zehirleri parçalayıp bir panzehir bulma konusunda uzmanlar. Şifacılar zaten ekipleri için numune toplamışlardı ve kasıtlı zehirlenme gibi görünen bir durumda DMLE'ye bir rapor göndermek standart bir uygulamadır."

Harry dinlemeye devam ederken nihayet gözlerini açabildi.

"Seni saatlerce tedavi odasında tuttular. Sirius bir geldi, ne zaman geldi emin değilim, sadece bir ara yanımda oturduğunu ve omzunda ağladığımı fark ettim. Sonunda zehre karşı bir çözüm buldular ama zehir ciğerlerine çoktan zarar vermişti, ciğerlerinden temizlediğim köpük sadece seni boğmakla kalmıyor, aynı zamanda asidikti ve ciğerlerini yakıyordu. Onlar ciğerlerin üzerinde çalışırken sen üç gündür iyileşme komasındaydın."

"Ne kadar... uzun...".

"...Sana söyledim, üç gün."

Harry başını salladı.

"Hogwarts'a dönmen ne kadar sürer?"

Harry başını salladı.

"Ciğerlerinin iyileşmesi ne kadar

sürer?" Harry başını salladı.

"Şifacı Nightingale (akrabalık bağı yok, sordum) tamamen iyileşmenin bir ay süreceğini, ama üç gün içinde %95'e ulaşacağını söyledi." Harry'nin kafası karışmıştı; akrabalık bağı kurabileceği bir Nightingale tanıdığını sanmıyordu, Hermione Hogwarts'ta bir tane tanıyor olmalıydı. Yine de bunların hiçbirisi onun için önemli değildi, yeniden düzgün nefes alabilmesi için üç gün geçmesi gerekecekti.

Kapı açıldı ve Sirius yanında kireç yeşili şifacı cüppesi giymiş bir adamla içeri girdi. Şifacı işinin başındaydı, Harry'yi ve ciğerlerinin durumunu muayene etti, sonra kendi kendini kopyalayan bir reçete yazdı, bir seti Harry'nin hastane yatağının ayak ucundaki bir panoya iliştilirdi, diğeri ise kağıttan bir uçağa dönüşüp kapıdan dışarı uçtu, muhtemelen St. Mungo'nun iksir laboratuvarı her neresiyse gitti. Doğru tahmin etmiş olmalıydı, çünkü on dakika bile bir şifacı çırağı elinde bir tepsi iksirle içeri girdi. Harry'nin altı tane içmesi gerekiyordu: biri ciğerlerindeki ağrıyı kesmek için, biri şu anda azalmış olan ciğer verimliliğiyle başa çıkabilmek için kanına doğrudan oksijen vermek için, biri karbondioksiti uzaklaştırmak için, biri ciğerlerindeki ölü deriyi buharlaştırıp dışarı solumasını sağlamak için, ikisi de ciğerlerini gerçekten iyileştirmek için. Şifacı çırağı Harry'ye önümüzdeki üç gün boyunca her altı saatte bir bu iksirlerden alacağını söyledi. Harry kafasında hızlıca bir hesap yaptı ve önümüzdeki üç gün boyunca 144 iksir içmesi gerektiğini fark etti ve hepsinin tadı muhtemelen bir trolün ayaklarını ıslatmak için kullandığı su gibiydi.

Beş dakika sonra iksirlerin tadı konusunda yanıldığını kabul etmek zorunda kaldı, iksirlerin tadı daha kötüydü. Ama aynı zamanda acı iksirinden ve nefes alışını değiştiren iksirlerden sonra kendini bin kat daha iyi hissettiğini de itiraf etmek zorundaydı. Nefesi sık ve biraz zahmetliydi ama nefessiz kalmıyordu ve konuşmaya çalıştığında acısı geçmişti ama sesi daha boğuktu ve tekrar nefes almak zorunda kalmadan önce üç dört kelimedenden fazlasını söylemekte hâlâ zorlanıyordu.

"Söyle bakalım... bunu bana kim yaptı?" Harry, şifacı ve çırağı gittikten sonra Hermione ve Sirius'a sordu.

"Şey Harry... Seherbazlar henüz bilmiyor. Tereyağı birana zehir koyanın Madam Rosmerta olduğunu öğrendiler ama aynı zamanda onun Imperius Laneti altında olduğunu da öğrendiler. Bütün bunlar onu çok sarstı ve en derin özürlerini iletmek için bana mektup yazdı," diye açıkladı Sirius.

"Siktir." Harry'nin söylemesi gereken tek şey buydu. DMLE'nin Rosmerta'ya o büyüü kimin yaptığını, yapan kişinin esasını test etmeden bulması imkânsızdı ve bir görgü tanığı olmadan bunun gerçekleşme ihtimali en iyi ihtimalle çok düşüktü. İksirlere rağmen, ne kadar çok konuşursa boğazındaki ağrı da o kadar artıyordu, ama şimdi daha çok kötü bir öksürüğe benziyordu. Harry'nin fazla konuşamayacağını anlayan Hermione bir kitap çıkardı ve ona okumaya başladı.

"...hobbit. Ne pis, kirli, ıslak, solucan uçlarıyla dolu ve sümüksü bir kokusu olan bir delik ne de içinde oturacak ya da yiyecek hiçbir şey olmayan kuru, çıplak, kumlu bir delik: bu bir hobbit deliği idi ve bu rahatlık anlamına geliyor....."

---⚡---

"Demek Malfoy'du, öyle mi?" Hastane kanadından Gryffindor ortak salonuna doğru yürürlerken Harry Hermione'ye sordu. Hastanede ikisinin de şüpheleri hakkında konuşması imkânsızdı, çünkü hiç yalnız kalmıyorlardı. Hermione yanından ayrılmıyor, eve ya da okula gidip uyumasında bir sakınca olmadığını söylediğinde bile yatağının yanındaki sandalyede uyuyordu, ama her zaman yanlarında bilmedikleri bir yetişkin de oluyordu. En sık Sirius, ardından Hermione'nin anne babasından biri ya da diğeri geliyordu, ama Profesör McGonagall ve Profesör Lupin bile nöbetleşe uğramışlardı. Harry anlıyordu, saldırıya uğramıştı.

ve onun için endişeleniyorlardı ama iki gün sonra bunu biraz rahatsız edici bulmadığını söylerse yalan söylemiş olur.

"Diğer zaman çizgisinde bu onun planıydı ama bu tek başına bir kanıt değil ve yetkililere neden ondan şüphelendiğimizi söyleyemeyiz."

"Doğru. Yapabileceğimiz bir şey var mı?"

"Sanmıyorum Harry, ne yaptığımızı nasıl bildiğimizi kimseye söyleyemeyiz."

"Doğru, Lockhart'la oda arkadaşı olurduk." "Hayır,

hatırladın mı? Bu sefer hâlâ anıları var. "Doğru ya, ona

ne oldu acaba?"

"Öğrencileri hamile bıraktıktan sonra yayıncılarının onu işten çıkardığını duydum ve nafaka borcu varmış. Şu anda serbest editör olarak çalışıyor - temelde, bir yazar noktalama işaretlerini ve yazım kurallarını kontrol edecek birini istiyorsa, bunu yapması için ona para ödeyebilir."

Harry güldü ve Hermione ona baktı. "Denemeleri düzenleyip düzenlemeyeceğini merak ediyorum. Ona Karanlık Sanatlara Karşı Savunma ödevimi gönderebilirim ve belki de öğretmesi gereken şeylerin bir kısmını öğrenir." Hermione de ona eşlik ederek güldü. "Bunun üçüncü görevi engellemeyecek olmasına sevindim, ihtiyacımız olan son şey rekabet edemediğim için sihrimi kaybetmem."

Hermione şaşırmış bir halde Harry'ye baktı, sonra da gülümsedi. "Harry, bu!" Hermione yöne doğru koşmaya başladı, Harry kütüphaneye doğru gittiğini tahmin etti. Hâlâ koşamayan Harry, yürüme hızıyla onu takip etti. Onu kütüphanede, birkaç yüz gibi görünen kalın deri ciltli bir kitap okurken buldu. Harry orada olduğunu söylemek için elini omzuna koyduğunda, başını kaldırıp ona baktı, "İşte burada, Harry, bak!" Kitabı Harry'ye uzattı.

Harry onun işaret ettiği bölüme baktı ve hızlıca bir göz attı. "Bu mükemmel, neredeyse gerçek olamayacak kadar iyi. İşe yarayacağından emin misin?"

Hermione alt dudağını ısırđı, sinirleri biraz bozulmuştu ve "Şey, kontrol etmek için biraz daha araştırma yapmam gerekiyor, ama sanırım öyle." dedi.

Kızın kendini sorgulamaya başladığını fark eden adam, eğilip ona hızlı bir öpücük verdikten sonra, "Bu mükemmel," dedi.

Harry ve Hermione', Hermione'nin bulduğu şeyin istedikleri şekilde çalışıp çalışmayacağını kontrol etmeleri üç günlerini aldı, sonra da bunu yapmanın yasallığını kontrol etmek için bir hafta daha. Bu işi Cuma günü yapmaya karar , çünkü sonuçlarıyla başa çıkmak için muhtemelen hafta sonuna ihtiyaç olacaktı. Dersler bittikten sonra, Harry ve Hermione el ele Büyük Salon'a girdiler, ama yemek yemek için Gryffindor masasına gitmek yerine Harry (Hermione de ona destek olarak) personel masasına doğru yürüdü ve kibarca bekledi, çünkü Dumbledore Profesör Vector'la bir konuşmanın ortasındaydı ve elini kaldırarak biraz beklemelelerini istedi.

Dumbledore konuşmasını bitirdikten sonra Harry ve Hermione'ye döndü. "İyi akşamlar Bay Potter, Bayan Granger, bu akşam sizin için ne yapabilirim? Şimdi nasıl hissediyorsun Harry, o tatsızlıktan sonra her şey iyileşti mi?"

"Şu anda çoğunlukla iyiyim efendim, hala biraz nefes darlığım var ama Madam Pomfrey iki hafta içinde her şeyin normale döneceğini garanti ediyor."

"Bunu duyduğuma sevindim." Dumbledore samimi bir ses tonuyla konuştu.

Harry elinden gelen en kibar şekilde, "Efendim, Üçbüyücü Turnuvası şampiyonu olarak hakkım gereği, Ateş Kadehi'yle görüşme talebinde bulunuyorum," dedi.

"Harry, bu son derece tehlikeli. Birazcık bile yanlış bir şey yaparsan büyünü kolayca kaybedebilirsin. İsteğini reddediyorum." Dumbledore, Harry'nin hâlâ güvenebilmeyi dilediği, her zamanki büyükbabacan ses tonuyla konuştu.

"Korkarım ısrar etmek zorundayım Profesör ve tüm saygımla bunu nezaketen bir talep olarak ifade ettim. Eğer bir şampiyon Ateş Kadehi ile görüşme talebinde bulunmuşsa, bir yargıcın bunu engellemek için yapabileceği bir şey yoktur."

"Ama Harry-" Dumbledore söze başladı, ama Harry onun sözünü kesti.

"Efendim, neden endişelendiğinizi anlıyorum, ama ben kararımı çoktan verdim." Harry, müdürün endişelerini göz ardı ettiğini ve aslında Üçbüyücü sözleşmesini adama emir vermek için kullandığını düşünerek elinden geldiğince nazik olmaya çalıştı.

"Müdür Bey, eğer çocuk aptal bir Gryffindor gibi içeri dalmak ve sihrini yok etmek istiyorsa, bu onun seçimi. Ben derim ki bırakalım aptal devam etsin. Belki işi bittiğinde buralarda yeniden biraz huzur olabilir." Snape onunla alay etti. Harry gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu, ama öğrencilerin dörtte üçü gibi tüm personelin de ona baktığını ancak şimdi fark ediyordu.

Dumbledore'un gözle görülür bir şekilde sönmesi üzerine pes etti ve Ateş Kadehi'ni ofisinden alması için bir ev cini çağırdı, ardından asasının bir hareketiyle personelin yemek masasının önünde küçük bir masa yarattı. Ev cini geri döndüğünde kadehi küçük masanın üzerine koydu.

Harry Dumbledore'başıyla selam verdikten sonra öğrencilere döndü. "Hepinizin bildiği gibi, bir Üçbüyücü şampiyonu olarak Ateş Kadehi ile bir sözleşmem var, tıpkı üç okulun başöğretmenleri gibi. Birçoğunuzun farkında olmadığı şey, bu salonda bulunan hepinizin, okul müdürleri okullarını bu etkinlik için imzaladığında Goblet ile de bir sözleşmeye sahip olduğunuzdur. Hepiniz okulun bir parçasısınız.

imzalanmış olan. Yapmanız gereken neredeyse hiçbir şey yok, bu yüzden bu çoğunlukla sadece sihirli sözleşmelerin bir tuhaflığı. Bununla birlikte, öğrencilerin ters düşebileceği bir kategori var, o da görevlere müdahale etmemek." Şimdi herkes Harry'yi dinliyordu.

"Hepinizin muhtemelen duyduğu gibi, neredeyse iki hafta önce zehirlendim. Herkesin duyduğunun aksine, bu benim hayatıma yönelik bir girişimdi ve ölü bir şampiyon bir görevde yarışamayacağı bu bir müdahale sayılır." Yüzlerin çoğunda şaşkın bakışlar vardı. Harry Malfoy'a baktı ve küçük pisliğin sırttığını fark etti; bu sırtış Harry'ye bu işi yaptığını ve Imperius lanetini kullanmasının onu dokunulmaz kıldığını düşündüğünü gösteriyordu.

Harry tekrar Ateş Kadehi'ne döndü. "Ateş Kadehi, ben, Harry James Potter, Üçbüyücü Turnuvası Şampiyonu, senden bir karar vermeni istiyorum. Hogwarts, Beauxbatons ya da Durmstrang okullarından birinin bir öğrencisinin, son görevin bitiminden önce ölümümü sağlayarak hile yapmaya çalıştığına inanıyorum." Harry konuşmasını bitirir bitirmez, alevi henüz *kararmış* Ateş Kadehi'ne yaklaştı ve cebinden iksir bıçağını çıkardı. Başparmağını iğneledikten sonra, tek bir damla kanın kadehe düşmesine izin verdi.

Kan ateşe dokunur dokunmaz Kadeh'ten dışarı fırladı ve yüzeyin yaklaşık üç buçuk metre üzerine çıktı, sonra da bembeyaz oldu. Harry Little Whinging Junior Okulu'ndaki son senesindeyken, o ve diğer tüm öğrenciler yerel kapsamlı okulu gezmişlerdi. Bu sadece yeni gelen öğrenciler için bir oryantasyondur, ama fen laboratuvarları gösterilirken fen öğretmeni bir Bunsen brülöründe bir magnezyum şeridi yakarak herkesi etkilemeye karar vermişti. Kadehin üzerindeki ateşin ışığı Harry'ye bunu hatırlattı, parlak beyazdı ve parlaklığı nedeniyle bakması neredeyse imkânsızdı.

Harry ışıkla yıkanırken, Kadeh'in büyüünün ona ulaştığını ve onu yargıladığını hissedebiliyordu. Harry önce ne aradığından emin olamadı, ama sonra turnuvayla ilgili bazı anılarını tekrar hatırladı. İlk Cedric'e bir uyarı vermesiydi.

Diğer şampiyonların ejderhaları bildiğini doğruladıktan sonra, ikinci görev için ipucunun kopyasını Fleur'a verdi. Harry şimdi Kadeh'in bu örnekleri kolayca hile olarak algılayabileceğinden biraz endişeliydi. Ancak çok geçmeden, şimdi bir tür ateş ruhu olduğunu anladığı şeyden gelen bir onaylama telaşı hissetti. Harry'nin yaptıklarının diğer şampiyonlar için adil olduğunu düşünüyor gibi görünen bir ruh.

Sonra da zehirlenme deneyimini yeniden yaşaması gerekti. Ruh kesinlikle bundan hoşlanmamış gibiydi, ama Harryden uzaklaştığında artık onun için bir tehlike olmadığını anlayabildi. Harry'nin yanından, ruh onu incelerken Hermione'den küçük bir "oh" sesi geldi ve sonra ruh Harry'yi kimin öldürmeye çalıştığını ararken salondaki hemen herkesten küçük şaşkınlık sesleri geldi. Neredeyse herkesten rahatlama ya da merak sesleri geliyordu, ama Malfoy'dan dehşet dolu bir çığlık yükseldi.

"Hayır, lütfen hayır, lütfen hayır!" Malfoy görünmeyen bir sihirle havaya kaldırılırken ve Kadeh'in üzerinde süzülen ateş topuyla aynı yükseklikte süzölmeye başladı. Slytherin'in üzerindeki alan yoğun bir beyaz duman bulutuyla doldu ve sanki duman bir projeksiyon ekranıymış gibi, Malfoy'un anıları yüzeyde oynamaya başladı. İlk anı Snape'in Malfoy'a bir kitap uzatması ve kitapta tehlikeli iksirler olduğunu, kitabı saklaması gerektiğini çünkü Hogwarts'ta N.E.W.T. seviyesinde üzerinde çalışmayan öğrencilere yasaklandığını söylemesiydi. İkincisi, Malfoy'un bir iksir hazırlamasıydı. Üçüncüsü, Üç 'nin deposuna gizlice girmesi ve Madam Rosmerta bir şişe ateş viskisi çalmaya çalışan bir Hogwarts öğrencisi olduğunu düşündüğü araştırmaya geldiğinde, Malfoy ona bir Imperius Laneti ile vurdu, ona bir şişe zehir verdi ve Harry Potter'ın içkisine gittiğinden emin olmasını söyledi. Sonra arka odadan sıvıştı, bir içki ısmarladı bir köşeye Harry ile Hermione'nin bara gelip içki ve yemek sipariş etmelerini izledi. Sonra da Harry'nin zehirli içkiyi içmesini izledi.

Herkes Harry'nin boğulmaya başlamasını, ardından ağzından köpükler gelmesini, Hermione'nin onu hayatta tutmak için umutsuzca elinden geleni yapmasını izledi. Gerçek Hermione başını Harry'nin göğsüne gömdü, Harry'nin ölümle burun buruna geldiği görüntüler onu üzüyordu. Harry kollarını Hermione'ye doladı ve ona iyi olduğuna dair güvence verirken salonun geri kalanını görmezden geldi. Şimdi herkes Malfoy'a bakıyordu ve Slytherin'deki birkaç direnişçi dışında, hepsi ona Sihirli Yaratıkların Bakımı dersinde üzerine bastıkları iğrenç bir şeymiş gibi bakıyorlardı. Harry'den pek hoşlanmayanlar bile Malfoy'un Madam Rosmerta'ya, yani üçüncü sınıf ve üstü öğrenciler tarafından neredeyse evrensel olarak sevilen birine karşı Affedilmez'i kullanmış olmasından dehşete düşmüşlerdi.

Snape Harry'ye ters ters baktı. "Potter, ne demek istediğini kanıtladın. Buna şimdi bir son ver yoksa bu okulda geçireceğin zamanın geri kalanı boyunca seni cezaya çarptırırım!"

Harry öfkeli profesöre döndü. "Yapabileceğim bir şey yok, bu artık benim elimde . Ve belki de ona zehir yapımı hakkında bir rehber vermemiş olsaydınız, bunlar olmayacaktı." Harry'nin sözleri soğuk ve sakindi.

"SEN KİMSİN-" Snape Harry'ye bağırmaya başladı, ama Malfoy'dan gelen bir başka çılgılla kesildi. Ateş topu artık kadehin üzerinde süzülüyor, doğruca Malfoy'a doğru uçuyordu. Doğrudan Slytherin'e doğru uçtu, ama ona çarpmak yerine göğsüne doğru uçtu ve neredeyse göğsünde emildi. Ateş Kadehi, Malfoy'un turnuvaya müdahale etmekten suçlu olduğuna karar vermişti ve artık büyüsünü kaybetmişti.

Harry'nin bir yanı birine bunu yaptığı için kendinden iğreniyordu, ama daha büyük bir yanı da yobazın Dumbledore'u öldürme girişimlerini düşünüyordu: Katie'yi nasıl hastanelik ettiğini, Ron'u neredeyse zehirlediğini, bir Ölüm Yiyenler çetesinin ve Fenrir Greyback'in okula girmesine izin verdiğini ve şimdi de kan statüsünün onu diğer insanlardan daha iyi yaptığına inandığı için onu öldürmeye çalışmak için bir Affedilmez'i kullandığını.

Onun büyüsünü almak adaletti.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra Malfoy bayıldı ve artık her zamanki mavisine dönmüş olan ateş Malfoy'un göğsünden çıkarak yuvası olan kadehe geri süzüldü. Ateş Kadeh'e dokunur dokunmaz, Malfoy'u havada tutan büyü her neyse sona erdi ve sarışın ahmak yere yığıldı.

Şimdi bütün salon sessizdi, ya Harry'ye ya da Malfoy'a bakıyorlardı. Harry Büyük Salon'dan çıkmak üzere yürüdü, çünkü heyecan iştahını kaçırmıştı ve sadece gitmek istiyordu, ama Dumbledore ayağa kalkıp bağırdı, "Mr. Potter! Ofisime, ŞİMDİ!"

A/N

Hermione, şifacının Florence Nightingale ile akraba olup olmadığını soruyordu; kendisi ve diğer bazı kadınlar yaralı askerlere yardım ederken modern hemşireliğin kurucusu olan İngiliz bir kadındı. Hemşireliğe olumlu bir ün kazandırmış ve özellikle geceleri yaralı askerleri dolaşan "Lambalı Kadın" kişiliğiyle Viktorya kültürünün bir simgesi haline gelmiştir. Bu, çoğu İngiliz çocuğuna tarih derslerinde öğretilen bir şeydir, ancak bazıları bunu ortaokul düzeyinde ve bazıları da Hogwarts'ın yerini aldığı ilk kapsamlı okulda öğretir, bu nedenle Hermione'nin bilip Harry'nin bilmemesinin nedeni budur.

Hermione Harry'ye okuyor. Tamam, sanırım bu yazdığım herhangi bir uzun Harry/Hermione kurgusuna gizlice girebilir. Birbirlerine kitap okumaları fikri bana çok sevimli geliyor.

Bölüm 17

Bölüm 17

Yaratıcılığımı destekleyen herkese özel olarak teşekkür ederim: Rafał Badera, Jo Daviz, Antar Das, LegendaryWasabi, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime, Jack Schriener.

Sonraki iki bölümü hemen nasıl okuyacağınızı öğrenmek için discord sunucuma <https://discord.gg/RQDCxg6> gidin.

[img: https://c10.patreusercontent.com/4/patreon-media/p/post/60760523/2947770dbc6e4575b0dbc52e765cfbb6/eyJ3ljo2MjB9/1.png?token-time=1646265600&token-hash=Gupl2PGfrMkQhynsPAH2a_MVVISL4IOxmWjnEPZNxRk%3D]

Bölüm 17

Harry şimdi bir grup yetişkin ona ve birbirlerine bağırırken müdürün odasında oturuyordu. Profesör McGonagall ve Snape de gelmişlerdi ve onlar gelir gelmez Snape kafasını ateşe sokup Draco'nun annesini ve DMLE başkanını aramıştı. Snape onlara "Harry Potter az önce Draco Malfoy'un büyüünü çaldı," dedikten sonra ikisi de okula koşmuştu, ama önce Narsisa Malfoy Sihir Bakanı'nı aramış, o da pembe kurbağasını da yanına alarak koşup gelmişti. Şimdi Fudge Harry'yi Ruh Emici Öpücüğü'nü almaya çağırıyor, Umbridge ve Snape onu kışkırtıyor, Narsissa oğlu için ağlıyor, Profesör McGonagall ve Müdür Bones herkesi hikayenin tamamını öğrenecek kadar sakinleştirmeye çalışıyor, Dumbledore ise masasında oturmuş sessizce Harry'ye bir köpek yavrusunu öldürmüş gibi bakıyordu.

"Bu bir rezalet, bu rezalet için adaletin yerini bulmasını sağlayacağım! O, yüzlerce yıldır Britanya'nın büyülu toplumunun bir parçası olan safkan bir soyun sonuncusuydu! Ruh Emicilerin Öpücüğü olmak zorunda!" Fudge çıktığı kadar bağıyordu.

"Çok doğru Bakanım. Halka açık infaz. En azından." Umbridge sevincini gizleyemiyordu.

"Bu çocuk buraya geldiğinden beri baş belasından başka bir şey olmadı. Eğer ben istediğimde müdür onu gerçekten kovmuş olsaydı, bunlar asla olmazdı," dedi Snape, ortalığı daha da karıştırmaya çalışırken.

"Kapa çenenı Severus, Bay Potter'ın yaptığı tek şey Malfoy ona karşı çıktığında kendini savunmak oldu. Eğer çocuğı serbest bırakmak yerine gerçekten disipline etseydin belki Malfoy büyürdü!" McGonagall Snape'e ters ters baktı.

Etrafındaki tartışmalar Harry'nin canına tak etmişti. "Hepiniz çenenizi kapayın ve dinleyin!"

"Ben Sihir Bakanıym ve benimle bu şekilde konuşulmasına izin vermeyeceğim!"

"Eğer dinlemezsen, uzun süre Sihir Bakanı olamazsın, çünkü Peygamber'in manşeti '*Cornelius Fudge Yaşayan Çocuk'u haksız yere idam etti*' gibi bir şey olacak! Böyle bir manşetten sonra bakan olarak ne kadar hayatta kalabileceğini düşünöyorsunuz? Sence bir hafta dayanabilir misin?"

"Ben... ama... mantıksız... yasaları çiğnediniz..."

"Hayır Bakanım, söylemedim. Ve eğer gerçekten dinlerseniz anlayacaksınız, ama bunu yapmak için çenenizi kapatmanız gerekiyor." Adam sustu ve Snape Harry'nin üzerine atlayıp ona kibirli bir şey ya da başka bir şey demeye çalıştığında, Müdür Bone Harry'yi gerçekten dinlemek istediğı için ona bir susturma büyüsuyle vurduğı için sözünü bitiremedi. "Hepiniz Imperiused Madam Rosmerta tarafından zehirlenerek hayatıma kastedildiğini biliyorsunuz." Harry durakladı ve herkes başını salladı. "Peki,

Üçbüyücü Turnuvası'nı yöneten yasalara göre, ev sahibi okulun hiçbir üyesi seçilen bir şampiyonun yarışmasını engellemeye çalışamaz. Bu kural on üçüncü Turnuva'da ev sahibi okul öğrencilerinin yabancı yarışmacıları sabote etmesini önlemek için eklenmiştir. Ancak sadece yabancı şampiyonları değil tüm şampiyonları kapsayacak şekilde yazılmıştır. Eğer böyle bir girişim olursa, şampiyon Kadeh'ten karar vermesini isteyebilir. Rozet, ilahi ya da uğursuzluk gibi önemsiz şeyler yeterli olmaz, Kadeh'in harekete geçmesi için kişinin bir şampiyonu kaçırmaya çalışmak, kalıcı olarak yaralamak ya da öldürmek gibi bir şey yapmış olması gerekir.

"Draco Malfoy Madam Rosmerta'ya Imperius laneti yaptı ve beni öldürmeye çalışması için onu zorladı. Ve hepimiz kanıtları gördük. Kupa, kararını vermeden önce Büyük Salon'daki her öğrenciye, Profesöre ve ziyaretçiye Malfoy'un laneti yaptığına dair anılarını gösterdi. Yani Sayın Bakan, bu sadece tamamen yasal olmakla kalmadı (ve ilgili yasaların kopyaları güvendiğim kişiler tarafından büyülü Britanya'daki tüm gazete ve radyo programlarına gönderilmeye hazır), aynı zamanda onun büyüsünü benden değil Ateş Kadehi'nden aldı. Ve beni Affedilmez Lanet kullanarak öldürmeye çalışanın Malfoy olduğunu gizlemenizin hiçbir yolu yok. Bu gerçekler ışığında, Sayın Bakan, Ruh Emici Öpücüğü hakkında şimdi ne düşünüyorsunuz?"

Bakan biraz aceleci davranmış olabileceğini kabul etmeden önce bir süre tereddüt etti.

Narcissa Malfoy, Dumbledore'dan oğlunun büyüsünün elinden alındığını duyduğundan beri sürekli ağlıyordu. Harry kadına bir şey vermeliydi, oğlunu seviyordu. Ama şimdi Bakan bu durumdan sıyrılmaya hazır gibi görüldüğünden, yerinden fırladı. "Ama Bakan, Draco soyunun sonuncusu, o olmazsa Malfoy adı yok olacak! Böyle bir soyu sona erdirenleri cezalandıran yasalar var."

"Saçmalık!" Harry avazı çıktığı kadar bağırdı. "Senin küçük bok çuvalı oğlun Affedilmez bir lanetten ve cinayete teşebbüsten suçlu. Bu Azkaban'da zorunlu ömür boyu hapis cezası, orada bir varis doğurma şansı pek yok. Ama artık büyüsü olmadığına göre, eminim rüşvet verebilirsin."

onu oradan uzak tutmak için onu bir muggle olarak yeniden sınıflandırmaya yetecek kadar insan var. Eğer bir cadıyla evlenir ve sihirli çocukları olursa, o zaman Sihirli Malfoy Hanesi'ni devam ettirebilirler. Bu şekilde velet Ruh Emici'ye maruz kalarak ölmek yerine hâlâ bir şeyler yapmaya çalışabilir."

Harry'nin sözleri Narcissa Malfoy üzerinde sakinleştirici bir etki yaratmadı, bunun yerine ona saldırdı. Uzun tırnakları Harry'nin yüzünü yakaladı ve kadın Müdür Bones tarafından sersemletilmeden önce yanağında üç kanlı çizik izi . Harry, Narcissa'nın kendisine saldırdığı için suç duyurusunda bulunmanın kötü bir fikir olduğunu söylediğinde müdürle aynı fikirdeydi ve eski auror'un hızlı bir alan iyileştirmesinden sonra yanağındaki acı hissi neredeyse hiç fark edilmeyecek kadar azaldı. Narcissa kendine geldi ve Snape, Dumbledore tarafından kadına oğlunu görebileceği hastane kanadına kadar eşlik etmesi için gönüllü oldu. İkisi oradan ayrıldılar, ama Snape Harry'nin üzerine bir varil dolusu daha kezzap boşaltmadan önce değil.

Müdürün ofisinde yapılacak daha çok tartışma ve münakaşa vardı ve sonraki birkaç saat içinde Harry'nin D.M.L.E.'ye gidip ifade vermesine, Müdür Bones'un da okulda kalıp hızlı bir ön soruşturma yapmasına karar verildi. Eğer her şey Harry'nin söylediği gibiyse, o gece şatoya geri dönecek, bu arada aurorlar da daha derinlemesine bir araştırma yapacaklardı. Eğer hızlı soruşturma herhangi bir tehlike ortaya çıkarırsa, Harry soruşturma süresince D.M.L.E. nezarethanesinde kalacaktı.

Düşündüğü gibi, Harry o gece saat onda şatoya dönmüştü ve onu gördüğünde endişeli ama çok rahatlamış bir Hermione buldu. Beklediği gibi, milyonlarca soruya maruz kalmadan önce Hermione'nin kucaklama dediği kaburga krakerlerinden biriyle uğraşmak zorunda kaldı. Harry Hermione'yi kanepelerden birine taşıdı ve orada oturup Hermione'nin sorularını elinden geldiğince yanıtlayarak ona kendi bakış açısından neler olduğunu anlattı.

"Açıkçası Hermione, önemli bir şey değildi, bana soru sorabilmeleri için Sirius'un gelmesini beklemeleri gerekti ve o geldiğinde

Orada onlara sadece Üçbüyücü kurallarını ve yasalarını okurken doğruyu bulduğumu ve Hogwarts öğrencilerini test etmek için Kadeh'i nasıl çağırdığımı anlattım. Bir sürü açıklama sorusu vardı ve her şeyin üzerinden yaklaşık altı kez geçmem gerekti ama sonunda Müdür Bones D.M.L.E.'ye geri döndü ve beni sorgulayan kişilerle konuştuktan sonra beni hemen buraya geri göndermeye karar verdiler. Tahmin ettiğimiz gibi yine de tam bir soruşturma yapılacak, ancak bunun hiçbir şey ortaya çıkarmayacağını biliyoruz. Burada ne oldu?"

"Şey, Madam Bones ve başka bir auror beni ve yaşı tutan bir grup öğrenciyi seçti ve bizimle röportaj yaptı. Reşit öğrencilerin tam olarak ne gördüğünü bilmek istiyorlardı ve benden de tüm hikâyeyi öğrenmek istediler. Biçim Değiştirme sınıfında hepimize sorular sordular." Hermione kendi rolünü açıkladı.

"Neden sadece reşit öğrenciler?" Harry sordu.

"Profesör McGonagall tıpkı Sirius'un sizinle oturması gerektiği gibi oturmak zorunda kaldı, ama sorduğunuz kişi reşitse bu konuda endişelenmenize gerek yok." Hermione konuşurken onun kucağını yastık olarak kullanabilmek için yer .

"Beni bıraktıklarına göre burada her şeyin yolunda gittiğini tahmin ediyorum?"

Hermione tek yanıt olarak başını salladı. İkisi de hemen uykunun kendilerini ele geçirdiğini fark ettiler ve bilinçli bir düşünce olmadan geceyi oldukları yerde geçirmeye karar verdiler. Harry asasını çekti ve birkaç el hareketiyle ayaklarını yastıklı bir ayak desteğine dayadı, oturduğu kanepenin arkası bir uzanma koltuğu gibi arkaya yaslanacak şekilde değişti, en yakındaki ateşin üzerinde birkaç kütük daha vardı ve Hermione'nin üzerine bir battaniye örtüldü.

--- ---

Sonraki birkaç gün telaşlı geçti. Koyu renk öğrenciler Harry'den çok korkuyor, Malfoy'a yaptıklarını onlara da yapabileceğinden çekiniyorlardı, açık renk öğrenciler ise (temkinli olsalar da) Harry'nin yaptıklarının haklı olduğunu düşünüyorlardı. D.M.L.E. elbette , soruşturmalarını yaparken her şeyi gözden geçiriyorlardı, ama müfettişler Harry ve Hermione'nin yasa yorumuna katılıyor gibi görünüyorlardı. Yaptıkları şey yasaldı, yine de Harry, müfettişlerin yarısından fazlasının gelecekte bunu yasadışı hale getirmek için yasaları güncellemek üzere bir önerge imzaladığını duysa şaşırmasdı. Bir grup Konuşulamayan da Ateş Kadehi'ni incelemeye gelmişti. Söylemediler ama Harry, Malfoy'un büyüsünün ona geri verilip verilemeyeceğini ya da başka birine verilip verilemeyeceğini öğrenmek istediklerinden şüphelendi. Harry bundan şüpheliydi; eğer haklıysa, kadehte yaşayan ateş ruhu büyüü 'yemişti' ve artık ruhtan ayrı bir varlık olarak var olmuyordu.

En iyi bölüm, Harry'nin Malfoy'u bir şamar oğlanına çevirmesinden sonraki gün yaşandı. Harry ve Hermione okulun geri kalanının dikkatini çekmemek için şatonun etrafında yürürken, aniden bir patlama sesi duyuldu ve Dobby önlerinde belirdi. Bir saniyeden kısa bir süre içinde elf onun bacaklarına tutunmuş, sevinçle tekrar tekrar "Teşekkür ederim," diyordu.

"Dobby? Ne oldu?" Hermione elfe sordu, Harry bir şey yapamayacak kadar şaşkıındı.

"Harry Potter Dobby'yi kurtarıyor, önce Harry Potter kötü efendiyi öldürüyor, sonra o-" Dobby başladı ama Harry hemen eliyle elfin ağzını kapattı ve kimse olup olmadığını görmek için etrafa baktıktan sonra elfi yakındaki kullanılmayan bir ofise çektiler. Kapı kapanır kapanmaz Hermione bildiği bütün gizlilik büyülerini yapmaya başladı. İş bittiğinde, elini Dobby'nin ağzından çeken Harry'ye başıyla işaret etti ve, "Dobby, Lucius Malfoy'u benim öldürdüğümü nereden çıkardın?" diye sordu.

Dobby Harry'ye şaşkın şaşkın baktı. "biliyor çünkü Dobby oradaydı, Dobby büyük Harry Potter efendinin eski kötü efendiyi durdurmasını izliyor."

Bu Harry ve Hermione'yi endişelendirdi, ikisi de pelerinin altında olmanın onları görünmekten koruduğunu düşünmüşlerdi. "Dobby, bana tam olarak ne gördüğünü söyleyebilir misin?" Harry sordu.

"Dobby bir şey görmüyor, Dobby hissediyor. Bay Harry Potter efendim ve Grangy gizlice hareket ve kötü efendi muggle'lara zarar verirken, Harry potter efendim kötü efendinin Dobby'ye bir daha zarar vermesini engelledi." Dobby şimdi gergin görünüyordu.

"Yaptığımız şeyi başka elfler de hissetti mi?" Hermione açıkça sordu, artık rol yapmanın bir anlamı yoktu.

"Dobby öyle düşünmüyor, ama düşünseler bile, büyük Harry Potter efendisinin büyüsünün nasıl hissettirdiğini bilmiyorlar. Yani sen olduğunu bilmiyorlar." Bu iki gencin rahat bir nefes almasına neden oldu; artık temize çıktığını hisseden Dobby devam etti. "Ve şimdi sen beni genç kötü efendiden kurtardın. Dobby özgür."

"Ama Draco hâlâ hayatta, sen hâlâ ona bağlı olmaz mıydın?" Harry sordu.

Dobby heyecanla başını salladı. "Bağ için büyü gerekir. Büyü yoksa, bağ da yok."

"O zaman Narcissa'ya geçeceğini düşünmüştüm." Hermione sordu.

"Eğer genç kötü efendi ölüyor olsaydı, evet, hanımefendi Dobby'yi miras olarak alacaktı. Ama genç kötü efendi hâlâ hayatta, o yüzden miras yok, ama bağ da koptu, o yüzden Dobby özgür." Küçük elf özgür olduğunu söylerken dans etmeye başladı.

Harry'nin aklına birden bir fikir geldi. "Dobby, neden benim için çalışmıyorsun? Sana haftada beş Galleon bile öderim." Dobby Harry için çalışırsa, zaman küçük adama Harry'nin Lucius'u nasıl öldürdüğünden kimseye bahsetmemesini emredebilirdi.

Elf buna çok sevindi ama ücretini pazarlık konusu yapmaya karar verdi. "Ayda bir Knut!"

İkili yirmi dakika boyunca pazarlık ettikten sonra ayda beş Galleon'a ve Dobby'nin haftada bir gün çalışmamasına karar verdiler. Hermione Dobby'yi daha yüksek teklifleri kabul etmeye ikna etmeye çalıştı, ama Dobby Hermione'nin ona vermek istediği ücreti (10 Galleon ve haftada iki gün izin) düşünmeyi bile reddetti. Harry içten içe buna sevinmişti; Dobby bunu hak etmediğinden değil, ama Harry hâlâ okuldaydı ve bir işi yokken herhangi bir şey için bu kadar para ödemek zor olacaktı.

Harry'nin üzerinde elfin ilk ayını karşılayacak kadar altın vardı, elf resmen işe girer girmez şöyle dedi. "Pekâlâ Dobby, benim için çalıştığın sürece Lucius'u öldürdüğümden kimseye bahsetmeyeceksin. Ciddiyim, bu yüzden başım büyük belaya girebilir." Elf başını salladı ve Harry ona gülümsedi. "Teşekkür ederim Dobby."

İki gün sonra, Harry olaydan beri Snape'le ilk dersini aldı ve bu, Snape'in Harry'yi Malfoy'a yaptıklarından dolayı cezalandıramasa da, Harry'yi olabildiğince cezalandırmaya kararlı olduğunu kanıtlamaya yetti. Harry zindana en son giren kişiydi, ama diğer herkesle birlikte içeri girerken sadece yarım saniye farkla. Snape, Harry kapıdan girer girmez, "Potter, derse geç kaldığın için Gryffindor'dan 10 puan," diye çıkıştığı için bunun bir önemi yokmuş gibi görünüyordu. Bu, dersin geri kalanının gidişatını belirledi.

Harry hapsirdiğinde, "Potter, sınıfı rahatsız ettiğin için on puan," dedi.

"Potter, dağınık üniformaya on puan," dedi Harry'nin gömleği daha yüksek bir raftaki bir malzemeye uzanırken çözüldüğünde.

Harry, "Evet efendim," diye cevap verdiğinde Snape'in yanıtı, "Bir öğretmene cevap verdiğin için de bir onluk daha," oldu.

Harry bir sonraki puan kaybında bir şey söylemeyince, önemli olan iksirin içine girme sırasıyken malzemelerini yanlış sırayla doğradığı için on puan, Snape, "Ve seninle konuşurken bir Profesörü görmezden geldiğin için bir on puan daha," diye bağırdı.

Dersin sonunda Harry Gryffindor için 120 puan , ama dürüst olmak gerekirse Harry'nin umurunda değildi. Ev Kupası yerine odaklanması gereken çok daha önemli şeyler vardı. Üçüncü görev yaklaşıyordu ve onunla birlikte Harry'nin Voldemort'u öldürme ve bu işi daha başlamadan bitirme şansı da doğacaktı. Evet, Hufflepuff'ın kupasını bulana kadar Voldemort'u öldüremezdi, ama hayatta ve bir grup yobazı bir savaşta yönetebilmek tamamen farklı şeylerdi.

Ancak, Hermione hariç, Harry'nin bu konudaki hisleri Gryffindor dördüncü sınıflarının geri kalanının kararını etkilememiş gibi görünüyordu. Hep birlikte Profesör McGonagall'a gidip Snape'in haksız muamelesinden şikâyet ettiler, böylece profesörün Harry' odasına çağırıp hikâyeyi bir de onun ağzından dinlemekten başka çaresi kalmadı. Harry'ye bir kutu İskoç bisküvisinden seçmesini söyledikten sonra, Snape'le yaşadıklarını anlatmasını istedi.

"Derse zamanında girdikten sonra, geç kaldığım için benden on puan kesti."

Profesör McGonagall araya girdi ve sordu, "Tam zamanında geldim derken neyi kastediyorsun? Daha fazla ayrıntıya ihtiyacım var."

"Sınıfın dışında diğer öğrencilerle birlikte Profesör Snape'in kapıyı açmasını bekliyordum. Tüm sınıf içeri girdi, her biri önündekinden sadece bir iki saniye gerideydi ve sıradaki son kişi ben olmama rağmen kapıyı açmasının üzerinden bir dakikadan az bir süre geçmişti. Sınıfın yarısı hâlâ yerlerini bulmaya çalışıyordu ve sınıfa girmek için hiç de mantıksız bir süre değildi." Harry ayrıntılı olarak anlattı ve Profesör McGonagall not aldı. Orada bir saatten fazla kaldılar, her şeyin üzerinden geçtiler.

Bu dersten tek bir puan kaybetti ve neredeyse hepsini iptal ettirdi. Teknik olarak suçlu olduğu gömleğinin kıvrılmamış olması gibi iptal edilmeyenler bile daha makul bir seviyeye, çoğunlukla tek bir puana indirildi. Yine de Profesör McGonagall'ın dokunmadığı haksız bir puan kaybı vardı ve ona nedenini söyleyip gizlilik yemini ettirdiğinde sırtmaktan kendini alamadı.

Snape şatoda hışımla ilerlerken öfke içindeydi. Kırmızı, sarı ve mavi cüppeli öğrenciler yolundan çekilmeye başladı ve normalde bundan kindar bir zevk olsa da, bu sefer hedefine çok daha fazla odaklanmıştı. Aradığı kapıya ulaştığında, kapıya oldukça sert bir şekilde vurdu. Ancak öfkesini ifade ediş biçimi, "İçeri gel Severus," diye sakın sesle tam bir tezat oluşturunuyordu.

Kapıyı fırlatıp ofise girdi ve Minerva McGonagall'ı masasının arkasında oturmuş ona bakarken buldu. "Bana neden Slytherin'lerin yarısının ortak salonda Slytherin'den haksız yere puan aldığı için şikayet ettiğini açıklamak ister misin?" Hem mesleki amiri hem de okuldayken öğretmeni olan bu kadına bağdırmamak için kendini zor tuttu.

"Ne demek istediğın hakkında hiçbir fikrim yok, Severus," dedi sakın bir sesle ve Snape onun sırtıttığını fark edemeyecek kadar telaşlıydı. "Eminim sizin dikkat çekmeye çalışan baş belaları çeteniz sadece hak ettikleri cezalardan şikâyet ediyorlardır."

"Bu cezalar nasıl hak ediliyor?!" Snape bağdırmamak için kendisiyle yaptığı savaşı kaybediyordu.

"Çünkü hepsinin egolarının sönmesine ihtiyacı var."

"Saçmalık ve bu doğru olsa bile, zamanında derse girdikleri halde geç kaldıkları için öğrencilerden puan kırmak için bir bahane olamaz!"

"Öyle mi? Ama sizin sınıfınızda da aynı standart geçerli değil mi? Eğer siz Bay Potter'a ve benim Gryffindor'larım böyle davranabiliyorsanız, ben de sizin Slytherin'lerinize aynısını yapabilirim ve yapacağım."

Snape sanki Profesör McGonagall ona tokat atmış gibi geri çekildi. "Potter-" Başladı ama Profesör McGonagall onun sözünü kesti.

"Bay Potter okuldaki en sessiz, en çalışkan öğrencilerden biridir ve mükemmel olmaktan uzak olsa da, sizden bu tür bir muamele görmesini gerektirecek hiçbir şey yapmamıştır."

"Vaftiz oğlumun sihrini çaldı!"

"Vaftiz oğlunuz onu öldürmeye çalıştı! Belki de işinizi düzgün yapsaydınız ve Bay Malfoy'u kurallara uymadığı ve zorbalık yaptığı için gerçekten cezalandırsaydınız, o zaman kendisine hiçbir şey yapmamış bir öğrenciyi öldürmeye teşebbüs etmek Affedilmez büyüü kullanmayı düşünmezdi! Aynı öğrenci, hak etmediği halde sürekli puan alarak Bay Potter'a zorbalık etmek için elinden gelen her şeyi yaptığını izlemeseydi, belki de Bay Potter'a zorbalık etmenin kabul edilebilir olduğunu düşünmezdi! Çocuğun hatırlamadığı babasının okulda sana yaptıklarından dolayı bir çocuktan intikam almaya çalışmak yerine, sadece işini yapsaydın, tüm bu durum senin önleyebileceğin bir şeydi Severus! Şimdi büyü artık, git Bay Potter'dan aldığın puanları geri ver - ve tıpkı aldığın zamanki gibi herkesin önünde ondan özür dile, ben de Slytherin öğrencilerine geri vereyim. Şimdi defol git ofisimden!"

Snape ofisten çekildi ve McGonagall asasının bir hareketiyle kapıyı kapatıp sandalyesine yığıldı. Meslektaşına patladıktan sonra sakinleşmesi birkaç dakika sürmüştü ama tekrar düşününce biraz gülümsedi. O adam bunu yıllardır hak etmişti.

Bölüm 18

Bölüm 18

Yaratıcılığımı destekleyen herkese özel olarak teşekkür ederim: Jimmy Adams, Rafał Badera, Jo Daviz, Antar Das, LegendaryWasabi, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime, Jack Schriener.

Her zaman olduğu gibi 19. ve 20. bölümler çoktan yazıldı güncellemeleri erken almak için discord sunucuma katılın.

<https://discord.gg/RQDCxg6>

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: <https://c10.patreonusercontent.com/4/patreon-media/p/post/62009215/4e42929605674b939d761d78fd307612/eyJ3Ijo2MjB9/1.png?token-time=1647475200&token-hash=FpG9P1AMvANb0seyiFulBpmlk6jkWXmWK7c-HBz5rc8%3D>]

Bölüm 18

Bagman o akşam dört şampiyonu Quidditch sahasına çağırdı ve Harry Quidditch sahasını kaplayan küçük çalı yığını görür görmez omuzlarından bir yük kalktığını hissetti. O ve Hermione zaman çizgisinin hatırladıklarıyla paralel ilerlemesi için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardı, ama bazı büyük değişiklikler yapmışlardı ve bunların labirent de dahil olmak üzere aynı kalması gereken bazı şeyler üzerinde kelebek etkisi yaratmış olabileceğinden korkuyorlardı. Aynı kalması son şey ve görev artık değiştirilemezdi, bu yüzden sonunda eldivenleri çıkarma zamanı gelmişti.

Harry diğ er ş ampiyonlarla birlikte y  r  rken sahaya bakt ı ve Fleur'e yapmaya çalıştığı Şeyden sonra Bagman'ın eğlencesini mahvetmeye karar verdi. Adam bir Şey s  yleyemeden Harry seslendi, "G  r  yorum ki bir labirent inş a ediyorsunuz! Dur tahmin edeyim, i i yarat ıklarla, tuzaklarla, b  y  lerle ve bizi yavaşlatmak için aklına gelebilecek her Şeyle dolu olacak. Kupa ortada olacak ve onu ilk alan tam not alacak ve turnuvayı kazanacak."

Bagman'ın s  n ş  n  izledi, birkaç dakikalığına da olsa spot  ışıklarının altında kalma şansı duman olup gitmişti. "Evet, b  yle. Labirente puan sırasına g  re gireceksiniz. Bay Potter ilk siz gireceksiniz, Bay Krum'dan on puan   ndesiniz, dolayısıyla labirentte yalnız başınıza     dakika yirmi saniyeniz olacak.  şte o zaman Bay Krum girecek, onu     dakika kırk saniye sonra Bay Diggory izleyecek, yani Bay Potter'dan tam yedi dakika sonra. Son olarak, Bayan Delacour, siz labirente Bay Diggory'den d  rt dakika kırk saniye sonra ya da Bay Potter'dan on bir dakika kırk saniye sonra gireceksiniz." Harry j  rinin puanların değerini değiştirmesine sinirlenmişti,   nk   labirentte tek başına çok daha fazla zaman geçirmeyi umuyordu. Ama j  ri   yeleri herhalde Harry'nin labirente girmesiyle Fleur'  n labirente girmesi arasında neredeyse kırk dakika olmasının diğ er Ő ampiyonlara adil bir şans vereceğini d ş  nmemiş olacaklar ki, her puan için sadece yirmi saniye .

Bagman herhangi bir soru olup olmadığını sorduktan sonra Ő ampiyonları g  nderdi ve hepsi akşam yemeği için okula d  nd  . Harry, Barty'nin geçen seferki gibi ortaya çıkıp çıkmadığını g  rmek için haritayı kontrol etti, ama . Onun ve Hermione'nin en iyi tahminine g  re, Senior ya ş u anda Pettigrew'dan daha iyi bir b  y  c   olan ve adamı çok daha iyi kontrol altında tutabilen oğlunun Imperius'u altındaydı, ya da bir tutsak olarak tutuluyordu ve oğlu yine Polyjuice yapıyordu, ama bu sefer babası olarak. Ne yazık ki, iki şekilde de doğrulamaları m  mk  n değildi ve eğ er bu çok   zl   i sir'se, adamı erkenden yakalamak sadece Harry'nin kaçırılma planını bozmakla kalmayacak, aynı zamanda Voldemort'un elinde bir anda harcanabilir bir Crouch bırakacaktı. Harry'nin Crouch'a pek sempati duyması m  mk  n değildi.

Harry'nin masum vaftiz babasını masum olduğu bir suçtan dolayı on yıldan fazla bir süre hapiste tutan adam.

Harry labirentten önceki son bir ayı, çoğu insanın sandığı gibi labirent için değil, labirent sonrası için çalışarak geçirmişti. Görev sabahı balkabağı suyunda iksir ya da zehir olup olmadığını test etmekle meşguldü; Üç Süpürge'deki olaydan sonra hem Harry hem de Hermione biraz paranoyaklaşmıştı. Tespit büyülerini yapmaya o kadar odaklanmıştı ki, elini Harry'nin omzuna koyana kadar arkasından gelen adamı fark etmedi. Harry kim olduğunu görmek için döndü ve vaftiz babasının sırtan yüzüyle karşılaştı. "Sirius, burada ne işin var?"

"Şampiyonların ailesi günü onlarla birlikte geçirmeye davetlidir!" Aşırı hevesli ve belli ki mutlu bir Sirius ona söyledi. Harry bu kısmı unutmuştu. Harry ve Hermione Ron'dan uzak için, Weasley'lerin geri kalanıyla geçen gibi bir dostlukları oluşmamıştı ve Harry Weasley'lere yakın olmadığı için onların gelmeyeceğini anlamıştı. Ama Harry yine de Sirius'u bir yerlere gitmeyi ya da toplum içinde bir şey yapmayı göze alamayan kaçak bir adam olarak devam etti. Harry bunu aklından çıkardı. Hermione de günü Harry'yle geçirmek istiyordu, ama Hogwarts'ta sınav zamanıydı ve onun aksine Hermione sınavlardan muaf değildi. Bu yüzden Harry ve Sirius arazide dolaşıp sohbet ettiler.

"Peki Malfoy'u şamar oğanı yapmam konusunda halkın görüşü nedir?" Harry sordu.

Sirius yüzünü buruşturdu. "Bazı insanlar onu kolayca serbest bıraktığını düşünüyor. Affedilmez bir büyü kullandığını ve seni öldürmeye çalıştığını hatırlıyorlar ve Azkaban'da acı çekmesi gerektiğini . Bu insanların neredeyse hiçbiri Malfoy'la tanışmadı, tanışanlar da büyüsünü kaybetmenin onun için çok daha kötü olacağı konusunda hemfikir." Harry bunu anlıyordu, Kadeh'i kullanmanın, hıyarı kaçırmak için yaptıkları alternatif plana göre neden bu kadar cazip olduğunun bir nedeni de buydu.

Akşam yemeğinde Veritaserum ve ona bunu nasıl yaptığını sordu. Draco büyüsü olmadan bir hiçti, çocuğun asası olmadan nasıl bir şey yapacağına dair hiçbir fikri yoktu ve öğrenemeyecek kadar bağınazdı.

"Bir grup insan, eski bir aileyi yok etmek yerine devam etmesine izin vererek doğru olanı yaptığınızı düşünüyor. Aslında Draco'nun şimdiden evlilik teklifleriyle dolup taşıtığını duydum ama Narcissa şu anda teklifleri bekletiyor çünkü hepsi Draco'nun Reisliği görevini karısına devretmesini ve karısının Malfoy mülkünün mali kontrolünü üstlenmesini gerektiriyor gibi görünüyor. Sözleşmedeki kızların eninde sonunda babaları için kukla olacak olması, Draco'nun temelde bir safkan prensesin yeni oyuncağı olmaya baktığı ve ailesinin servetini başka birinin alacağı anlamına geliyor. Eski safkanlar grubu senin kanını gibi görünüyor. Bir safkanın büyüsünü çaldığın fikri, Kim Bilirsin'in söylediği Hippogriff saçmalıklarının çoğunu hatırlatıyor. Ben olsam fazla endişelenmezdim, Dünya Kupası'nda o serseri patlayan lanetle vurulduktan sonra bir grup yakalandığında çok fazla destek kaybettiler." Sirius açıklamasını tamamladı

Harry konuşmadan önce içini çekti. "Yani benden hiç hoşlanmayan insanların artık bu konuda seslerini yükseltmeleri dışında hemen hemen hiçbir şey değişmedi." *'Her şey ne kadar değişirse, o kadar aynı kalıyor,'* diye düşündü kendi kendine.

Sonunda Harry göreve çağrıldı ve Hermione'yle birlikte aşağı indiler. Harry içine birkaç şey doldurduğu sırt çantasını Hermione'ye uzattı, Hermione de hiç çantayı aldı. Quidditch sahasına yaklaştıklarında sessizliği bozan Hermione oldu.

"Harry. Bunu gerçekten yapmamız gerekiyor mu?" Sinirleri sesinden belli oluyordu.

Harry de bunu gerçekten yapmak istemiyordu. "Başka ne seçeneğimiz var?" diye sordu.

Hermione söylemeden önce gergin bir şekilde dudaklarını ısırıldı. "Ayrılabiliriz. Ortadan kayboluruz ve bırakırız Büyülü Britanya kendi sorunlarıyla uğraşsın. Herhangi bir yere gidebiliriz - yani İngilizce konuşulan herhangi bir yere. Amerika ya da Avustralya gerçekten kaybolmak için yeterince büyük. Bir hayatımız olabilir, artık savaş ve kavga yok. Sadece sen ve ben ve normal hayatlar."

Harry anlıyordu, gerçekten anlıyordu, neredeyse dört yıldır buna hazırlansalar bile yine de sinir bozucuydu ve biraz ürkeklik imrenilecek bir şeydi. Harry basitçe, "Sihrimi kaybederim," diye cevap verdi.

"Sihrini sikeyim. Sen Malfoy değilsin, ikimiz de onsuz idare edebiliriz. Seninle bir anlaşma yapalım, eğer seninkini kaybedersen ben de benimkini bir daha asla kullanmayacağım." Hermione'nin sesi tutkuluydu.

Hermione'nin yemin etmiş olması, onun ne kadar ciddi olduğunu, büyüü bırakacağını söylemiş olmasından daha iyi anlatıyordu. Hermione sadece çok ciddi olduğunda yemin ederdi ve bu Harry'ye Hermione'yi hemen kalmaya ikna sabaha Avustralya'da olacaklarını söylüyordu. "Hermione yapamayız. Eğer kaçarsak, Voldemort bizi avlamaktan asla vazgeçmez ve ne kadar iyi olursak olalım bizi eninde sonunda bulur, o zaman da benim savaşacak sihrim kalmaz, senin de pratiğin biter. Peki ya burada bıraktığımız insanlar? Genel olarak halk değil, sürekli bana sırt çeviren insanlar," diye ekledi Harry onun yüzündeki ifadeyi görünce, "ama ya Neville, ya Luna, hatta Profesör McGonagall? Buradan ayrılırsak onları neye mahkûm etmiş oluruz?"

Harry, Hermione'nin istemese de onunla aynı fikirde olduğunu görebiliyordu. Hermione onu kucakladı. "Sadece bana geri döneceğine söz ver. Ne olursa olsun, kaçmasına izin vermen gerekse bile umurumda değil, bana geri döneceğine söz ver."

Harry onu kollarının arasına aldı. "Tabii ki geri döneceğim, her zaman sana geri döneceğim."

Hermione isteksizce Harry'yi bıraktı ve 'nin sırt çantasının hâlâ elinde olup olmadığını kontrol ettikten sonra Harry'ye hızlı bir öpücük verdi ve Sirius'la birlikte tribünde oturmaya gitti.

Harry büyük bir kalabalığın önünde duruyordu. Tribünler tıklım tıklım doluydu, sadece öğrencilerle değil, Bakanlığın görevi izlemek için istediği beş Galleon'u ödemek isteyen büyücü cadılarla da doluydu. Ne kadar az şey göreceklerini düşününce, Harry kaçının altınlarını geri isteyeceğini merak etti. Bagman işini yapıyor, ilk iki görev sırasında neler olduğunu anlatarak kalabalığı ısıtıyordu. Harry, Bagman ilk denemelerinden bahsederken Fleur'un çenesinin sıkıştığını fark etti. Bagman'ın onu sabote etmesinden ziyade Fleur'un konuşma şeklinin berbat olması anlaşılabilirdi. Harry hâlâ bunun kasıtlı olmadığını bilmiyordu; ne yazık ki, hile yapacak kadar açgözlü ama aynı zamanda bunu kazara yapacak kadar da aptaldı.

Sonunda görevin başlama zamanı geldi ve Crouch labirente girmeden önce son bir konuşma için hepsini bir araya çağırdı. "Şimdi hepiniz biliyorsunuz ki tek yapmanız gereken labirentin merkezine ulaşmak ve Kupa'ya dokunmak. Kupa, kazananı jüri platformuna götürecek bir anahtar. Burada aklınızı kullanmazsanız ölümcül olabilecek bir dizi tehlike var, bu yüzden tetikte olun, ancak herhangi bir noktada başınız belaya girerse yapmanız gereken tek şey kırmızı kıvılcımlar göndermek ve labirentten çıkarılacaksınız. takdirde görev için sıfır puan alacağınızı unutmayın. Hepinize bol şans diliyorum." Her birine başıyla selam verdi ve jüri masasına oturmak üzere ayrıldı.

Sinirleri Harry'yi ele geçirmeye başlamıştı ve etrafında konuşulanların çoğunu kaçıırıyordu. Birkaç dakika içinde labirente girecekti ve sonunda Voldemort'un yaklaşan tehdidi olmasa bile labirent en sinir bozucu görevdi. İlk ikisi için plan yapabiliyordunuz ve Harry'nin ne çıkacağı konusunda makul bir fikri vardı. Ancak labirentte her yerde rastgele yaratıklar vardı. Gerçek bir planlama yoktu, sadece bir hedef listesi ve tahminler vardı.

"On, dokuz, sekiz," diye saymaya başladı Bagman ve kısa süre sonra kalabalık da katıldı, "yedi, altı, beş, dört, üç, iki, bir!" Sonra bir ses duyuldu.

yüksek sesli zil çaldı ve Harry ileri doğru koştu. Labirentin içine girer girmez durdu, arkasını döndü ve Hermione'den sırt çantasını çağırdı. Dönüp labirente girmeden önce çantasını taktı, çitler çağırmasının kalabalıkta yarattığı homurtuları çabucak bastırdı.

Sağ, sol, boğaz, T Kavşağı - Sağ, sağ, sağ sol, çapraz yol - düz devam, sağ, , çıkmaz sokak, çapraz yola geri dön - bu sefer sol. Bu böyle beş on dakika kadar devam etti, ta ki yüksek sesli bir zil sesi duyulana ve Harry Krum'un artık labirente girdiğini anlayana kadar. Birkaç dakika sonra Harry ilk engelle karşılaştı. Şanslıydı ki bu daha önce karşılaştığı bir engeldi, bu yüzden sisin ne olduğunu tam olarak biliyordu. Sisi dağıtmak için bir tılsım vardı, ama Harry uğraşmadı; bu sadece zamanını alacaktı, boşa harcamak istemiyordu. Sadece sisin içinden koştu ve ikinci kez yerçekiminin tersine döndüğü hissini yaşadı. Bu sadece sisin içindeki herhangi birinin böyle hissetmesini bir yanılsamaydı, kafa karıştırıcıydı ama beklediğinizde sakatlayıcı değildi. Harry dümdüz koştu. Bunu başka dönüşler, yol seçimleri ve çıkmaz sokaklar izledi ve çok geçmeden Harry yeni bir şeyle karşılaştı. Kapalı ve açılmayan bir dizi ferforje kapı vardı. Ancak, normalde kilidin olduğu yerde yazılı bir soru vardı. "Neden yiyecek imkansızdır da, büyü yaparak sahip olduğunuz yiyecek miktarını artırmak mümkündür?"

Harry sıırttı, bu N.E.W.T sonrası bir soruydu ama Ron gittikten sonra çadırdaki Hermione'nin verdiği dersten biliyordu. Yiyecekler, en azından kimyasal olarak, karmaşıktı. Amino asitlerden oluşan karmaşık zincirler çok özel bir düzende ve doğru şekilde katlandığında, yaratmaya çalıştığınız biftikten sadece bir protein elde edebilirdiniz. Büyü söz konusu olduğunda imkansız değildi, zaten sahip olduğunuz yiyecek miktarını artırabilmeniz bunun kanıtıydı, ancak bir insanın kafasında istediklerini yaratmaya yetecek kadar ayrıntılı bilgi tutması imkansızdı. Yiyecek miktarını arttırmak, insanların yarattıkları şey hakkında detaylı bir anlayışa sahip olma ihtiyacını ortadan kaldırıyor, orijinal bir şablon olarak kullanılıyordu.

Harry kapıya cevabını verdi ve kapı onun için açıldı.

Geçer geçmez tekrar kapandı, isterse kapıyı tekrar açmak için bu tarafta bir kol vardı. Devam etti.

Hagrid'in Sivrisineklerinden biriyle karşılaştı ve sessizce nazik davranmayacağına karar verdi, o şeyin daha sonra arkasından gelmesini istemiyordu. Skrewt ona saldırırken, Harry altındaki zeminde hızlı bir Başkalaşım yaptı, Skrewt'u sırt üstü çevirdi ve zırhsız alt tarafını ortaya çıkardı. "Sectumsempra." Karanlık lanet Skrewt'in etini parçaladı ve Harry onun acı çığlıklarını dinlemek ya da ölümünü izlemek için orada kalmadı, yaptığı zevk ama aynı zamanda kendini kötü de hissetmiyordu. Bu şeyler çılgın ve tehlikeliydi; hepsi yok edilmeliydi. Sonra karşısına Cornish pixie sürüsüne çok daha nazik davrandı, Hermione'nin ikinci yıllarında yaptığı gibi onları hareketsiz bırakıp hızla yanlarından geçti. Daha fazla dönüş ve seçim yaptı ve Harry, Weasley ikizlerinin birkaç yıl içinde geliştirecekleri taşınabilir bataklığı hatırlatan bir şeyle karşılaştı. İçinde basamak taşları vardı ve Harry tam birinden diğerine atlayıp karşıya geçmeye çalışacaktı aptallık ettiğini fark etti. Birkaç kalın tahta tahta uydurdu ve onları bir köprü gibi taşların üzerine koydu. birkaçının sahte olduğu ve tahtanın tam içlerinden geçtiği ortaya çıkınca hiç şaşırmadı. Yine de, tahta bataklık çamuruna dokunur dokunmaz doğruca altına çekilince şaşırdı. Harry çamurdan uzak durmak için aklına bir not aldı ve köprüsünü inşa etmeyi bitirdi. Geçtikten sonra soluklanmak için iki dakika durdu, bir şişe *lucozade çıkardı ve şişeyi çantasına geri koymadan önce yaklaşık yarısını içti. Köprüyü orada bırakmayı düşündü, ama diğer şampiyonlardan herhangi biri köprüye takılırsa ciddi şekilde yaralanacaklarından şüpheliydi ve bu onları mezarlıkla yüzleşmekten alıkoyacaktı, bu yüzden tahta kalasları ortadan kaldırdı.

Harry sfenksle tekrar karşılaştı ve o da ilk seferki kadar kibardı, ama bu sefer yeni bir bilmecesi vardı. "Adını söyleyince kırılacak kadar kırılgan olan şey nedir?"

Bu Harry'yi kabul etmek istemeyeceği kadar uzun süre şaşırttı. O ve sfenks neredeyse beş dakika boyunca orada öylece durdular ama sonunda anladı. "Sessizlik."

"Genç olanı koru. Hedefine çok yaklaştın. Acele etmeni öneririm." Cevabını verdikten sonra ona söyledi.

Harry ona teşekkür etti ve sfenksle tekrar karşılaşma ihtimaline karşı veda hediyesi olarak hazırladığı bilmeceyi verdi.

"Koşmayı seven cansız bir sakat

Her zaman güneşe karşı savaşı, her

zaman çizilmiş, asla kuru olmayan

Yeryüzünde bayram ediyorum, gökyüzünde doğuyorum

Ben hayatın en iyi arkadaşımı. Neyim ben?

Harry çantasından balmumuyla mühürlenmiş, katlanmış bir parşömen parçası çıkardı. "Gitmeden önce seni bir daha göremezsem diye, içinde cevap var." Sfenksin bunu sadece cevabının doğru olup olmadığını teyit etmek için açacağını, cevabı asla bulamayacağını biliyordu. Sfenksin doğası böyleydi, bilmeceleeri severlerdi ve eğer bu bilmeceyi cevaplaması uzun , o zaman daha da değeri lenirdi.

Harry sfenksin yanından geçip patikada ilerlemeye devam etti, temkinliydi çünkü buranın ötesinde ne olduğunu hatırlıyordu. Özellikle onu aradığı için, o kendisini görmeden önce o onu gördü. Akromantula'nın onu görmesi sadece bir saniye daha sürse de, o saniye Harry'nin asası çoktan yarısına kadar havaya kalkmış ve büyü zihninde şekillenmeye başlamıştı bile. *"Incendio."* Harry'nin asısından çıkan ateş örümceği ve arkasındaki çitleri yuttu.

Bu iki sorun yarattı. İlki Harry'nin zihinsel olarak kendine aptal demeye başlamasına neden oldu; bir şeyin yanıyor olması onu ölü yapmazdı ve Harry'nin elinde şimdi dev, alev alev yanan, kendinden geçmiş bir örümcek vardı.

muhtemelen yaralarından ölecek olsa da, Harry'yi de kendisiyle birlikte cehenneme götürmeye kararlı görünüyordu. İkinci sorun, Harry'nin büyüsünün labirent yürüyüşünün bir bölümünü açmış olmasıydı ve bu bölümden Harry Krum'u, Krum da Kupa'yı görebiliyordu. Durmstrang şampiyonu henüz çitin içinden geçememişti, ama asasıyla alevlerin üzerine su döküyordu, bu yüzden uzun sürmeyecekti.

Harry'nin ilk görevi örümcekle başa çıkmak olacaktı. Baş etmekten kastı, örümcek onu öldürmeye çalışırken kaçırmaktı elbette, çünkü örümcek ona doğru sıçırıyordu. Harry az önce geldiği köşeden geriye doğru eğildi ve akromantula bir ağız dolusu yaprak yuttu. Örümcek kendini çitten dışarı çekerken, Harry geri döndü ve ona başka bir büyüyle vurdu, " *Confringo!* " Patlayan büyü, alev alev yanan örümceği kendisinden uzağa ve Krum'un tırmanabileceği kadar neredeyse sönmüş olan alev deliğine doğru savurdu. Harry örümceğe bir kez daha vurarak onu yarısı deliğin içinde yarısı da dışında kalacak şekilde itti, sonra ilk planını uygulayacak zamanı olmadığına karar verip Kupa'ya doğru koşmaya başladı, ama örümceğin arkasından çok aşına olduğu bir büyüün geldiğini duydu. "*Avada kedavra.* " Yeşil bir ışık parlaması oldu ve örümcek gevşeyerek savaşmayı bıraktı. Sonra örümcek patlatılarak yoldan çekildi ve Krum çitteki delikten tırmanırken, Harry orada şok olmuş bir halde durdu. Krum'un böyle bir kara büyü bildiğini ve kullanabileceğini hiç düşünmemişti.

Krum, Harry'nin az önce yaptığı şeyden dehşete düşmüş bir halde ona baktığını gördü ve onunla alay etti. "Benim yaptığım, o lanet şeyi ateşe vermekten çok daha nazikti. Hızlı ve temizdi."

"Kara büyüydü," dedi Harry, dehşeti yerini öfkeye bırakmıştı.

"Ve o, fırsatını bulsa bizi öldürecek olan karanlık bir yaratıktı," diye yanıtladı Krum. "Bak Potter, o büyüyle bir geçmişin olduğunu anlıyorum ama şunu hemen anlamamı istiyorum. Bu büyüü istisnai durumlar dışında kullanmam ve bu büyüü senin ya da değer verdiğin herhangi birinin üzerinde kullanmak gibi bir niyetim yok. Ancak-" Asasını kaldırdı ve Harry'ye sözsüz, kırmızı bir büyü jeti gönderdi.

Biraz daha yakın olsalardı Krum vurabilirdi, ama Harry'nin refleksleri iyiydi ve yan tarafa dalarak büyüden kaçındı. Bununla birlikte, Krum'a bir büyücü düellosunda nasıl dövüşüleceği öğretilmişti, kuralları ve kabul edilmiş uygulamaları olan planlı bir dövüş. Harry ise bir savaşta nasıl savaşılacağını öğrenmişti. İkisi arasındaki temel fark, birinde yerinizde durmanız ve kalkanınızı kaldırmanız, eğer hareket ederseniz başladığınız yerden altı adımdan fazla uzaklaşmamanızdı. Diğerinde ise hareket ediyordunuz, mecbur kalmadıkça kalkanınızı kaldırmıyordunuz, çünkü bu zaman ve büyü gerektiriyordu, kaçmak daha saldırgan büyüler yapmanızı sağlıyordu ve kalkanları delip geçen büyüler bile size isabet etmezse çoğunlukla hiçbir işe yaramıyordu. Harry sessiz '*belki bir sersemletici?*' diye düşünürken, Krum'a kendi büyüsünü göndermeye başlamıştı bile, bir Expelliarmus. Krum tam zamanında kalkanını kaldırdı, Harry de bir sonraki büyüsünü kalkanın hemen önündeki yere gönderdi. "*Reducto.*" Büyü toprağa çarptı ve toprak Krum'un ayaklarının altından dışarı fırladı. Herhangi bir hasar verecek kadar güçlü değildi ama Bulgar'ın tökezlemesine neden oldu. Harry, Krum'un dikkati dağılmış halini kullanarak ona bir sersemletme büyüsü yaptı.

Harry kalkıp cüppesinin tozunu aldı, sonra da Krum'u muayene etmeye gitti. Uluslararası Quidditch yıldızı hiç de kötü görünmüyordu ve Harry diğer çocuğun sözlerini düşündü. Krum'un bu iddiayı nereden çıkardığını , ama yanıliyordu. Büyünün duygusal bileşeni onu iki ucu keskin bir kılıç haline getiriyordu, çünkü güç için nefrete ihtiyacınız varsa, nefret etmek için o kadar çok neden ararsınız. Çok geçmeden onları bulursunuz ve büyülerinizde daha fazla güçle olumlu geri bildirim alırsınız ve yavaş yavaş bu duygu kişiliğinizin daha büyük bir parçası haline gelir. Bu sihir değildi, sadece olumlu pekiştirme psikolojisiydi, ama bu tehlikeli olmasını engellemiyordu.

Krum baygınken, Harry'nin bir dakikası vardı, bu yüzden sırt çantasını açtı ve görünmezlik pelerinini çıkardı, ancak Lucozade şişesinin sonuncusunu da ve bitirdi. Boş şişeyi yok etti, sonra görünmezlik pelerinini omuzlarına doladı, sonra da Üçbüyücü kupasına doğru yürüdü, onu olmak istediği yere ve

mmkn olduğunca uzun süre kaçınmak istiyordu. Sorun şu ki, hazırlanmak için daha fazla zamanı yoktu. Vakit gelmişti.

"Bir kez daha yarığa." Bir yanı bu sözün nereden geldiğini merak ediyordu, eğer geri dnebilirse Hermione'ye sorması gerekecekti. Elini uzatıp kupanın sapını kavradı ve göbeğinin arkasındaki o tanıdık kancayı hissetti.

A/N

Lucozade, ilk olarak 1927 yılında Birleşik Krallık'ta piyasaya sürülen bir spor ve enerji . İlk olarak Newcastle'da bir eczacı olan William Owen tarafından Glucozade olarak adlandırılmıştır. İnsanlar hasta olduklarında enerji içeceği olarak kullanılmak üzere üretilmiştir. - wiki. Lucozade bu noktada İngiltere'de enerji içecekleri için tek gerçek seenekti. Red Bull 94'te tanıtılmışken ve hikaye şu anda 95'teyken insanlar hala Lucozade'i biliyordu ve Red Bull hala yeniydi. Harry ve Hermione'nin zamanlarının çoğunu Hogwarts'ta geçirdikleri ve evdeyken bile zamanlarının yarısını Grimmauld Place'te geçirdikleri göz önüne alındığında, size kanat veren bir içecek ile ilgili reklam bombardımanına tutulmadılar, bu yüzden Hermione eve Harry'nin 'labirent kiti' için biraz enerji içeceği istemek için yazdığında doğal olarak Lucozade istedi.

Bölüm 19

Bölüm 19

Yaratıcılığımı destekleyen herkese özel teşekkürlerimle teşekkür ederim: Jimmy Adams, Rafał Badera, Jo Daviz, Antar Das, LegendaryWasabi, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime, Jack Schriner. Hepinizi seviyorum ve yazmaya devam etmem için beni gerçekten motive .

Her zaman olduğu gibi 20. ve 21. bölümler zaten yazıldı güncellemeleri nasıl erken alacağınızı öğrenmek için discord sunucuma katılın.

<https://discord.gg/RQDCxg6>

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: https://c10.patreonusercontent.com/4/patreon-media/p/post/59084760/dd21aef1588e40cd816c32dbc47320f5/eyJxIjoxMDAsIndlYnAiOjB9/1.png?token-time=1648684800&token-hash=SnAQm32y_GQulb0al0kQ2DnPt54CulyUExcgKCaePFA%3D]

Bölüm 19

Harry bir an dünyanın rüzgâr ve kaostan oluşan bir fırtınaya dönüştüğünü hissetti ve bir saniye sonra Little Hangleton'daki mezarlığa çakıldı. Ayaklarını çalışmakla uğraşmadı, bunun yerine düşüşünü, kendisine doğru hızla gelen bir büyü olması ihtimaline karşı, düştüğü yerden hızla uzaklaşmak için kullandı. İçgüdüğü doğru çıktı, Crouch tam Harry'nin düştüğü yere bir sersemletme büyüü fırlattı ve Harry'yi birkaç santimle ıskaladı. Harry ailesinin görünmezlik pelerinini giydiğinden, hızlı ama temkinli bir şekilde Crouch'tan uzaklaşmaya başladı, mümkün olduğunda aralarına mezar taşları koymaya dikkat etti.

", Potter? Efendimin yeniden doğuşunda rolünü oynama vaktin geldi!" Adamın sesi yarı delirmiş gibiydi, ama Harry on yıldan uzun bir süre Imperius laneti altında tutsak kalmanın insana neler yapabileceğini tahmin etti. Crouch rastgele sersemletici silahlar ateşlemeye başladı ve bir tanesi Harry'nin tam kafasının üzerinden uçtu ve eğer planını uygulamaya çalışırken bir mezar taşının arkasına çömelmek yerine ayakta duruyor olsaydı onu vurabilirdi. Crouch'u alt etmeyi deneyebilirdi, ama Harry Kilkuyruk, LeStrange ve Voldemort'un da dışarıda olduğunu biliyordu ve herhangi bir savaş büyüsü kullanır kullanmaz, büyüden gelen ışıkla konumunu ele verecekti. Ayrıca kıpırdamadan oturamazdı çünkü lanet yılan onun kokusunu . Onu henüz öldürmemiş da (ne de kanına ihtiyaçları vardı), Voldemort'un bu gece yeni bir beden alması Harry'nin planının bir parçası değildi.

LeStrange ya da Kilkuyruk'u görebilmek için etrafına bakındı, Bellatrix'in Kilkuyruk'tan daha iyi bir dövüşçü olduğu için Crouch'a yardım edeceğinden şüphelenirken, piç kurusu hâlâ tuhaf bir bebek olduğu için birinin Voldemort'un bakıcılığını yapması gerekecekti. Ancak onu göremedi, bu da muhtemelen hayal kırıklığına uğramış bir halde onu yakalamak için fırsat kolladığı anlamına geliyordu. Gördüğü tek şey, iksiri bitirmeyi planladıkları büyük boy kazandı. Orada, Harry'nin bulunduğu yerden seçemediği bir şey yapan bir figür vardı, ama onun iksir üzerinde son dakika ayarlamaları yapan Kilkuyruk olduğunu tahmin etti.

Harry'nin aklına Crouch'la fark edilmeden nasıl başa çıkabileceğine dair bir fikir geldi. Mezarlığın etrafında büyük bir kaya aradı ve Crouch doğrudan Harry ile kayanın arasında kalacak şekilde hareket etti ve kayayı sessizce çağırdı, büyüye yapabildiği kadar çok büyü kattı. Kaya uçarak geldi ve Crouch'un sırtından sekti; Harry onu arayan adama biraz kuvvetle çarpacak açığı yakalayabilse de, kayanın ne kadar yükseğe uçtuğunu kontrol edemedi. Harry'nin zihninde taşın Crouch'un kafasının arkasına çarpıp onu bayılttığı canlanırken, gerçekte taş Crouch'un sırtına, sol omzunun hemen altına isabet etti.

Yerde baygın, hatta ölü bir Crouch olmamasına rağmen, yine de büyük bir çatırtı duyuldu ve adamdan tatmin edici bir acı çığlığı geldi, ardından da şaşırtıcı derecede yaratıcı bir küfür dizisi geldiHarry bazen kader gibi yüce bir gücün kendi tarafında olup olmadığını ya da sadece şanslı olup olmadığını merak ediyordu. Elbette, ne zaman bunu merak etse, hayatında doğru giden şeyler kadar (hatta daha fazla) sorun yaşadığını hatırlıyordu. Bu durumda, Harry tesadüfen arkasına baktı ve Voldemort'un yılanı ve Hortkuluk'u Nagini'nin onu bulmaya çalışırken yerde süründüğünü görecektik kadar şanslıydı.

Harry tereddüt etmedi, bu kadar iyi bir atış daha yapabileceğinden şüpheliydi. Asasını kaldırdı ve "*Sectumsempra*" diye bağırarak asasını yılanın gövdesine doğru savurdu. Asasının ucundan beyaz bir ışık süzüldü ve yılanın gövdesine çarparak yan tarafında derin bir kesik açtı. Yaradan kan akmaya başladı, ama Harry'nin bir hortkuluğu daha yok etmenin tadını çıkaracak vakti yoktu, çünkü asasından çıkan beyaz ışık mezarlıktaki herkese tam olarak nerede olduğunu göstermişti. Etrafına bakmaya bile tenezzül yana daldı ve hemen önüne fırlatılan sersemleticiden kurtuldu. Crouch artık nerede olduğunu bildiğine göre, Harry'nin nerede gizlemek için bir nedeni yoktu, yüzden saklanmak için bir mezar taşının arkasına çömelirken, "Ee, Crouch, babanı ne zamandır Imperius'un altında tutuyorsun? Kadeh'e adımı böyle mi yazdırdın ?"

"O kadarını anladın mı? Babam beni on iki yıldan fazla bir süre Imperius laneti altında tuttu - on iki yıl boyunca duvara bakmaktan ya da Ölüm Yiyenlerin neden yanlış olduğunu anlatan kitaplar okumaya zorlanmaktan başka bir şey yapmadım. Ama Dünya Kupası'ndaki kargaşa sırasında kontrolü elden kaçı. Babamın asasını ondan almayı başardım ve o andan itibaren bir köle gibi yaşama sırası ona geldi." Crouch'un dikkati dağılmışken, Harry net bir görüntü elde edebilmek umuduyla adamın etrafında saat yönünde ilerledi. "Efendimin Dünya Kupası'nda orada olduğunu biliyor muydun?"

En azından yakınlarda, Bellatrix Teyze seni yakalamak için fırsat kolluyordu. Babamı *Imperio*'ya götürmek için görünmezlik pelerinimi açtığımda Bella beni sadece bir saniyeliğine gördü ve beni

lordumuza planlanan Üçbüyücü Turnuvası hakkında her şeyi anlattım. Yıllarca babamın Bakanlık'ta neler yaptığı hakkında gevezelik etmesini dinlemek zorunda kaldım, bu yüzden lorduma verecek yılların istihbaratına sahiptim ve lordum bunu sizi yakalama planını hazırlamak için kullandı."

Harry, Crouch'un monologu boyunca hâlâ durumu değerlendiriyordu. Crouch'tan yeterince uzakta olsaydı, zamanında bir kalkan büyüsü yapma şansı vardı. O zaman Harry'nin yapacağı tek şey avantajını kaybetmek olacaktı ve Crouch'la düz bir düello yapmak zorunda kalacaktı. Crouch'un ne kadar iyi bir düelloocu olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, ama bir keresinde adamın Malfoy'u sessizce bir gelinciğe dönüştürdüğünü gördüğünden, Harry onu gafil avlamazsa kolay bir zafer kazanacağından şüpheliydi. Yine de, görünmez olsa bile sesi duyulabiliyordu ve ayaklarının altındaki otlar ayakları tarafından sıkıştırıldığı için görülebiliyordu, bu yüzden temkinli olmalıydı.

"Adını Kadeh'e yazdırmaya gelince, aslında bir öğretmeni kaçırıp okulda onun yerine geçecektim. Ancak fırsat olmadı, biz de babamı senin adını Kadeh'e koymakla görevlendirdik. Senin adın ilk isim oldu, Ateş Kadehi okula gelmeden önce bile bu iş yapılmıştı. Şimdi neden iyi bir çocuk gibi pes etmiyorsun? Seni öldürmeyeceğime bile söz veriyorum."

Harry bu son cümleye zihninden kuru bir kahkaha attı. Elbette, Crouch onu öldürmeye çalışmayacaktı, Voldemort bu zevki kendisi için istiyordu. Artık yeterince yaklaşmıştı, esasını sadece ucu görünmezlik pelerininin kıvrımlarından dışarı çıkacak şekilde kaldırdı ve elinden geldiğince sert bir şekilde '*Petrificus totalus*' diye düşündü. Harry'nin şansı yaver gitti, Ölüm Yiyen'in kolları iki yanına düştü, bacakları birbirine çarptı ve öne doğru düşerek, yazın hızla yaklaşmasıyla birkaç haftadır yağmur görmemiş olan sert toprağa yüzüstü çakıldı. Harry taş kesilmiş Ölüm Yiyen'in yanına çömeldi ve ona şöyle bir baktı, adamın esasını alıp ne olur ne olmaz diye cebine koydu, sonra da, "Çok konuşuyorsun," dedi. Sonra da adamı sersemletti.

Harry Bellatrix'in burada olmadığını düşünmeye başlamıştı, henüz ona saldırmamıştı ve Voldemort ile Kilkuyruk'la da işi bitmemişti. Kilkuyruk gergin görünmeye başlamıştı ve etrafına tedirgin bir şekilde bakıyordu, çünkü pek iyi bir dövüşçü değildi ve eğer başarısız olursa Voldemort muhtemelen Kilkuyruk'u cezalandıracaktı. Kilkuyruk, asıl korkması gerekenin Harry olduğunu bilmiyordu. Harry ve Hermione Kilkuyruk'un kaderinin ne olması gerektiği konusunda uzun uzun tartışmışlardı. Sirius'un çoktan serbest bırakıldığı ve Kilkuyruk için bir Görüldüğünde Öp emri çıkarıldığı için, Harry, Hermione'nin 'haklı intikam' olarak adlandırdığı şeyi şiddetle savunmuştu. Bu adamın işini bitirmek istiyordu, tercihen yavaşça ve acı çektirerek. Hermione ise adamın DMLE'ye teslim edilmesini savunuyordu. Ona göre, adam Kilkuyruk'u sonra pişman olacaktı; bunu hak etmediği için değil, bu onu bir şekilde değiştireceği için yapacaktı.

Harry Hermione'nin bakış açısını değerlendirmeyi kabul etmişti, ama henüz bir karar vermemişti. Bir yanı ailesini Voldemort'a ispiyonlayan adamı öldürmeyi gerçekten istiyordu, ama Hermione'ye güveniyordu ve onu kendisinden daha iyi tanıyan biri varsa, o da Hermione'ydi. Harry'nin bir yanı işlerin ters gitmesini, tıpkı Quirrell'la ilk seferinde olduğu gibi, Kilkuyruk ya da kendisi arasında bir seçim yapmasını istiyordu.

Yine de bir yanı hâlâ Quirrell'ı öldürenin gerçekten kendisi olup olmadığını merak ediyordu, adama verdiği yanık kötüydü ama Madam Pomfrey'in onu iyileştirebileceğinden emindi. Yanıklar, acı verici derecede kötü olanları bile, düzeltilmesi nispeten kolaydı.

Şimdi Harry bakmaya vakit bulabildiğine göre, Tom'un ne kadar tedirgin da görebiliyordu; işler hasta bir çocuğun bedenindeki canavarın planlarına göre gitmiyordu Harry pelerininin altından oraya sızıp bu işi çabucak bitirmeyi deneyebilirdi, ama bir şey ona pelerini bu iş için kullanmaması gerektiğini söylüyordu. Bunun yerine, üzerinde bir ölüm heykeli olan büyük mezar taşının arkasına geçti, kendi bakış açısından yıllar önce bu gece bağlandığı mezar taşının aynısıydı bu. Bunu yaparken yarasının sızladığını hissetti ve pelerini Voldemort'a karşı kullanmanın neden kötü bir fikir olduğunu anladı. Eğer Voldemort'un ne zaman yaklaştığını anlayabilseydi ve Voldemort bunu

Aynı bağlantı geçmişte Harry'nin zihnine baskın yapmak için de kullanılmıştı, Voldemort'un Harry'nin orada olduğunu bilmesi tamamen mümkündü.

Sanki şüphelerini doğrulamak istercesine, Harry tam pelerini çıkarmak için uzanırken bir ses havayı böldü. "Harry Potter. Orada olduğunu biliyorum, seni hissedebiliyorum. Dışarı çık ve kaderinle yüzleş."

Harry kendini tutamayıp güldü. Kehanet ve Voldemort'un elinde hâlâ bir Hortkuluk varken, kader hakkında konuşmak için henüz çok erkendi. Pelerini sırt çantasına geri koyarken, "Bir saniye, hemen geliyorum!" diye seslendi; onu geride bırakma riskini almak istemiyordu.

Harry hazır olduğunda, elindeki asayla tepki vermeye hazır bir şekilde heykelin etrafında döndü, ama Voldemort'un tek başına, aceleyle hazırlanmış bir masanın üzerinde, bohçalanmış bir kumaşla desteklenmiş olduğunu gördü. Harry hızla tepki verdi ve bir kumar oynayarak Protego tılsımını seçti. Etrafını titreyen bir enerji alanı sardı ve az önce arkasından ateşlenen doğrudan, sinsice saldırmaya çalışan Peter Pettigrew'a geri yansıttı. Harry saldırıdan çok adamın bu kadar çabuk yere yığılmasına . Böylesine beceriksiz bir ejderha pisliği nasıl olur da Voldemort'u ailesine götüren kişi olabilirdi? Bu çok yanıltıcı; Harry adama bunu ödetmek istiyordu, ama adam kendini bayıltmıştı ve şimdi bir düello sırasında o sıçanın boğazını kesmesini haklı gösteremezdi. Buna öfkelenmek istedi, ama bunun yerine bu geceki asıl amacına odaklanması gerekiyordu. Harry, Voldemort'la başa çıkmak için Dumbledore'un kitabından bir oyun ödünç almaya karar verdi. "İyi akşamlar Tom. Parti için güzel bir gece, değil mi?"

Voldemort'un yüzü öfkeyle gülümsememek için kendini zor tuttu. "Demek Dumbledore size uzun zaman önce terk ettiğim ranzamanın adını söyledi."

"Dumbledore mu? Hayır, yine de bu fikre nereden kapıldığını anlayabiliyorum. Onun konumunda olsaydım, beni eğitmesi ve senin hakkında bilgi vermesi mantıklı olurdu. Ama hayır, Dumbledore bana hiçbir şey öğretmedi." Bu teknik olarak doğrudu, bu Dumbledore Harry'ye hiçbir şey öğretmemişti. Küçük açıklığın etrafında yavaşça yürüdü.

Mezarlar arasında iki patikadan biraz daha fazlası vardı, sadece bir madalyonun iki yanındaki iki adamın engelsiz yürüyebileceği kadar genişti. Yürürken Voldemort'u izlemeye devam etti, asası sözde Karanlık Lord'un herhangi bir düşmanca hareketine vermek için hazırdu. Kumaş demeti dönmeye devam ediyor, Voldemort'u Harry'ye dönük tutuyordu.

"Peki bu bilgileri nereden öğrendiniz?" Gerçekten meraklı görünüyordu.

"Eski bir günlüğe rastladım. Senin hakkında söyleyecek çok şeyi vardı." Harry karşısındaki yaşam alayının derisindeki azıcık rengin de solup gittiğini gördü. "Günlüğün bir süre oldukça konuşkandı: muggle baba, aslında orası onun eski evi, değil mi? Slytherinli 'arkadaşlarının' senin yarı muggle olduğunu öğrenmelerine izin vermek yerine onu öldürdün - ne de olsa, Slytherin'in Varisi olduğun iddianı destekleyecek bir annen yoktu artık." Harry Voldemort'u kızdırdığını biliyordu, ama Voldemort'un şu anda onu öldürmeyi göze alamayacağını da biliyordu. Harry'ye yalnızca restorasyon ritüeli için hâlâ ihtiyaç duyulmakla kalmıyordu, aynı zamanda az önce elinde bir hortkuluk olduğunu da açıklamıştı. Voldemort'un Harry'nin Hortkuluklar hakkında ne bildiğini ve Harry'nin onlardan kime bahsettiğini öğrenmesi gerekiyordu. Şu an için nispeten güvendedi.

"Günlüğümü nasıl buldun? İtiraf etmeliyim ki hoş karşılanmayacağınızı düşündüğüm bir bıraktım." Sesindeki gerginlik ve hoşnutsuzluk belirgindi.

Harry'nin söylememek için hiçbir nedeni yoktu. "Lucius Malfoy onu birinci sınıftan küçük bir kızın üzerine yerleştirdi. Sanırım kızın ailesinin başını belaya sokmayı planlıyordu. Ama onu önce ben buldum ve günlüğün kancalarını takamadan kızı kurtardım."

"Peki işiniz bittikten sonra günlüğü ne yaptınız?" Harry günlüğün bir hortkuluk olduğunu bilmeseydi, Tom'un ona ne olduğunu duymak için bu kadar çaresiz görünmesinden bile önemli olduğunu tahmin edebilirdi. Harry onu kurnazca davranma kapasitesinin çok ötesinde heyecanlandırmıştı.

"Neden bu kadar ilgileniyorsun? Günlük önemli mi? Onun için az önce alaşağı ettiğim takipçilerinden çok daha endişeli görünüyorsun," diye sordu Harry.

"Bana ŞİMDİ söyleyeceksin!!!" Tom asasını tehditkâr bir şekilde sallayarak Harry'ye bağırdı.

"Oh, şimdi mi?" Harry alay etti.

Bu Voldemort için çok ileri bir hamleydi ve asasını Harry'ye doğru kaldırdı "*Crucio!*"

Bu tam da Harry'nin beklediği şeydi. Planı oldukça basitti, Voldemort'u etkisiz hale getirmesi gerekiyordu. Ancak, silahsızlandırma büyü muhtemelen engellenmesi en kolay büyülerden biriydi. Voldemort'un asasının başka bir şey yapmakla meşgul olmasına ihtiyacı vardı. Ayini bitirmek için hâlâ bir şans varken Voldemort'un onu öldürmeyeceğinden emindi ve Voldemort'un ruhunun bir parçası olan günlük hortkuluğunun kendisinde olduğunu açıklayarak onu hayatta tutmak için bir neden daha ekledi. Elbette, Harry onu yok ettiğini açıklasaydı, Voldemort'un onu öldürmeye çalışmakta tereddüt edeceğinden bile şüpheliydi.

Harry, Voldemort'un önce Imperius'u deneyeceğini, Kilkuyruk ve Crouch'u canlandırmasını sağlayacağını, sonra da kendisini mezara bağlayacağını, böylece restorasyon ritüelini bitirebileceklerini umuyordu. Bu sefer Voldemort'un Harry'nin laneti tamamen atabileceğini bilmesine imkân yoktu, bu yüzden mantıklı olurdu. Ne yazık ki, Harry Voldemort'u tamamen doğru düşünemeyecek kadar zorlamıştı, bu yüzden muhtemelen ona bir ders vermek niyetiyle işkence lanetini göndermişti. Harry, bir Crucio beklemese de, bir şey bekliyordu, bu yüzden Voldemort ona bir lanet gönderir göndermez kendini yana attı ve Voldemort'a bir Expelliarmus gönderdi.

İki büyü de havada uçtu. Önce Crucio laneti hedefini buldu, Harry büyüden kaçmaya çalışırken onu kolundan yakaladı. Harry'nin dünyası acıdan başka bir şeye dönüşmedi, sanki biri Harry'nin sahip olduğu her bir sinir ucunu açığa çıkarmış, sonra da onu bir asit fıçısının içine atmıştı. Harry' zaman ya da umut kavramı yoktu, sadece acının bitmesini istiyordu. Neyse ki, rahatlaması sadece bir an sonra oldu, çünkü

Expelliarmus büyüü daha Voldemort vurulmadan önce tamamen oluşmuş ve ona doğru yola çıkmıştı bile. Harry acıya boğulduktan sonra bile, büyü amaçlandığı gibi yapmaya devam etti ve Voldemort'u tam göğsünden vurdu. Voldemort'un asası elinden fırladı ve Karanlık Lord asası olmadan büyüü lanetine yönlendirmeye devam edemedi.

Harry yere nasıl düştüğünü hiç hatırlamıyordu, ama az önce yediği laneti göz önüne alırsak, bunu kolayca toparlayabileceğinden emindi. Harry böyle bir acı yaşamayalı uzun zaman olmuştu ve bir daha yaşamayana kadar bunun daha da uzun süreceğini umuyordu. İradesini topladı ve onu ayağa için kullandı. Harry başka bir şey yapmadan önce Voldemort'un çağırdı ve birkaç dakika düşündükten sonra asayı koluna yapıştırmak için bir yapıştırma tılsımı kullandı. Yapıştırma tılsımı asanın çağrılmasını ya da cebinden çalınmasını engelleyecekti. Ardından diğer iki büyücünün asalarını unuttuğu için zihinsel olarak kendini tekmeledi ve Kilkuyruk ile Crouch'un asalarını da indirmeden önce onları da koluna yapıştırdı.

Harry bir an Voldemort'a baktı ve onun gözlerinde soğuk, hesapçı bir bakışla Harry'nin koluna baktığını gördü. Birden aklına, Babymort'un koluna uzanıp, asasını çekmeye bile çalışmadan, sapını kavradığı ve öldürme lanetini yaptığı olası bir gelecek geldi. Harry hemen aynı tılsımı kullandı ve böyle bir erişimi engellemek için kolunun manşetini bileğine yapıştırdı.

Voldemort söylenmeye başladı, bu bir dakika kadar hafifçe eğlendiriciydi. Ölümsüz olduğundan, Harry'nin bu bedene ne yaptığının bir önemi olmadığından, geri dönmesinin an meselesi olduğundan ve o zaman Harry'nin, asil Slytherin hanesinin gerçek varisi Lord Voldemort'a karşı çıkmaya cüret ettiği için acı çektiğini göreceğinden bahsediyordu.

Harry bu deli saçmalarını dinlemekten sıkıldı ve Voldemort'a bir susturma büyüü yaptı, sonra ve Crouch'a tekrar sersemletme büyüü yaptı. Karşı büyü uygulanmazsa en az bir saat bilinçsiz kalmaları gerekiyordu, ama Harry bunu riske atmayacaktı. Harry ayrıca Kilkuyruk'u iplerle bağladı ve ona bir Hapsetme büyüü yaptı, sonra da

cesetleri Voldemort'un yanına bıraktı. Aynı zamanda Hogwarts'a dönüş anahtarı da olan Üçbüyücü kupasını, baygın Ölüm Yiyenler'in çaresiz efendilerinin ayaklarının dibinde yattığı yere havaya kaldırdı. Sonra Harry Nagini'nin cesedini getirdi ve Voldemort'un hortkuluğa ve tanıdıklarına yaptıklarını görünce sessiz bir öfkeye kapılmasını izledi.

Harry nöbetini görmezden geldi ve sırt çantasını karıştırarak yanında getirdiği iksir şişesini buldu. Şişeyi Voldemort'un kullanacağı iksirden bir örnek almak için kullandı, ama iksire dokunmak istemediği için Wingardium Leviosa büyüsünü kullanarak şişeyi sıvının içine daldırdı. Tıpayı taktı, şişeyi bir büyüyle temizledi ve örneği sırt çantasına koydu. Harry bu örnek ne yapacağını bilmiyordu, ama hiç değilse Voldemort'un burada bir şeyler yapmayı planladığının kanıtıydı. Sonra kalan iksiri yok etti ve kazanı Harry'nin sırt çantasına sığacak kadar küçülttü.

Portkey'ler bir kişiyi taşımak için ten teması gerektiriyordu ve Üçbüyücü portkey'i dokunmaya tepki verecek şekilde ayarlanmıştı. Harry iki baygın adamı, işbirliği yapmayan bir bebeği ve kendisini aynı anda Kupa'ya dokundurmakta zorlandı, ama sonunda bunu başardı ve bir saatten kısa bir süre içinde ikinci kez, bir rüzgâr tünelinden çekilirken ortasındaki kancayı hissetti.

Harry okula geri döndü ve açıkça kazananların platformu olması gereken yere indi. Geçen sefer herkesin Harry'nin labirentten platforma ışınlandığını düşünüp kutlamaya başlamasının aksine, bu sefer kalabalığın içinde bir rahatlama duygusu vardı. Nedenini bilmiyordu, ama görünüşe göre bütün okul kaçırılma olayından çoktan haberdar olmuştu. Harry neredeyse inişini atlatır atlatmaz (eğer yardımsever hissediyorsanız), kırmızı Seherbaz cüppeleri giymiş iki kişi koşarak yanına geldi. "Mr Potter, bize neler olduğunu anlatabilir misiniz?" Soruyu soranın Kingsley Shacklebolt olduğunu görünce şaşırdı.

Harry kendini toparlamak için bir saniye bekledi. "Peter Pettigrew tarafından kaçırıldım," derken Kilkuyruk'a bir tekme attı, "ve Barty Crouch Jr." Junior da kendi tekmesini attı. "Kanımı bir restorasyon ritüelinde kullanarak Voldemort'u eski haline getirmeyi planlıyorlardı," dedi Babymort'u kaldırarak, "bir homunculus bedeninde yaşayan bir parazitten ziyade tam bir bedene sahip olmayı planlıyorlardı. Uzun lafın kısası, Junior babasının Imperius'un etkisi altında olduğunu ve benim adımla turnuvaya sokmak için onu kullandıklarını iddia ediyor."

Dumbledore sonunda, neredeyse tüm desteğini kaybetmiş olan, çok üzgün görünen Bakan Fudge'a yetişebildi. Dünya Kupası'nda isyan çıkardıkları için Azkaban'a gönderilen adamların çoğu onun siyasi destekçileriydi ve Lucius'un ölümüyle birlikte artık Wizengamot'ta oy toplamak için kullandığı parayı alamıyordu. Fudge işine pamuk ipliğiyle bağlıydı ve bunu biliyordu. Herhangi bir skandal çıkarsa Fudge Bakan'ın ofisinden atılacak ve Sihirli Felaketler Dairesi'nin başına tekrar geçebileceği için çok şanslı olacaktı.

Dumbledore ve Fudge ne olduğunu öğrenmek istediler, Harry de Bakan'a bir kemik atmaya karar verdi. "Azkaban'dan kaçmanın cezası Ruh Emici'nin Öpücüğü, değil mi?" Harry sordu. "Ben de diyorum ki, bunu çabucak yapalım, ama halkın gözü önünde yapalım, basında sizin için bir kazanç olur. Ne yazık ki LeStrange'i de yakalayamadık, ama Vol-ah, Kim Olduğunu-Bilirsin-Kim'in iki tehlikeli destekçisi halk için tehlike oluşturmaktan uzaklaştırıldı. Hazır başlamışken, bu boku da onlara verelim." Harry elleriyle hâlâ susturulmuş olan Voldemort'u işaret etti, ama daha fazla bir şey söyleyemeden Hermione'nin ona şimdiye kadar yaptığı en güçlü sarılma ile bölündü. Gür saçlı kız arkadaşı sonunda Harry'ye ulaşmak için herkesi geride bırakmıştı ve şimdi onu bırakmaya hiç niyeti yoktu.

Endişelenmeyin çocuklar, bu büyük kötü patron dövüşü değil. Bu sadece bir ön turdu, kupa ve Bellatrix'in hala dışarıda olduğunu unutmayın

ve Harry hala bir Hortkuluk. Voldemort hala geri dönüyor ve Harry onun kışını tekmeleyecek.

Bu kurgumu takip eden hepinizi seviyorum. lütfen bir yorum bırakmayı düşünün, onları okumaktan her zaman heyecan duyuyorum.

Bölüm 20

Bölüm 20

Yaratıcılığımı destekleyen herkese özel teşekkürlerimle teşekkür ederim: Jimmy Adams, Rafał Badera, Jo Daviz, Antar Das, LegendaryWasabi, Ibuki Mioda, SvenGTX, Optimum Prime, Jack Schriner. Hepinizi seviyorum ve yazmaya devam etmem için beni gerçekten motive .

Her zaman olduğu gibi 21. ve 22. bölümler çoktan yazıldı, güncellemeleri nasıl erken alacağınızı öğrenmek için discord sunucuma katılın.

<https://discord.gg/RQDCxg6>

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: https://c10.patreonusercontent.com/4/patreon-media/p/post/61361207/409da13fa88f4842b961a54e1f2e45b0/eyJxIjoxMDAsIndlYnAiOiB9/1.png?token-time=1649894400&token-hash=tJWp3Ed1PW0pcyT9laiF5_byyGZMCvaz4yQtnzTwzKw%3D]

Bölüm 20

Dumbledore, Harry'nin Ruh Emici Öpücüğü'nün kullanılmasını savunmasına çok şaşırdı. Prensip olarak buna karşı çıkacaktı ama sonra düşündü. Ne Harry'nin ne de kendisinin söyleyeceği hiçbir şey Peter ya da Junior'ı bu kaderden kurtaramazdı, İngiliz Bakanlığı Azkaban'ı hapisane olarak kullanmaya başladığından beri yasa buydu. Ruh Emicilerle yaptıkları anlaşmanın bir parçasıydı bu, otomatik olarak Öpücük cezasına çarptırılmaları gereken bazı suçlar vardı. Tom' gelince, onu kurtarmak için hiçbir umut yoktu, karanlığa giden yolda o kadar ki, varlığı hem büyü'nün de doğanın doğal dengesine bir hakaretti. Ayrıca, sorunu kalıcı olarak çözme de

Tom'un en fazla bilgi ve deneyime sahip kısmı gitmiş olacağından büyük bir aksilik olacaktır. Geriye kalan kısımlar sadece ayrıldıkları zaman bildiklerini bilecek, dolayısıyla o zamandan beri öğrendikleri her şey ana ruhun öğrendiklerinden ayrılmış olacaktı. Ama bu doğru cevap olamazdı, değil mi? Tom'un karanlığıyla başa çıkmanın ışık büyüsü ve sevgi eylemleriyle karşılanması gerekiyordu, büyü'nün ortaya çıkardığı en karanlık yaratıklardan biriyle değil.

Dumbledore, Malfoy varisine ve şimdi de Voldemort ve Ölüm Yiyenlerine yaptıklarıyla Harry'nin karanlığa gömüldüğünü düşünüyordu neredeyse. Sanki Harry yasaların içinde kalarak olabilyıkıcı olmaya çalışıyordu. Genç Draco'yla uğraşırken Harry de merhamet göstermiş, çocuğa Azkaban'ın dışında kalması ve ailesini hayatta tutması için bir yol vermişti. Ve şimdi bile, Harry orada durup bakanı Hogwarts kapılarının dışında onları karşılaması için birkaç Ruh Emici çağırmaya ikna ederken, 'O'nun canavarların okul arazisine girmesine izin vermeyeceğini söylüyordu. Ve tüm bu süre boyunca, Harry'nin sevdiği belli olan Bayan Granger'ı teselli ediyordu. Dumbledore ona göre imkânsız olan bir şeye bakıyordu. Harry gerçek bir çelişkiydi, hem karanlık hem ve Dumbledore'un bununla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Harry, Fudge'ı ikna etmenin o kadar da zor olmadığını fark etti, özellikle de son görevi izleyen ve neler olup bittiğini görmek için gelen ve Harry'nin çocuğun aslında Voldemort'un ruhundan geriye kalanları barındıran bir homunculus olduğunu açıkladığını duyunca dehşetle irkilen birkaç Wizengamot koltuğu sahibi varken. Fudge, manşetlerin Voldemort'un yenildiğini okumasını, onu kararlı bir şekilde harekete geçmemekle suçlamasına tercih ederdi, bu yüzden Kingsley'i bir Ruh Emici getirmesi için gönderdi. Önündeki üç mahkûmu süzen Harry, onları takip edenlerin sayısına şaşırdı. Tabii ki Hermione'den kısa bir süre sonra Sirius da onlara katılmıştı, ama Wizengamot'un üç üyesi de tanıklık etmek için gelmişti ve halktan birkaç kişi de kendi nedenleriyle bunu görmek istediklerine karar vermişti. Harry onların aklını kaçırdığını düşündü; eğer herhangi bir yerde olabilirse

Yoksa bu olay olurken bu fırsatı memnuniyetle değerlendirecekti. Harry dışında onlarla birlikte olan tek öğrenci Hermione'ydi, birkaç öğrenci daha onları takip etmeye çalışmıştı, ama Profesör McGonagall öğretmenleri bir araya topladı ve hep birlikte ayaklarını indirip geri kalan öğrencileri şatoya gönderdiler. Dumbledore ve Snape, Harry ve Bakan'la birlikte giden son iki kişiydi.

İki Seherbaz oraya varmadan çok önce ön kapıya vardılar. Grup beklerken sessizlik içinde duruyordu, sanki büyü'nün kendisi tüm alana bir susturma büyü'sü yapmaya karar vermiş gibiydi. Harry bir keresinde Hermione'nin ona ödünç *verdiği* bir romanda, "*sessizlik o kadar sessizdi ki, onlara bağınyordu,*" diye bir satır okumuştı. Harry o anda bu satırların tamamen fantezi olduğunu, bir yazarın şiirsel olmaya çalıştığını düşünmüştü, ama dakikalar ilerledikçe bu fikrini yeniden gözden geçirmek zorunda kaldı. Birdenbire bir rüzgâr çıktı ve Kingsley yanında Amelia Bones'la birlikte portkeyle geri döndü. D.M.L.E. Harry, Kingsley'nin kışını kurtarmak için ona gitmesini anlayabiliyordu, Fudge aslında yargılama olmadan infazı onaylamıştı. Bu gerçek bir infaz değildi, çünkü Voldemort'un elinde hâlâ bir Hortkuluk vardı, ama Bakan'ın, Kingsley'nin ya da Müdür Bones'un bunu bilmesine imkân yoktu. Harry, Voldemort'un yargılanma hakkının elinden alınmasının tepki çekeceğini de, kontrol etmek istemeleri normaldi.

Harry Patronus'unu çağırdı ve o ve diğer tanıklar, iki Seherbazla birlikte gelen uzun cüppeli figürden korunmak için geyiğin sunduğu sıcaklığa geri çekildiler. Hermione (Patronus'unu çok görmüştü) ve Dumbledore (işin içinde zaman yolculuğu olduğunu zaten biliyordu) hariç, oradaki hemen herkes Harry'nin böylesine gelişmiş bir büyü yapmasına şaşırılmış görünüyordu. Kingsley Crouch'u canlandırdı ve yönetmenin yanında getirdiği Veritaserum'u boğazından aşağıya zorla indirdi. Ona Azkaban'dan nasıl kaçtığını sordu ama daha da önemlisi diğer ikisinin kimliğini doğrulamasını istedi. Voldemort'un homunculus'un içinde olduğu doğrulandıktan sonra Crouch, Bellatrix ve Pettigrew'un Voldemort'un ruhunun yaşaması için homunculus'u nasıl yarattıklarını anlatmaya devam etti.

Harry onu üzenin infaz olacağını düşünmüştü, ama yedi 'masum' muggle'a yapılan işkence ve cinayetin tasviri Harry'yi labirentte tükettiği mısır gevreği ve Lucozade ile yeniden tanıştırdı. Harry'nin hissettiği hasta görünen, ama son zamanlarda bir şey yemediği için hasta olmamayı başaran Hermione اساسını çıkarıp ortalığı temizledi ve Harry'ye çok hoş bir nefes tazeleme büyüsü yaptı. Crouch'a sorulan son soruya cevap veremedi, LeStrange'in nerede olduğu sorulduğunda sadece "Bilmiyorum" dedi.

Kılkuyruk'u ya da Voldemort'u canlandırmakla uğraşmadılar ve Harry, Ruh Emici'ye teslim edilmeden önce Crouch'u sersemletti. Müdür Bones Harry'ye bunu neden yaptığını sorduğunda, "Adamı idam etmek iyi hoş da, önce korkudan işkence etmeye gerek yok," dedi. Birkaç kişi itiraz edecekmiş gibi göründü ama Dumbledore ve Bones Harry'ye başlarını sallamakla yetindiler. İkisinin de onun ne dediğini anladıkları belliydi. Hepsi Ruh Emici'nin bir eliyle Crouch'u tutup kukuletasını Crouch'un başının kıvrımların içine girebileceği kadar geriye çekmesini izledi. Orada soluk ışıktan kasvetli bir parıltı vardı ve Ruh Emici yere yığılan Crouch Jr'ı serbest bıraktı.

Müdür Bones, Crouch'a Reenervate büyüsüyle vurdu ancak Crouch hareket etmedi, bu yüzden Crouch'a acı veren bir hex ile vurdu. Ani acıdan dolayı küçük bir irkilme oldu ama bunun dışında hiçbir şey olmadı. Artık Crouch Jr diye biri yoktu, sadece boş bir kabuk vardı. "Hüküm yerine getirildi. Bartemius Crouch Jr bu dünyadan göçtü," dedi müdür, sözlerinde bir tören havası vardı. Harry birden aklına bir fikir geldi ve Voldemort'un sersemlemiş olmasına sevindi; ihtiyaçları olan son şey Voldemort'un şu anki bedeninden kaçıp Crouch'un içine dalmasıydı. Harry emin değildi ama kendi ruhu olmadan Crouch'un bedeninin Voldemort'u Quirrel'in bedeninin asla kabul edemeyeceği bir şekilde kabul edeceğini tahmin etti.

Crouch'la işleri bittikten sonra Peter Pettigrew'a geçtiler. Buradaki tek gerçek fark, Sirius'un gözlerinde Harry'nin daha önce sadece bir kez gördüğü o deli bakışı görmesiydi.

Zaman çizelgesi, Harry hâlâ ailesini satanın Sirius inanırken, Çılgık Atan Baraka'da. Harry adamın muhtemelen önümüzdeki bir ay boyunca bir ileri bir geri gidip geleceğini biliyordu, bir yandan ihanet edenin icabına bakıldığı için mutluydu, diğer yandan da eski dostu 'Solucan'ı kaybettiği için üzgündü. Harry bunu anlayabiliyordu, ihanetin bu kadar acı vermesinin nedeni, artık lekelenmiş olan tüm olumlu anılara ve duygulara hâlâ sahip olmanızdı. Peter Pettigrew, Crouch Jr. ile aynı şekilde vefat etti ve Müdür Bones açıklamayı yapmadan önce canlı ama cansız bedeni bir kez daha kontrol etti.

Tanıkların kalabalığındaki tüm beklentiye rağmen, Voldemort'un infazı önceki ikisiyle neredeyse tamamen aynıydı, önemli bir istisna dışında. Ruh Emici ruhtan geriye kalanı emdiğinde, öpüşme sırasında yaklaşık bir saniye boyunca parlayan ışık herkesten gelen gümüşü beyaz yerine kan kırmızısıydı. Işık parladığında Harry yara izinin yandığını hissetti, sadece bir saniyelğine ama yine de zamanda geri döndüğünden beri hissettiği en büyük acıydı bu.

Yüzünü buruşturdu ve Dumbledore'un ona bilmiş bir bakış attığını fark etti. Müdür Bones bir kez daha testini yaptı, ama sıra Voldemort'un ölümünü ilan etmeye geldiğinde tereddüt etti. Harry bunun ne olduğunu anladı ve ona ihtiyacı olanı verdi. "Tom Riddle. Bu onun yasal adı."

Harry ülkedeki en büyük sırlardan birini rahatça açıkladığında kalabalık arasında fısıltılar koptu, ancak Müdür Bones bunu görmezden geldi ve açıklamasını yaptı. "Hüküm yerine getirilmiştir. Tom Riddle bu dünyadan göçtü."

Yönetmen sözlerini bitirir bitirmez, Harry o güne kadar yaşadığı en tuhaf deneyimi yaşadı. Bir anda anılarını hatırladı ama her biri bir saniyeden kısa sürüyordu ve kişi geçmeden önce tek bir kelime söylüyordu. - Benim. Görevim. Tamamlandı. Tamamlandı. Döneceğim. Döneceğim. Şimdi. - Ruh Emici aniden kayboldu, gölgelerin içine gömüldü. Harry Ruh Emicilerin bu şekilde iletişim kurduğunu fark etti, Legilimency'nin bir kombinasyonu

ve anılarınızı yeniden yaşamanızı sağlıyor. Hem garip bir şekilde ilginç hem de rahatsız edici derecede ürkütücüydü.

Herkes gittikten sonra Harry kendini tanımadığı bir odada, Hermione'nin kolları bir kanepede otururken buldu. Net olarak hatırlayabildiği son şey, Hermione'ye kötü bir insan olmadığını sorduğuydu. Bu soruyu sorduğu koridordan, yaz sıcağıyla mücadele etmek için serin bir esintiye izin vermek için açık olan büyük Fransız pencereleriyle oldukça rahat görünen bilinmeyen bir odaya nasıl geldiğini hatırlamaya çalıştı. Söyleyebildiği tek şey, Hermione'yi yedinci kat koridorunda -İhtiyaç Odası- bir aşağı bir yukarı yürürken gördüğünü sandığıydı.

Harry dönüp Hermione'ye baktı ve onun da kendisine endişeyle baktığını gördü. "Bana ne olduğunu anlatmak ister misin?" Hermione'nin sesi yumuşaktı ve onu ürkütmek istemiyormuş gibi dikkatli davranıyordu.

Harry ona yaptıklarını, Krum'un ateşi kullandığı ve öldürme lanetini kullanmadığı için ona nasıl zalim dediğini anlattı. Yılanın yaralarından kan akmasına izin vererek onu nasıl öldürdüğünü ve insanları bir Ruh Emici'ye nasıl yedirdiğini. Üç mahkûmla kanunun ilgilenmesine izin vermekle kalmamış, Sihir Bakanı'nı üçünün de yargılanmadan ya da kendilerini savunma şansları olmadan öpölmeleri için aktif olarak teşvik etmişti. Sadece öldürmekle kalmamış, büyücülerin anlayabildiği kadarıyla ruhları yenmiş, yok edilmişti. Ruhların yok edilmesinde bilerek ve isteyerek rol almıştı. O artık bir canavardı.

Hermione buna kesinlikle karşı çıktı. "Harry, sen bir canavar değilsin. Sen dünyadaki en iyi insanlardan birisin. On yıl önce Quirrell'in peşinden tek başına gitmen için seni bırakmak zorunda kaldığımda, senin harika bir büyücü olduğunu söylemiştim. O zamandan beri beni haklı çıkardın. Canavarlar şu anda senin gibi hissetmiyor. Canavarlar insanları öldürdükleri için pişmanlık duymazlar. Sen öldürdüklerin için kötü hissediyorsun.

açıkça canavarlar." Hermione ona daha sıkı sarıldı ve kalbini yatıştırmaya çalışırken başını göğsüne çekti.

"Ama ben insanları öldürttüm, Hermione. Bir nasıl iyi olacağım?"

"Zamanla, Harry. Belki de şu anda bulunduğun yerde bulunmuş insanlarla konuşmayı dene. Belki Deli-Göz gibi biriyle, eminim o da kan savaşında öldürmek zorunda kalmıştır."

"Deli-Göz'ün burada kopyalanacak iyi bir kişi olduğundan emin değilim. Ne de olsa adının deli kısmının gözüyle bir ilgisi yok." Harry espri yaptı.

O kadar da komik değildi ama Hermione yine de güldü, çünkü bu gerginliği biraz olsun azaltmıştı. "Belki birkaç parmak eksik ama ona canavar diyemezsin, değil mi?" Hermione işaret etti.

Ona bu konuda hak vermek zorundaydı. Adam hakkında söylenebilecek onca şey arasında canavarca denebilecek tek yanı görünüşüydü. "Ama ya bu sadece başlangıçsa? Hâlâ LeStrange ve Tom'dan geriye kalanlarla uğraşmam gerekiyor. Ayrıca Snape'e ne yapacağımıza karar vermemiz gerekiyor. Ya bu buzdağının sadece görünen kısmıysa? Ya bir katilden başka bir şey olamazsam?"

"Böyle bir şey asla olmaz, Harry," dedi Hermione. Harry bir şey söylemeye çalıştı ama Hermione parmağını onun dudaklarına koydu. "Bir dakika dinle, Harry. "Sende Seçilmiş Kişi'den çok daha fazlası var. Uçmayı seviyorsun, bir aile ve gerçek bir yuva istiyorsun. Büyülü yaratıklarla aran çok iyi, harika bir öğretmensin. Kendine verdiğin değerden çok daha fazlasısın. Sahip olmak istediğimiz hayatı inşa etmeye başlamadan önce sadece bazı engelleri aşmamız gerekiyor. Ve sana söz veriyorum, eğer unutmaya başlarsan sana kim olduğunu ve bunu neden yaptığımızı hatırlatmak için hemen yanında olacağım." Hermione konuşmasını bitirir bitirmez Harry'nin kucağına tırmanıp yüzünü ona döndü, bacaklarını Harry'nin bacaklarının iki yanına koydu ve eğilip onun dudaklarına yapıştı.

Harry'nin şu anda ihtiyaı olan şeyin dikkatini dağıtmak, dünyanın neşesiz bir cehennem olmadığını, umut ve mutluluğun hâlâ olduğunu hatırlatmak olduğunu biliyordu. Hermione onu öperken Harry'nin gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Bu hayat ona iyi gelmişti, özellikle de fiziksel olarak; her yaz yarı a bırakılmak üzere Dursley'lere gönderilmediği için, Harry biraz kaslanabilmişti. Ayrıca, byc Turnuvası için yaptığı antrenmanlar sayesinde bu kaslar (zayıf ve sıırım gibi olsalar da) Hermione'nin ellerini üzerinde gezdirirken küçük bir heyecan hissetmesine yetecek kadar belirginleşmişti. Aslında Harry'nin kasları gevşemeye başladıkça stres ve gerginliğin de onu terk etmeye başladığını hissedebiliyordu.

Fudge'ın haberi gazetelere duyurması uzun sürmemişti, hemen ertesi gün Prophet'ın özel bir akşam baskısında yer almıştı. Rita Skeeter tarafından yazılan haberde hem Harry'ye hem de Bakan Fudge'a övgüler yağdırılıyordu: Harry byc Turnuvası'nı kazandığı ve aynı zamanda Voldemort'u tekrar yendiği için, Bakan Fudge ise durumu hızlı ve kararlı bir şekilde ele aldığı için. Makalede ayrıca Crouch Senior'a ne olduğundan da bahsediliyordu. Imperius lanetinin kurbanı olduktan sonra değerlendirilmek üzere St Mungo'da güvenli bir koğuşa gönderilmişti. Ne yazık ki, şifacılar uygun olduğuna karar verir vermez, bir hapishane kaşına yardım etmek ve Affedilemez bir laneti uzun süre kullanmakla sulanacaktır. Gazetede ki spekülasyonlar, Crouch'un Bakanlık'taki uzun geçmişi nedeniyle muhtemelen Ruh Emici'nin öpücüğü'nden kurtulacağı, ancak işlediği suçlar nedeniyle muhtemelen Azkaban'mr boyu hapis cezasıyla karşı karşıya kalacağı yönündeydi. Harry, Crouch Senior hakkında ne hissettiğinden emin değildi. Bir yandan, pişmanlık duymayan bir lm Yiyen'i hapisten çıkarmıştı, Neville'in anne babasını yakarak delirtmekten sorumlu olan birini. Ama bu onun oğluydu, Harry en azından adamın bunu neden yaptığını anlayabilirdi.

Harry bir kez daha Hogwarts'ta kötü bir şöhrete sahip olmuştu, fısıltılar peşini bırakmadan hiçbir yere gidemiyordu. İlk kez

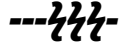
Peygamber hikayeyi yayınladıktan sonra salona girdiğinde, neredeyse tüm okul ayağa kalkmış ve onu alkışlamıştı ve insanlar ona gelip yaptıkları için teşekkür etmeye devam ediyordu. Ona teşekkür eden insanlar genellikle zar zor hatırladıkları ya da kan savaşında ölenler hakkında hikayeler duyarak büyüdükları bir aile üyesinin hikayesini anlatıyorlardı. Ancak ona teşekkür ettikçe, Harry kendini daha da boş hissediyordu. Hermione, üç kişinin öldürölmesine yardım ettiğı için oluşan kamburu atlatmasına yardım etmişti. Yaptığı şeyden memnun değildi ama iyileşiyordu. Yine de her şeyin bitmediğini biliyordu. Voldemort'un elinde hâlâ bir hortkuluk daha vardı ve Harry'nin kupanın nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Savaş henüz bitmemişti, ama insanlar onu kazanmış gibi övüyorlardı.

Harry'nin kabul etmekten mutlu olduğu tek el sıkışma Neville'den gelendi. Harry'nin oda arkadaşı, gazete haberi yayınladıktan sonraki gece yurt odasında yanına gelmiş ve ona teşekkür ederek Harry'ye ailesinin başına gelenleri anlatmıştı. Harry, Neville ona hikâyeyi anlatırken sadece dinlemiş, bir yandan da sonunda katillerinden biri olacak adamla uğraştığı için ona teşekkür etmişti.

Dönemin son birkaç haftasında Harry, İhtiyaç Odası'nda Hermione dışında herkesten tercih etmişti. Saklanmak (özellikle de devam etmesi gereken dersler olmadığında) fısıldaşmalara katlanmaktan daha kolaydı. Fısıltıların çoğu olumlu olsa da (en azından *"Oh Merlin, işte Potter gidiyor, harika değil mi?" cümlesini* olarak kabul ederseniz), Harry Potter hayran kulübüne kesinlikle üye olmayan birkaç kişi daha vardı.

Birçoğu Slytherin'de olsa da, her evden ona kötü kötü bakan ve onu gördüklerinde sert fısıltılarla bir şeyler söyleyenler vardı. Bu tüm Slytherin'in kötü olduğu anlamına gelmiyordu; yeşil cüppeli öğrencilerden bazıları gelip yaptıkları için ona teşekkür ediyordu. Sadece yaz boyunca herkesin sakinleşeceğini ve zamanda geri döndüğünden beri keyif aldığı daha sakin hayatına geri dönebileceğini umuyordu.

Evet, ayrıca *Wingardium Leviosa* büyüsunü büyük ve ağır memeliler üzerinde kullanma alıştırmalarına başlasa iyi olur, çünkü domuzlar uçtuğunda büyücülük dünyası ona normal davranacaktır.

Bellatrix LeStrange kasasına adımını attı ve gözleri efendisinin ona emanet ettiği kadehe takıldı. Efendisi onu kadehi alması için göndermişti çünkü restorasyon ritüelini tamamladıktan sonra tamamen iyileşmesini hızlandırmak için kadehin onarıcı büyülere ihtiyacı olacaktı.

En zor kısmı Gringotts'a görünmeden girmekti. Bir de kimliğini doğrulamaları bu kadar uzun için goblinleri öldürmemek çünkü bunca yıldan sonra eski kasa anahtarının nerede olduğunu bilmiyordu. Goblinler, pis yaratıklar olmalarına rağmen, en azından sadece sözleşmelerini ve bankalarında nasıl davrandığınızı önemsiyorlardı. Dünyanın yarısını öldürebilirdiniz ve onlarla yaptığınız anlaşmalara uyduğunuz ve bankalarında davrandığınız sürece ne yaptığınız umurlarında olmazdı.

Bellatrix kadehi yerleştirdiği kaideden aldı; efendisinin hazinesi, kasasında gururla yer almayı hak ediyordu. Eli altın metalin kapandığında, içinde efendisinin gücünün uğuldadığını hissedebiliyordu. Parmağını yüzeye kazınmış porsuğun üzerinde gezdirdi ve kaşlarını çattı. Porsuk oyması, eserin efendisinin gücünü hiç hissettirmeyen tek parçasıydı. Sanki o bir parçası efendisini reddetmiş gibiydi. Onu reddettiği için onu yok etmek istemişti ama talimatları açıktı. Ne pahasına olursa olsun eseri koruyacaktı ve onun sözü kanundu.

Ödülü elinde olan Bellatrix ayrıca çekmecedен bir mokeskin kese aldı ve içini altınla doldurdu, çünkü bir kese altın her zaman işe yarardı. Arabanın yanında endişeyle bekleyen cine döndü. Bu iğrenç küçük yaratık sinir bozucuydu ama

öldürmek tek başına başa çıkamayacağı sorunlara neden olacaktı. "Beni hemen geri götürün!" diye emretti.

Goblin onun önünde derin bir şekilde eğildi. "Hemen Leydi LeStrange."

Tünellerde Bellatrix çantasından küçük bir şişe çıkardı ve bankanın ana katına varmadan hemen önce iksirin ikinci yarısını bitirdi. Arabadan inip bankadan çıkan, kırk yaşlarında, kısa sarı saçlı bir kadındı. Bellatrix'in efendisiyle geç bir randevusu vardı. Mezarlığa döndüğünde efendisinin geri getirilmediğini görünce yıkılmıştı ama birkaç gün sonra 'nin eski bir nüshasını almayı başardığında tam anlamıyla perişan olmuştu. Potter veledi ve Sihir Bakanı'nın beceriksiz aptalının yaptıklarını keşfetmek onu neredeyse yıkmıştı. En azından fincanda efendisinin büyüsünü hissedene kadar. Ölümsüz olmak hakkında eski hikâyeler, hatta böyle bir başarı hakkında çocuk masalları bile vardı. Büyücünün Kılıklı Kalbi hiçbir zaman onun favorisi olmamıştı ama böyle bir şeyi bir büyücü varsa o da ustasıydı.

Bu düşünceler onu sakinleştirirken, Bellatrix LeStrange lordunun böyle bir şey durumunda kendisine verdiği bazı talimatları hatırlayabildi. Böylece ihtiyacı olan her şeyi aldı.

Bir atheme. Elindeki ritüel hançerine baktı. Kontrol et.

En az 250 yıldır kullanılmakta olan taş bir sunak. Ülke gerçekten eski kiliselerle doluydu; o sadece ihtiyaçlarına bir tane seçmişti.

Bir bakirenin kalp kanı. Sunaktaki aptal muggle genç bunu sağlamıştı, sadece onu takip eden aptal bir genç, onu onun için kullanışlı kılan tek şey olan bekaretini kaybetme ihtimaliyle onu takip etmişti.

Bellatrix çocuğun kalbini sıkarak kanı kadehe akıttı. "Lordum, efendim, aşkım, bize geri dönebilirsiniz. Bununla

her zamankinden daha güçlü yükselecek." Bellatrix kadehi eline alıp kalbin kanını hızlı bir yudumda içmeden önce kendi kendine okudu.

A/N

A few fingers short of a trifle - bu, birine deli derken kullanılan İngiliz deyiminin bir parçasıdır, fikir bir şeyi seçip onda bir şeylerin eksik olduğunu söylemektir. Örneğin: piknikten sandviç eksik, meyve salatasından birkaç üzüm eksik veya meyveli kekten birkaç kırıntı eksik. Bu tür ifadeler için en yaygın kullanılan araç yiyecek olsa da, her şeyi kullanabilirsiniz. Trifle'daki parmaklar, bir trifle'ın dibini kaplayan pandispanya parmaklarını ifade eder.

Her zamanki gibi yorumlarınızı okumayı ve yanıtlamayı seviyorum.

Bölüm 21

Bölüm 21

Jimmy Adams, Rafał Badera, Jo Daviz, LegendaryWasabi, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener başta olmak üzere tüm destekçilerime teşekkür ederim. Hepinizi gerçekten seviyorum ve yazmaya devam etmem için beni gerçekten motive ediyorsunuz.

Yaklaşan projelerimle ilgili güncellemeleri ve güncellemelerle ilgili bildirimleri almak için discord'uma katılın.

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: <https://c10.patreonusercontent.com/4/patreon-media/p/post/61361207/409da13fa88f4842b961a54e1f2e45b0/eyJxIjoxMDAsIndlYnAiOjB9/1.png?token-time=1651104000&token-hash=HP2Pg6Y7q1GXtm8SrFjM1q7vBz1OvGT0H7LTHaf-0xg%3D>]

Bölüm 21

Harry ve Hermione bu kez yaz boyunca Londra'daki evlerinde olmaktan pek hoşlanmıyorlardı. Geçen yılın aksine, Sirius ve Hermione'nin aileleri evler arasında bisiklete binmelerini yasaklamıştı. Sirius Granger'lara Bellatrix LeStrange'in serbest olduğunu ve bu yüzden onları bir yetişkinin bırakması ve dışarı çıktıklarında da bir refakatçiye ihtiyaçları olduğu kuralı getirilmişti. Çoğunlukla onları Sirius bırakıyor ve alıyordu, çünkü Granger'lardan birinin onları götürebileceğinden çok daha kolay yanlarında olabiliyordu, özellikle de şehir içinde kaldıklarında. Harry bir gün Hermione'nin evine gittiğinde, Hermione Harry'ye bunun da muhtemelen annesinin fikri olduğunu düşündüğünü söyledi. Döndükleri ilk gece annesinin onu konuşmak için nasıl kenara çektiğini anlattı

Hermione ve Harry'yi onayladığını ama Hermione'nin okulunu bitirene kadar hamilelik riskine girmesini istemediğini söyledi.

Harry buna gülmüştü, bu da Hermione'nin duygularını biraz incitmişti, ta ki Harry açıklayana kadar. "Mione, seni seviyorum, tuhaflıkların falan var, ama dürüst olalım. Önce okulu bitirmesi söylenmesine gerek olmayan bir kız varsa o da sensin. Okul ödevlerine senin kadar önem veren biriyle daha önce tanıştığımı sanmıyorum." Harry onu kucağına çekerken, gerçekten onu incitmek istemediğini söyledi.

Hermione başını onun göğsüne gömerken, "Sen daha önemlisin, seni aptal," diye itiraf etti.

Harry'nin buna söyleyecek hiçbir sözü yoktu, sadece Hermione'yi daha sıkı kendine çekti. İkisi o günün geri kalanının çoğunu kanepede birbirlerine sarılarak geçirdiler, bu da Dan'in Granger'ların dişçi muayenehanesindeki vardiyasından eve döndüğünde onlara hastalıklı tatlı demesine neden oldu. Harry o yaz LeStrange hakkında bilgi edinmek için *Gelecek Postası*'nı okuyarak çok zaman geçirdi, ama gazetede Harry'nin deli kadınlardan bekleyeceği kan ve ölüm haberleri yoktu. Haftalar geçtikçe, çoğu cadı ve büyücü kadının ülkeyi terk ettiğini düşünüyor gibiydi. Voldemort'un bu kez özellikle Ruh Emici Öpücüğü tarafından öldürülmüş olması, büyücü topluluğunun onun bir bebek üzerinde öldürme laneti kullanmaya çalıştıktan sonra ortadan kaybolmasından çok daha iyi anladığı bir şey olduğundan, bu büyücü halkının 'Kim Olduğunu Bilirsiniz' saçmalığı yerine Voldemort adını kullanmaya başlamasına neden oldu.

Harry'yi rahatsız eden her şeyden çok buydu. Onlara Voldemort'un bu sefer yenildiğini söylediği için, herkes gardını indirmişti. Harry, Voldemort geri dönmenin bir yolunu bulmadan önce son hortkuluğun nerede olduğunu bulabilmeyi umuyordu, yoksa geri dön çok az direnişle karşılaşıacaktı.

Tatilin üçüncü haftası Harry için en kötü haftaydı. Granger'lar bir haftalığına tatil için Fransa'ya gitmişlerdi, bu yüzden

Uzun zamandır Hermione'den ayrı kaldıkları en uzun süreydi. Hermione'nin Sirius'la, Harry'nin Fudge'ın Pettigrew, Crouch ve Riddle'a yaptıklarını kabullenmekte zorlandığı konusunda konuştuğu ortaya çıktı. Bunu hafta ortasında bir gün, Sirius onu Grimmauld Place'in mutfağında köşeye sıkıştırdığında öğrenmişti. Harry'yi oturttu ve önüne büyük bir kadeh ateş viskisi koydu.

"Kendine bir iyilik yap ve şunu iç." Sirius içkiyi gösterdi. Harry neler olduğunu merak ederek Sirius'a baktı. "İnan bana, birazdan yapacağımız konuşmayı kolaylaştıracak." Sirius ısrar etti. Harry vaftiz babasının onunla konuşmak üzere olduğunu düşündü ve zihinsel olarak bu konuşma için çakırkeyif olmayı tercih edeceğini kabul etti. Ateşli ispiertoğu içti ve boğazından aşağıya doğru yanarak inerken irkildi. Zamanda geri döndüğünden beri hiç içki içmediği ve önceki zaman çizgisinde de içtiğini hatırlamadığı için, içki içme deneyimi olmadığı tepkisinden belliydi.

"İyi misin?" Sirius'un sesi endişeli geliyordu ama Harry'nin çektiği acıyla eğleniyor gibiydi.

"Bir insan bunu neden içer ki?" Harry bütün yetişkinlerin deli olduğundan gerçekten endişeleniyordu.

"Bunun takdir edilmesi kesinlikle sonradan kazanılan bir tat olsa da, çoğunlukla tadından ziyade etkileri için içiliyor." Sirius itiraf etti.

Harry onu görmezden geldi ve kendine bir bardak alıp suyla doldurdu. "Peki ne hakkında konuşmak istiyordun?" diye sordu bir yudum almadan önce.

"Peki senin bir canavar olduğun saçmalığı da ne?" Sirius, Harry'yi şaşırtarak ve boğulmasına neden olarak sordu.

Sirius asasını savurdu ve Harry'nin nefes yolundaki su kaybolup yeniden nefes almasını sağladı. Birkaç nefes aldıktan sonra Harry vaftiz babasına bir bakış fırlattı. "Benimle konuşacağını sanıyordum. Bu konuda konuşmak istemiyorum." Harry uzaklaşmaya çalıştı, ama Sirius bir asa hareketiyle kapıyı mühürledi ve Harry onu açamadı. Harry seçeneklerini düşündü; muhtemelen kapıyı

asası olsaydı büyü yapabilirdi ama Gizlilik Yasası'nı çiğnediği için başı derde girebilirdi. Orada sessizce oturup önce kimin iradesinin kırılacağını görebilirdi, kendisinin mi yoksa Sirius'un mu, ama sonra önceki zaman çizgisinde Sirius'un bir mağaraya taşındığını ve farelerle beslendiğini hatırladı, çünkü bu şekilde Harry'ye biraz yardımcı olabileceğini düşünüyordu. Harry de inatçı olabilirdi, ama o kadar inatçı olabileceğinden emin değildi. Sonunda tek bir seçeneği kalmıştı, masaya geri . "Peki, ne bilmek istiyorsun?"

"Kendini nasıl bir canavar olarak düşünebildiğini açıklamamı istiyorum." Sirius'un sesindeki üzüntü açıkça duyuluyordu.

Harry Sirius'a bakmayı reddetti, onun yerine yarısı boş su bardağına bakmayı tercih etti. "Başka ne olabilirdim ki? Viktor , önce o labirentteki canavarları ateşe verip kan kaybından ölmeye terk ederek onlara işkence ediyordum. Viktor Öldürme Laneti kullanmış olabilir ama en azından bu hızlıydı. Ben onları yavaşça ve acı çektirerek öldürüyordum ve bunu aklıma bile getirmiyordum. Sonra o mezarlığa götürüldüm, yine Voldemort'un yılanını öldürmekte tereddüt etmedim, sadece onu kestim ve Crouch Jr'ı zapt ederken kan kaybından ölmesine izin verdim.

Pettigrew'u alt ettiğimde, daha fazla mücadele etmesini istedim, böylece onu öldürmeyi haklı çıkarabilirdim. Sonra hepsini Hogwarts'a götürdüğümde, Bakan'ı hepsine Ruh Emici Öpücüğü vermesi için zorlayan bendim. Duruşma yok, onaylama yok, suçluydular. Sadece karar verdim ve ruhlarını yok ettirdim. Yargılanma hakkını görmezden nelere yol açabileceğini biliyorum." Harry bunu söylerken ilk kez Sirius'a baktı, ama sadece bir an için. "En kötüsü de, o insanlara yaptıklarımın dolayı kendimi suçlu bile hissetmiyorum. Gerekirse her şeyi iki kat daha zor yaparım. Söyle bana Sirius, ben nasıl bir canavar değilim? Nasıl olur da ailemin oğulları için iğrenç bulacağı bir şey değilim?" Harry ağladığını ancak burnundan bir gözyaşı damlası düştüğünü hissettiğinde fark etti. Bir kolun onu sardığını hissetti ve kendini hem daha iyi hem de daha kötü hissetti. Daha iyiydi, çünkü Sirius'un söylediklerinden iğreneceğini ve onun yakınında olmak istemeyeceğini düşünmüştü, ama daha kötüydü, çünkü Harry hâlâ yaptıklarının en kötüsünü içinde tutuyordu.

"Harry, ailenin seni hayal kırıklığına hiçbir şey yapmadın. Onlar kan savaşında savaştılar, bazen ön saflarda. Hem senin hem de benim ellerimiz kanlı. Annen ve baban, yaptığın şeyi yapmak zorunda kaldığın için başkaları tarafından hayal kırıklığına uğratılacak olsalar da, yaptığın şey için seni asla hayal kırıklığına uğratmazlar. Peter ve Junior hapishaneden kaçtılar, bir duruşma onlara sadece kaçma fırsatı verirdi ve kim bilir Voldemort ne . Kararlarınız en hafif seçenekler olmayabilir, ancak o koşullarda yapabileceğinizin en iyisiydi. O üçüne ne yaptığınıza odaklanıyorsunuz, ama ne olacağını bir düşünün. Kan savaşını yeniden başlatacaklardı ve bunun yerine pek çok insan, masum insanlar ölecekti. Sen bir hedef olurdun. Sana için Hermione'yi bile öncelikli hedef yapabilirlerdi. Üstelik kimseyi öldürmüş de değilsin." Sirius, Harry'nin kollarında sertleştiğini hissedince durakladı. " yok, Harry. Ben senin tarafındayım, sadece bana ne olduğunu anlat."

Harry alkolden mi yoksa Sirius'un sesindeki yatıştırıcı tondan mı bilmiyordu ama sonunda cevap verdi: "Ne zaman?"

Sirius neredeyse bir dakika boyunca sessiz kaldı ve Harry sonunda onun aynada ne gördüğünü anlayabildiğinden emindi. "Neden bana sırayla söylemiyorsun?"

Harry başını salladı ve konuşmaya başladı. "İlki Quirrell'di. Hogwarts'taki ilk yılımda, Cadılar Bayramı'nda Büyük Salon'daydı. Herkes bunun sadece maruz kaldığı kara büyünün bir sonucu olduğunu , ama Voldemort'tan geriye kalanlar tarafından ele geçirilmişti. Biliyordum ve ona dokunmanın sonucunun ne olacağını da biliyordum. Kasıtlı olarak şah damarına, kanı beyne götüren atardamara yöneldim. Salondan çıkarıldığında hâlâ hayattaydı ve onu öldüren Voldemort'un onu terk etmesi miydi yoksa benim açtığım yara mıydı bilmiyorum ama kesinlikle onu öldürmeye niyetliydim," diye açıkladı.

"Onun Voldemort tarafından ele geçirildiğini nasıl anladın? Ve hangi büyüyü kullandın?" Sirius dikkatle sordu.

"Nasıl bildiğimi sana söyleyemem, ama nereden geldiğine güveniyorum." Harry Sirius'a zamanda yolculuk yaptığını söylemeyecekti. Birincisi, Sirius başkalarına söyleyebilirdi, ama daha da önemlisi, Harry adama onu nasıl çıkaracağını bildiği halde bir yıldan fazla bir süre Azkaban'da bıraktığını söylemek istemiyordu. Bunu önemli bir nedenden dolayı yapmış olabilirdi, ama Sirius'un bilmesine izin vermek adamı sadece incitecekti. "Ve ben büyü yapmadım, annem hayatımı kurtarmaya çalışırken öldüğünde yaptı. Bu bana Voldemort'a karşı bir koruma sağladı ve Quirrell'a zarar veren de Voldemort'a tepki veren bu korumaydı. Ama o korumayı bir silah gibi kullandım ve yerde yatan bir adamı öldürdüm. koymadı bile." Harry, adamın gitmek üzere olmadığını umarak Sirius'un cüppesine yapıştı, ama Sirius Harry'yi tuttu ve devam etmesini istedi. "İkincisini senin gözünün önünde ben yaptım. Görünmezlik pelerininin altında Lucius Malfoy'u öldüren bendim. Hermione herkesin düşüşünü yavaşlatan kişiydi. Ama o adamı öldüren bendim." Harry sözlerini bitirdiğinde sustu.

Sessizlik saatlerce sürmüş gibi geldi, ama muhtemelen on dakika sürmüştü. Bu süre boyunca Sirius Harry'ye sıkıca sarıldı. Sonunda vaftiz babası sessizliği bozdu. "Hermione dışında hiç tanık var mıydı?"

Harry cevap verdi. "Görünmezlik pelerininin altında, yani hayır. Dobby hariç. Görünüşe göre Dobby büyülü imzama fark etmiş, ama artık benim için çalışıyor."

Harry cesaretini toplayıp adamın yüzüne bakınca Sirius düşünceli bir ifadeyle baktı. "Güzel. Bir ev elfi efendisine ihanet edemez, yani ortada bir tehlike yok. Hermione de seni ele vermez. Bunun ne kadar büyük bir aptallık olduğunun farkındasın, değil mi?"

Bakanlıkta bu kadar etkisi olan, iyi bağlantıları olan bir safkanın öldürülmesi. Eğer bunu öğrenirlerse, hayatının geri kalanında seni Azkaban'a atarlarsa şanslısın demektir..." Sirius Harry'yi hapse atılabilecek aptalca şeyler yapması konusunda ders vermeye başladı, elbette sevgiyle, ama yine de sert bir şekilde.

-???

Hermione'nin eve dönmesinden bir gün önce, Harry Grimmauld Place'teki odasında kara kara düşünüyordu. Sirius Harry'yi bir canavar olarak görmediğine ikna etmişti, ama Harry hâlâ kendini canavar olarak görmemekte zorlanıyordu. Sorunun bir kısmı, bu iş bitmeden önce en az bir, belki de iki kişiyi daha, Tom ve Bellatrix'i öldürmesi gerekeceğini bilmesiydi. Ve bununla ilgili bir sorunu yoktu. Harry iç gözlem yaptıkça, bu ikisini kafasında yeniden sınıflandırdığını, böylece artık insan olmadıklarını fark etti. Onlar sadece başa çıkılması gereken sorunlardı. İnsanları nasıl bu kadar kolay bir şekilde insan olmayanlara dönüştürebiliyordu?

Sirius kapıyı çalıp içeri girdiğinde Harry'nin düşünceli hali bölündü. Etrafına bakıp odayı geçti ve boncukların Harry'ye bakan karşı tarafına oturdu. Harry vaftiz babasına baktığında konuştu. "Biraz içimi dökmem gerek Harry, az önce Remus'la sohbet ediyordum ve iş hakkında sızlanıp duruyordu." Bu alışılmadık bir şey değildi, diye düşündü Harry. Sirius ve Remus yeniden konuşmaya , Harry bunun Sirius için bir artı olduğunu düşündü. Sirius devam etti, "Anlaşılan Minerva dün onun kulağını çekmiş. Dünya Kupası'ndaki kamp alanı sahiplerinden birinin kızı olan muggle doğumlu kızı hatırlıyor musun?" Sirius sordu

Dehşete düşmüş zavallı kızın maked teröristleri tarafından havaya kaldırıldığı anı Harry'nin zihninde canlandı ve midesine bir dehşet duygusu yerleşti. "Evet, onu hatırlıyorum. Ona ne oldu?" Harry sordu.

Sirius yatıştırıcı bir tavırla ellerini kaldırdı. "Kız iyi, ailesi de öyle. Sorun şu ki Hogwarts'a gidecek parası yok."

"Ama daha yoksul ailelere yardım etmek için bir fon yok mu?" Harry sordu.

Sirius açıklamaya başlarken biraz sinirli görünüyordu. "Evet ama bu fon sınırsız değil ve geçen yaz bazı safkan çocukların babaları Azkaban'a gitti, garip bir şekilde Dünya Kupası'ndan kısa bir süre sonra. Fondan sorumlu kişiler büyücü ailelerin , muggle doğanlara göre öncelik tanınmasına karar verdi."

Harry kafasında tercüme etti. *Kan yobazları, kıza yardım etmek yerine parayı savunmasız küçük bir kıza ve ailesine saldıran pisliklerin çocuklarına vermeye karar vermişlerdi.* "Onun parasını ben ödeyeceğim," aniden.

Bu Sirius'u şaşırttı. "Ne?"

"Hogwarts'a gitmesi için gereken parayı ben ödeyeceğim." Harry, Sirius biraz yavaşmış gibi konuştu.

"Bu çok para, Harry. Hogwarts'a gitmek yılda bin galleon ve bir kez böyle resmi bir teklif yaptın mı, yedi yıl boyunca bağlı kalırsın. Yedi bin galleon çok para." Sirius Harry'ye ne yapması gerektiğini söylememeye çok dikkat ediyordu ama karar vermesi için tüm gerçekleri bildiğinden emin olmak istiyordu.

Harry bunu düşündü. Yedi bin kalyon çok fazla olsa da, neredeyse otuz beş bin pound, ama Gringotts'taki kasalarındaki altınlara pek bir şey katmayacaktı. "Bunu hâlâ yapmak istiyorum," diye karar verdi.

"Eğer istediğin buysa, tamam. Ama bana bir iyilik yap. Bu konuyu düşünmek için kendine zaman ver. Bu arada ben de gidip Profesör McGonagall'la konuşacağım ve bunun nasıl yapılması gerektiğini soracağım." Söylediklerine rağmen Sirius konuşurken gururlu görünüyordu.

Sirius Floo'yla Hogsmeade'deki Üç Süpürge'ye gitti ve köyün dışındaki yoldan okula doğru yürümeye başladı. Doğrudan Floo'layabilirdi ama hava güzeldi ve yürümek istedi. Ayrıca, bu ona Profesör McGonagall'a ne söyleyeceğini düşünmek için zaman kazandıracaktı. Yürürken, az önce vaftiz oğluyla yaptığı konuşmayı düşündü. Tam da tahmin ettiği gibi olmuştu, Harry küçük kıza hemen yardım etme şansını yakalamıştı. Bunu neden yaptığını düşününce gülümsedi. Harry'nin kendini hâlâ o kadar az düşünmesine rağmen, ilk içgüdüğü yardım etmektir; bu Harry'nin öz imajı için iyi olacaktı. "Canavar. Bu tam bir Hipogrif saçmalığı Harry. Şimdi bunu kendine kanıtlamanı sağlayacağım."

-???

Harry gergindi. O ve Hermione şu anda, kelime kupasını düzenledikleri kamp alanından çok uzakta olmayan küçük bir yerel pub'ın özel etkinlik odasında bekliyorlardı. Normalde oda d   n ya da cenaze gibi etkinlikler için kiralanırdı, ama bugün herhangi bir şey için rezerve edilmediğinden, ev sahibi odayı ücretsiz kullanmalarına izin vermişti, ama bir şey isterlerse ana bara yürümeleri gerekecekti.

İnsanlara okul için para vermenin Harry'nin bekledi inden daha karmaşık olduğu ortaya  ıktı. İlk başta sadece okula ödeme yapabileceğini düşünmüştü, ama okul insanların rastgele bir   renci için para göndermesini kabul edemezdi ve Harry de nasıl harcanaca ı üzerindeki kontrolünü kaybetmeden zorluk fonuna para veremezdi. Sonunda Profesör McGonagall'ın Payne ailesini ziyaret etmesi ve kızlarına özel bir burs vermeyi düşünen biriyle görüşmek isteyip istemediklerini sorması gerekti. Aile elbette Harry'yle konuşmayı kabul etmişti.

Hermione, Sirius ve Profesör McGonagall'ın başarılı bir toplantı beklentisiyle hazırladıkları evrakları gözden geçirmekle meşguldü. İngiltere'ye döndüğünde Harry'nin genç kızın eğitimini finanse etmeye karar vermesine biraz şaşırmıştı ama Sirius'un sahip olduğu fırsatı hemen görmüş ve Harry'nin fikrini tamamen desteklemişti.

Sirius, Profesör McGonagall ve    kişilik belli belirsiz tanıdık bir aileyle birlikte içeri girdi - daha doğrusu 3,5 kişiyle, Harry'nin Mrs. Payne'in hamile olduğu belliydi. Diğerlerinin biraz gerisinde, Harry'nin Bay Payne olduğunu bildiği kişi tekerlekli sandalyede oturuyordu. Harry bunun üzerine bir suçluluk duygusu seline kapıldı, bu adamın yürüme yeteneğini elinden alan kendi eylemleriydi. Ancak, Harry'nin hissettiklerine rağmen, ailenin yüzü gülüyordu. Kızın uzun, düz siyah saçları sırtının alt kısmında bitiyordu ve açık havada çok zaman geçirdiğini gösteren bronz bir teni vardı. Güzel bir elbise giymiş olsa da, bilinçsizce elbiseyle oynaması Harry'ye normalde böyle giyinmedi ini düşündürdü ve

Annesi onu Harry üzerinde iyi bir izlenim bırakmak için giydirmişti.

Bay ve Bayan Payne Harry'ye baktılar ve belli ki şaşırmışlardı. Harry onlara hâlâ öğrenci olduğunu söylemediler mi, yoksa başka bir şey mi var diye merak etti, ama ayağa kalkıp ailenin yanına gitti ve kendini tanıttı. "Sanırım Bay ve Bayan Payne, siz de Suzanne olmalısınız." Harry gülümsedi ve herkesin elini sıktı. "Ben Harry Potter ve bu da kız arkadaşım Hermione Granger. Hermione de Suzanne gibi, büyülü olmayan bir anne babadan doğmuş büyülü bir insan."

Hermione, Harry'den sonra herkesin elini sıktı. "Suzanne'ın yaşadıklarını yaşamış biriyle konuşmak isteyebileceğinizi düşündük." Genç kıza gülümsedi. Harry hepsini oturmaya davet etti ve Profesör McGonagall asasının birkaç hareketiyle getirdiği çay setini canlandırıp hepsine birer fincan ikram etti. Payne'ler şaşkın şaşkın bakarken, Suzanne bu sihir gösterisini kendi başına denemek için sabırsızlanıyormuş gibi baktı.

Profesör McGonagall toplantının yönetimini devraldı ve ilk olarak Payne'lere döndü. "Bildiğiniz gibi kızınızın okulumuzda bir yeri var. Ancak, maddi durumunuz çok kötü olmasa da, bir çocuğu özel bir yatılı okula göndermek için yeterli değil. Size Hogwarts'ın maddi durumu iyi olmayan ailelere yardım etmek için oluşturduğu fondan bahsetmiştim ama bazı dış etkenler nedeniyle bu fon bu yıl kapasitesinin ötesine geçti. Bay Potter bunu öğrendi ve kızınıza özel bir burs teklif etti. Sorunuz var mı?"

Bayan Payne'in bir sorusu vardı. "Sormam gerek. Hâlâ okulda gibi görünüyorsun, bunu gerçekten karşılayabilir misin?"

Harry hüznle gülümsedi. "Ailem yerine vaftiz babamın burada olmasından da tahmin edebileceğiniz gibi, ben bir yetimim. Ailem geçen yılki olayın arkasındaki teröristlerin lideri tarafından öldürüldü. Bana oldukça büyük bir miras kaldı ve Suzanne'ın Hogwarts'a gitmesi için gereken parayı ödemek hiç sorun yaratmayacak," diye açıkladı Harry.

"Ailenin başına gelenlere üzüldüm," dedi Bayan Payne içtenlikle, ama Harry'nin bunu karşılayabileceği konusundaki ısrarıyla rahatladı.

Suzanne daha sonra bir soru sordu. "Büyü öğrenmem için neden para ödüyorsunuz?"

Harry genişçe sıırttı, bu soruyu almayı umuyordu. "Kötü kelime oyunumu bağışlayın, ama Hogwarts tek kelimeyle büyüdür." Paynes'ler onun kelime oyununa güldüler, ama diğer herkes Harry'nin ne kadar komik olmadığını anlamıştı. "Şaka bir yana. Dört yıldır Hogwarts'tayım ve inanılmaz bir deneyim oldu. Bence sihre sahip olan hiç kimse bundan mahrum bırakılmamalı. Sihir inanılmazdır ve güzel olabilir. Tek boynuzlu atlar, periler ve kanatlı atlar gördüm. Bunları ve çok daha fazlasını deneyimlemenize yardımcı olabilecek bir konumdayım." Harry motivasyonunun en azından bir kısmını açıklamıştı. Suzanne heyecanlı ve Hogwarts'a gitmeye hazır görünüyordu.

Bay Payne Harry'nin tam olarak ne teklif ettiğini sordu ve iki ebeveyn de iki kopya kâğıt uzattı. "Teklifim oldukça basit. Yedi yıl boyunca okul ücretini ben karşılayacağım ve ihtiyacınız olursa malzeme konusunda da yardımcı olabilirim. Suzanne'ın tek yapması gereken not ortalamasını E, yani Beklentileri Aşan, sihir dünyasında B'ye eşdeğer bir not olarak tutmak. Hermione ve ben de önümüzdeki üç yıl boyunca notlarını yükseltmesine yardımcı olacağız."

Konuşma neredeyse bir saat sürdü ve bursu kimin yöneteceğinden (Profesör McGonagall) okuldaki yemeklerin nasıl olduğuna kadar her şeyi konuştular. Sonunda Payne'ler Harry'nin okul ücreti teklifini kabul ettiler ama en azından bu yıl için okul malzemelerini satın alma yardımını reddettiler, ancak bu seçeneği gelecek için açık tutmak istediler.

İşleri bittiğinde Hermione Suzanne'a bir hediye verdi. Tipik Hermione tarzında bir kitaptı bu, *Hogwarts Tarihi'nin* bir kopyası. Genç kız kitabı aldığı için mutluydu ve Hermione'ye teşekkür etti ve vedalaşmadan önce Eylül'ün ilk günü King's Cross'ta buluşmak üzere sözleştiler. Grimmauld Place'e vardıklarında, Harry ve Hermione kütüphaneyi ele geçirdiler ve bazı

yaz ödevleri. Harry kendini uzun zamandır olmadığı kadar iyi hissediyordu. Kendi hayatını ya da başkalarının hayatını riske gerek olmayan ve asa kullanmasına gerek kalmayan birisine yardım etmek tam da ihtiyacı olan şeydi. Şimdi sadece gelecek yıl boyunca ne yapacağına dair bir plana ihtiyacı vardı.

Umarım hepiniz bölümü beğenirsiniz, yorumlarınızı okumayı sevdiğimi unutmayın.

Bölüm 22

Bölüm 22

Jimmy Adams, Rafał Badera, Jo Daviz, LegendaryWasabi, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener başta olmak üzere tüm destekçilerime teşekkür ederim. Hepinizi gerçekten seviyorum ve yazmaya devam etmem için beni gerçekten motive ediyorsunuz.

Her zaman olduğu gibi, sonraki iki bölüm zaten hazır, onları bulmak için discord'umdaki talimatları izleyin. <https://discord.gg/RQDCxg6>

Bununla birlikte, şu anda yeni kurgum 'Harry Potter ve Zamanda İğne'nin ilk bölümü de var, bu kurgu bittiğinde bu kurgunun güncelleme yerini alacak olan kurgu.

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: https://lh3.googleusercontent.com/JbOGjR1LIC2HY-MMUjfrR7ObTm8UnP6-JKw2tuGOBiiTXIMJsObTru6k0J6dlvKHLedpCDCNw3PSHcFO03F89AEnoOsFCzyAdz0Kb1pDEK7B0cgIKZDk3DqVsSVmi2-ghzNtYR_aIYsUNsMEccRhIAHmLkrNmi-d3lgJqe93gxFkwHTuLrOlGmOB-VnJjqYv5-IW16c3ZNFvW87sJyGngBMmOz3doOKcpDp1VCCXJAWt74RWpnROoE65oyqxHGcqkCF1_bIE7En_kWHqzILKW7j1VXuInXHfdqdYQV3WjacSHEWUIYx8J_RU5N-KF-waWkda71cOLiAA31qV9t7SlUtGjVPbv96EquTb49WeumBeUHrJpxnOuHe7THWnZDTF6J0jcaRn6CP2_FF39OOM3v4iojzqua8adw7ekNNQrvR4QUQu-UPmz79nyANKjKyoTHT3jGOCnRONdd_sDggA-T-xmpd0V_h8-BOBgpNUjrdvFrg_wwkINI_87DoK7BnOOB6I3jxk42bR-wdqfzfziH5DVEfsKCUeOgH_DnCGv72PRvTkzQRM0VN-vrdza3yBCXCeaUZDER8F8iqAttU1minSCgCBzi9rcGkuWnMO4Q4KBsVvLj6lVRBGXnAN2MkwViWq1UuocnpGsKBfqhc3MVnjGdlawT

[sNJGBkhq1HtYEG1AdWir52twWAel-geK93SdR7RFH92Ry9Vc639K_NHTYZDt9VTSDT7PmexFlnJlVrcLKehRp8_FY_xvyLmSznbvBEx491ztwj9X32Y56VqxGH_o66Gj1Y=w568-h842-no?authuser=0\]](https://www.scribd.com/document/49127932/Y56VqxGH_o66Gj1Y=w568-h842-no?authuser=0)

Bölüm 22

Eylül'ün ilk günü Hogwartsa yolculuğu da beraberinde getirmişti; bu, Harry'nin yaz tatili başlamadan önce trenden indiğinden beri büyücülükle ilgili ilk dışarı çıkışı olacaktı. Bir yaygara kopmasını önlemek için, Hermione ve kendisi için okula dönüş alışverişini Sirius'a bile yaptırmıştı. Hermione Flourish and Blotts'a gidemeyeceği için hayal kırıklığına uğramıştı, özellikle de Harry'yle birlikte yeni Gryffindor prefect'leri olduktan sonra ailesi ona Galleon'a çevirmesi için 150 sterlin verdikten sonra.

Bununla birlikte, Harry Ara Sokak'a adım atarsa neler olacağını tamamen anlamıştı. Ayrıca, yaz boyunca Harry'nin Voldemort'u yakaladığına dair hikâye üstüne hikâye basılırken, fotoğrafının ve adının Yaşayan Çocuk'un kız arkadaşı olarak medyada kaç kez yer aldığı düşünüldüğünde, tacize uğramadan Ara Sokak'a gidebileceğinden de emin değildi.

Granger'lar Harry'yi King's Cross'a götürmeyi teklif etmişlerdi ve King's Cross'a vardıklarında küçük Suzanne Payne ile anne babasını küçük bir kafede otururken buldular; Suzanne kola içerken, anne babası da birer fincan çay içiyordu. Harry ve Hermione Suzanne'a bavulunu trene taşımak için yardım istemediğini ve kendileriyle aynı kompartımanda kalmak isteyip istemediğini sordular, genç cadı da kabul etti. Hermione vedalaştı ve ailesine yazacağına söz verdi, sonra iki genç ve küçük birinci sınıf öğrencisi dokuzuncu ve onuncu peronlar arasındaki bariyerden geçerek kendilerini bir kez daha büyülü peronda buldular. Ebeveynler ve çocuklar, okula gitmek üzere olan oğullarına, kızlarına ve büyük kardeşlerine veda ediyorlardı ve bazı birinci sınıflar ağlıyordu, evlerini özlemişlerdi ve henüz ayrılmadıkları ailelerini özleyiyorlardı. Baykuşlar ve kurbağalar birbirlerine seslenirken ya da insanlarından ilgi beklerken gürültüye katkıda bulunuyorlardı.

Sonra insanlar Harry Potter'ın geldiğini fark etmeye başladılar. Sanki kalabalığı bir sessizlik dalgası kapladı, kısa sürede dağıldı ve yerini "Bu Harry Potter!" şeklindeki enerjik fısıltılar aldı. Harry'nin geçmişi hakkında hiçbir şey bilmeyen Suzanne, içinde bulunduğu gruba bu kadar çok insanın bakmasından tedirgin oldu, ama bir şey yapamadan ya da söyleyemeden Hermione genç kızın ne kadar rahatsız olduğunu fark etti. Suzanne'ın omzuna güven verici bir el koydu ve kıza şöyle dedi "Sorun yok. Harry cadılar ve büyücüler arasında çok ünlü ve geçen okul yılının sonunda büyük bir uluslararası spor müsabakasını kazandı. Kimse kimseye zarar vermeyecek."

Küçük kız şimdilik sakinleşmişti, ama Harry bunun hayranları tarafından tartaklanmasına dayanabileceğinden emin değildi, bu yüzden Hermione'ye doğru eğilip fısıldadı, "Neden sandıkları ve Suzanne'ı alıp bize bir kompartıman ayarlamıyorsun? Ben gidip halka iyi davranacağım." İkinci kısmı kendi kişisel cehennemini tarif ediyormuş gibi söylememeye çalıştı ama Hermione'nin ona attığı bakışa bakılırsa başarılı olduğunu sanmıyordu.

"Tamam, ama uzun sürmesin." Harry'nin yanağına bir öpücük kondurdu ve asasının birkaç hareketiyle üç sandık üst üste yığılıp trene doğru süzölmeye başlarken, Hermione de Suzanne'ın önderliğinde onları takip etti. Harry, kızlardan ayrılmak için kendine bir neden vermek amacıyla, sandıklarının bağlı olduğu el arabalarını kaptı ve onları muggle istasyonuna giden kemerin hemen yanındaki bir el arabası bölmesine itti. Geri döndüğünde, tam da beklediği gibi, birkaç ebeveyn gelmişti.

Yanına ilk varan Harry'nin elini tuttu ve sıktı. "Sizinle tanışmak büyük bir onur, Mr Potter. Bütün yaz yaptıklarınızı okudum ve bu gerçekten hayret verici. Bunca zamandır hayatta olduğunu ve saklandığını düşünmek. Ama siz bunun icabına baktınız, değil mi?" Harry el üstüne el sıktı ve bundan hoşlanmasa da, bu ilk kez başına olduğu kadar bunalmamıştı. Yine de Sirius'un okul eşyalarını almasını istemekte haklı olduğunu fark etti. Harry'nin fark ettiği bir şey vardı: Ebeveynlerin hepsi onun elini sıkmak için mücadele ederken

Harry'yle birlikte Hogwarts'a giden öğrenciler ailelerinin yaptıklarından utanmış görünüyorlardı. Bu onlara biraz mantıklı geliyordu; o sadece çılgınca bir şey yapan bir öğrenciydi. Kahin onu ne kadar inanılmaz bir kahraman gibi gösterse de, Harry'nin spot ışıklarının altında olmak isteyen biri olmaktan ziyade oldukça sessiz ve odaklanmış olduğu son birkaç yıla dair anıları hâlâ .

Sonunda Harry trenin kalkmasına sadece on dakika kaldığını ve gitmesi gerektiğini gördü, bu yüzden herkese seslendi, "Tamam, özür dilerim ama trene binmem gerekiyor. Şimdi okulu kaçıramam, değil mi?" Kalabalık isteksizce dağıldı ve geçmesine izin verdi. Neyse ki Harry'nin şansına, hepsi anne babaydı ve bir çocuğun okula yetişememesi fikri çoğu için nefret uyandırıcıydı.

Harry'nin Hermione'nin bulduğu bölmeyi bulması yaklaşık beş dakika sürdü. Gerçi sadece Hermione ve Suzanne yoktu, Luna da onlarla birlikte oturmuş, Quibbler'ın son sayısını okuyordu. "Günaydın Harry." Luna dergisinden başını kaldırıp bakmadı bile.

"Hey Luna. İlginç bir şey var mı?" Dergiyi göstererek sordu.

Ancak Luna soruyu daha geniş bir şekilde yanıtladı. "Yeterince derin bakarsan her şey ilginçtir, Harry. Profesör Binns'in dersi dışında her şey, ama o sadece o, konu değil."

Harry ve Hermione buna güldüler, ama Suzanne'ın kafası karışmış gibiydi, Harry de ona durumu açıkladı. "Profesör Binns tanışabileceğiniz en sıkıcı öğretmendir. Tarih öğreten bir hayalettir, ama kulağa ne kadar hoş gelse de öğrencilerini uyutmak konusunda neredeyse mükemmel bir sicili vardır. Aslında, Hermione onun dersinde hiç uyumayan tek öğrenci."

Kaleye yapılan yolculuk oldukça olaysız geçti. Yeni Müdür Oğlan ve Kız'ın Kaymakamlara hitap ettiği, onlara trende devriye gezme programını anlattığı ve yılın ilk Kaymakamlar toplantısı için yer ve zaman verdiği bir toplantı vardı. Ne var ki, Malfoy gelip de Harry'nin aklını çelmeye çalışmadı.

Hermione'yle birlikte trende devriye gezerken, tek sorun büyük bir grup gencin çok az gözetim altında olmasıyla ortaya çıkan olağan şeylerdi. En önemli olay Suzanne'ı çikolatalı kurbağalarla ve Bertie Bott'un her çeşit fasulyesiyle tanıştırmaktı. Tabii ki Harry'nin de birinci sınıf muggle'lara her zaman popüler olan her tattan rulet oyununu öğretmesi gerekiyordu. Hermione ve Luna'yı da oyuna dahil edebilmesi çifte kazançtı, Luna'nın hiç kötü bir tat almamış gibi görünmesi dışında.

Ziyafet harika geçti. Üst üste ikinci yıl, Karanlık Sanatlara Karşı Savunma profesörü bir önceki yıllar aynıydı. Görünüşe göre Profesör Lupin artık kalıcı olarak onların savunma olacaktı. Suzanne Hufflepuff'a ayrıldı.

Susan Bones yeni Hufflepuff prefect'lerinden biriydi, bu yüzden Harry onun evindeki yeni birinci sınıflarla ilgileneneceğini biliyordu. O ve Hermione yeni birinci sınıfları ortak salona kadar götürmek zorundaydılar ve birinci sınıfları şatoda gezdirirken Hermione sürekli *Hogwarts Tarihi*'ne göre ilginç olayların yaşandığı yerleri işaret ediyordu. Harry de aynı şeyi yapmaya karar verdi, ama Hermione'nin sürekli hayal kırıklığına uğramasına rağmen hâlâ *Hogwarts Tarihi*'ni okumamıştı. Bu yüzden, tarihi ilgi çekici yerleri işaret etmek yerine, Fred ve George'un yaptığı en iyi şakalardan bazılarının gerçekleştiği yerleri işaret etti ve sonuçta ortaya çıkan kaosun tam bir tanımını yaptı. Harry övünmek istemiyordu, ama birinci sınıflar kesinlikle onun kaos hikayelerini Hermione'nin tarihçelerine tercih ediyor gibiydiler.

Sonraki haftanın en büyük stresi (ev ödevleri dışında) her sabah Gryffindor birincilerini kahvaltıya götürmekti ve bunun stresli olmasının tek nedeni anlatacak şaka hikâyelerinin tükeniyor olmasıydı. Ne yazık ki huzur uzun sürmedi; Pazartesi sabahı gazetesi bunun ne kadar kırılğan olduğunu kanıtladı. Ön sayfada, Bellatrix LeStrange'in normal bir muggle evi gibi görünen yanan binanın önünde dururken havaya kara bir işaret ateşlediği bir fotoğraf vardı. Altında ise '*Çılgın Ölüm Yiyen*' manşeti vardı.

Terör Saltanatı Başlıyor. Makale, LeStrange'in muggle doğumlu bir büyücü ve onun muggle karısını öldürdüğünü ve ayrıca eve bu tür saldırıların devam edeceğini belirten bir mesaj bıraktığını söylüyordu.

Harry hüsrana dolu bir hırıltı çıkardı. Bu çılgınlığın daha fazla başını kaldırmadan önce çok daha uzun bir zamanı olacağını ummuştu. Hermione ona sorunun ne olduğunu sordu, o da kağıdı ona uzattı. Onu bu kadar öfkeliendiren şeyin ne olduğunu anlaması sadece birkaç saniye sürdü. "Lanet olsun! Bu kadar açık hareket etmesini beklemiyordum." Hermione küfürlü konuşmasıyla çevresinde oturan pek çok kişiyi şaşırtmıştı, ama Harry Hermione'nin sert konuşmayı gerçekten gerekli olduğunu düşündüğü anlara sakladığını biliyordu.

"Kurnazlık ve planlama o kaçık sürtüğün hiç de güçlü yanları değildi. Bir yanım nasıl olup da Slytherin'e girebildiğini merak ediyor," Harry zihnini gazetenin kafasında çizdiği resimlerden başka bir şeye odaklamaya çalıştı.

Hermione, "Muhtemelen saf hırs ve kan fanatizmi," diye düşündü. İkisi ve başta Neville olmak üzere diğer birkaç öğrenci sınıfa gitmeden önce kahvaltılarının geri kalanını topladılar.

-???

Harry ilk dersinde (Charms) Luna kapıyı çalıp Profesör Flitwick'e bir not verdiğinde biraz şaşırdı. Eğlenceli ve heyecanlı yarı goblin öğretmen notu okuduktan sonra ona ve Hermione'ye hitap etti. "Bayan Granger, Bay Potter, Müdür Bey sizi odasına çağırıyor. Eşyalarınızı toplayın ve Bayan Lovegood'la birlikte buraya gelin. Ve bir sonraki dersimizin başında bana Muggle Kovma Büyüsü'nü göstermeye hazır olun."

Harry ve Hermione toparlandılar ve Luna'nın peşinden Charms dersinden çıktılar. "Müdürün bizimle neden konuşmak istediği hakkında bir fikrin var mı, Luna?" Hermione sordu, her ikisi de muhtemelen LeStrange'i tartışmak için olduğunu tahmin edebilseler bile.

Luna başını salladı. "Okul için yeni bir süt tedarikçisini görüşmek istiyor. Şu anda kullandığımız mandırayı Cadbury adlı bir mandırayla değiştirmeyi düşünüyor."

Harry gülmemeye çalıştı ama pek başarılı olamadı, Hermione çok daha iyisini yaptı ama yine de arkadaşlarına sırtıttı. "Luna, Cadbury çikolata üreten bir muggle şirketi. Süt ürünleri değil."

Luna kaşlarını çatı. "Sanırım müdür hayal kırıklığına uğrayacak, Cadbury'nin sütlü sütünden özellikle bahsetti. Ve lezzetli olduğunu düşünmüş gibi görünüyordu."

Hermione bu kez yüzünü tutamadı, bu yüzden açıklama Harry'ye kaldı. "Luna, Cadbury's Dairy Milk Cadbury Şirketi'nin özel adıdır. Okul müdürü ofisine girmek için parola olarak tatlıların adını kullanmayı sever. Sanırım sen bize söyleyebileceğin diye şifreyi sana söylüyordu."

"O zaman korkarım sorunuza cevap veremeyeceğim. Müdürün sizinle ne hakkında konuşmak istediği konusunda hiçbir fikrim yok." Küçük kızın sesi, onlara verecek bir cevabı olmadığı için gerçekten hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Müdürün odasını koruyan çirkin yaratığın yanına vardılar ve parola gerçekten de Cadbury's Dairy Milk'ti. Müdür onları bekliyordu ve onlar daha kapıyı çalamadan içeri çağırdı. İçeri adım atar atmaz konuştu. "Bayan Granger, Bay Potter, lütfen oturun." Sesinin yumuşak ve dengeli tonuna rağmen adamın biraz tedirgin olduğu belliydi.

"Herhalde ikiniz de *Peygamber*'in bu sabahki baskısını görmüşsünüzdür?" Bir an durakladı ve Harry ile Hermione başlarını salladılar. "Söyleyin bana, fotoğrafta neyi fark ettiniz?"

Harry bir an sonra, "Bir tane olmasının tuhaf olduğunu," dedi. "LeStrange kendisine kamera doğrultan birini öldürmeden fotoğrafını çekmesine izin verecek birine benzemiyor."

"Ah, fotoğraf oldukça modifiye edilmiş bir pensive kullanılarak çekildi. Sanırım *Peygamber* tüm Britanya'da bu yeteneğe sahip tek kişi. Anı, LeStrange'in gözden kaçırdığı bir görgü tanığına ait. Bahsettiğim şey bu değildi."

Müdürün masasında gazetenin bir kopyası vardı ve Hermione gazeteyi açıp fotoğrafa tekrar baktı. Bu kez bariz olanı görmezden geldi ve ayrıntılara dikkat etti. Evle ya da LeStrange'ın asasıyla ilgili özel bir şey var mıydı, bir şeyin üzerinde mi duruyordu? Bunları kontrol hepsi önemsiz . Belki de kıyafetinde bir şey vardı? İşte o zaman Hermione, LeStrange'ın kemerindeki bir halkaya bağlı bir Kadeh gördü. "Harry, bu düşündüğüm şey ?" Fotoğraftaki kadehi işaret etti.

Harry bir şey söylemeden önce tam bir saniye fotoğrafa baktı. "Sanırım öyle. Bu Hufflepuff'ın kupası olabilir. Siz ne düşünüyorsunuz, Profesör?"

Dumbledore yarım ay gözlüklerinin üzerinden Harry'ye baktı ve şöyle dedi. "Ben de senin gibi Harry, bunun gerçekten de Helga Hufflepuff' efsanevi kupası olduğunu düşünüyorum."

"O zaman son Hortkuluk Bellatrix LeStrange'in elinde. Siktir!" Harry küfürlü bir şekilde bağırdı.

"Duygularını anlayabilsem de Harry, ofisimde böyle bir dil kullanmaktan kaçınmanı istemek zorundayım. Ne de olsa burası hâlâ bir okul." Dumbledore herkesin onu şefkatli bir büyükbaba olarak görmesine neden olacak şekilde konuştu.

Harry yine de özür dilemedi, onun yerine ileri atıldı. "Efendim, anlamıyorsunuz. Hortkuluklar insanları ele geçirebilir. Kupa LeStrange'in elindeyse, kiminle karşı karşıyayız? LeStrange'le mi? Voldemort mu? İkisinin bir kombinasyonu mu?"

Şimdi Dumbledore şaşırmış, Hermione de hasta olacakmış gibi görünüyordu.

"Lütfen Harry, bana güvenmediğini biliyorum, ama Hortkuluklar hakkında bildiğin her şeyi ve umarım bunları nasıl öğrendiğini bilmem gerek." Yaşlı profesörün sesi Harry'nin hiç hatırlamadığı kadar yorgun geliyordu ve Harry fikrini almak için Hermione'ye baktı.

Söylemeden önce biraz düşündü. "Zaman çizgisi artık tamamen farklı. Artık insanların bunu değiştirmesi konusunda endişelenmemize gerek yok. Geçen yılın sonundan beri değil. O gece Voldemort'un geri dönmesini engellediniz, bu yüzden yine kör uçuş yapıyoruz."

Böylece Harry Dumbledore'a neredeyse her şeyi anlattı. Quirrell ve Felsefe Taşı. Ginny ve günlük Hortkuluk. Sirius, Peter ve Ruh Emiciler. Orijinal Üçbüyücü Turnuvası ve sonucu. Cornelius Fudge'ın Voldemort'un geri döndüğüne inanmaması ve Dolores Umbridge'i öğrencilere işkence yaptığı okula göndermesi. Savaş. Dumbledore'un ölümü. Hortkulukların aranması. Muggleborn kampları. Atladığı tek gerçek şey, Hermione'yle birlikte zamanda nasıl geri döndükleriydi.

Harry önceki zaman çizelgesini anlatmayı bitirdiğinde, Dumbledore görünüyordu. "Bana neden güvenmediğini anlayabiliyorum. Diğer benim planlarım vardı, sırlar sakladım ve bunlar korkunç şeylere yol açtı. Bu tür kampların insanlığın bir daha yapmayacağı bir hata olduğunu düşündüm. Böyle kamplar gördüm; ruhumu mahvediyordu. Ancak benim eylemlerim, istemeden ve dolaylı olarak da olsa, İngiliz cadı ve büyücülerinin bu hatayı tekrarlamasına yol açtı." Müdür konuştuktan sonra havada bir sessizlik oldu ve Dumbledore'un bu sessizliği Harry'nin ona verdiği tüm bilgileri düşünmek için kullandığı açıktı. Orada o kadar uzun süre kaldılar ki, şatonun ev cinlerinden biri içeri girip ikisine de birer kase çorba ve sandviç verdi, bu da okulun geri kalanı için öğle yemeği vakti olduğunu gösteriyordu.

"Harry, Bayan Weasley'nin ele geçirilmesi ne kadar tamdı? Imperius Laneti gibi sadece kontrol müydü, yoksa daha derin miydi?" Dumbledore sandviçinin köşesini çorba kâsesine daldırırken sordu.

"Daha derindi. Hortkuluk ondan besleniyordu ama aynı zamanda basilisk'i kontrol etmek için de kullanıyordu, basilisk onu Slytherin'in Varisi olarak tanıdı, Parseltongue bile konuşabiliyordu..." Harry son cümleyi söyledikten sonra dondu kaldı.

"Harry?" Hermione dönüp ona baktı, neden cümlenin ortasında konuşmayı kestiğini merak ediyordu, ama Harry'nin yüzünde şaşkın bir ifade olduğunu gördü. Sandviçini düşürmüştü, bilinçli bir kararla değil, sadece tutmayı unuttuğu için. Sonra elini alnında sağ gözünün üzerindeki yara izine götürdü, yüzünde farkına varma, korku ve öfke karışımı bir ifade vardı.

"Allah !"

A/N

Evet, Quirrell-Mort, Ginny-Mort ve hatta Harry-Mort'u duydunuz ama Bella-Mort için hazır mısınız? Hahahahahaha.

Üzgünüm bu bölüm normalden biraz daha kısa. Eski ofis sandalyem sonunda kırılmaya karar verdi, ne yazık ki o sırada içinde oturuyordum, bu yüzden uçmaya başladım. Ben iyiyim ama düşüşümü engellemek için elimi uzattım ve bileğimi incittim. Bu da üç günlük iyi yazma zamanımı kaybetmeme neden oldu. Ama bu bölümde 'Bella-Mort' (kurguda kullanacağım bir isim değil {muhtemelen}) 'tanıtıldı' ve Harry bir Hortkuluk olduğunu yeni fark etti, umarım hepiniz beğenirsiniz.

Bölüm 23

Bölüm 23

Jimmy Adams, Rafał Badera, Jo Daviz, LegendaryWasabi, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener başta olmak üzere tüm destekçilerime teşekkür ederim. Hepinizi gerçekten seviyorum ve yazılarıma devam etmem için beni gerçekten motive ediyorsunuz

Her zaman olduğu gibi, sohbet etmek ve bölümlere nasıl erken erişebileceğinizi öğrenmek için <https://discord.gg/RQDCxg6> adresinden discord'uma göz atın

(Mobil cihazdan yükleniyor daha sonra resim eklenecek)

Bölüm 23

"Hortkuluk ondan besleniyordu ama aynı zamanda onu basilisk'i kontrol etmek için de kullanıyordu, basilisk onu Slytherin' Varisi olarak tanıdı, Parseltongue bile konuşabiliyordu... "Harry son cümleyi söyledikten sonra dondu kaldı.

"Harry?" Hermione dönüp ona baktı, neden cümlenin ortasında konuşmayı kestiğini merak ediyordu, ama Harry'nin yüzünde şaşkın bir ifade olduğunu gördü. Sandviçini düşürmüştü, bilinçli bir kararla değil, sadece tutmayı unuttuğu için.

Sonra elini alnında sağ gözünün üzerindeki yara izine götürdü, yüzünde farkına varma, korku ve öfke karışımı bir ifade vardı.

"Allah kahretsin!"

"Harry, sorun ne?" Hermione'nin sesi korkmuş gibiydi, Harry'den değil, Harry'nin bu tepkiyi vermesine neden olan her neyse ondan.

"Söylesenize Profesör, ne zamandır tanıyorsunuz?" Harry'nin sesi soğuktu.

"Neyi biliyorsun, Harry?" Hermione açıkça endişeli bir sesle sordu.

"Ben bir Hortkuluk'um. Bu yüzden yılanlarla ve bu yüzden Voldemort'un gördüklerini görüyorum. Ve o bunu yıllardır biliyor." Harry son cümleyi söylerken Dumbledore'u işaret etti.

"Peki sana ne zaman söylemeliydim? Birine, şu anda yeryüzünde yürüyen en karanlık ruhlardan birinin bir parçasını barındırdığını ne zaman söylersin?" Dumbledore başını kaldırmayı reddederek yemeğine baktı.

"Peki ya bu savaş için zamanın yasalarını bir kenara attığımızı öğrendiğin zamana ne demeli?" Hermione tersledi. "Ya da sana yüzük hortkuluğunun yerini ve onu yok etmenin bir yolunu verdiğimizde. Yaptıklarımızdan sonra hazır olmadığımız fikrinin arkasına saklanamazsın. Şimdi doğruyu söyle, bize neden söylemedin?" Harry, Hermione'nin hâlâ biz gibi kelimeler kullanıyor olmasından dolayı kalbinin biraz ısındığını hissetti. Eğer bundan korktuğu bir şey varsa, o da Hermione'nin, onun temelini, fırtınadaki limanının, artık gerçeği bildiklerine göre olduğu iğrenç şeyden uzaklaşmasıydı.

Dumbledore kaldırıp onlara baktı ve Harry adamın ne kadar yaşlandığını gördü. Savaşlardan, kayıplardan, hayattan yorulmuştu. "Ve parçanın seni daha da fazla etkilemesine fırsat mı vereyim? Zaten yeterince karanlıksın."

"Ne?!" Hem Harry hem de Hermione aynı anda bağırdı. Ama Hermione devam etti, "Harry'nin karanlığa gittiğini nasıl düşünebilirsin?"

"Nasıl yapamam? İlk yıl ruh parçası seni benim Legilimency sondalarımından koruyordu, sonra Cadılar Bayramı'nda zavallı Quirinus'u zerre kadar pişmanlık duymadan öldürdün. İkinci yıl bir basiliskle arkadaş oldun; bu yaratılmış en karanlık yaratıklardan biriydi ve ilk olarak hortkulukları icat eden kişi tarafından yapılmıştı. Vaftiz babanı hapisten çıkarmak için Sihir Bakanı'nı bir usta gibi manipüle ettin. Quidditch Dünya Kupası'nda Lucius Malfoy'u öldürdün ve kalıcı olarak

Bayan Payne'in babası da dahil olmak üzere birçok kişiyi yaraladın. Sonra okula döndüğünüzde Bay Malfoy'un sihrini elinden ve Cornelius'u bir kez daha istediğiniz şeyi yapması için manipüle ederek üç ruhun yok edilmesi emrini vermesini sağladınız. Tüm bunlar göz önüne alındığında, nasıl olur da hâlâ ışıktaki durduğunuzu düşünebilirsiniz?"

Harry inanamayarak müdürüne baktı. Hermione ise oldukça yüksek bir sesle, "Ne kadar da saçma! Olayların olabilecek en kötü yorumundan bahsediyorsun."

"Tamam Dumbledore, suçlamalarının her birine cevap vereceğim, işim bittiğinde sen de benimkilere cevap verebilirsin." Yaşadığı onca şeyden sonra Dumbledore ona nasıl karanlık diyebilirdi? "Bakalım, ilk suçlaman Hortkuluk'un beni senin Legilimency sondandan koruduğuydu. Bu yanlış yönlendirmeden başka bir şey değil. Rol yapıyordum. Neden mi? Çünkü oklumansım pek iyi değildir; biri beni yoklamaya çalıştığında bunu ama onları durdurmakta iyi değilimdir. Bu yüzden yasadışı zihin okuyan müdürlerin Hermione ve benim zamanda geriye gittiğimizi öğrenmelerini engellemek için bir planım vardı. Kesinlikle kara büyüyle alakası yok.

"İkinci suçun: Quirrell'i öldürmek. Unutmayalım ki bu adam Voldemort'u tam bir bedene kavuşturmaya çalışıyordu ve bu sırada bedeninin parçalanmasını önlemek için tek boynuzlu atları öldürüyordu. Adam zaten ölüydü ve bunu bilmiyordu. Onu hayatta tutmanın tek yapacağı ona işkence etmek, birkaç tek boynuzlu atı kurban etmek ve şans da bir faktör olduğu için Felsefe Taşı'nı riske atmaktı. Unutmayalım ki Voldemort'un çocuklarla dolu bir okulda olmasının tek nedeni, taşı Fidelius tılsımıyla korunan rastgele bir yere koymak yerine buraya taşımaya karar vermiş olmanızdı. Aslında taşı buraya getirmeniz için görebildiğim tek neden, Voldemort'la benim birbirimize nasıl tepki vereceğimizi görmek istemeniz." Dumbledore bir kez daha Harry'ye bakmayı reddetti ve Harry onun bu suçlamayla tam on ikiden vurduğunu biliyordu. Hermione, okulu kişisel olarak tehlikeye attığı düşüncesiyle okul müdürüne sert bir bakış attı.

"Şimdi, vaftiz babamı hapisten çıkarmak için Sihir Bakanı'nı manipüle etmem. Baş Büyücünün tam olarak kim olduğunu unutmayalım.

masum vaftiz babamı hiç mahkemeye çıkaramadın mı? Hem kanuna hem de iyiliğe hizmet ediyordum ve kimse zarar görmedi. Sonra, Lucius Malfoy'u benim öldürdüğümü iddia ediyorsunuz. Bu sonuca nasıl vardın?" Harry ayağa kalktı ve Hermione'yle onun sandalyelerinin arkasında bir ileri bir geri volta atmaya başladı.

Dumbledore kaşığı eline aldı ve dalgın dalgın çorbasını karıştırırken, "Bir keresinde onun eğitim masraflarını üstlendiğini araştırmıştım. Bir konuda kendini suçlu hissettiğin çok açıktı. Kamp alanındaydın, laneti kimin yaptığını kimse görmedi ve ben görünmezlik pelerinini biliyorum. Orada olan insanlardan birkaç hatıra, ikinizin ortadan kaybolduğu zamana ait. Wizengamot'ta geçerli olmaz ama bilmem için yeterliydi."

"Peki, tamam. Onu öldürdüm ve diğer Ölüm Yiyenler'i yaraladım," diye itiraf etti Harry, "amacım öldürmek değil, yaralamaktı, ama savaşta böyle şeyler olur. Onun da diğerleri gibi hapse girmesini tercih ederdim."

"Görmüyor musun Harry, onu öldürerek ruhunu kurtarma şansını ortadan kaldırdın?" Dumbledore hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Harry adamın bunamış olup olmadığını merak etmeye başladı. "Ruhunu kurtarmak mı? O kurtarılmak istemedi. Savaşın sonunda ikinci şansını elde etmişti ve bununla ne yaptı? Oğluna bir kan yobazı olmayı öğretti ve onu savaşı yeni nesillere taşıması için cesaretlendirdi. Sonra Voldemort'un Hortkuluk'unu on bir yaşındaki masum bir kıza verdi, böylece basilisk'e öğrencileri öldürmesini emretti. Yaşamasına ya da serbest kalmasına izin verilirse, insanları öldürecek, hem de birçoğunu. Onu öldürmek istedim mi? Hayır. Onu öldürdüğüm için pişman mıyım? Yine hayır. Yaptığı şeyin yanlış olduğunu görmeyi reddeden bir insanı kurtaramazsınız. Bay Payne yaralandığı için üzgün müyüm? Evet, onun ailesi için elimden geleni yapacağım. Sahip oldukları sihirli çocuklar için tam burs iyi bir başlangıç gibi görünüyor.

"Son suçlamanız da Ruh Emiciler'e üç adam yem etmek. Söyleyin bana efendim, Ruh Emicilerle yapılan anlaşmaya göre, Azkaban'dan yasadışı yollarla kaçan birinin cezası ? Zaten Ruh Emicilerin Öpücüğü değil mi? Onlar için ben sadece cezayı hızlandırdım.

garantiledi ve duruşmayı beklerken kimsenin onları nezaretten kaçırmaya çalışmasını engelledi. Voldemort'a gelince, sizce Öpücük dışında bir şey ona bir şey yapabilir miydi? Başka ne yapmalıydım? Cesedini geri almasına ve büyücü Britanya'yı yeni bir iç savaşa sürüklemesine izin mi verseydim? Ben bunu zaten gördüm ve bir daha görmeyi reddediyorum." Harry yerine oturdu.

"Basilisk'le olan arkadaşlığınızı atladığınızı fark ettim." Dumbledore'un sesi kendini beğenmiş gibi çıkmıyordu ama yine de sözleri can sıkıcıydı.

"O sadece büyülü bir hayvan, bir ejderhadan farkı yok: güçlü ve tehlikeli olsa da, bir ejderhadan daha kötü değil. Sadece onları kontrol edebilen bazı insanların onlara kötü şeyler yaptırması, bu kötülüğü onların doğasının bir parçası haline getirmesiz. Aynı tür insanlar ejderhaları kontrol edebilseydi neler olabileceğini hayal edebiliyor musunuz? Basilisk olduğu yerde kalmaktan ve öğrencileri rahat bırakmaktan çok mutlu. Eğer ziyaretlerim onu bu şekilde tutuyorsa, sorunu anlamıyorum."

"Taşı okula getirdiğim için beni uyarıyorsunuz ama basiliskte bir sorun , öyle mi?" Dumbledore'un sesi inanmaz gibiydi.

"O zaman bana onu götürebileceğim başka bir yer verin. Öğrencilerin olmadığı yaz tatillerinde onu taşıyabileceğimize eminim."

"İnsanları öldüren bir canavarı kurtarmaya çalışıyorsunuz ama öldüren insanları kınıyorsunuz. Kendini duymuyor musun?"
Dumbledore'un sesi biraz çaresiz geliyordu.

"Aradaki fark seçim! Basilisk'e hiçbir zaman bir seçenek sunulmadı, sadece Parseltongue'de verilen emirleri uyguladı. Savaş bittikten sonra o insanların hepsinin bir seçeneği vardı ve onlar insanları öldürmeye devam etmeyi seçtiler. Onlar seçimlerini yaptılar, ve eğer ben olmak zorunda kalırsam, sonuçlarına da katlanacağım." Harry sandalyesinden kalktı ve müdürün odasından çıktı.

Hermione Hardy'yi takip etmek için ayağa kalktı ama tam çıkarken yaşlı adama döndü. "Yaptıklarınız için cevap vermediğinizi fark ettim.
Nereden

Sen Harry'den çok daha karanlıksın. Harry masum insanların acı çekmesi ve ölmesi manipölasyon yapmıyor. İşte size üzerinde düşünmeniz için bir soru: Harry'nin çoktan engellediğı bir savaş için hazır bir casusunuz olsun diye insanlara sürekli 'Profesör Snape'e güveniniz tam' demeye başladığınızdan beri Seherbaz ve Şifacı alımı ne kadar düştü? İyi günler profesör." Ve böylece, ailesinin katilinin bir parçasının alnına saplandığını yeni fark etmiş olan Harry'ye yardım etmek için odadan çıktı.

-!!!-

Hermione sonunda Harry'yi astronomi kulesinde Quidditch sahasına bakarak kara kara düşünürken buldu.

"Ayrılmalıyız." Hermione onun yanında durmak için hareket ettiğinde Harry üzüntüyle, "Ayrılmalıyız," dedi.

"Siktir et." Hermione'nin yanıtı anında ve kararlı oldu. "Ama-"

Harry konuşmaya çalıştı ama Hermione onun sözünü kesti.

"Aması yok, Harry. Seni seviyorum. Neyle karşı karşıya olduğun umurumda değil. Şu itibaren ben yanında dururken yüzleşeceksin. Voldemort' büyük kısmıyla zaten başa çıktık ve eğer kafanın içindeki kısmıyla da başa çıkmamız gerekiyorsa, o zaman bunu yapacağız." Hermione kararlı bir şekilde belirtti.

"İkimiz de bir Hortkuluk'u yok etmenin tek yolunun onu tutan şeyi yok etmek olduğunu biliyoruz. Ölmem gerek." Harry üzgün ama kararlı bir şekilde konuştu.

Hermione birden Harry'nin astronomi kulesine gelme nedeninin bu olduğunu fark etti. Kendini kuleden atmayı düşünüyordu, depresyonda olduğu için değil, herkesi güvende tutmanın tek yolunun bu olduğunu düşündüğü için. Panik yapmamak için kendini zorladı ve ona sakince cevap verdi. "Biraz sert görünüyor Harry. Birincisi, bir Hortkuluk'un ortadan kaldırılıp kaldırılamayacağını bilmiyoruz, ikincisi de sen gerçek bir Hortkuluk değilsin."

Harry ona inanamayarak baktı. "Hermione, içimde ondan bir parça olmalı, mantıklı olan tek şey bu."

"Yanlış anlamayın, muhtemelen orada bir ruh parçası var, yine de ciddi bir şey yapmadan önce bunu test etmeliyiz. Hayır, demek istediğim tam kararlı bir Hortkuluk yaratmak için karmaşık ve gerçekleştirilmesi tam bir gün süren bir dizi ritüel gerekiyor. İlk ritüellerden biri ruh parçasını yerleştirmek için kabı hazırlamaktır. Ruh parçasının size, diğer parçaların kaplarına bağlı olduğu kadar sıkı şekilde bağlı olduğundan şüpheliyim. Ayrıca, içindeki güvenli bir şekilde muhafaza ediliyor. Size çıkardığı tek sorun diğerleriyle olan bağlantısından kaynaklanıyor. Fincanın içindekini yok edebilirsek - yoksa şimdi LeStrange'in içinde mi? Şu anda bunun bir önemi yok ama o son parça da yok edilirse, küçük otostopçunuzun orada oturup mutlu bir hayat sürmenizi izlemekten başka yapabileceği bir şey kalmaz."

"Ya günlüğün Ginny'ye yaptığı gibi beni de ele geçirirse?" Harry sordu, ama Hermione onun kararlılığının eridiğini görebiliyordu.

"Eğer, ve bu büyük bir eğer. Eğer iş noktaya gelirse. Seni kendim durduracağım." dedi Hermione inançla.

İkisi de söylenmeyi biliyordu: Harry'yi o noktada durdurmak onu öldürmek anlamına gelecekti. Bunu yapmak Hermione'yi mahvederdi, ama ikisi de onun bunu yapacağından şüphe duymuyordu. Dışarıdaki cadılar ve büyücüler için değil, ama onun için yapardı. Voldemort'un dehşet saltanatını yeniden başlatmak için onun bedenini kullanmasını kendi gözleriyle izleyerek acı çekmesine izin vermeyecekti. Harry, Hermione'nin önceki zaman çizgisinde anne babasını güvende tutmak için yaptıklarını hatırladı. Bu onu neredeyse yıkmıştı ve Voldemort'u öldürmek de onu kesinlikle yıkacaktı, ama bunu yapması gerekiyorsa bu onu durdurmayacaktı.

"Hermione, ben..." Harry ne diyeceğini bilemedi, bu yüzden onu kendine çekti, kollarıyla sardı ve öptü. İkisi şatonun geri kalanına dönmeden önce bir saatten fazla bu şekilde kaldılar, ancak şimdi iksir derslerinin dörtte üçünü fark etmişlerdi.

-???

Bellatrix LeStrange sonraki iki ay boyunca rastgele saldırmaya devam etti, ama ne Harry ne de konuştuğu başka hiç kimse buna bir anlam verebildi. Bir muggle doğumlu ve karısını hedef alan ilk saldırıya rağmen, muggle doğumlu cadı ya da büyücülerin yaşadığı evlere saldırmıyordu. Saldırıların bir düzeni yok gibiydi: muggle doğumlular, safkanlar, melezler, ilericiler ve gelenekçiler. Coğrafi bir düzen bile yoktu. Harry iki kez bir öğrencinin ev başkanları tarafından bir kenara çekildiğini görmüş ancak o gün daha sonra bir saldırı yüzünden yetim kaldığını öğrenmişti.

Elbette Harry ve Hermione'nin tek yaptığı haberleri okumak ve bir sonraki saldırının nerede olacağını tahmin etmeye çalışmak değildi. Herkes müdürle görüşüp sakinleştikten sonra, Hermione adamla Hortkuluk kitapları hakkında konuşmaya gitmişti. Onlara erişmek istiyordu, böylece Harry'den ruh parçasını nasıl çıkarabileceğini bulmaya çalışacaktı. Dumbledore bu fikre sıcak , bunun zaman kaybı olduğunu düşünüyordu. Hermione, Dumbledore'un bunun imkânsız olduğunu düşünüp kendisinin bile denemediğini mi, yoksa koskoca Dumbledore bir çözüm bulamamışken Hermione'nin bir çözüm bulamayacağına mı inandığını anlayamadı. Sonunda Hermione onu ikna etti ama Dumbledore kitapların ve Hermione'nin notlarının ofisinden asla çıkmaması ve Hermione'nin edindiği bilgileri sadece Hortkulukları yok etmek için kullanacağına ve gelecekte bu bilgileri paylaşacağı herkesten benzer bir yemin alacağına Bozulmaz Yemin etmesi konusunda ısrar etti. Dumbledore'un ona güvenmemesi Hermione'nin canını sıkıyordu ama araştırdığı büyü çok iğrenç olduğu için yemini kabul etti.

Harry, Sihir Bakanı'yla bir görüşme ayarlayabilmek için zamanını şöhretini biraz paraya çevirerek geçirdi. Harry her ne kadar Floo yolculuğundan nefret etse de, (Sihir Bakanı'nın ofisinde kendini yerden kaldırırken) bunun hızlı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Harry'nin yolculuktan sonra kendini toparlamak için harcadığı zamanı da dahil etseniz bile, İskoçya'dan Londra'nın iç kesimlerine üç dakikadan kısa bir sürede varmak hızlıydı.

Bakan Fudge masasının arkasından, "Bay Potter, sizi gördüğüme sevindim," dedi. "Lütfen oturun." Masasının önündeki sandalyelerden birini işaret etti. "Size bir içki ikram edebilir miyim, belki bir fincan çay?" Bakan'ın Harry'nin hâlâ reşit olmadığını ancak son anda hatırladığı belliydi.

Pembe kurbağa Umbridge, bakanın oldukça büyük masasının yan tarafındaki bir sandalyede oturuyordu. Harry bu toplantının sadece kendisi ve bakan arasında geçmesini ummuştı, ama insan kılığına girmiş bu iğrenç nefret çuvalından kurtulmak için söyleyebileceği makul bir şey yoktu. Bunun yerine onu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı ve yerine oturan bakana başıyla selam verdi. "İyi günler Sayın Bakan, teklifiniz için teşekkür ederim ama ben iyiyim, sağ olun."

"Evet, Bay Potter, sizin için ne yapabilirim? Bu buluşmayı talep eden mektubunuzu oldukça gizemli bulduğumu itiraf etmeliyim." Yaşlı adam gülümsedi, cana yakın bir yetişkin görüntüsü vermeye çalışıyordu, ama gençlerle çok az deneyimi olduğu ya da hiç olmadığı ve Harry'ye görüldüğünden daha gençmiş gibi davrandığı açıktı.

Harry kendinden emin bir tavırla, "Sayın Bakan, Bellatrix LeStrange vakasını konuşmayı umuyordum," dedi.

Bakanın tavrı hemen değişti. Biraz daha dik oturdu ve kendinden biraz daha emin görünüyordu, görünüşe göre bu gibi konularda bir gencin onunla konuşmak isteyeceğini düşündüğü her şeyden daha rahattı. "Harry, aktif bir soruşturma hakkında bilgi veremeyeceğimi anlamalısın. Senin gibi saygıdeğer birine bile."

Harry adama güven verici bir gülümseme verdi. "Merak etmeyin Bakanım, sizden bir şey söylemenizi beklemiyorum, aksine kaçak mahkûmun ne planlıyor olabileceğine dair bir fikrim var."

"Oh, o zaman lütfen bana bildiklerini anlat."

"'Bilmek' çok güçlü bir kelime. Ama bence mantıklı. gelirsek, bence Azkaban'daki güvenliği artırmanız gerekiyor -"

Pembe kurbağa Harry'nin sözünü kesti. "Bakanlığın sorumluluklarını yerine getirmediğini mi söylüyorsun?" Sesinde Harry'nin hatırladığı ve nefret ettiği o zoraki tatlılık vardı.

"Aslında söylediklerimin olabilecek en kötü yorumu bu olsa gerek." Harry konuşurken ona bakmadı bile. Tekrar bakana döndü. "Cornelius, bakalım bu konudaki düşüncelerime katılıyor musun, sonra Azkaban'ı korumak için daha fazla şey yapılması gerekip gerekmediğine karar verebilirsin." Harry kendinden emin bir yetişkin gibi görünmeye çalıştı ve aslında yirmi iki yaşında olduğu için bunu oldukça iyi yapıyordu. Cornelius Harry'nin devam etmesi için başını salladı.

"Pekâlâ, çözmeye çalıştığım ilk şey LeStrange'in motivasyonunun ne . Eğer motivasyonunu anlayabilirsem, belki nerede olacağını tahmin edebilir ve bir tuzak kurarak bu tatsızlığı geride bırakabiliriz. Sayın Bakan, LeStrange'in bir fanatik olduğu konusunda benimle hemfikir misiniz? Sadece Voldemort'a değil -" ikisi de isme atladılar "- aynı zamanda onun yaydığı mesaja da gerçek bir inanan. Yani uzun vadeli hedefi muhtemelen savaşı yeniden başlatmak olacak. En azından ben böyle düşünüyorum, katılıyor musunuz?"

Fudge bir süre düşünceli, sonra biraz endişeli görünüyordu. Harry nedenini anladı, o kesinlikle bir barış zamanı bakanıydı ve kimse ona bir savaşta savaşması için güvenmezdi. "Korkarım bunu denediğini görebiliyorum. Başarılı olacağını düşündüğümden değil, ülkede pek çok kişi onu takip etmeye istekli olmayacaktır. Quidditch Dünya Kupası'ndaki isyandan sonra, gelenekçi mesajı daha çok kabul eden pek çok insan Azkaban'da."

Harry gülümsedi, çünkü Bakan onun yerine meselenin yarısını halletmişti, "Aynen öyle Bakan, o halde sorunun nerede olduğunu görebilirsiniz. LeStrange'in ihtiyacı olan insanların hepsi onun nasıl bildiği bir hapishanede toplanmış durumda. Hapishaneden kaçış planı yapmayı bilen biri varsa o da LeStrange'dir ve o grubun başında o varken, bence herhangi bir

Yeni bir savaştan kaçınma umudu bir hayalden öteye gidemeyecek," diye açıkladı Harry.

"Yani benden Azkaban'daki güvenliği artırmamı istiyorsunuz. Size boşuna endişelendiğinizi ve okula dönüp LeStrange için endişelenmemize izin vermenizi söylemek isterdim ama endişeleriniz çok anlam ifade ediyor." Fudge gidip kendine bir bardak konyak doldurdu. Bir süre kendisiyle savaştıktan sonra Harry'ye de bir bardak doldurmayı teklif etti ve Harry çevirince biraz rahatlamış göründü. Bir saat daha neler yapılabileceğini konuştular ve ada hapishanesinin güvenliğini artırmak için birkaç plan yaptılar. Umbridge bütün bu süre boyunca hep karşı çıkmıştı, Harry bir sonraki bakanlık seçiminde Potter Hanesi Başkanı olarak kime oy vereceğini açıklayacağına söz vermek zorunda kalmıştı (o sırada reşit olacaktı) çünkü Umbridge sürekli Fudge'ın şu ya da bu planı yürürlüğe koyarsa gelenekçilerin oylarını kaybedeceğini söylüyordu. Ancak Harry gittiğinde Fudge'ın bir şeyler yapacağından emindi.

-???

Cadılar Bayramı, Harry'nin ne kadar gergin olmasına rağmen, olaysız geçti. Bir şeyler bekliyordu, ama en kötüsü Snape'in onlara sınıfta demlemeleri için oldukça iğrenç bir iksir vermesiydi. İksir özellikle iğrençti, çünkü flobberworm'un sümüğünü tazeyken eklemek gerekiyordu, yani iksiri hazırlarken sümüğü elle çıkarmaları gerekiyordu. Harry ertesi sabah kahvaltıya oldukça iyi bir ruh haliyle indi. Quidditch sezonu başlıyordu ve birkaç gün içinde Hufflepuff'a karşı oynayacaktı. Harry geçen yıl Quidditch'i özlemişti ve Hufflepuff'karşı oynanan maç her zaman eğlenceli olmuştu. Puff'lar sert ama adil oynarlardı.

Bugün acıktığını hisseden Harry, tabağına fasulye, sosis, mücver ve biraz sahanda yumurta doldurdu. Kahvaltısını yarıda bırakmak üzereydi ki, sabah gazetesi olan Gelecek Postası geldi ve iştahının geri kalanını mahvetti. "*LeStrange Yine Saldırıyor!*" manşetinin altında yanan bir evin resmi vardı ve Karanlık İşaret çatının üzerinde uçarken açıkça görülebiliyordu. Bu ev Privet Drive 4 numaraydı.

Bölüm 24

Bölüm 24

Tüm destekçilerime teşekkür ederim ve Jimmy Adams, Jo Daviz, LegendaryWasabi, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener'e ekstra özel bir teşekkür. hepiniz harikasınız ve desteğiniz olmadan bunu yapamazdım. her zaman olduğu gibi sonraki iki bölüm, devam eden diğer çalışmalarımın sonraki iki bölümü ve bittiğinde bu kurgunun güncelleme alanını alacak olan "harry potter and the stitch in time" kurgusunun ilk üç bölümü ile birlikte zaten orada mevcut. nasıl erken erişim elde edeceğinizi öğrenmek için discord'uma katılın. <https://discord.gg/RQDCxg6>

Ayrıca birkaç gün önce yayınladığım yeni bir tek atışım var 'The Power of a Cupcake' zaman okumaya değer olduğunu düşündüğüm kabarık bir tek atış.

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakın.)

[img:

https://lh3.googleusercontent.com/kZLonhjkY6QvzVCmZvK0LxM60TokhNz82WhjRahN0DFQZObZ8-wGAO-Fp5-MLF4UpYZ_bfBZWu5XsMiqVfLTtAvCYCQSAhOBCuOi1Jjyallbl_FNhbQEchck-sE02oJPBuAV0JRZA69zgvr5_T0hIPvaW2fwAouASZ_JgkSebsWFb-VmZ0A2f9PsgxVNLmf5R1XQl7gRI2PWhVI7KhjjwgnkDTNPle6HDJTb6eRSpLNHJukgPcAuC5hCvbH3NOjvdLKetv1Mbyucrx6LFRnrV43zcSKPDu-V_Iztf_J5SnriHwglkmviTtClEy6VqD7TNyrJKqjc5KPb0T1ziRyYQ6tiC6FDvZBS3xsVBTTUEEee9jAa2HB1wzUPPOwKuKCxPtPK1AFINjiMP1vogGVw4U3Rk8WIGXH2fyyXQ2cEOMckcEpcPtzsfcX8mYbvdpKJFXymEqJ0VXE4JAs3BXbYRHsksXooY-MafDtl_3fFa42o68kJucOh0ueyOjYHfQ4DNPQhMV6eGLrBFMnFF

EwftNR4PdEH1ehpO3hnMCTxl_HZMS_Mmg_v5nh5OkJRv0fLA5W_Qi7tnxxA2Ek8phcfTUAqfXPn0pw8WKR6_22HMLlvxjG8UKh9b4Pwr_qfcc0T6FwNYLGYWkQD5xulRsLBxN5pV6cGsjmvmhD4XR0OkYtcy_u9lrncDyeBHSwvAITIIFLYs4W4UDFADXLbcDxdlOnHXm9SrkQJ_Ka_iMLfxdLh_F_huCXfP0sUEsQ-eFsx4CQWL9DDQTK7D6VUFUfpT34YKvnq6q_GixE=w568-h842-no?authuser=0

Bölüm 24

Harry şu anda Smeltings Akademisi'nin yönetim binasının resepsiyon bölümünde oturmuş, resepsiyon görevlisinin okul müdürüyle konuştuktan sonra geri gelmesini bekliyordu

"Bunu yapmak istediğinizden emin misiniz, Mr. Potter? Kendinizi iyi hissetmiyorsanız yetkililer birkaç gün içinde bu işi halleder," dedi Profesör McGonagall, Harry'nin yanına otururken, normal cadı cüppesi eski moda ekose etekli bir takım elbiseye dönüşmüştü.

Harry, Hermione'nin onun için okul cüppesinden dönüştürdüğü ceketi çekti, gerçi Hermione okul armasını ceketin üzerinde bırakmıştı. "Artık bilmeyi hak ediyor. Ona söylememek zalimlik olurdu," diye cevap verdi. Dudley'ye Petunia ve Vernon'un öldürüldüğünü söyleyen kişi olmayı gerçekten istemiyordu ama Dudley onun anne babası değildi. Bu konuda pek iyi olmayabilirdi, ama Ruh Emici saldırısından sonra değişmiş, büyüyebileceğini kanıtlamıştı. Harry en azından kuzenine karşı denemesi gerektiğini hissetti.

Resepsiyon görevlisi geri gelip masasına oturdu, ama Harry ile Profesör McGonagall'a ofise girip müdürü on dakika daha görebileceklerini söylemedi. Harry adamın ne yaptığını biliyordu, Vernon kendi işinde de aynı şeyi sık sık yapmakla övünürdü. "Onları bekletmek, senin zamanının onlarınkinden daha önemli olduğunu gösterir." Bu, sadece bekleyen kişi ne yaptığınızı tam olarak bilmiyorsa işe yarayan basit bir güç oyunuydu. İki sihirbaz nihayet zengin koyu renkli ahşaplar ve yastıklı sandalyelerle dolu zengin ofise girdiklerinde, kusursuz giyimli ve işinin başında gibi görünen bir adam tarafından oturmaya davet edildiler.

ellili yaşların sonlarıydı. Neredeyse oturur , okul m¼d¼r¼ iyi prova edilmiş olması gereken bir konuşmaya başladı

"Bay Potter, Bayan McGonagall, asistanım ¼ğrencilerimizden biri hakkında konuşmak istediğinizi s¼yledi. Çocuklarımızdan birinin neyle suçlandığını bilmiyorum ama sizi temin ederim ki-

Harry adamın söz almasını engellemek için elini kaldırdı. "Mr Creedy, bir ¼ğrenciniz hakkında sizinle konuşmaya gelen birine vereceğiniz yanıtın, onu her türlü suçlamaya karşı savunmak olması ne kadar ilginç olsa da, buraya ¼ğrencilerinizden birini herhangi bir şeyle suçlamaya gelmedim."

"O zaman neden burada olduğunuzu sorabilir miyim?

"Elbette, kuzenim Dudley Dursley ile konuşmam gerekiyor."

Okul m¼d¼r¼ Harry'nin söz¼n¼ kesti. "Genelde ¼ğrencilerimizin planlanmamış aile ziyaretleri yapmalarına izin vermeyiz."

Karşısındaki adamdan biraz rahatsız olmaya başlayan Profesör McGonagall araya girdi. "Bay Potter'ın Bay Dursley ile görüşmek için burada bulunduğu konu, özellikle istisnai bir durum kuralların esnetilmesini haklı çıkaracak kadar acil bir öneme sahip." Sadece profesörü tanıyan biri, aksanındaki işkoç aksanının, sabrının ne kadar zorlandığını gösterdiğini fark edebilirdi.

Bu görüşmenin tahmin ettiği gibi gitmemesine fazlasıyla sinirlenen Bay Creedy talepte bulundu. "Peki hangi bilgi bu kadar önemli olabilir?"

Harry adamın gözlerinin içine baktı. "Dudley'nin anne babası olan teyzem ve ölümü."

M¼d¼r¼n tavrı hemen değişti, saniyeler içinde sinirli halden işbirliğine yatkın hale geldi. Elindeki bir şeyi kontrol ettikten sonra

Bilgisayarı açıp bir telefon görüşmesi yaptı ve Dudley'nin doğruca müdürün odasına sağladı.

Dudley gergin bir ifadeyle paytak paytak içeri girdi, ama Harry'yi görünce yüz ifadesi şaşkınlığa dönüştü. "Burada ne işin var senin?"

"Bay Dursley, oturmak isteyebilirsiniz. Kuzeninizin size bazı haberleri var." Bay Creedy öğrencisini yönlendirdi.

Dudley koltuklardan birine oturunca, Profesör McGonagall Bay Creedy'ye dönüp, "Sanırım bu konuşmayı yapabilmemiz için ikimizi biraz yalnız bırakmalısınız," dedi. Harry, Profesör'ün asasını kurnazca çekip adamın üzerinde hafif bir etki yarattığını gördü. "Biz bunu yaparken, ben de bir fincan çayın tadını çıkarmayı tercih ederim."

Anlaşılan Dudley de büyüü görmüştü, çünkü profesör ve Smeltings'in müdürü odadan çıkar çıkmaz, "O da sizden biri. *Bunu* Bay Creedy'ye o yaptı," diyerek 'o' kelimesini iğrenç bir şeymiş gibi suçladı.

Harry yalan söylemeye gerek duymadı, bu yüzden kuzenine gerçeği söyledi. "Evet, o benim öğretmenlerimden biri ve ev başkanım. Yanımda bir yetişkin olmadan okuldan ayrılmama izin vermediler. Büyü, müdürünüzün ikimizi konuşmaya bırakmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmesini sağlamak içindi, böylece açıkça konuşabilirdik."

Dudley bunu sormadan önce birkaç saniye düşünmüş gibiydi. "Bu, benimle bu konuda konuşman gerektiği anlamına geliyor, bunu neden yapman gerekiyor?"

Harry tereddüt etti; burada olmasının asıl nedenine gelmişlerdi, ama artık zamanı gelmişti, bunu yapmak istemiyordu. Bu haber Dudley'yi kıracaktı ve Harry büyürken başına gelenlere rağmen, bunu yapan kişi olmak istemiyordu. "Dudley, bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum, ama Petunia Teyze ve Vernon Amca, annenle baban... onlar... onlar öldüler."

Harry, Dudley'nin yüzünde titreyen duyguları izledi; Harry'nin sözlerini bir araya getirirken önce şaşkınlık, hemen ardından anlayış, sonra inançsızlık ve son olarak da yıkım. Harry, Dudley'nin yüzlerce kez ağladığını görmüştü, çünkü annesinden istediğini almak için en sevdiği numaralardan biriydi bu. Ama şimdi, Harry'nin haberinin getirdiği gerçek acıya rağmen, Dudley tek bir damla bile gözyaşı dökmedi.

Harry'nin kuzenine asla yakıştıramayacağı bir zekâ sergileyen Dudley, mantığı izledi ve Harry'nin korktuğu soruyu sordu. "Bunu benden önce nasıl öğrendin? Polisler okuldayken seninle bağlantı kuramazlardı." Dudley bağırıyor ya da öfkelenmiyordu, ama Harry sesindeki gerginliği duyabiliyordu.

"Bir büyücü tarafından öldürüldüler." Harry itiraf etti. "Polis hala bilmiyor, sihirli polis normal polis için olay yerini ayarlamadan önce bununla ilgileniyor. Olayı bir gaz sızıntısı gibi göstereceklerini söylediler-" Dudley'nin yumruğu Harry'nin çenesine değdiği için sözünü bitiremedi.

"Sadece git. Sen ve senin gibi ucubeler zehirlisiniz. Gidin!... DEFOLUN!" Dudley'nin yüzü şimdi gözyaşlarıyla dolmuştu.

Harry başını sallamadan önce çenesini ovuşturdu. "Tamam. Ben gidiyorum." Bir zarf çıkardı ve Dudley'önündeki müdürün masasına koydu. "Eğer benimle temas kurmak istersen, bir adres var. Oradakiler yardıma ihtiyacın olursa bana nasıl ulaşacağını bilirler." Harry kapıya doğru ilerledi, ama açmadan hemen önce kuzenine söyleyeceği belki de son şeyi söyledi. "Bunu yapanın cezasını çekmesini sağlayacağım." Sonra kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Kapıyı kapatır kapatmaz Harry, Dudley'nin ancak öksüz kalmış birinin yapabileceği gibi yıkıldığını duydu.

Harry gidip profesörünü buldu, gerçekten de müdürle bir fincan çay içiyordu ve gitmeye hazır olduğunu belirtti. Bay Creedy'ye Dudley'in ne durumda olduğunu anlattı ve adama bir zarf verdi. "Orada adı geçen kişiler Dudley'i nasıl

Gerekirse benimle iletişime geçin. Amcam öldüğüne göre, Dudley'nin okul masraflarını karşılamak için paraya ihtiyacınız olursa benimle temasa geçin."

-???

"Harry, yüzüne ne oldu?" Şatoya geri döndüğünde Hermione sordu.

"Dudley biraz duygusallaştı," diye açıkladı Harry, öğle yemeği için tam zamanında Büyük Salon'da onun yanına otururken.

Hermione, Harry'nin kuzeniyle ilgili düşüncelerini açıkça ifade etmeye başladı ama Harry onu durdurdu. "Hermione, Dudley bana her vurduğunda, bu sefer gerçekten hak ettiğimi hissediyorum. LeStrange benim hakkımda bilgi almak için oraya gitti. Eğer ben olmasaydım, Dudley muhtemelen şu anda yetim olmayacaktı."

"Harry, kendini suçlamaya devam edemezsin," diye onu uyardı.

"Hayır, bilmiyorum. Tam olarak kimin sorumlu olduğunu biliyorum. Ama onları koruyan orada yaşayan ben olduğumu bildiğim için oradan ayrıldım. Bunun hesabını vermesi gerekenler LeStrange ve Voldemort'tu, ama bunu önleyebilirdim. Sağlam bir yumruk hak ettiğim bir şey," diye açıkladı Harry.

Hermione onu kucaklamadan önce kaşlarını çattı. "Yemekten hemen sonra Madam Pomfrey'i görmeye gideceğiz." Bu bir rica değil, Harry'nin gülümsemesine neden olan bir ifadeydi.

Aralık ayı geldi ve beraberinde kar yağdı. İnsanlar evlerini daha iyi korumaya ve daha fazla önlem almaya başladıkça LeStrange'in saldırıları yavaşlamıştı. Hogsmeade Noel öncesinde her zamanki şenlikli halini koruyordu. LeStrange ne kadar tehlikeli olursa olsun, sayıca çok az olduğu için Hogsmeade ve Diagon Yolu'ndan uzak duracağı inancı hakimdi. Bakanlık LeStrange'in "yakalanmasını sağlayacak bilgi" için 50.000 galleon ödül koymuştu, ancak herkes LeStrange ölü olarak getirilse bile Bakanlığın ödülü yerine getireceğini biliyor gibiydi.

Harry ve Hermione, onlar için biraz alışılmadık bir şekilde, . Ya da en azından bir randevuyu Noel alışverişiyle birleştiriyorlardı. Atlı arabalar çifti köyün kenarına bıraktıktan sonra, ikisi birlikte içeri girdiler; Harry kolunu Hermione'nin omzuna atmış, Hermione de onun yanına kolunu sırtına dolamıştı. Bu şekilde yürümek biraz garipti, ama ikisi de bir şeyi değiştirmek istemiyordu.

İlk durakları Madam Puddifoot'un Çay Dükkânı'ydı. Tıpkı Harry'nin son olduğu gibi, burası da bir bayram için süslenmişti, ama Noel/Yılbaşı süslemelerini daha önce gördüğü Sevgililer Günü süslemelerinden çok daha az rahatsız edici bulduğunu itiraf etmek zorundaydı. İkisi de gelmeden önce Büyük Salon'da kahvaltı ettikleri için, sadece içecek sipariş ettiler. Doğruca çay dükkanına geldiklerinde, masanın karşı tarafları yerine birbirlerine yakın oturmalarına olanak tanıyan iki kişilik rahat bir bankı olan küçük bir çiftler kabini verildi. İkisi de sıcak çikolata sipariş etti, ama Hermione nane aromalı, Harry ise portakallı bir tane ismarladı. Madam Puddifoot içecekleri , pembe ve beyaz kabarık şekerlemelerle dolu bir yan tabak da vardı ve her iki genç de hemen birkaç tanesini sıcak, zengin çikolatalı iyilik kupalarına attı.

"Ailenin bu Noel için bir planı var mı, yoksa sen evde mi kalacaksın?" Harry, bir önceki zaman çizelgesinde Granger'ların kayak yapmaya gitmeyi planladıklarını hatırlayarak sordu.

"Bu yıl evde kalacağız. Yine de Noel Günü için birkaç misafir ağırlamayı umuyoruz." Hermione Harry'nin yanına daha çok sokuldu.

"Ah, kim?" Harry gerçekten merakla sordu.

"Ah, sadece tanıdığımız birkaç çocuk," dedi Hermione ince bir vurguyla, olduğundan daha fazlasını söylüyormuş gibi yaparak, ama Harry belli ki onun neyi ima ettiğini anlamamıştı ve Hermione kendi kendine gülümsedi.

"Tanıdığım biri var mı?" Harry sordu.

Hermione bir süre kıkırdadı ve Harry'ye daha fazla takılmak konusunda kendi kendisiyle tartıştı, ama vazgeçti. "Sen ve Sirius, seni ahmak. İkinizi de bir günlüğüne davet ediyoruz."

Harry'nin yüzünü geniş bir gülümseme kapladı. "Gelmeyi çok isteriz!" Harry kendisi ve vaftiz babası için kabul etti.

"Ben ailemle görüşmeden önce bu konuyu Sirius'la konuşsanız iyi olur."

Harry Hermione'nin söylediklerine katılıyordu, ama Sirius'un Noel'i Granger'larda geçirme fikrine balıklama atlayacağından emindi. Noel'i sadece ikisiyle geçirmek güzeldi ama tatilin bu olmamalıydı. Noel'in sevdiklerinizle birlikte geçirilmesi gerekiyordu ve Hermione de kesinlikle bundan sayılırdı. Harry kolunu Hermione'ye dolayarak onu kendine çekti ve ikisi de birbirlerine gülümsemek için döndüler. Ancak Hermione'nin gülümsemesi muzip bir hal aldı ve Harry onun ne planladığını anlayamadan öne doğru eğilip Harry'nin fark etmediği, burnundaki bir topak erimiş lokumu yaladı. "Mmmm, çok lezzetli." Hermione tekrar Harry'nin yanına sokulurken, "Çok lezzetli," dedi.

Çay dükkanında işleri bittikten sonra, ikisi de aileleri ve arkadaşları için Noel hediyeleri koyuldular. Hermione'nin anne ve babası büyüye hayrandı, bu yüzden onlar için Hogsmeade'de alışveriş yapmak sadece yapılabilir değil, aynı zamanda iyi bir fikirdi. Birbirlerinin hediyelerini almak için biraz ayrıldılar ama bir saatten az bir süre sonra Three Broomsticks'te tekrar buluştular, karda alışverişten alışverişe koşmaktan kurtulmak için tam da ihtiyaçları olan şey sıcak bir butterbeer'dı.

-???

Harry ancak Noel için eve döndüğünde Dudley'ye neler olduğunu öğrenebildi. Grimmauld Place yakınlarında bir telefon kulübesi buldu ve köpek yetiştirme işini

sarı sayfalardan Marge Teyze'yi aradı. Bunu izleyen konuşma zor olmuştu. Sadece Harry'yle bağlantısı yüzünden ölmüş bir adamın kız kardeşiyle konuştuğu için , Marge Dursley'nin, eğer bu Harry'yle son konuşması olacaksa, onun hakkında tam olarak ne düşündüğünü söylemeye karar vermiş kindar bir kaltak olduğu için de. Dudley'yi yanına aldığı söylemeden önce Harry'nin Marge'ın onun ne kadar büyük bir yük ve hava kaybı olduğunu söylemesini dinlemesi on dakika sürdü. Yine de, sosyal hizmetlerin onu almasını ayarlayana kadar Harry'nin Ripper'ın kulübesini paylaşmasına izin vermeyi teklif edecek kadar 'nazikti'. Anlaşılan kardeşi ona dört yıl önce evden söylememiştir.

Harry ve Hermione, Hermione'nin yatak odasında Granger'ların hazırladığı büyük Noel yemeğinden sonra dinlenirken, Sirius, Dan ve Emma televizyonun karşısında uyukluyorlardı. Üç yetişkin de Sirius'un ziyafet için getirdiği bir kasa şaraptan hafifçe sarhoş olmuşlardı. Harry ve Hermione'nin yemekle birlikte sadece birer kadeh şarap içmelerine izin verilmişti, bu yüzden kendilerini yetişkinlerden çok daha uyanık hissediyorlardı. İkisi Hermione'nin yatağına uzanmış, birbirlerine sarılmış, hormon delisi gençler olmanın tadını çıkarıyorlardı. Harry ilk başta isteksizdi, ama Hermione tamamen giyinik kalacakları konusunda kesin bir tavır koyunca, isteksizliği (çoğunlukla Hermione'nin anne babasının her an içeri girebileceği fikrinden kaynaklanıyordu) çabucak kayboldu.

Harry Hermione'yi öpmeye başladığında, Hermione sırt üstü döndü ve Harry'yi de yanına çekerek Hermione'nin üstte olmasını sağladı, Hermione dudaklarını Hermione'nin dudaklarına bastırırken Harry de ona . Elleri hassas noktalarının üzerinde dolaştı ve ikisi de birkaç saatliğine kendilerini kaybettiler.

"Mutlu yıldönümleri Hermione."

"Mutlu yıldönümleri Harry."

Harry ve Hermione'nin fark etmediği şey, Hermione'nin kapısının bir aralık açılması ve Emma'nın ne görmek için odaya bakmasıydı. İki gencin bir şey yapmamayı tercih ettiklerini görünce

Giysilerini giydikten sonra endişeli anne tarafının rahatlamasına izin ve gizlice merdivenlerden indi.

"İyiler mi?" Emma oturma odasına geri dönerken Dan sordu.

"Kıyafetlerini ." Emma en sevdiği koltuğuna otururken gülümsedi. Dan bu habere pek sevinmiş ama ayağa kalkmak üzereyken Emma onu durdurdu. "Dan, yapma. O yaşta hiçbirimizin yapmadığı bir şeyi yapmıyorlar. Aslında, bana anlattığın ergenlik hikâyesi hatırlarsan, bu ikisi çok daha fazlasını yapabilir ve bu konuda bağırıp çağırman seni ikiye bölür."

Oh, ve kızın sana kızgın."

"Eğer teselli olacaksa, büyüünün ilişkileri nasıl etkilediğini düşünersek, eğer bu kadar uzun süredir birlikteyse Harry muhtemelen senin müstakbel damadındır." Sirius elinde bir fincan kahveyle koltukta oturduğu yerden konuştu.

"Ne demek kızım kontrol altında tutuluyor?" Dan hızla geriliyordu, vücudunda hâlâ bulunan şarap onu normalden biraz daha az sakin yapıyordu.

"Tanrım, hayır. Ama büyülü insanlar bir araya geldiklerinde, eğer uyumsuzlarsa büyüleri onları rahatsız eder. Bu tür ilişkiler çabuk tükenir. Eğer partneriniz iyi bir eşleşmeyse kendinizi birbirinize çekilmiş hissedersiniz. Bu herhangi bir kontrol değil, daha çok çekimin büyülü bir boyutu gibi. Ne de olsa kızınızın kendi beyninin ürettiği uyuşturulduğunu söyleyemezsiniz, değil mi?"

"Kimyasallar," dedi her iki Granger da aynı anda.

"Doğru, kimyasallar. Ama mesele şu ki, resmi olarak bir yıldır çıktıklarını düşünersek, bir şey onları ayırmadığı sürece birlikte kalma ihtimalleri yüksek. " Sirius açıklamasını bitirdi.

"Bu ilginç bir şey ve kızımın mutlu olacağına seviniyorum ama ya bizden sakladıkları şey? Ne olduğunu bulma şansınız oldu mu?" Emma onları bir süredir konuştukları bir konuya geri çekti.

"Hayır ve bu beni endişelendiriyor. Harry'nin Üçbüyücü Turnuvası'nın sonunda, üç kişinin Ruh Emici'lere yem olmasına yardım ettiği zaman ne yaptığını sana açıklamıştım. Ama o zaman bir şeyin farkına vardım. Harry bu yüzden üzgündü, doğru, ama olması gerektiği kadar berbat durumda değildi," dedi Sirius, kahvesini içmeden önce.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Dan.

"Harry üç kişinin ruhunun yok edilmesine yardım etti ama birkaç hafta sonra Hermione onunla konuşunca düzeldi. Ve o zaman bunu fark etmemiştim ama Harry bir Patronus yaptı." Granger'ların boş bakışları üzerine Sirius açıkladı. "Patronus Hogwarts'ta öğretilmeyen son derece gelişmiş bir büyüdür ve tek bir gerçek kullanımı vardır: Ruh Emicilerden korunmak. Ama benim sorum şu: Harry neden patronus öğrendi? Neden bunun öğrenmek için zaman ve çaba harcamaya geçecek bir büyü olduğunu düşündü?"

"Neredeyse bunu onun planladığını düşünüyor gibisin?" Dan inanmayarak sordu.

"Harry mi? Hayır, sanmıyorum. Bence ikisi de bunu planladı. Her ne oluyorsa, bence bu işte birlikteler. Ya da en azından Hermione biliyor ve kabul ediyor, Harry'nin ondan bir şey sakladığı hissine kapılmıyorum ve eminim Hermione karşı çıksaydı Harry bunu yapmazdı."

"Ama bu Harry'nin kaçırılacağını bildiği ve izin verdiği anlamına gelmez mi?" Emma'nın sesi buna inanmıyormuş gibi geliyordu.

"Benim de aklıma gelen tek sonuç bu. Ama hepsi bu değil, Harry'nin hazırladığı bir acil durum kiti var. Büyücü çadırı var, içi daha büyük, aslında Londra'da bir daire var. Geçen gün buraya bir günlüğüne geldiğinde buldum.

Böylece Hermione'yle 'ev ödevleri' üzerinde çalışabileceklerdi. Ne yaptığını öğrenmek için Harry'nin sandığını karıştırdım ve çadırı tamamen hazırlamış. Orada bir aile için yaklaşık bir aylık yiyecek var," dedi Sirius, konuştukça tükendiğini hissederek.

"Birlikte kaçmayı planladıklarını düşünmüyorsun, değil mi?" Dan sordu.

Önce Emma cevap verdi. "Hayır Dan, bir aileye bir ay yetecek kadar yiyecek bana daha çok beşimizin birden ortadan kaybolması için hazırlık yapmak gibi geliyor. Ona paranoyak derdim ama..."

Sirius sözlerini, "Seni gerçekten yakalamak istiyorlarsa bu paranoya değildir," diye bitirdi.

Beş dakika boyunca sessizlik hakim oldu, sadece ara sıra üst kattaki gençlerden gelen sesler ya da çarpışmalar sessizliği bozuyordu. "Peki... şimdi ne ?" diye sordu Sirius. "Yani, ebeveynlik deneyimi olan ikinizsiniz."

"Kanada'ya taşınalım ve onları orada hangi sihir okulu varsa kaydettirelim?" Dan sadece yarı şaka yaparak önerdi.

"Kanada olmaz, orası çok soğuk, Avustralya'ya ne dersiniz?" Emma şaka yaptı. "Ama ciddi bir şey yapmamıza gerek var mı? Bunu söylemek bana kadar acı verse de, onlar zaten bu meselenin gelmediler mi? Evet, şu anda serbest dolaşan bir suçlunuz var-"

Sirius araya girdi: "Kuzenim Bellatrix LeStrange nee Black."

Emma başıyla onayladı. "Evet, o. Ama Harry'nin peşindeki gruptan geriye kalan o değil mi? Başka bir ülkeye taşınmak bir şey yapmış gibi hissetme ihtiyacımızı tatmin etse de, gerçekte neyi başarmış olacağız?" Bu herkesi biraz sakinleştirdi.

Sirius kederli bir ifadeyle, "Hâlâ bizimle konuşmalarını diliyorum," dedi.

Emma ona, "Yapabileceğimiz tek şey, onlar açılmaya hazır olana kadar yanlarında olmak," dedi ve Dan başıyla onayladı.

-???

Hogwarts'a dönüş treninde Suzanne onları buldu ve bir saat boyunca onlarla oturdu. Hufflepuff sınıf arkadaşlarının yanına dönmeden önce, kendisi için öğretmenle ağabey arası bir şey haline gelmiş olan bu iki gence Noel'ini anlattı, ailesinin Hogwarts'la ilgili anlattıklarına verdiği tepkileri ayrıntılarıyla anlattı. Hem Harry hem de Hermione Suzanne'ın Hufflepuff'a bu kadar iyi uyum sağlamasına sevinmişlerdi. Suzanne'ın okul masraflarını Harry'nin karşıladığının duyulmasından ve diğer öğrencilerin ona yaklaşma konusunda tedirgin olmalarından endişe ediyorlardı. Ancak Harry'nin bildiği kadarıyla, Hogwarts'ın yardım fonu battığında Harry'nin devreye girdiği gerçeği ortaya çıkmamıştı ve Suzanne gerçek ortaya çıktığında onu terk etmeyecek gerçek arkadaşlar edinebilmişti.

A/N

Bu bölümde çok fazla hikaye yok, sadece Bellamort'un Dursley'leri öldürmesinin sonuçlarıyla ve biraz da yumuşaklıkla uğraşıyoruz. Oh, ve şuna bakar mısınız, Sirius ve Grangerlar Harry ve Hermione'nin bir şeyler sakladığından o kadar da habersiz değiller.

Bölüm 25

Bölüm 25

Tüm destekçilerime teşekkür ederim ve Jimmy Adams, Jo Daviz, LegendaryWasabi, SvenGTX, Optimum Prime ve Jack Schriener'e ekstra özel bir teşekkür ederim. hepiniz harikasınız ve desteğiniz olmadan bunu yapamazdım.

Beni nasıl destekleyebileceğinizi öğrenmek ve bu kurgu ve diğerleri için 7 bölümden fazla içeriğe erken erişim elde etmek için <https://discord.gg/RQDCxg6> adresindeki discord'uma katılın.

[img:

Bölüm 25

Okuldaki yeni yıl, her öğretmenin O.W.L. sınavlarının artık ne kadar yakın olduğuna dair bir başka ders vermesiyle başladı. Hermione Harry'ye bir çalışma programı verip bu kez her dersten en az beş Üstün Başarı ile geçmesini beklediğini söyleyerek baskıyı artırdı - bu Harry'nin ikinci sınavıydı, geçen geliştirmesi gerekiyordu. Harry bunun, Hermione'nin bu kez doğrudan geçer not almak istediği anlamına mı geldiğini sorduğunda, Hermione gülümseyerek, "Neden olmasın?

Geçen sefer de bunu hedeflemiştim." Harry, Hermione'nin olduğunu fark etti; Voldemort'la başa çıkmaya odaklanmış olabilerlerdi, ama O.W.L.'leri için ikinci bir şansları ve N.E.W.T.'leri için de bir başlangıç şansları olduğu gerçeği, iki elle sarılmaları gereken bir şanstı, çünkü burada elde edecekleri sonuçlar Voldemort'la başa çıkmayı bitirdikten çok sonra bile akıllarında kalacaktı.

Neyse ki Hermione'nin programında Harry'nin Quidditch oynaması için bolca boş zaman vardı ve Hermione, Suzanne'a yardım etmek için harcadıkları zamanı birinci sınıf materyallerini gözden geçirmek için ikiye katladı. Görünüşe göre Hermione onunla konuştuğunda Profesör McGonagall'ın önerisi , ona göre temel bilgileri anlamayı geliştirmenin en iyi yollarından biri bunları başkalarına öğretmeye çalışmaktı, çünkü o zamandan beri edindiğiniz deneyimle konuları yeniden inceleyip anladığınızı fark ediyorsunuz. Hermione ikinci ve üçüncü sınıflara da yardım etmek için çalışma grupları kurmayı düşünmüştü ama Harry onu bundan vazgeçirmişti. Suzanne'a ve birkaç arkadaşına yardım etmek bir şeydi, ama hiçbir şeye aşırı bağlanmak istemiyorlardı, özellikle de hâlâ kupa ve Harry'nin kafasındaki iziyle uğraşırken.

Son Hortkuluk'u da hallettikten sonra ruh parçasını Harry'nin yarasında bırakmanın sorun olmayacağı teorisini ortaya atmışlardı, ama bu hâlâ onu nasıl çıkaracaklarını araştırmadıkları anlamına gelmiyordu. Hermione'nin, ruh parçasının Harry'ye gerçek bir Hortkuluk'ta olduğundan daha az bağlı olduğu teorisi, Hermione ritüellerin ardındaki aritmetiği çözdüğünde doğru olduğu kanıtlanmıştı, ama yine de bilinen tek

Bir Hortkuluk'tan ruh parçasını çıkarma ritüeli, onu yapan kişinin parçayı kendi içine yeniden çekmesi içindi. Ancak, Voldemort'un ruhunun ana iksiri bir Ruh Emici atıştırmalığına dönüşmüştü ve kaptaki parçanın Harry'nin kafasındaki parçayla birleşip birleşemeyeceğini bile bilmiyorlardı, istese ve bunu yapacağına güvenilebilse bile. Söylemeye gerek yok, bu çözüm tamamen masanın dışındaydı.

Voldemort ve LeStrange'in güvenebileceği neredeyse tüm Ölüm Yiyenler Dünya Kupası'ndan sonra Azkaban'da olduğundan, ikilinin yaratabileceği terör ciddi şekilde sınırlıydı. Hogsmeade, Diagon Yolu, Azkaban ve Bakanlık gibi yerler tek başlarına saldıramayacakları kadar iyi korunuyordu ve hem LeStrange'in hem de Riddle'ın çılgınlıklarına rağmen, Riddle hâlâ keskin bir zekâyâ sahipti ve bu yerlerden uzak duruyordu. Evlere saldırmaya devam ettiler, ancak çoğu yerde LeStrange ve Voldemort kadar güçlü birinin bile içeri girmesi en az on dakika süren korumalar vardı. Ayrıca Seherbazlar bir mülke çabucak ulaşma konusunda ustalaşmışlardı. Henüz ele geçirilmiş sürtüğü yakalamaya yaklaşmamışlardı ama LeStrange'den kaynaklanan ölümlerin oranı keskin bir şekilde düşmüştü.

Ayrıca sonunda LeStrange ve Voldemort'un neden rastgele insanları hedef aldığını da öğrendiler. Hem Bakanlığa hem de Gelecek Postası'na işaretlenmiş ölüm yiyenlerin serbest bırakılmasını talep eden bir mesaj gönderildiği ve onlar serbest bırakılana kadar cinayetlerin devam edeceği ortaya çıktı. Bakanlık, *Peygamber*'in ultimatomu basmasını engelleyen bir yayın yasağı kararı almış, *Peygamber* de basın özgürlüğünü gerekçe göstererek Wizengamot'ta bu karara itiraz . Wizengamot, *Peygamber* hakkındaki yayın yasağı kararını onaylamıştı Halkın, şüphesiz her şeyi daha da kötüleştirecek olan Ölüm Yiyenlerin serbest bırakılmasını talep etmesini istemediklerini açıkladılar. Ancak mantıklı olmayan şey, yayın yasağını sürdürmeye karar veren aynı Wizengamot üyelerinin daha sonra gidip bu konuda ailelerine dedikodu yapmaları, onların da arkadaşlarına anlatmaları ve bu şekilde devam etmesiydi. Sadece 100.000 cadı, büyücü, squib, vs. nüfusu olan Britanyası'nda bu söylenti son derece hızlı bir şekilde yayıldı

Ta ki yayın yasağı kalkana ve Bakanlık bir açıklama yapmak zorunda kalana kadar.

Bakanlığın, insanların Ölüm Yiyenlerin serbest bırakılmasını isteyeceklerine dair korkularının yersiz olduğu ortaya çıktı. Aslında bazıları Ölüm Yiyenlerin serbest bırakılmasını (çoğunlukla zaten safkan üstünlüğünü destekleyen insanlar), Rita Skeeter tarafından kaleme alınan bir fikir yazısı yayınlandıktan sonra, çok daha büyük bir çağrı, Bakanlığın buna karşılık olarak Ölüm Yiyenleri idam ederek yanıt vermesi yönündeydi. Bakanlığın kanunen bunu yapamaması aslında Fudge'ın görevde kalmasına yardımcı oldu, çünkü insanlar idamları istemeye başladıktan sonra Fudge bunu yapmak istediğini ancak kanunların bunu yapmasını engellediğini söyledi. Fudge'ın Üçbüyücü Turnuvası'nın sonunda yakalanan üç kişiyi idam ettiği gerçeğiyle birleşince, halk ona inandı ve Fudge'ı kendileri için savaşılan ama yasalar tarafından kısıtlanan biri olarak görmeye başladı. Fudge bir politikacıydı, bu övgülerin tadını çıkarıyor ve her saniyesini seviyordu, ama politik olarak kendisine çok şey kazandıran bu imajı korumak için, Fudge aslında bu imaja yardımcı olacak politikalar üretmeye başladı. Harry'nin onayladığı en önemli şeylerden biri, D.M.L.E.'ye auror alımlarını artırmaları için ekstra fon sağlanmasıydı.

Harry ve Hermione, bütün öğrencilerin en azından ortak salonlarına dönmek zorunda oldukları sokağa çıkma yasağından sonra okulda birlikte dolaşıyorlardı. Neredeyse her şey - cüppelerinin göğüslerinde parıldayan metal rozetler onlara diğer öğrencilerin çoğundan daha geç dışarı çıkma hakkı veriyordu. Ne yazık ki bu sadece sokağa çıkma yasağından sonra dışarıda olan diğer öğrencileri bulup ortak odalarına geri gönderebilmek içindi.

Harry Çapulcular Haritası'nı çıkardı ve koridorda sadece Hermione'yle kendisinin olup olmadığını kontrol etmek için etrafına hızlıca bir göz attıktan sonra asasıyla haritaya dokundu ve onu etkinleştirecek cümleyi söyledi. "Biliyorsun, babam muhtemelen mezarında ters dönüyordur.

Kuralların çiğnenmesini engellemek için Çapulcuların bir aletini kullanmamı istedi," dedi Harry kız arkadaşına sırtarak.

Hermione sırtarak ona baktı. "Peki sence annen ne yapıyor?"

Harry, "Remus'un anlattıklarına inanılacaksa, herhalde kıcıyla gülüyordur," diye itiraf etti. "Ama harita babam tarafından yapıldı. Daha çok babama ait bir şey gibi görünüyor."

Hermione Harry'ye onunla yaptığı anlaşmayı hatırlatarak, "Şatonun bizim bölümünü öğrencilerden ne kadar çabuk temizlersek, başka şeyler için o kadar çok zamanımız olur," diye takıldı.

Harry haritayı açtı ve kalenin kendi kimlerin olduğuna baktı. Onların dışında sekiz kişi vardı. Birini görmezden gelebilirlerdi, Profesör McGonagall gece yatmak üzere ofisinden Gryffindor Kulesi'nin yanındaki odasına doğru gidiyordu. Üç çift insan ve tek başına gizlice dolaşan bir kişi vardı. En yakındaki bir süpürge dolabındaki bir çiftti ve kim olduğu düşünüldüğünde bu biraz garip olacaktı.

Harry bu sefer Hermione'nin önderlik etmesine izin vererek kapıyı açtı ve Ginny Weasley ile Dean Thomas'ın, ikisi de dilleriyle birbirlerinin bademciklerini incelemekle meşgul gördü. Ginny'nin sütyeninin yerde, Dean'in elinin de cüppesinin içinde olması, Harry'nin Ginny'yle olan geçmişini hatırladığında durumu daha da garipleştirdi, yine de sadece gariplik hissettiği ve hissetmekten korktuğu kıskançlığı hissetmediği için mutluydu.

Hermione, bir anda giysilerini ve karışmış saçlarını düzeltmeye çalışan ikiliye, "Tamam siz ikiniz, dağılın," dedi. "Acele edin ve ortak salona dönün, Harry'yle ben de bir şey gördüğümüzü unutalım."

İkili tam ayrılırken Harry haritada gördüğü diğer iki kişiyi hatırladı ve seslendi. "Önerim

Eğer soran olursa, Dean'in Ginny'nin Biçim Değiştirme çalışmasına yardım ettiğini ve zamanın nasıl geçtiğini anlamadığını söylersiniz."

Hermione soru sorarcasına Harry'ye baktı ve Harry fısıldadı, "Kızın okulda üç ağabeyi var, ikisi Fred ve George. Korumacı davranırlarsa bunun sonuçlarıyla başa çıkmaya çalışan sen olmak ister misin?"

Hermione, sıradaki çifte yönelmeden önce bunun doğru bir tespit olduğunu kabul etti. Teknik olarak onlara en yakın olanlar Fred ve George'du ama iki kaymakam şimdilik onları atlamaya ve ikizleri yollamadan önce Ginny ve Dean'e ortak salona dönmeleri için zaman tanımaya karar verdi.

Sıradaki çift Harry'nin biraz takılmasına neden olacaktı, çünkü onlar hakkında çok daha az garip hissediyordu. Kullanılmayan eski bir ofisin kapısını açtı ve iki dördüncü sınıf öğrencisinin öpüştüğünü görünce gülümsedi, ama bu kez sadece biri Gryffindor'du. Harry eski yazı masasının üzerinde duran kamerayı gördü ve Hermione'ye sessiz olmasını işaret eden bir parmağını dudaklarına götürürken kendi kendine sırıttı. Kamerayı eline aldı ve odaya girip iyi bir açı kadar Luna Lovegood ve Colin Creevey'nin etrafında dolanmadan önce sessizce hayal kırıklığına uğradı. Harry, Luna ve Colin'in birbirlerine eşlik etmekten hoşlansalar Ginny ve Dean kadar yakışıklı olmadıklarından memnundu, bu yüzden Colin'in fotoğraf makinesiyle çekeceği fotoğrafın sevimli bir anı olacağını ve uygunsuz bir şey olmayacağını düşündü.

Flaş patlayınca Colin irkildi, ama Luna sadece gülümsedi ve Harry'nin hayal kırıklığına uğramış olmasına rağmen doğrudan ona bakarak, "Merhaba Harry," dedi.

Harry hayal kırıklığını bir kenara bıraktı ve Colin'in kendisini ve Luna'yı yakalayanın kim olduğunu görünce rahatlamasını izledi. Kamerayı Colin'uzattı ve çocuk aldı. "Ee Luna, sen ve Colin, hm? Bu ne zamandır ediyor?" Harry gülümsüyor, şu anda onları durdurmak zorunda kalsa bile onayladığını sözsüz olarak söylüyordu.

"Colin'le ilk kez Üçbüyücü Turnuvası'nın ilk görevinin ertesi gecesi, seni Hermione'yle birlikte dans etmeye zorladıktan sonra dans etmiştik," dedi Luna ciddi bir tavırla. "Ne de olsa Yule Balosu ilan edilmeden önce Hermione'nin dans etmek için iyi bir insan olduğunu kafana sokmam gerekiyordu. Colin de çok sevimli, bu yüzden onu kendime almaya karar verdim."

Harry Luna'nın söylediklerine biraz şaşırdı ve Gryffindor'un ilk görevden sonra verdiği partiyi hatırlamaya çalıştı. Luna'nın onu ve Hermione'yi dans pistine çektiğini ve sonra ortadan kaybolup onu 'yle dans ederken bıraktığını hatırladı. Bu, Hermione'ye Yule balosuna çıkma teklif etme kararını etkilemiş miydi? Muhtemelen, diye düşündü. Luna'nın küçük zorlaması olmasaydı Hermione'yle birlikte olup olamayacağını merak etti ve ona hak vermeye karar verdi. "Luna, sen gelmiş geçmiş en iyi ekürisin." Eğildi ve kıza, Weasley ikizlerinin zaman zaman Ginny'ye yaptıklarına benzemeyen hızlı bir yan sarılma yaptı. "Şimdi Hermione ve ben gerçekten bir şeyler yapmak zorunda kalmadan önce ikinizin de ortak odalarınıza dönmeniz gerekiyor." İkisi de gülümsedi ve kendi odalarına koşuşturmadan önce birbirlerini hızlıca öptüler.

"Yani Luna bizi birbirimize doğru itti, öyle mi?" Hermione sordu.

"Öyle görünüyor," diye itiraf etti Harry, Hermione'nin bununla nereye varacağını merak ediyordu.

"Hatırlat da ona teşekkür etmek için bir şeyler yapayım o zaman," dedi Hermione, bir sonraki kurbanlarını aramaya çıkmadan önce, belki Snape dışında hiçbir profesöre uygunsuz hızlı ve iffetli bir öpücük vermeden önce, .

Etrafta sinsice dolaşan yalnız kişiyi bulmaya giderken Fred ve George'la karşılaştılar, bu yüzden önce onlarla ilgilenmek zorunda kaldılar. Ancak Harry'nin elinde hâlâ Çapulcu Haritası vardı ve ikizler onu tanıdılar.

"Hey, haritamızı nasıl ele geçirdin?" İlk ikiz talep etti.

"Evet, birkaç yıl önce bizden çalındı!" İlk ikiz nefes aldığında ikinci ikiz söze girdi.

"Ve şimdi geri istiyoruz, lütfen." İlk ikize dönelim.

İkisi de sanki Harry'nin haritayı vermesini bekliyorlarmış gibi ellerini uzattılar. Ancak, Harry haritayı kararttı ve cebine koydu. İkizler Harry'nin bu hareketine isyan eder gibi baktılar ama Harry onlar bir şey söylemeden ya da yapmadan konuştu. "Prongs'un oğlu ve Padfoot'un varisi olarak, harita üzerinde herkesten daha çok hak sahibiyim." Ses tonu düşmanca olmasa da, bu konuda harekete geçebileceği konusunda hiçbir yanlış anlaşılmaya yer bırakmıyordu. İkizleri seviyordu ve onlarla iyi anlaşıyordu, ama harita Harry'nin babasına ait sahip olduğu tek ve başka seçeneği olsa bile ondan vazgeçmeyecekti

"Sen Prongs'un oğlu musun? Yani haritayı çalan sensin!" İkizlerden biri yine şok olmuş gibi konuşmaya başladı.

"Prongs James Potter mıydı?" İkiz iki de en az onun kadar şaşkın bir şekilde sordu.

"Diğerleri kimdi?" "Sen

biliyor musun?"

"Eğer onun varisiysen, Padfoot'un kim olduğunu biliyor olmalısın."

Hermione onlara cevap verirken Harry başını ovuşturdu, pinpon konuşması başını ağrıtıyordu. "Evet, James Potter ölmeden önce Prongs'tu. Padfoot Harry'nin vaftiz babası Sirius Black. Moony Profesör Lupin ve Kilkuyruk da Peter Pettigrew, Potterlar'ı Voldemort'a ihbar eden adam."

Hermione Pettigrew'dan bahsedince ikizlerin ikisi de tiksindi, çünkü aileleri bir suçluyu saklamak için kandırılmıştı.

bir on yıl. Sonunda ikizler haritanın Harry'nin hakkı olduğu konusunda hemfikir oldular, ama Savunma Profesörlerinin kahramanlarından biri olduğunu öğrenerek yüreklendiler, bu yüzden ortak salona geri dönenler çok daha umutlu bir ikiz çifti . Harry ve Hermione, Fred ve George'un geldiği koridoru incelediler, Weasley ikizlerinin yaptığı şakayı aradılar, ama hiçbir şey bulamadılar ve ikisi de birkaç gün oradan uzak durmak için akıllarına bir not aldılar.

Turlarındaki son kişi Pansy Parkinson'dı. Ona temkinli yaklaştılar; iki öğrencinin bir arada olmasının genellikle hormonlu gençlerin sinirlerini boşaltması anlamına geldiğini öğrenmişlerdi. Tek başına bir kişi ise genellikle iyi bir şey yapmıyordu.

Parkinson'u kullanılmayan bir sınıfta tek başına oturmuş ağlarken buldular. Harry'nin bir yanı umursamadığını söyleyip kızı ortak odasına göndermek ve onu ev başkanına şikayet etmek istedi, ama bir şey onu durdurdu. Ne yapacağına karar veremedi Hermione onun yerine karar verdi ve kızı her şeyin yolunda olup olmadığını sordu.

Babasının Dünya Kupası'nda tutuklanan Ölüm Yiyenlerden biri olduğu ortaya çıktı ve Hogwarts dışındaki kan temizleyicilerin uğradığı kayıplar Slytherin ortak salonunda etkili oldu. Artık yakalanan Ölüm Yiyenlerin idam edilmesini isteyen büyük bir grup vardı. Bellatrix'in hedef aldığı ailelerden birinin yakınında büyümüş olduğu anlaşılan, sesi daha gür çıkanlardan biri, Pansy'yi ortak salonun ortasında köşeye sıkıştırmış ve babasına karşı bir tirat atarak, o adam ölürse dünyanın daha iyi olacağını söylemişti. Buna bir de Draco'nun kaybı eklenince kendini oldukça savunmasız hissetmeye başlamıştı.

Hermione kızı birkaç dakika yardım ettikten sonra onu ortak odaya geri gönderdi. Harry Hermione'ye Parkinson'a neden iyi sorduğunda, kız arkadaşı sadece, "Bazen bir kızın ihtiyacı olan tek şey biraz nezakettir," dedi.

Tüm hayatını değiştirmek için ağladığında ve Parkinson bile bu fırsatı hak ediyor."

Parkinson'ı hallettikten sonra Harry haritayı tekrar kontrol etti ve kalenin devriye gezecekleri bölümlerinin yakınında başka öğrenci olmadığını gördü. Harry sırtarak Hermione'ye gösterdi, sonra onu gelin gibi kucağına alıp kullanılmayan bir sınıfa girdi. Asasının hızlı bir hareketiyle masayı tozdan arındırdı ve kıkırdayan Hermione'yi sıranın üzerine oturttu.

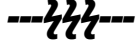
"Peki sen ne planlıyorsun, Harry?" Hermione'nin ses tonu soru sormaktan çok alaycıydı.

"Ben de tam ikiyeüzlü gibi davranabileceğimi düşünüyordum," dedi Harry, yüzündeki gülümseme Hermione'yansıtıyordu. Harry öne eğilip dudaklarını onunkilere bastırdı, Hermione de hevesle onu öptü, kollarıyla onu , sıkıca kendine çekti ve dudaklarındaki baskıyı artırdı. Hermione Harry'nin dudağını onu çılgına çevirecek şekilde emmeye başladı ve çok geçmeden Harry'nin dili Hermione'nin ağzının içini yoklamaya başladı. Hermione onu emiyor, dili Harry'ninkini okşuyor ve Harry'yi daha da ileri gitmesi için sessizce cesaretlendiriyordu.

Harry Hermione'nin cüppesinin düğmelerini biraz açmaya başladığını hissetti ve Hermione'nin elleri soğuktan korunmak için giydiğı kazağın altına girip göğsünü okşarken, Hermione ince telli kasları hissettikçe zevkle inledi. Harry de Hermione'nin aynısını yaptı ve kendi elleriyle Hermione'nin cüppesinin düğmelerini hızla ilikledi. Harry, Hermione' cüppesinin altına, üzerinde fırırlı ve kesinlikle muhteşem görünen Gryffindor kırmızısı bir sütyen dışında hiçbir şey giymediğini görünce şaşırdı. Sütyenin önünde bir kopça vardı ve Hermione bir elini onun göğsünden çekip kopçayı kendisi açmadan önce Harry birkaç saniye onunla uğraştı, sonra Harry'nin elini tuttu ve göğsüne yerleştirdi, böylece Harry onun sert meme ucunu avuçluyordu, sonra elini tekrar kazağının içine soktu.

Harry, Hermione'yi ödevler, sınavlar ya da savaşlar hakkında endişelenmediğı, sadece rahatlayabildiğı ve tüm engellerini bir kenara bırakıp sadece bu zevkin içinde var olabildiğı zamanlarda böyle görmeye kesinlikle bayılıyordu.

an. İkili kısa süre sonra gecenin geri kalanında kendilerini kaybettiler ve ancak Kaymakamların sokağa çıkma yasağından hemen önce Gryffindor ortak salonuna geri dönebildiler.

Bellatrix/Voldemort hakkında bir sonraki bilgiyi aldıklarında Şubat ayının başlarıydı. Ne yazık ki bu bir *Daily Prophet* manşeti olarak geldi.

Bellatrix LeStrange kardeşine saldırıyor!

Harry ve Hermione ilk başta Andromeda ve kocası Ted Tonks'un saldırıya uğramış olmasından endişelendiler. Ne de olsa Ted bir muggle doğumluydu ve bu Ölüm Yiyenler'in tam da sevdiği türden bir hedefti; karşı koyma imkânı olmayan muggle sivillerden sonra ikinci sırada geliyorlardı.

Ancak makalede Bellatrix LeStrange nee Black'in diğer kız kardeşi Narcissa Malfoy nee Black'e saldırdığı ortaya çıktı. O sırada evde olmayan Draco gibi Narcissa da hayatta kalmıştı, ancak Narcissa St. Mungo'da iyileşiyordu ve Malfoy Malikanesi'nde artık bir sürü yeni delik vardı.

"LeStrange ya da Voldemort neden Narcissa'ya saldırmak istesin ki?" Harry kahvaltıdan konuşabilecekleri özel bir sınıf bulduklarında sordu.

"Belki o, belki kadın, her neyse, belki de paraya ihtiyacı vardır. Malfoylar her zaman büyük bağışçılar olmuştur," diye önerdi Hermione.

"Hayır, hiç sanmıyorum. Narcissa onlara parayı verirdi. Geçmişte Voldemort'a yardım etmek konusunda pek de isteksiz değildi. Ve kız kardeşi muhtemelen onu altından vazgeçmeye daha kolay ikna edebilirdi. Ayrıca, LeStrange kasalarının da altın çekmediğini düşünüyorum ve goblinlerin İsviçre gibi olduğunu bilirsiniz.

tarafsız ve herkesle bankaya girecek," Harry Hermione'ye cevap vermekten çok sesli düşünüyordu.

"O zaman LeStrange ya da Voldemort neden Malfoylara gitsin, onların isteyebilecekleri neleri var ki?"

"Belki de sadece sığınak istiyorlardır? Bir süredir sıcak bir yatak ve sıcak bir yemek yememişlerse davetkâr olurdu... hayır, Narcissa bunu sağlamakta altından bile daha az sorun yaşırdı." Harry bunları düşünürken bir ileri bir geri volta atıyordu. "Hayır, Malfoylar'ın elinde Narcissa'nın vazgeçmeyi reddettiği bir şey olmalı." Harry birden durdu. "Ya da onlara veremedi, çünkü artık onda değildi. Hortkuluk günlüğünü arıyordu!" Harry, Voldemort'un tam olarak ne aradığını anladığında yarı bağırdı.

"Bekle, eğer ruh parçalarını arıyorsa, o zaman saklandıkları her yere gidecektir. Annesinin evi, mağara, Malfoy Malikanesi. Kupa , yılanı öldü ve sonuncusu da buradaydı."

"Muhtemelen bakacağı son yer şato olacaktır. Dumbledore'dan ve büyük ihtimalle benden de korkuyor... Kahretsin, mağaradaki madalyon!"

"Ne olmuş ona? Bu sahte, endişelenmemize gerek yok." Hermione, Harry'nin ani yoğunluğu karşısında şaşırmıştı.

"Ama içinde hâlâ Regulus'un notu var. O not Voldemort'u doğruca Grimmauld Place'e gönderecek. Doğruca Sirius'a! Hemen oraya gitmeliyiz."

Bölüm 26

Bölüm 26

H Morgan, Jimmy Adams, Jo Daviz, LegendaryWasabi, Optimum Prime ve Jack Schriner başta olmak üzere tüm parlak destekçilerime teşekkür ederim. Bana verdiğiniz destek olmasaydı bunu için gerçekten mücadele ederdim.

önümüzdeki hafta perşembe günü bu kurgunun ilk bölümünün yayınlanmasının birinci yıl dönümü olacak. ki bence bu harika bir şey.

Sonraki iki bölüm zaten destekçiler için hazır ve 28. bölüm kurgunun son bölümü olacak Destekçi olabileceğiniz bağlantıları bulmak ve bu bölümlere ve daha fazlasına erişmek için discord'uma katılın.

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: https://lh3.googleusercontent.com/VS6YQKbk-do-t1jOHe4VGmzSD4XJW-qxBachTc4XvaQtS3eRMgYLxM_g9aQXvZxlEFdUWDYshJBsYvZin5t8dlL-xHZwC5Hu4BQdlWYD8_rkyFULutilX0Hjo_TUrrOle7BlmhqfK9x5Zyhwl-pWfQDyNAd5OWt8VjrEDL4t76OYrSBchUSNGgc36BitQLR_FUx-YUVh2L930GrUTFdioV7zv2LGVJfgGs9nd6JbiYGAJ8wwcXni_gB8vtOzeGAcb59cPUOmxHD0P3um14Ks7liKZ_m3QdOwpaLppCanZGbl6LPfyy6NEt31tWh4KhGsxhAzM4un4yAUZTI7Hs_bGgtTGu326NotXBCcn4nlHSReEQAgwx74yGhRnd_TnzV5TUd8CcL33gvw0WMPwlqSi_OIE8CFvoCem3jh-fcmpKe6tP_voenaJq21wt8VOtcDxBI7XJgeEVXocCDX6w80y4m5XTL-dz8svmOXc2QD1nS7wRMnGElrGFuZh64T7p_fCrEMpeE8lGbsmnlqj5WLLSrqUIUFsd53CKblsDQd5Bz6p4zlr2QcNdID8emB_l8RQaK

dnqAkv8ouXL1UNLoeu21XU2G7Q9gxl8a-8BKdAZK5Mf--JlwW3rJSEcKGmDjYHlgGDbjSBbPohzE69Yv1rc0iSpAGMqLyzdrYH_gTgHNXtMX8zmn_d7c0ZorJFtbMvWpdmSL_aGneGMYZnsH3njYs_dR05fY0nDPFKoZgmKQAqpMPNwqse2lUXRSdJfZoPw5-YNSx9LWHbDoDeanwdWzoEx3HGX_Ww=w568-h842-no?authuser=0

Bölüm 26

Harry ve Hermione şatonun içinde koşturarak müdürün odasına doğru ilerlediler. Üç farklı öğretmen onlara koşmayı bırakmaları için bağırды ve puanlarını aldı, ama onlar koşarak geçerken hiçbirini aldırmadı. Gargoyle'a doğru koşarlarken Harry ona parolayı bağırды, böylece iki genç oraya varmadan çoktan yoldan çekilmişti ve spiral merdivenlerden yukarı çıkmaya başlarken çarpmamak için zar zor yavaşladılar.

Harry müdürün kapısını çalmaya da zahmet etmedi, asasını bir çırpıda savurarak kapıları açtı. Dumbledore masasının arkasında oturuyordu ve neler olduğunu sormaya başladı ama Hermione Müdür'ün Floo tozu stoğunu çağırdı ve bir avuç dolusu tozu ateşe attı. Alevler anında yeşile döndü ve iki genç "On İki Grimmauld Yeri" diye bağırarak ateşin içine koştu.

Birkaç dakika sonra iki genç Grimmauld Place'in mutfağındaki ateşin içinden yuvarlanarak çıktılar. Sirius masada oturmuş kahvaltısını . Döndü ve yarı panik halindeki gençlerin asalarını çıkarmış tehlike aradıklarını gördü. "Ne oldu?"

Harry vaftiz babasının sorusunu duydu ve biraz rahatladı; eğer Sirius soruyorsa henüz hiçbir şey olmamıştı. Tam cevap verecekti ki odanın köşesinde aniden kırmızı bir ateş parladı. Harry oraya doğru döndü ve Dumbledore'un bir elinde Fawkes, diğer elinde asasıyla orada durduğunu, belli ki dövüşe hazır olduğunu görünce bir büyü ateşlemekten kendini ancak alıkoyabildi.

"Neler oluyor?" Dumbledore kavgaya katılmaya hazır bir şekilde sordu. Harry kabul etmek zorundaydı, Hermione'yle Dumbledore'la sorunları olsa da, müdürün Voldemort'u durdurmak istediği inkâr edilemezdi. Onun yapacağına güvenilebilecekleri tek şey buydu.

Harry asasını kaldırarak iki yetişkinin biraz rahatlamasına neden oldu, ama yine de evin önüne gitti ve bir şey söylemeden önce sokağı kontrol etmek için pencerelerden dışarı baktı. "Bellatrix ve Voldemort Hortkulukları toplamaya çalışıyorlar. Madalyonu aramak için buraya gelecek."

Harry Dumbledore'la konuşuyordu, ama Sirius'un kulak misafiri olmasına aldırmadı; yine de Sirius'un bir sonraki sözünü beklemiyordu. "Bana evimde bir Hortkuluk, Voldemort'un ruhunun bir parçası olduğunu mu söylüyorsun?" Sesi son derece geliyordu.

"Sirius, oğlum, Hortkuluk'un ne olduğunu biliyor musun?" Dumbledore, Sirius'un böyle bir büyüü bilmesine Harry ve Hermione kadar şaşıracak sordu.

Sirius, sorusunun yanıtsız kalmasına duyduğu kızgınlığı belli eden bir ses tonuyla verdi. "Black ailesindeki her erkek bu iğrençlikler konusunda uyarılır ve bulduklarını yok edeceğine söz verir. Yaklaşık 600 yıl önce bir Karanlık Lord bir tane yaptı ve biz onu kalıcı olarak durduramadan neredeyse tüm aileyi ediyordu. Şimdi bana bu madalyonun nerede olduğunu söyle ki onu yok edebilelim."

"Çoktan yok edildi, efendim." Kreacher elinde kırık madalyonla odaya daldı. "Genç Efendi Harry, Kreacher'a Efendi Regulus'un son emrini yerine getirmesi ve o iğrenç madalyonu yok etmesi için gereken şeyi veriyordu." Küçük elf madalyonu Sirius'a uzattı.

Sirrus madalyonu alıp inceledi ve adam rahat bir koltuğa otururken Harry vaftiz babasının vücudundaki gerginliğin gittiğini görebiliyordu. "Söyle bana Harry, hortkulukları nereden biliyorsun?" Soruda herhangi bir öfke yoktu, ancak bir şekilde daha talepkârdı çünkü temelde bir emirdi. Ve

Ne öğretmeninden, ne müdüründen, ne bir Seherbaz'dan, ne de Bakanlık'tan gelen bir emirdi bu; Harry'nin babasının işini kabul eden adamdan gelen bir emirdi.

Dumbledore onların dikkatini dağıtmaya çalıştı, ama Harry'nin Sirius'a anlatmak istediği ve Hermione'nin de onu desteklediği anlaşılınca, Dumbledore dinleyebilmek için yerine oturdu. Fawkes, Dumbledore'un oturduğu sandalyenin arkasına tünedi ve o da dinlemek istiyormuş gibi görünüyordu. Dumbledore onların zaman yolculuğunu zaten bildiği için Harry için fark etmedi.

Harry ve Hermione tüm hikayelerini yıl yıl anlattılar. İlk yıl, Voldemort'un Harry'yi üç kez öldürmeye çalışan bir profesör olduğu yıl. Basilisk'in olduğu ve tüm okul tarafından suçlandığı ikinci yıl. Sirius'un Harry'yi Pettigrew'dan kurtarmak için Azkaban'dan kaçtığı ve neredeyse bir Ruh Emici tarafından yenildiği üçüncü yıl. Dördüncü yıl Üçbüyücü Turnuvası ve öğrencilere Affedilmez lanetler uygularken Deli-Göz Moody davranan Çokbüyücülü Barty Crouch ve tabii ki Voldemort'un dönüşü.

Beşinci yıl ve Zümrüdüanka Yoldaşlığı ile Ölüm Yiyenler arasındaki gölge savaş, Bakanlık tarafından Hogwarts'ta yapılan çıkarım, Sirius'un LeStrange tarafından öldürüldüğü ancak Voldemort'tekrar hayatta olduğunun ortaya çıktığı Bakanlık'taki kavga ve kehanetle sona erdi. Altıncı yıl ve Ölüm Yiyenlerle açık savaş, Dumbledore'un Harry'ye Voldemort'un hortkuluklarından bahsetmesi ve Malfoy'un bir grup Ölüm Yiyen'in okula girmesine izin vererek Snape'in Dumbledore'u soğukkanlılıkla öldürmesine yol açması. Son olarak, yedinci yıl Bakanlığın çöküşü, Muggleborn Kayıt Yasası ve Snatcher'lar. Muggleborn'ların ortadan kaybolması ve bir daha haber alınamaması, Hortkuluk avı, Noel'de Godric's Hollow'da yılanı nasıl yenildikleri ve son olarak Harry'nin on birinci doğum gününe geri dönüş.

Harry nasıl yolculuk ettiklerini özellikle belirtmemişti, ama Fawkes bir trıl sesi çıkardı ve Dumbledore onu bir araya getirdi. "Sanırım ana kadar asandaki tüyün Fawkes tarafından bağışlanan bir tüy olduğunu biliyorsundur, Harry. Fawkes benim tanıdığım olduğu için, Garrick'ten bana

Asalar satıldığında, o zaman sorduğumda sadece boş bir meraklı. Hagrid de oradayken, asa sana bağlandığında Bayan Granger'ın aniden bir ateş topunun içinde belirdiğini anlattı, Harry. Sanırım siz ikiniz zamanda geri döndüğünüzde bu oldu." Bu noktada inkâr etmenin bir anlamı olmadığını gören ikisi de başlarını salladı.

"İlginç. Ollivander sizin, Bayan Granger, Harry'den önce asayı deneyen son kişi olarak asaya ışınlandığınızı düşündü. Anka kuşlarının ateşin içinden ışınlanabildikleri bilinen bir güçtür, bu yüzden Anka kuşu külü Floo tozu yapımında kullanılan temel malzemelerden biridir. Ancak bazı muggle düşünürlerin zaman ve uzayın aslında aynı madalyonun iki yüzü olduğuna inanmaya başladığını biliyor muydunuz? O halde, uzayda seyahat etme yeteneğinin zamanda seyahat etmek için de kullanılabileceği düşünülemez değil. Ancak durum böyle olsaydı, bu zaman çizgisinde ortaya çıkanların on yedi yaşındaki bedenleriniz olmasını beklerdim; ancak, sadece bilinciniz, ruhlarındı. Bu çok ilginç."

"Ama tüm bunlar ne anlama geliyor Profesör?" Sirius Dumbledore'a sordu.

"Zaman, uzay, büyü ve tabii ki anka kuşları hakkında hâlâ öğrenecek çok şeyimiz var." Dumbledore arkasından uzanıp Fawkes'in çenesinin altına bir çizik attı.

Konuyu yeniden açmaya karar veren Harry devam etti. "Hermione'yle ben geri döndüğümüzde, başımıza geleceğini bildiğimiz bütün sorunlarla başa çıkmak için planlar yapmaya başladık. de fazla bir şey yapamadık, çünkü onca şey yaşamış olmamıza rağmen ikimiz de henüz on bir yaşındaydık. Bu yüzden Hogwarts'ta Hortkuluk'u bulmaya odaklandık. Nerede olduğunu bulmamızın utanç verici derecede uzun sürdüğünü itiraf etmeliyim. İlk yıl fazla bir şey yapamadık çünkü günlüğün bir sonraki yıl Hogwarts'a gönderileceğini biliyorduk ve bunu değiştirme riskini almak istemedik."

Harry Sirius'a döndü. "Seni Azkaban'dan daha önce çıkarmak için bir şey yapmamamın nedeni o günlüğü ele geçirmeyi beklemektir. Orada acı çektiğini biliyordum ama seni orada bıraktım. Özür dilerim."

Sirius ona baktı ve Harry onun yüz ifadesini okuyamadı, Sirius'un onu bir yıldan uzun süredir o cehennemde bıraktığı için reddedeceğinden korkuyordu. Vaftiz babası ayağa kalkıp Harry'nin üzerine yürüdü ve Harry adamın ona vuracağını düşündü. Eğer Sirius ona vuracaksa, orada durup bunu sineye çekmeye karar verdi; belki Sirius bunu içinden atabilirse, geri kalan serpinti o kadar da kötü olmazdı ve Sirius onu kapı dışarı etmezdi. Ancak Sirius Harry'yi kucakladı, Harry'nin başını göğsüne bastırdı ve, "Sorun yok Harry. Seni affediyorum. Sen doğru olanı yaptın." Harry bu söz karşısında biraz duygulanmaktan kendini alamadı ve Hermione'yi gururlandıracak bir kucaklamayla vaftiz babasına sarıldı.

Bir süre daha sohbeta devam edebilmeleri için biraz fazla duygusallık vardı. Kreacher elinde bir tepsî çay ve küçük keklerle içeri girdi. Dumbledore kendine bir fincan çay koydu, Hermione de Harry, Sirius ve kendisi için birer tane koydu, Sirius'un çayı nasıl sevdiğini bilecek kadar Grimmauld Place'te zaman geçirmişti.

Konuşmalarına geri dönmeleri biraz zaman aldı, ama döndüklerinde Harry ve Hermione Voldemort'un bu kez geri gelmesini önlemek için ne yaptıklarını açıkladılar. Sirius, LeStrange'in muhtemelen isteyerek bir Hortkuluk tarafından ele geçirildiğini duyunca çok öfkelenildi. Harry ona LeStrange'in Narcissa Malfoy'a günlüğü ararken neden şekilde saldırdığına dair değerlendirmesini anlattığında, Sirius Harry'nin 'Bella-Mort'un (onun deyimiyle) madalyonu aramak için buraya geleceği yönündeki değerlendirmesine katıldı. Ancak Sirius hemen Harry'nin hoşuna giden bir plan yaptı: Evi Fidelius büyüsü altına alacaktı. Dumbledore sır tutucu olmaya gönüllü oldu, ama Harry bu fikri anında veto etti. "Asla olmaz. Senin sır bekçisi olmana izin vermeyeceğim."

"Neden olmasın?" Dumbledore gerçekten kafası karışmış gibi bir sesle sordu.

"Çünkü ikimiz de o kadar güvenecek kadar güvenmiyoruz." Hermione kendini ve Harry'yi göstererek cevap verdi.

"Sır tutucu ben olacağım," diye karar verdi Harry.

"Korkarım bu işe yaramayacak. Bir Fidelius tılsımı ne kadar güçlü olursa olsun, sır saklayan kişi sırra çok yaklaşırsa kırılabilir. bozacaktır; aslında bir sır saklayıcı çok yakın olduğu tüm sırları bozacaktır. Bir ev söz konusu olduğunda, sürekli burada olmak birkaç gün sürse de, tılsımın hasarı onarması için içinde gizli bir bekçi olmadan iki kat daha fazla zamana ihtiyacı vardır. Burada yaşadığınıza göre, sır bekçisi olamazsınız," diye açıkladı Dumbledore

"O zaman ben yaparım!" Hermione haykırdı. "Harry beni ziyaret ederek benim onu ziyaret ettiğimden daha fazla zaman geçirebilir." Dumbledore bundan hoşlanmadı ve bunu söyledi, ama Harry Hermione'yi sır tutucu olarak destekledi ve Sirius da Harry'nin tarafını tuttu, bu yüzden sonunda müdür kabul etmekten başka bir şey yapamadı. Dumbledore büyüyü yapmayı kabul etmişti, bu da bir artıydı. Sirius bu işi halledebileceğinden emindi ama Dumbledore büyü konusunda zaten . Görünüşe göre büyü'nün sırrının önce iksirle hazırlanmış bir parşömene yazılması gerekiyordu, yüzden büyüyü hemen o anda yapamazlardı ama Dumbledore Hermione'ye iksiri hazırlayabilmesi için tarifi vermeyi kabul etti. Hermione'nin malzemeleri alması ve iksiri hazırlaması birkaç gün alacağından, Sirius Bellatrix LeStrange'in onlar hazır olmadan ortaya çıkma ihtimaline karşı bir haftalığına taşınmayı kabul etti. Fawkes Harry, Hermione ve Dumbledore'u hızlıca şatoya geri götürme nezaketini gösterdi.

-???

Harry ve Hermione, Sirius'un Grimmauld Place'ten geçirdiği haftayı nerede geçirdiğini bilmiyorlardı. Onlara söylemeyecekti ve öğrenirlerse nasıl tepki verecekleri konusunda hiçbir fikri yoktu. Ancak Sirius Granger'ların evinde geçirdiği haftayı oldukça rahat bulmuştu. Ancak ilk gece yemekten sonra yaptıkları konuşma asla eğlenceli bir konuşma olmayacaktı. Sirius konuyu açmaya karar verdiğinde üçü oturma odasında dinleniyordu. "Çocukların bizden ne sakladığını öğrendim."

Bu tabii ki Granger'ların hemen dikkatini çekti. "Neler oluyor o zaman?" Emma ancak bir annenin yapabileceği şekilde yarı sordu yarı talep etti. Sirius onlara sahip olduğu her şeyi anlatmaya devam etti.

O günün erken saatlerinde Harry ve Hermione'den ruhlarının gelecekte geri gönderildiğini öğrenmişti.

Kızlarının başından geçen her şey anlatılırken Granger'lardan bir sürü üzgün konuşma geldi. Ya da en azından Sirius'a anlatılan her şeyi... Hiçbirinin aklında Sirius'a anlatmadıkları pek çok şey olduğuna şüphe yoktu, eğer altı buçuk yılı sadece birkaç saatlik bir sohbete başka bir sebep yoksa. Ama Emma bir şişe burbon (tercih ettiği içki) çıkardıktan ve her biri için pek de sağlıklı olmayan bir ölçü doldurduktan sonra sakinleşmeye başladılar. Ancak Dan'den gelen bir yorum sertliği kırdı. "En azından artık Harry'yle nasıl bu kadar çabuk arkadaş olduğunu biliyoruz."

"Doğru. O günü hatırlıyorum." Emma'nın ruh hali konuşurken düştü. "Çok korkmuştum, Hermione'yle mutfakta oturuyorduk. Yatılı okula gitmeden önce *anne kız konuşmamızı* henüz bitirmiştik ki birden alevler içinde kaldı ve yok oldu. Tabii ki perişan olmuştum, küçük kızımın öldüğünü sanmıştım. Telefon çaldığında neredeyse cevap vermeyecektim ama arayanın Dan olabileceğini düşündüm ve ona söylemeden edemedim. Telefondaki Hermione Londra'ya ışınlandığını ve tamamen iyi olduğunu söylediğinde çok rahatladım. Evden çıkıp olabildiğince hızlı bir şekilde ona gittim, ama Diagon Yolu'na vardığımda Harry beni gizli bir bara götürdü ve ikisi çoktan en iyi arkadaşlar olmuştu. O zamanlar Harry'nin kolay arkadaş edinen bir tip olması gerektiğini düşünmüştüm, çünkü Hermione bu konuda hep sorun yaşamıştı, ayrıca Hermione'yle aynı okula gidiyordu ve normal dünyada yetişmişti, yani birbirlerini anlayabilirlerdi. Bebeğimi geri almak ve onun bir arkadaş bulmasını sağlamak, ne kadar çabuk en iyi arkadaş olduklarını sorgulamamam için yeterliydi."

Üçü gecenin geri kalanını konuşarak ve ileride ne yapacaklarına karar vermeye çalışarak geçirdiler. Gecenin sonunda, üzerinde gerçekten anlayabildikleri tek şey

İkisinin Sirius'a verdiği açıklamalara bakılırsa, bu sefer işler geçen seferkinden kesinlikle çok daha iyiydi. En azından ikisi de ne yaptıklarını biliyor gibiydiler.

Sonraki hafta olaysız geçti. Grimmauld Place saldırıya uğramadığı gibi, başka kimse de saldırıya uğramadı. Aslında, Baş Büyücü olarak D.M.L.E.'den kendisini haberdar isteyen Dumbledore'a göre, LeStrange ülkede hiç görülmemişti. Bu Harry ve Hermione'nin sinirlerini bozmuştu. Diğerlerinin aksine, onlar LeStrange'in yanlışlıkla kendini öldürdüğünü umacak kadar saf değillerdi. Hayır, LeStrange'in bir şeyler yapıyor ya da planlıyor olması gerektiğine inanıyorlardı.

Cumartesi geldiğinde yine Grimmauld'a gittiler ve Dumbledore, Hermione'nin sır tutucu olduğu Fidelius büyüsünü yaptı. Garipti, çünkü sır Harry ve Sirius'un orada yaşadığını değil, mülkü gizlemek için yazılmıştı, çünkü sır artık doğru değilse Fidelius büyüsü başarısız olurdu. Bu da Harry'nin kısa bir süreliğine kendisine söylenmeyen bir Fidelius'un içinde olduğu anlamına geliyordu. Odada kendisiyle birlikte olan diğer insanlardan ve çıkış yolundan başka bir şeye odaklanamıyordu ve an önce kalkıp oradan ayrılmak zorundaydı. Ayrıca nerede olduğuna dair hiçbir şey hatırlayamıyordu. Garipti, ön kapıdan çıkar çıkmaz hangi şehirde olduğunu bileceğini biliyordu ama şu anda içinde bulunduğu ev herhangi bir yerde, gezegendeki herhangi bir ülkede olabilirdi. Aslında, içinde bulunduğu evin Ay'da olmadığından tam olarak emin değildi. Büyücüler bunu yapabilir miydi?

Hermione'nin Harry'nin kulağına fısıldadığı birkaç kelime yeterli oldu ve Harry aniden nerede olduğunu tam olarak bildi. Hermione'nin Sirius'a söylediklerini izledi ve Sirius'un anılarının ona geri döndüğü anı gördü. Dumbledore daha sonra Hermione'nin söylemesini bekliyordu, ama Hermione Sirius söyleyene kadar reddetti ve Harry'nin zihninde bu iş için doğru kişi olduğunu kanıtladı.

-???

Snape'in Suzanne Payne'in iksir çalışmalarına haksız yere not verdiğini öğrenmeleri dışında, okuldaki dönemin geri kalanı neredeyse olaysız geçti. Harry bunu Suzanne'in bursuna doğrudan bir saldırı olarak algıladı ve Profesör McGonagall'a (burstan sorumlu kişi olarak) kendisi, Suzanne, bursu veren kişi olarak Harry, Suzanne'in ğretmeni olarak Hermione, Harry'nin vasisi olarak Sirius ve Suzanne'in Ev Başkanı olarak Profesör Sprout arasında bir toplantı dzenletti. Hepsi, Dumbledore'un ki dışında şatoda hepsinin rahatça oturabileceği kadar büyük olan tek olan Müdür Yardımcısı'nın ofisinde oturuyorlardı.

"Tamam, bu kadar gizem yeter Minerva, bu toplantı da neyin nesi?" Profesör Sprout hepsi rahatça oturduktan sonra sordu.

Profesör McGonagall cevap vermesi için Harry'ye başıyla işaret etti. "nk Profesör, Snape'in Bayan Payne'in bursunu kesmek için notlarını kasten düşürdüğüne inanıyoruz." Suzanne öylece oturup ayaklarına baktı, bir şey söyleyemeyecek kadar gergindi.

Harry'nin açıklaması Profesör Sprout'u şoke etti. "Bunu neden yapsın ki?"

Hermione profesöre, "nk Snape Harry'den nefret ediyor ve düzenli olarak onun notunu düşürüyor ve Bayan Payne'in bursunu ödeyen Harry olduğu için bu düşmanlık ona da sirayet etmiş gibi görünüyor," diye cevap verdi.

Harry konuyu topladı. "Bana bunu yaparken açıkçası pek umurumda değildi. Notlarımın Snape'in iddia ettiğinden daha yüksek olduğunu biliyorum ve okuldan sonra önemli olan sadece dışarıdaki O.W.L.ler ve N.E.W.T.ler, bu yüzden onun küçüklüğünün benim üzerimde gerçek bir etkisi olmadı. Ancak Suzanne'in bursunun devam etmesi için Beklentileri Aşan bir ortalama tutturması gerekiyor. Eğer ona kötü bir not verecek kadar kindar biriye, bu çok parlak olan ortalamasını mahvedebilir.

Profesör Sprout şimdi kızgın görünüyordu ama önemli bir soru sordu. "Profesör Snape uzun zamandır bu okulda öğretmenlik yapıyor ve bu süre zarfında onun bazı çok

Yetenekli Potioneers. Bay Potter, sizin ve Bayan Payne'in notlarının düşürüldüğünden nasıl bu kadar eminsiniz? Belki de ikiniz de iksirlerde kötüsünüzdür?" Sesi buna inanmış gibi gelmiyordu ama yine de sormak zorundaydı.

"Sebebi benim profesör," diye konuştu Hermione. "Harry iksirlerini benimle çalışıyor ve ikimiz de Suzanne'a özel ders veriyoruz. Harry iksirleri kolay bulmasa da, teori çalışmaları ortalama olarak Beklentileri Aşıyor ve pratik becerileri de aynı, belki iyi bir günde Üstün diyebilirim. Yine de Snape ona nadiren zayıftan daha yüksek not veriyor. Suzanne, Harry'nin iksirlerle yaşadığı sorunları yaşamıyor ve Harry ile ben ona özel ders verdiğimiz için, ödevini teslim etmeden önce gördük. Ayrıca, Profesör McGonagall'a gitmeden önce ben de demlemesini test ettim, nerede hata yaptığını bulmaya çalıştım ki ona yardım edebileyim." Hermione son cümleyi sonradan ekledi, profesörlerin sorun çıkarmaya çalıştığını düşünmelerini .

Profesör Sprout, Harry'nin onu hiç görmediği kadar öfkeli görünüyordu. Bu sefer okuldaki tüm büyük sorunları Harry'nin üzerine yıkılmadan halletmenin yan etkilerinden biri de, Harry'nin geçen sefer olduğu gibi öğretmenler arasında bela mıknatısı olarak ün salmamış olmasıydı. Bu kez her ikisi de sessiz ve oldukça çalışkan olmakla ünlenmişlerdi, ancak Üçbüyücü Turnuvası'ndaki olaylardan sonra Harry gerektiğinde tehlikeli olmakla da ün kazanmıştı. Bu yüzden Profesör Sprout, Harry ve Hermionenin en azından ona bildikleri gerçeği söylediklerine inanıyordu.

Bir süre ne yapacakları hakkında konuştular. Harry bursla ilgili bir değişiklik yaptı: Snape'in verdiği hiçbir not, Profesör McGonagall ya da Sprout tarafından doğrulanmadığı sürece Suzanne'ın bursa uygunluğunun hesaplanmasında kullanılmayacaktı. Profesör McGonagall bu değişikliği kabul etti ve Sirius da Harry'nin vasisi olarak onayladı. İki öğretmen Bayan Payne'in iksir yeteneklerini kendileri de test edeceklerdi. İksirler söz konusu olduğunda ikisi de Snape'le aynı kulvarda değildi,

Suzanne sadece birinci sınıf öğrencisiydi ve onlar da birinci sınıf test edebilecek kadar yetenekliydi. Ancak Suzanne'ın testleri notlarının manipüle edildiğini ortaya çıkarırsa, Hogwarts Ev Başkanlarından ikisini ve Müdür Yardımcısını temsil eden iki cadı Snape'in sınıflarını teftiş edecekti.

Suzannein testinin, öğrencilerin İksir Profesörü olarak sahip oldukları yağ sızıntısının araştırılmasına yol açacağından emin olan Harry, iki Profesöre görünmezlik pelerinini kullanmayı teklif etti, böylece Snape'in kimsenin onu göremeyeceğini düşündüğünde sınıfta nasıl davrandığını gözlemleyebileceklerdi.

-???

Paskalya tatili boyunca Harry son birkaç haftayı düşündü. Suzanne iksir sınavlarında çok başarılı olmuştu ve hem Profesör McGonagall hem de Profesör Sprout kıza övgüler yağdırmıştı. Her iki profesör de Harry ve Hermione'yi bir kenara çekip hem sonuçları söylemiş, hem de kıza verdikleri özel dersler için onları . Haftada sadece bir akşamdı, ama kızın sınıfındaki en iyi öğrencilerden biri olması için yeterliydi.

Ev Başkanları Harry'nin pelerinini ödünç almışlardı (Profesör Flitwick de bu noktada onlara katılmıştı) ve pelerini iki hafta sonra geri almaları Profesör Snape'in çok mutsuz olduğu bir zamana denk gelmişti. Harry, Profesör McGonagall'a Snape'i araştırmanın sonuçlarının ne olduğunu sordu, ama o bu konuda herhangi bir soruya cevap vermeyi reddetti, çünkü bu profesyonelce olmazdı. Ancak, Harry onun bir öğrenciyle konuşurken normalde yaptığı gibi Snape'ten bir kez bile Profesör Snape diye söz etmediğini fark etti. Ancak, Snape Harry'nin teslim ettiği bir sonraki ödev için Harry'ye Beklentileri Aştı notu verdiğinde, sonuçların çok açık olduğunu anladı.

Tatil sırasında bir gece, Harry ve Hermione, derslerin olmaması nedeniyle zaten oldukça gevşek olan sokağa çıkma yasağı kurallarını çiğnemeye karar verdiler. Kaymakam vizitelerini bitirdikten sonra, ikisi de ortak odaya dönmek yerine Kaymakamlar tuvaletinin daha iyi bir fikir olduğuna karar verdiler. Harcadılar

Akşam o kadar baloncuk dolu bir havuza çıplak daldılar ki, çoğu zaman tamamen giyinik de olabilirlerdi.

Dışarı çıktıklarında saat gece yarısını geçmişti ve kurulanmak ve giyinmek için büyü kullandılar. Harry Çapulcular'ın haritasını çıkardı ve şatonun etrafında onu yataktan çıkarken yakalayabilecek birileri olup olmadığına baktı. Gecelerini bitirmek için isteyecekleri son şey, bu kadar geç saatte dışarıda oldukları için onları azarlayacak öfkeli bir Profesör McGonagall'ın yanına sürüklenmekti. Filch her zamanki gibi dışarıdaydı ama harita üzerinde hareket eden tek kişi o . Okula açılan gizli geçitte Söğüt'ten uzaklaşan Bellatrix LeStrange'di.

A/N

Bu benim Fidelius Büyüsü üzerine kendi sınırlamam. Bu, neden sadece James veya Lily'yi sır bekçisi yapmadıklarını açıklıyor, aynı zamanda Dumbledore'un Zümrüdüanka Yoldaşlığı'nda sır bekçisiyken neden Grimmauld Place'i ziyaret edebildiğini de açıklıyor. Harry, Hermione ve Ron'un neden Grimmauld'da kalabildiklerine gelince, sırrı hiç kimseyle paylaşmadılar, bu yüzden varlıklarının tılsım üzerinde hiçbir etkisi olmadı. Son kısmı açıklamaya sığdıramadım ve doğru akmasını sağlayamadım.

Yazar ayrıca burbonun berbat bir içki olduğunu ve içenlerin viskiye geçmesi gerektiğini de belirtmek istiyor.

Bölüm 27

Bölüm 27

Jimmy Adams, Jo Daviz, LegendaryWasabi, Optimum Prime ve Jack Schriner başta olmak üzere tüm parlak destekçilerime teşekkür ederim. Sizlerin bana verdiği destek olmasaydı bunu sürdürmekte gerçekten zorlanırdım.

Yani neredeyse bir sonraki bölüm bu kurgu için son bölüm olacak. Yarın bu kurgunun ilk bölümünün yayınlanmasının birinci yıl dönümü. Bu kurgunun bir yıl içinde nasıl büyüdüğünü görmek harika.

Şimdi hızlı bir duyurum var. Bu Cuma günü discord'umda bir AMA yapacağım. İngiltere saatiyle 11'de (Amerika merkez saatiyle 17'de) <https://discord.gg/RQDCxg6>

[img: https://lh3.googleusercontent.com/pw/AM-JKLVB9PuA810A1y8tAl-2XIRcmkZQ-R163JPb9uU_SolSCZ4KfJxjrZKvSEILL4vq9zP0JaQSSURXLEgP45MYLHYBFBPAobV_oOvdfIA28-p8JKjQd2_saTAJ-1gVSgEJHBsvg0UJZ80Fv2vTogJB2_=w568-h842-no?authuser=0]

Bölüm 27

Dışarı çıktıklarında saat gece yarısını geçmişti ve kurulanmak ve giyinmek için büyü kullandılar. Harry Çapulcular'ın haritasını çıkardı ve şatonun etrafında onu yataktan çıkarken yakalayabilecek birileri olup olmadığına baktı. Gecelerini bitirmek için isteyecekleri son şey, bu kadar geç saatte dışarıda oldukları için onları azarlayacak öfkeli bir Profesör McGonagall'ın yanına sürüklenmekti. Filch her zamanki gibi dışarıdaydı ama harita üzerinde hareket eden tek kişi o değildi. Okuldan uzaklaşan Okulun gizli geçidinde Söğüt'ü tepeleyen Bellatrix LeStrange'di.

Harry haritayı Hermione'ye gösterdi, o da ne gördüğünü hemen anladı. "Diademi aramak için burada olmalılar. Onları yakalayıp yollarına çıkacak öğrencilerin ve personelin olmadığı yaz tatiline kadar deneyeceklerini düşünmemiştim."

"Anlaşılan Paskalya tatili yeterince boş geçmiş ya da Voldemort çaresiz kalmış. Eğer diğer Hortkuluklarını çoktan kontrol ettiyse paniğe kapılmış olabilir." Harry neredeyse bir dakika boyunca haritaya bakarak ileri geri yürümeye başladı, sonra Hermione'ye döndü, "Senin gidip Dumbledore'u getirmeni istiyorum. Ben LeStrange'in peşinden gideceğim, İhtiyaç Odası'na doğru gidiyor-"

Hermione, Harry sözünü bitiremeden onun sözünü kesti. "Hayır, ben de seninle geliyorum."

"Yapamazsın-" diye denedi Harry, ama kız yine sözünü kesti.

"Yapabilirim ve yapacağım da. Seni o canavarla tek başına savaşman için bırakmayacağım." Hermione kararlıydı.

"Ama birinin gidip Dumbledore'u getirmesi gerek!" Açıkçası Harry Hermione'yi tehlikeden daha uzağa göndermeyi tercih ederdi, ama onun bu savaşın bir parçası olmaktan vazgeçmeyeceğini biliyordu. Tek umudu ona yapmayı kabul edeceği başka bir iş verebilmektir.

Hermione onun umutlarını tek bir sözcükle yıktı. "Dobby."

Küçük elf odaya girip heyecanla Harry ve Hermione'ye baktı. "Dobby, Bay Harry Potter Patron Adam Büyükanesi için ne yapabilir?" Harry, elfin kendisine daha normal bir şekilde hitap etmesini sağlamak için ona Harry'ye "efendi" diyemeyeceğini, çünkü Harry'nin onun sahibi değil, işvereni olduğunu söylemişti. Ama şimdi Harry'ye bazen çıldıran elf Patron Adam diyordu.

Hermione haritayı Harry'den aldı ve Dobby'ye uzattı. "Dobby, gidip Profesör Dumbledore'a Bellatrix LeStrange'in kalede olduğunu söylemen gerekiyor. Harry ve ben onun peşinden gidiyoruz ve

destek almaktan memnun olur. Ona şu haritayı ver ve Hogwarts'taki herkesin yerini gösterdiğini söyle."

Dobby, geç saatte yurtlarına dönmek için biraz yardımdan ziyade ciddi konuda yardıma ihtiyaçları olduğu için orada olduğunu fark edince birden çok daha ciddi göründü. "Bunu hemen yapıyorum." Ve böylece küçük elf, müdürü uyandırmak için oradan uzaklaştı.

Hermione asasını çekti ve Harry'ye döndü, "Gidelim," dedi.

"Bir saniye." Harry görünmezlik pelerinini çıkardı ve Hermione'ye giydirdi.

"Harry, sen dövüşürken ben saklanmayacağım."

"Senden bunu beklemiyorum aşkım ama Voldemort ve LeStrange seni görürlerse doğrudan öldürmeye giderler. Ancak beni yakalarlarsa bundan zevk almak isteyeceklerdir. Bu fırsatı sıkı sıkıya kurtarmak için kullanacağına güveniyorum." Harry planını açıkladı ve Hermione'nin bunu kabul etmesine sevindi. Harry'ye göre bu yeterli bir koruma değildi, ama Hermione'ye birkaç mil öteden LeStrange'le savaşırken saklanabileceğı bir tank yapacak zamanı ya da bilgisi yoktu. Dürüst olmak gerekirse, bunu istediğı gibi yapabilseydi, kendisi de kilometrelerce ötedeki o tankın içinde, Hermione'nin yanında oturuyor olurdu.

Şatoya gizlice girme düşüncelerini bir kenara bırakarak banyodan çıktılar. Filch onları yakalarsa çok daha iyi olurdu, onları cezalandırmak için daha fazla öğretmen bulabilirdi ve bu da LeStrange'le başa çıkmalarına yardım edecek daha fazla insan demektir. Harry merdivenleri ikişer çıktı, önce İhtiyaç Odası'na varmak istiyordu. Bunu başarırca, odayı ele geçirilmiş Ölüm Yiyen'le savaşmasına yardım edecek şekilde düzenleyebilirdi. Bildiğı her gizli geçidi ve kestirme yolu kullandı ve oraya vardığında duvarda bir kapı yoktu, bu da Oda'nın hâlâ kapalı olduğunu kanıtlıyordu.

Harry istediğı odayı düşünerek hızla ileri geri yürümeye başladı.
'Eşyaların saklandığı odaya ihtiyacım var, odaya ihtiyacım var'

Hogwarts'ı güvende tutmak için bu odaya ihtiyacım var. Kapı duvarda belirdi ve Harry hiç vakit kaybetmeden içeri girdi. Oda tıpkı hatırladığı gibiydi, yığın yığın rastgele çeşitli eşyalar kavernöz alanı dolduruyordu.

Harry kapıyı izleyebileceği yığınlardan birinin arkasına saklandı ve beklemeye başladı. Hermione'nin yanına yerleştiğini hissetti, sonra onun şöyle dediğini duydu. "Sence buraya gelmesi ne kadar sürer?"

"Uzun sürmez - en fazla birkaç dakika, kale bu saatte oldukça boştur, bu yüzden buraya gizlice girmekte fazla zorlanmayacaktır."

"Tabii önce Dumbledore onları yakalamazsa."

"Eğer yapabilirse, umarım yapar. Eğer bunu savaşa karışmadan kazanabilirsek, o zaman çok daha iyi olur. Gerçi bundan şüpheliyim, lanet kehanet onun benim elimde ölmesi gerektiğini söylüyor."

"Ya da sen onunkinde, lütfen dikkatli ol ve bu gece erkek arkadaşımı kaybettiğim için yas tutmama neden olma." Hermione'nin endişesi, başka bir yerde beklemek üzere yanından uzaklaşmadan önce söylediklerinden kolayca anlaşılıyordu.

Harry'nin söylediklerine rağmen, kapının açılması yirmi beş dakika sürdü ve içeri ilk giren LeStrange değildi, hatta Dumbledore bile değildi, Snape'ti. Ancak LeStrange, Snape'in arkasından içeri girdi ve her ikisi de asalarını çıkarmış olsalar da birbirleriyle kavga etmedikleri açıktı.

"Kapı zaten açıktı. Açık ." LeStrange'in sesi düz, eşit ve biraz da hırıltılıydı. Ama sonra sesi değişti ve rahatsız edici derecede neşeli ve enerjik bir aldı. "Belki de benim için oynayabileceğim bir şey vardır. *Homenum Revelio.*" Harry birdenbire bir ışık çizgisinin hurda yığınının içinden geçip ona bağlandığını hissetti

LeStrange'in asasına. "Oh yaşasın, oynayacağım. Çık dışarı, çık dışarı, dışarı! Hehehe." LeStrange neredeyse şarkı söylüyordu, heyecanı sesinden belliydi.

Pozisyonunun tehlikede olduğunu bilen Harry, cevap vermekle hiçbir şey kaybetmeyeceğini biliyordu. "Oh, sonunda Bella'yı oynamaya hazır mısın? Sen ve arkadaşların geçen yıl o güzel partiyi düzenlediniz, sonra da gelme zahmetine bile katlanmadınız. Yine de çok eğlendim." Harry yalan söylüyordu elbette; hiç eğlenmemişti ama LeStrange'in doğru düşünmesi istemediği bir şeydi. "Ve Snape, sonunda vicdanlıymış gibi davranmayı bırakmışsın, görüyorum ki, sorun ne? Düzgün bir insan olmak senin için çok mu zor?"

Snape'in tepkisi, Harry'nin arkasına saklandığı hurda yığınının bir patlama laneti savurmak oldu, ama Harry bunu bekliyordu ve zaten onu şarapnel parçalarından koruyan bir kalkanı vardı. Harry asasını salladı ve sessizce *Oppugno* büyüsünü yaptı, bir anda Snape'e doğru bir parça enkaz uçmaya başladı, aynı zamanda Harry'nin kaçıp başka bir gizli hurda yığınının arkasına saklanması için biraz koruma sağladı. Harry koşarken yanından yeşil bir büyü geçti, ama üzerine dökülen bir iksir yüzünden harap olmuş antika bir masaya çarpan bu büyüü geldi.

Harry güvende olduğunda, şu anki siperi olan çöp yığınının üzerinden baktı. LeStrange'in yüzü öfke doluydu, Snape'in yüzü ise küçük kesikler ve kanla kaplıydı. Görünüşe göre bir karşı saldırı beklememişti ve kalkanını kaldırmadan önce birkaç şeye çarpmıştı. Ne yazık ki kanın çoğu, yüzeysel olmasına rağmen hâlâ çok kanayan bir alın kesiğinden geliyordu.

Harry olduğu yerden bağırdı. "Bundan daha iyisini yapman gerekecek. Geçen yıl bir Karanlık Lord öldürdüğümü duymadın mı?" Voldemort'un ruhunun ya da Bellatrix'in içinde olduğundan emin olduğu şeyin yemi yutacağını umuyordu ve hayal kırıklığına uğramadı.

LeStrange'in sesi yine boğuklaştı. "Beni öldürdüğünü sanıyorsun, değil mi Potter? Ben Lord Voldemort'um, şimdiye kadar yaşamış en güçlü büyücü, safkan soyunun sunabileceği en iyi büyücü. Ben ölümsüzüm, buna rağmen

Bana yaşatacak kadar şanslı olduğunuz geçici aksilikler ne olursa olsun, her zaman yeniden ayağa kalkacağım."

Harry kendini tutamadı, güldü. "Ah Tom, keşke ne kadar yanıldığını bilseydin. Sen, en güçlü büyücü? Sen ancak bir gölgesin, bir hayaletten biraz daha fazlası. Eğer artık büyücü olarak nitelendiriliyorsan bile, muhtemelen yaşayan en zayıf büyücüsün. Safkan mı? Annen neredeyse bir çömezdi ve baban da en az onlar muggle'dı. Slytherin soyundan geliyor olabilirsin ama yarım kan bile sayılmazsın." Harry alay etti. "Ve hepsinden önemlisi, Hortkuluklarının seni ölümsüz yaptığını sanıyorsun, ama artık yoklar.

Hadi onları sayalım, olur mu? İlk olarak, günlüğün: Onu bir basilisk dişiyle bıçkladım. Sonra, madalyonun: Onu da bir ev cini yok etti. Bunu için ona basilisk dişini verdim. Sonra diademin içine koyup tam da bu odada sakladığın madalyon: onu da tahmin edeceğin gibi bir basilisk dişiyle bıçkladım! Yüzükle başa çıkması için bir tanesini Dumbledore'a verdim ve ruhun ana kısmını yakalayıp Barty ve Kilkuyruk'la birlikte bir Ruh Emici'ye yedirmeden önce mezarlıkta yılanı kestim. Ah Tom, kadehin büyük ve güçlü büyücüsü, geriye kalan tek parça sensin. Yardımcı maymununun icabına baktıktan sonra seni Sırlar Odası'na götüreceğim ve hepsi bu kadar, artık Lord Voldemort yok."

Megaloman Harry'nin cevabından hoşlanmamışa benziyordu, çünkü ona doğru lanet üstüne lanet savurmaya başlamıştı. Harry bunu yine bekliyordu ve o konuşurken yavaşça odanın içine doğru çekiliyordu. Şu anda onu öldürmeye odaklanmış olan insanlarla arasına daha fazla ıvır zıvır yığını girer girmez, odanın daha da derinlerine doğru koşmaya başladı.

Snape kapıdan içeri girdiğinde Hermione şaşırdı; yağlı saçlı hödüğün LeStrange ya da Voldemort'a yardım edeceğinden değil, o hatayı bir daha yapmayacaktı, hayır onu şaşırtan Snape'in onun şatoda olduğunu bilmesiydi. Yoksa LeStrange ve

Voldemort Snape'i mi arıyordu? Ele geçirilmiş kadının yedinci kata çıkması bu yüzden mi bu kadar uzun sürmüştü? Ve Dumbledore neredeydi, şimdiye kadar burada olmalıydı? LeStrange ortaya çıkarma büyüsünü yaptığında neredeyse görünmezlik pelerinini atacaktı ama büyü'nün bir nedenden ötürü onu pelerinin altından almadığını zamanında fark etti. Neden fark edilmediğini bilmiyordu ama elindeki avantajı bir kenara atacak değildi.

Hermione, Harry'nin Voldemort'u sarmasını dinledi. Bir yandan Harry'nin bahsettiği başarılarla gurur duyuyordu, ancak bunun Voldemort'u / LeStrange'i nasıl sarmakta olduğunu görebiliyordu ve mesele açıkça bu olsa da, Harry için dehşete düşmekten kendini alamıyordu. Snape, Harry'nin altında saklandığı yığına bir *Bombarda* attığında, Hermione'nin Snape'i lanetlemesine engel olan tek şey, Harry'nin karşı lanetiyle dikkatinin dağılması ve Snape koşup başka bir hurda yığınının arkasına saklanırken yeni yaratılan şarapnel parçasını doğrudan ona göndermesiydi. Harry'yi sadece santimetrelerle ıskalayan öldürücü lanet kalbini o kadar hızlı çarptırmıştı ki, kimsenin duymamasına şaşırdı. Harry yine Voldemort'la alay etti ve Hermione sonunda Dumbledore'un ortaya çıkacağını umuyordu. Büyüler yine havada uçuşuyordu ama Harry çoktan odanın derinliklerine çekilmişti.

"Diademi kontrol etmeliyiz, çocuğun blöf yapıyor olması mümkün. Hâlâ onu arıyor olabilirler ve biz burada onu aradığımız için yerini tahmin etmiş olabilir." LeStrange'in ağzından çıkan hırıltılı ses, konuşanın Voldemort olduğunu gösteriyordu.

"Evet efendim, o zaman bana gösterdiğiniz ritüeli yapabilir ve gerçekten yeniden doğuşunuzu gerçekleştirebiliriz." LeStrange'in gerçek sesini bu kez kız gibi bir kıkırdama izledi.

Snape hiçbir şey söylemedi, sadece asasını çekti ve Harry'ye doğru yavaş ve temkinli ama kesinlikle onun peşinden giderek ilerlemeye başladı. LeStrange döndü ve muhtemelen diademi aramak üzere odanın içinde başka bir yere doğru yürümeye başladı. Hermione tam kimi takip edeceğine karar vermeye çalışıyordu ki İhtiyaç Odası'nın kapısı tekrar açıldı, ama bu kez nefes nefese kalmıştı

Dumbledore adımlarla odaya girdi. Adamı gören Snape ve LeStrange koşmaya başladılar ve hızla odanın derinliklerine doğru ilerleyerek her ikisi de bin yıllık Hogwarts kalıntılarının oluşturduğu devasa yığınların arkasında kayboldular.

Dumbledore LeStrange'in peşinden giderken Hermione de Snape'i takip etmek için elinden geleni yaptı. Snape'in girdiğı yerden labirente girdi, ama kıvrımlar ve dönüşler arasında onu çabucak kaybetti. Bu büyük bir kedi-fare oyununa dönüşmüştü, sadece riskler çok gerçek ve çok kalıcıydı, ayrıca kimse kimin kedi ve kimin fare olduğunu bilmiyordu. Hermione koşmadı, bir şeye çarpıp gürültü çıkararak burada olduğunu ve nerede olduğunu herkese duyurmaktan korkuyordu. Şu anda en büyük avantajı kimsenin onun burada olduğunu bilmemesiydi. Gözlerini ve kulaklarını açık tutarak odada cesaret edebildiğı kadar hızlı ilerledi.

Ne yazık ki Hermione çok şey duydu ama saklı dağların arkasından odayı aydınlatan büyü ateşinin parıltılarından başka pek bir şey görmedi, ama duyduğu şey patlamalar ve Affedilmez lanetlerdi. Hermione ne bulacağı konusunda dehşete düşmüştü.

Harry önce Snape'le karşılaştı ve iki adam da tutamadı. "Potter, vaftiz oğluma yaptıkların için seni öldüreceğim. *Sectumsempra*." Harry yana atladı ve Snape'e değil, adamın üzerinde durduğu yere bir *Bombarda* fırlattı. Snape kalkan oluştursa bile, büyü yine de zemine zarar verecek ve Snape'in ayağını kaybetmesine neden olacaktı. Yoldan çekilmeye çalışırsa, patlamadan ve şarapnel parçalarından etkilenecekti.

Ne yazık ki Snape bu taktiğı biliyor gibiydi, zira kalkanını açarken geri sıçradı ve şok dalgasının etkisiyle hiç yara almadan düz bir zemine indi. Lanetler ikisi arasında gidip gelmeye başladı. Snape ilk başta Harry'yi hafife aldı, Harry'nin gelecekten geldiğine dair hiçbir fikri yoktu ve zaten gerçek bir dövüşçüydü

tecrübe edinmişti. Harry ise Dumbledore'u öldürdükten sonra Snape'le yaptığı dövüşü ve Snape'in onu esasını doğru yöne zar zor doğrultabilen bir birinci sınıf öğrencisi gibi gösterdiğini hatırlıyordu. Harry'nin Snape'le ya da onun kadar yetenekli biriyle dövüşmek zorunda kalacağını bilen Harry ve Hermione, okulda oldukları her hafta birkaç saatlerini pratik yapmaya ayırmışlardı ve beş yıllık eğitim büyük bir fark yaratmıştı.

Harry büyü üstüne büyü savuşturdu ve bildiği her uğursuzluğu, büyüyü ve laneti zindan yarasasına geri yolladı. Snape de kaçmayı ve savuşturmayı başardı ama şu anda dövüşün başındaki kadar kendinden emin görünmüyordu. Sonra Harry Snape'e bir *Sectumsempra* laneti savurdu, Snape'in kendi büyüünün kendisine yapılmasına duyduğu öfkeden neredeyse zevk alıyordu. Snape büyüden kaçmaya çalıştı, bu büyüyü bir kalkanla engellemek mümkün olsa da, bunun güçlü bir kalkan gerektireceğini ve Harry'yle dövüşürken bu kadar çok güç kullanıp kendini tüketmeyi göze alamayacağını çok iyi biliyordu.

Ancak, adım atmaya çalıştığı açık zemin parçası birdenbire açık olmaktan çıktı ve Snape ağırlığını kaydırırken bacağının altından kaydığını ve düştüğünü hissetti.

Tam bir öldür ya da öldürül zihniyetinde olan Harry, adama bir *Expelliarmus* ile vurarak esasının uçup gitmesine neden oldu ve bir *Levicorpus* ile adamı bacağından tutup havaya kaldırdı. Son olarak da bir *Sectumsempra*

Katil Ölüm Yiyen'in boynunu açtı. Buradan çıktığında az önce yaptıklarıyla yüzleşmek zorunda kalacağını biliyordu ama şimdilik zihninin çılgık atan kısmını bir kenara itti. Hâlâ gereken bir Karanlık Lord vardı.

Harry LeStrange'i aramaya başladı, temkinli bir şekilde Hortkuluk'u bulduğu yere doğru ilerliyordu, Voldemort'un yerinde olsaydı Hortkuluk'un yok olduğunu doğrulamak isteyeceğini düşünüyordu. Voldemort'un Harry'nin kafasındaki ruh parçasından haberi olmadığı düşünülürse, bu iki kat daha önemliydi. Voldemort'a göre, diadem olmadan gerçekten de ahlakıyla yüzleşiyordu.

Aniden, uzaklarda bir yerden bağırışlar ve büyü ateşi parlamaları duyuldu. Seslerden anlaşıldığı kadarıyla, bu Voldemort'tu-

LeStrange ve Dumbledore. Harry onlara doğru ilerlemeye başladı, ama saklı eşya yığınları düzenli değildi ve Harry'nin yolunu bulması kolay olmadı. Harry oraya ulaşabilirse, belki de Voldemort'un Dumbledore'la savaşıırken dikkatini dağıtmasına engel olabilirdi.

Ancak yeterli zamanı yoktu. Önündeki hurda yığınlarının üzerinde yeşil bir parıltı ve kadınsı bir "*Avada Kedavra!* ." ve sonra tüm parıltılar ve büyü sesleri kesildi. Harry bir an için Dumbledore'un büyüden kurtulduğunu ve LeStrange'i umdu, ama LeStrange'in belirgin kahkahasıyla umutları suya düştü. Harry'nin LeStrange ile Dumbledore'un dövüştükleri yere giden bir yol bulması beş dakika sürdü, ama oraya vardığında LeStrange çoktan gitmiş, Dumbledore'un cesedini, parlak renkli cüppesi adamın gözlerindeki pırıltının eksikliğiyle çelişir bir şekilde orada bırakmıştı.

Harry hâlâ Dumbledore hakkında ne hissettiğinden tam olarak emin değildi. Bir yandan, müdür onun ve Hermione'nin yoluna çıkan bir engel olmuştu ve haklı olduğuna o kadar inanmıştı ki, sadece görmeyi umduğu şeyi görüyordu. Ama adam kesinlikle doğru taraftaydı ve Harry'nin, adamın en azından biraz da olsa gerçekten umursadığını düşündüğü zamanlar bile olmuştu. Harry'nin emin olduğu tek şey, Dumbledore'un bu şekilde, bir hurda yığını içinde ölmeyi hak etmediğiydi. Gerçi Harry adamı sandığının yarısı kadar bile anlasaydı, Dumbledore'un öğrencileriyle bir tehdit arasında dururken ölmekten gurur duyacağından emindi. Harry adamın yanına diz çöktü ve gözlüklerini çıkardıktan sonra gözlerini kapattı. Şimdi adam daha çok uyuyor gibi görünüyordu. "Özür dilerim," dedi Harry yaşlı adama söyleyeceği son sözleri söyleyerek ve kalktı. Bu işi bitirmesinin zamanı gelmişti.

LeStrange'in gittiği yolu görmek zor değildi, yanından geçerken yığınlardaki eşyaları tekmelemiş, takip etmesi kolay bir iz bırakmıştı. Harry kısa süre sonra, Harry'nin diademi bulduğu hurda yığına öfkelenmekte olan ele geçirilmiş kadını buldu.

Eşya üstüne eşya kayboldu. Muhtemelen onu sırtından vurması gerektiğini biliyordu ama bunun yerine bir şeyler söylemekten kendini alamadı. "Sana onu yok ettiğimi zaten söyledim. Eğer gerçekten görmek istiyorsan, tüm eski parçaları şu anda Sırlar Odası'nda."

Harry daha fazla şaka bekliyordu, Voldemort'la ilgili anıları adamın böbürlenmeyi ve övünmeyi sevdiğini söylüyordu. Bunun yerine, Harry'nin tek gördüğü LeStrange'in yüzünü ona dönmesiydi. Gözlerinden biri simsiyahtı ve bir mürekkep kabının yüzeyi gibi parlaktı, diğeri ise gri ve deliydi. Konuşmak yerine, ağzından çıkan kelime "*Crucio*" ydu. Ancak bu sözcük tek bir ses tarafından değil, mükemmel bir birliktelik içinde konuşan iki ses tarafından söyleniyordu ve her bir ses hala LeStrange'in ağzından çıkıyordu.

Harry sağına ve cadıdan uzağa doğru eğildi ve lanet Harry'nin omzunun üzerinden, daha önce onun işgal ettiği bir boşluktan geçerek fırladı. Harry ona bir kemik kırıcı fırlattı ama cadı onu da savuşturdu. İkisi hızla büyülerini değiş tokuş etmeye başladılar ve hiç de şakaları yoktu. Bellatrix Harry' bilinen en karanlık büyülerden bazılarını birbiri ardına fırlatıyordu ve her üç büyüden biri Affedilemez'di. Harry de kullandığı büyülerin hafif olduğunu iddia edemezdi, kullandığı en masum büyü LeStrange'i yakarak öldürmek için kullandığı aşırı yüklü bir ateş büyüydü.

Harry'nin denediği hiçbir şey işe yaramıyordu, muhtemelen Voldemort LeStrange'i ele geçirdiği için. Bununla birlikte gelen tüm rahatsız edici şeylerin yanı sıra, hâlâ kırk yaşından daha genç olan büyülü bir bedendi. Bu nedenle, Harry'nin Voldemort'la son dövüşünden daha çevikti, bu da Harry'nin kullandığı lanetlerden kaçmakta oldukça etkili olduğu anlamına geliyordu. Bu yüzden ateşi denemişti, bir lanetten çok daha genişti ve Harry onun ateşten kaçabileceğini sanmıyordu.

Ateşin sorunu parlak olması ve içini görememeniz. Bu yüzden Harry, LeStrange'in ateşin içinden fırlattığı büyüyü tam önüne gelene kadar göremedi ve onu engelleme ya da ondan kaçma fırsatı olmadı. Kırmızı büyü Harry'nin tam göğsüne isabet etti ve bir anda çılgılık atmaktan başka bir şey yapamayacak kadar acı içinde kaldı.

Acı başladığı gibi aniden kesildi ve Harry gelmeye çalışırken Voldemort'un "*Expelliarmus*," diyen gür sesini duydu. Harry asasının elinden fırladığını ve odanın sayısız gizli eşya yığınlarından birine fırlatıldığını hissetti.

LeStrange kasıla kasıla ona doğru geldi, her hareketi zafer sarhoşluğuyla abartılıydı. "Bu çok eğlenceli olacak." LeStrange'in kıkırdayan sesi geri gelmişti. "*Crucio*."

Harry'nin dünyası yine acıdan başka bir şey değildi; onu lanetin altında tutuyordu ve çığlık atmaktan başka yapabileceği hiçbir şey yoktu. Sonra sadece onunla alay etmek için bıraktı. "Zihnini yok edeceğim ve sonra gerçekten yaratıcı olacağım. Hala yaşayan bedenini parçalayıp Büyük Salon'da sergileyerek kaç küçük öğrenciyi ömür boyu travmatize edebileceğimi merak ediyorum. Oh biliyorum, seni bir süreliğine görünmez yapacağım, böylece kahvaltının tam ortasında yeniden ortaya çıkacaksın. Bu onları bir süreliğine yemekten alıkoymalı ve tüm pis küçük çamur kanlıları ait oldukları yere, pisliğin içinde yaşamaya geri göndermeli."

LeStrange çılgınca konuşmasını bitirmek üzereyken, Harry onun arkasında bir şey gördü ve gülümsememek için kendini zor tuttu. Hermione Harry'nin görünmezlik pelerinini attı ve asasını Bellatrix'in kafasının arkasına doğrulttu. Bellatrix arkasındaki hareketi hissetmiş olmalıydı ve dönmeye başlamıştı ki Hermione delici bir büyü fırlattı. LeStrange'in kafasının arkasından girip önünden çıkan bir delik açtı. Harry birden kendini kana, topak topak gri şeylere ve birkaç küçük kemik parçasına bulanmış buldu. LeStrange'in bedeni bir kenara düştü ve Hermione'nin bir süpürgeye bindiğini, asasını hâlâ LeStrange'in kafasının olduğu yere doğrultmuş, "Uzak dur ondan, seni kaltak!" diye bağırıldığını gördü.

Bölüm 28

Bölüm 28

Sam, Jimmy Adams, Jo Daviz, LegendaryWasabi, Optimum Prime ve Jack Schriner başta olmak üzere tüm parlak destekçilerime teşekkür ederim. Bana verdiğiniz destek olmasaydı bunu sürdürmek için gerçekten mücadele ederdim.

Sohbet etmek ve gelecek bölümler hakkında güncellemeler almak için discord'uma katılın <https://discord.gg/RQDCxg6>

kapak resminin düzgün çalışması için bu bağlantıyı takip edin.
<https://photos.app.goo.gl/25ZXVLJFRneJVf5YA>

(Daha fazla not için bölümün sonuna bakınız).

[img: https://lh3.googleusercontent.com/pw/AM-JKLVb9PuA810A1y8tAI-2XIRcmkZQ-R163JPb9uU_SolSCZ4KfJxjrZKvSEILL4vq9zP0JaQSSURXLEgP45MYLHYBFBPAobV_oOvdfIA28-p8JKjQd2_saTAJ-1gVSgEJHBsvg0UJZ80Fv2vTogJB2_=w568-h842-no?authuser=0]

Bölüm 28

Harry orada şok içinde oturuyordu. LeStrange'in beyninden geriye kalan maddeyle kaplıydı ve az önce kendisine işkence ederken kadını öldürmüş olan Hermione'ye bakıyordu. Hermione'nin böyle davranmak için kullandığı adrenalin hızla tükendi ve yere çöküp hıçkırarak hıçkırarak ağlamaya başladı. Harry'nin aklı kız arkadaşını kendine çekmeye ve kollarıyla sarmalamaya yetmişti. Hermione hıçkırıklarının arasında, "Onu durdurmalıydım," ve "Sana zarar vermesine izin veremezdim," gibi şeyler söylüyordu, ama Harry Hermione'nin ne dediğini anlayacak kadar odaklanamıyordu, o yüzden

onu kendine olabildiğince yakın tuttu. Harry ve şimdi Hermione de düşünmek istemedikleri şeylerle kaplıyken ve LeStrange'in cesedi ayaklarının dibinde yatarken, orada ne kadar süre oturduklarını ikisi de söyleyemedi.

Sonunda cesetten gelen bir çığlık sesiyle bölündüler. Gençler dönüp sesin kaynağına baktılar, Harry'nin az sonra geleceğini bildiği şeyden dehşete düşmüşlerdi. LeStrange'in yüzünün büyük bir kısmını oluşturan delikten siyah dumanlar çıkmaya başladı. Bulut onlarla birlikte odanın içine yayıldığı anda. Harry sanki biri beyaz, sıcak bir tel parçası alıp yarasına bastırmış gibi bir acı hissetti.

Duman, nefret ve öfkeyle çarpıtılmış olsa da çoğunlukla insani bir yüz oluşturdu ve acı içinde değil, ilkel bir öfkeyle çığlık atmaya devam etti. Gençleri ele geçirmeye, kontrol etmeye, onlara herhangi bir şekilde zarar vermeye çalıştı, ama Helga Hufflepuff'ın Kupa'sı, ruh parçasını güvende ve zaptedilmiş tutmak için yapılmış Hortkuluk, bir zamanlar tüm Britanya'nın en korkulan cadılarından biri olan ölü bedenin kalçasına hâlâ yapıştı, işini yaptı ve ruh parçasını içine geri çekmeye başladı. Voldemort'un parçası Harry ve Hermione'ye ulaşmaya çalışarak onunla savaştı, ama boşunaydı. Hortkuluk'un çekimi karşı koyamayacağı kadar fazlaydı ve çok geçmeden her şey sessizliğe gömüldü.

Yaşanan onca şeyden sonra sessizlik ağır bastı ve ikisi de fincana bakarak öylece oturdular. Harry muhtemelen birkaç dakika sonra ayağa kalktı, gerçi sahip olduğu zaman duygusuna göre bir saat ya da daha fazla da olabilirdi. Kayıp öğrencilerin eşya yığınları bir çanta çağırdı ve aslında siyah olan ama sanki biri üzerine çamaşır suyu dökmüş gibi görünen bir kitap çantası uçarak geldi.

Harry fincanı LeStrange'in bedeninden ayırmak için bir kesme büyü kullandı. Nişan alırken pek dikkatli değildi; fincan ne yazık ki kesme tılsımlarına karşı bağışıklıydı ve LeStrange'in cesedini ona isabet ettirmeyecek kadar önemsemiyordu. Ne kendisinin ne de Hermione'nin dokunmamasına dikkat ederek fincanı çantaya attı, sonra Hermione'yi ayağa kaldırmadan önce LeStrange'in cesedini havada süzdü.

LeStrange İhtiyaç Odası'nda süzülürken, cebinden bir kitap kaydı ve yere düştü. Harry ve Hermione kitaba karşı temkinli davrandılar ve onu Hortkuluk'la birlikte çantaya kaldırdılar. İkisi de yorgunluktan ve şoktan bir şey hissedemeyecek kadar sarsılmış bir halde odaya doğru yürüdüler. Hermione okul müdürünün cesedini görünce küçük bir hıçkırık tutturdu, ama Harry onu LeStrange'inkinin yanına uçurdu. Snape hâlâ havada, kendi kanıyla dolu bir havuzun üzerinde asılı duruyordu, Harry onun cesedini de arkasında yüzen koleksiyona ekledi ve İhtiyaç Odası'ndan çıkıp müdürün ofisine doğru yol aldı. Yolda Dobby'yi çağırdı ve elften sandığında sakladığı son basilisk dişini getirmesini istedi.

Harry içeri girdiğinde müdürün ofisi gürültüyle doluydu, arkasında cesetler uçuşuyordu. Dumbledore'un yeni bir portresi çerçevesinin içinde uyurken portreler tartışıyordu; Dumbledore portresinin uyanması muhtemelen en az birkaç hafta sürecekti. Harry'nin ofise girdiğini gören bir grup eski başkan cevaplar istemeye başladı, ama Harry onları duymazdan geldi, yapması ilk şeyin kupayı yok etmek olduğunu biliyordu ve Dobby kısa süre sonra ihtiyacı olan şeyle içeri girdi. Portrelerden birkaçı Hufflepuff'ın gördüklerinde Harry'nin yapmak olduğu şeyi protesto ettiler, ama Harry'nin onları dinleyecek enerjisi yoktu. Hortkuluk'a dişini sapladı ve Voldemort'un ruhunun bir parçasının ölmekte olan çılgınlıklarını tekrar duyduğunda garip bir şekilde tatmin olduğunu hissetti. İş bitmişti. Ruhun serbest kalan tüm parçaları yok edilmişti.

Harry savaşın bittiğini düşününce bir yorgunluk dalgasının üzerine çöktüğünü hissetti. Büyük bir kısmı cesetleri ofiste bırakıp Hermioneyle birlikte sessiz bir yere gidip uyumak istiyordu, ama bunu yapamayacağını biliyordu. Önce fincanı ve dişi kitap çantasına koyup Dobby'ye verdi ve elften bagajına istedi. Okuldaki yangınların kendilerine ait bir Floo ağı olduğunu ve sadece profesörlerin ofislerindeki Floo'ların kalenin dışına bağlanabildiğini biliyordu. Harry Floo'ladı

D.M.L.E. ofisten geldi ve LeStrange'in okula saldırdığını ve kendisinin, Snape'in ve Dumbledore'un öldüğünü bildirdi. Sonra

Tehlikenin geçtiğini ve çatışmanın bittiğini teyit ettikten sonra, D.M.L.E.'den bir ekibin kısa süre içinde okulda olacağı söylendi. Harry Floo çağrısını tamamladıktan sonra, Profesör McGonagall'a bir Patronus mesajı göndererek en kısa zamanda müdürün odasına gelmesini söyledi.

Harry bunu yaptıktan sonra Hermione'yle birlikte bir sandalyeye çöktü, artık ayakta duracak gücü kalmamıştı. Profesör McGonagall çok geçmeden tartan sabahlığıyla yatak kıyafetlerini giymiş olarak koşarak ofise geldi. "Potter, neler oluyor? Ve neden beni sabahın üçünde müdürün odasına çağırıyorsunuz? Yarım dakikam var-" Daha sonra üç cesedi gördü ve çok geçirerek sessizliğe büründü.

D.M.L.E.'den Müdür Amelia Bones da çok geçmeden bir seherbaz birliğinin başında geldi. Harry, baş büyücü olarak Dumbledore'un ölümünün D.M.L.E.'nin en kıdemli kişileri göndermesini gerektireceğini unutmuştu. Harry ve Hermione ancak beş saat sonra, kahvaltı başladıktan ve hikâyelerini yaklaşık on kez gözden geçirdikten sonra hastane kanadına götürülüp Madam Pomfrey'in arabasına bırakıldılar; Pomfrey onları yataklarına yatırıp her birine rüyasız uyku iksiri verdi.

LeStrange'in Hogwarts baskınından sonra Harry ve Hermione'nin bir karar vermesi gerekiyordu: Zamanda geri gidip daha iyi bir sonuç elde etmeye çalışacaklar mıydı? Bir yandan, artık geçen seferkinden daha fazla şey biliyorlardı, ama öte yandan ilk zaman çizgisine kıyasla şu anda her şey oldukça iyiydi ve tekrar denemek kolayca daha kötü bir sonuca yol açabilirdi. Bundan önce kupanın nerede saklı olduğunu hâlâ bilmiyorlardı, dolayısıyla Voldemort geri gelmeye kalkışmadan önce tüm Hortkulukları yok edemezlerdi, yani işin içinde her zaman bir şans unsuru olacaktı. Ya kupanın nerede olduğunu bilen tek kişi LeStrange ise? Eğer ona bir şey olursa, o zaman ellerinde patlamayı bekleyen bir bomba olurdu.

Hayır, şu anki zaman çizgisi oldukça iyiydi: savaş yoktu, kaos azdı ve en iyisi (herkesi kurtaramamış olsalar bile) pek çok kişiye kurtarmışlardı. Sirius, Deli-Göz, Cedric, Müdür Bones, Bakan Fudge, Rufus Scrimgeour. Muggle doğumlular kaçarken cehennemi yaşamıyorlardı ve en iyisi Hermione'nin ailesi hâlâ kim olduklarını ve kızlarının kim olduğunu biliyordu. Bu zaman çizgisi uğruna savaşmaya değerdı.

Daha iyi olduğunu düşündükleri bir dünya yaratma şansıyla herkesin hayatının son beş yılını silmeye karar kadar tanrı değillerdi. Bir zamanlar kendilerini içinde buldukları bir durumu kullanmışlardı ama bunu bilerek yapmak de doğru gelmiyordu. Artık geçmişe değil, geleceğe bakmalarının zamanı gelmişti.

Dumbledore'un ölümüyle Hermione artık Hortkuluk araştırmasını onun ofisinde yapma yeminine bağlı değildi. Yeminin geçerli olabilmesi için Dumbledore'un ofisinin olması gerekiyordu ve o ofis artık Müdire McGonagall'a aitti. Böylece Hermione Hortkuluklarla ilgili kitapları tekrar aldı ve LeStrange'in cebinden düşen kitap da ondaydı. Başta kitabın da günlük gibi bir Hortkuluk ya da yüzük gibi lanetli olmasından endişe etmişlerdi, ama Harry'yle birlikte yapabildikleri tüm testlerden sonra, kitabın üzerindeki tek şey birkaç hızlı ve kirli gizlilik büyüsydü.

Harry Hermione'ye Deli-Göz'ünkine benzer bir sandık almıştı, sadece ikisinin açabileceği güvenli bir odası olan bir sandık. Oda bir çalışma odası olarak düzenlenmişti, böylece yurt arkadaşlarından birinin Hermione'nin ne üzerinde çalıştığını merak edip son derece karanlık ve tehlikeli kitaplardan birini eline alma riski olmadan araştırmasını yapabilecekti. Sandık pahalıydı ama böylesine kara büyü talimatları içeren kitaplara karşı aşırı tedbirli olmak daha iyiydi.

Görünüşe göre, LeStrange/Voldemort kaçarken kitabını gerçek bir güvenliyle büyüleyecek zamanı ya da malzemesi olmamıştı. Bu da tılsımı yenmenin biraz zaman alsa da çok da zor olmadığı anlamına geliyordu. Kitabın Voldemort'un çalışma günlüğü olduğu ortaya çıktı. İçinde kendini eski haline getirmek için adım adım yaptığı planlar vardı.

tam bir beden. Mezarlıktaki planları başarısız olduktan sonra, Voldemort'un genç versiyonunun geri dönmek için başka bir yolu daha vardı, ancak bu son yöntem o kadar hızlı değildi. Her iki cinsiyetten birer Ölüm Yiyen'e sahip olması ve bir ayın çemberinde bir çocuğu korumalarını sağlaması gerekiyordu. İki ruh parçası fetüsün içine çekilecek ve burada fetüsün proto-ruhuyla birleşeceklerdi. Dokuz ay sonra, yepyeni bir bebek Voldemort doğacaktı, bütün ve eksiksiz bir ruha sahip bir bebek Voldemort. Bu iğrenç bir sihirdi ama Hermione'ye bir şeyi kanıtlamıştı, bir ruh parçasını Hortkuluk'tan dışarı aktarmanın mümkün olduğunu. Bu bilgi Hermione'ye ihtiyacı olan umudu verdi ve ihtiyacı olan kısımları nasıl yapacağını bulmak için ritüeli parçalara ayırma sürecine başladı.

Harry ve Hermione beşinci yıllarını O.W.L.'lerini alarak tamamladılar, sınavların endişelenmeleri gereken en büyük şey olduğunu seviyorlardı. Hermione'nin Harry'nin kafasındaki Hortkuluk'la ilgili araştırması önemli olsa da, zaman açısından kritik değildi. Hortkuluk'tan sonraki son birkaç hafta

O.W.L.'ler çoğunlukla gölün etrafında, bazen yalnız, bazen de arkadaşlarıyla güneşin tadını çıkararak geçiyordu. Bir keresinde Colin ve Luna gölün uzak tarafında piknik yapmak için ikisine katıldığında ve genç oğlan yolun yarısına gelene kadar çifte randevuda olduğunu fark Harry çok gülmüştü. Luna ve Colin oldukça ciddileşmişlerdi ve Colin yaz tatilinde Lovegood'larla birlikte şnorkelle avlanmaya bile davet edilmişti. Luna, babasının Colin'in erkek arkadaşı olduğu kısmını duyup duymadığından hâlâ emin olmadığını ve Colin yetenekli bir fotoğrafçı olduğu için kabul ettiğini itiraf etti.

Çok geçmeden yıl sonu geldi ve tüm öğrenciler güneye, Londra'ya gitmek üzere Hogwarts Ekspresi'ne doluştu. Harry hâlâ yarı yarıya Malfoy'un kompartımanına dalmasını bekliyordu, ama göre Draco babası tarafından safkan bir kızla nişanlanmıştı.

Anlaşmanın bir parçası olarak Malfoy şirketlerinin kontrolünü ele geçirmişti. Weasley ikizlerini (Harry bu bilgiyi onlardan almıştı) gerçekten kısım, anlaşmanın bir parçası olarak Draco'nun büyü olmayan bir okula gitmesi ve orada alacağı notların, kendisinin ve müstakbel karısının Malfoy işinden alacağı maaşın miktarını belirleyecek olmasıydı. Harry bunun mükemmel olduğunu düşündü.

Dan, Emma ve Sirius ikisini peronda bekliyorlardı ve onları eve götürmek yerine akşam yemeğine çıkardılar. Öyle sıradan bir yer de değildi, Sirius özel bir oda için rezervasyon yaptırmıştı. Hermione oturur oturmaz neler olduğunu sordu ve sırtan Sirius, Wizengamot'nun Hogwarts öğrencilerini Bellatrix LeStrange'den korumadaki rolleri ve Harry'nin Üçbüyücü Turnuvası'nın sonunda son derece tehlikeli üç suçluyu yakalamadaki eylemleri için hem Harry'ye hem de Hermione'ye Merlin Nişanı vermeye karar verdiğini söyledi.

Her ikisi de alçakgönüllülüklerinden ve Voldemort'la birlikte okula gizlice girdiklerinde LeStrange'ın öğrencilerle ilgilenmediği gerçeğinden dolayı onları neredeyse geri çeviriyorlardı. Ancak, Merlin Nişanı'yla birlikte gelen ve onları bu nişanı korumaya iten bir şey vardı: Wizengamot'ta ömür boyu sürecektir bir koltuk. Hermione, Voldemort ve Hortkuluklar üzerinde çalışırken ev elflerine yardım etme arzusunu bir kenara bırakmıştı ama Wizengamot koltukları bu hedefe ulaşmayı çok daha kolay hale getirecekti, bu yüzden ödülü kabul ettiler.

Ödül töreni Bakanlık'ta büyük bir yaz balosuna dönüşmüştü. Tüm Wizengamot oradaydı ve her şey, her birinin yeni Merlin Nişanı sahipleriyle konuşması ve gelecekte nasıl oy kullanacaklarını anlaması için bir bahaneydi. Harry pek çok konuda dürüstçe söyleyebilirdi ki hiçbir fikri yoktu ve konuları çok daha fazla incelemesi gerek. Ancak, kurtadamlara lanetleri yüzünden kaybettikleri tüm hakları geri veren herhangi bir tasarıya oy vereceğini ve herhangi bir sihirli vatandaşın haklarını kısıtlayan herhangi bir tasarıya karşı çıkacağını söylemekten mutluluk duyuyordu.

Harry'nin dört gözle beklemediği tek şey kuzenini ziyarete gitmekti. Hermione'yle birlikte Şövalye Otobüsü'ne binerek Surrey'nin kırsal kesimindeki küçük bir kasabaya gittiler ve birkaç yerliyle konuştuktan sonra Marge Hala'nın evini bulmayı başardılar. Dursley'lerin vasiyetine göre (Harry veraset dairesinden bir kopyasını almıştı), Privet Drive'daki ev on sekiz yaşına gelene kadar Dudley için tutulacak ve o zamana kadar emlak vergisi ve ipoteği ödemek için iyi bir aileye kiralanacaktı.

Harry evin kapısını çaldı ve yaklaşık on köpeğin havlama sesi kulaklarına hücum edince hafifçe irkildi. "Kapıya bak!" Harry teyzesinin bağırdığını duydu ve kısa bir süre bekledikten sonra (Harry birinin köpek sürüsüyle boğuştuğunu duyabiliyordu) kapı açıldı ve Dudley ortaya çıktı. Kuzeni Harry'nin Hermione'yle birlikte orada durduğunu gördü ve bir an için Harry'ye kızmaya çalışıyormuş gibi göründü, ama bunu yapamıyordu. Neredeyse yenilmiş gibi sordu. "Şimdi ne oldu?"

Harry Dudley'deki değişimi görmüştü, bu yüzden hiç vakit anne babasını öldüren canavarın öldüğünü ve kendisi bunu yapmaya çalışmış olsa da LeStrange'in işini bitirenin Hermione olduğunu söyledi. Dudley, Hermione'nin elini sıkıp ona teşekkür ederek Harry'yi şaşırttı. Sonunda mahallede yürüyüşe çıktılar ve Dudley Harry'yi son gördüğünde ona vurduğu için özür diledi. Öfkeliyken, anne babasının ölümünün Harry'nin suçu olduğunu söylediğini ve yurt arkadaşlarından birkaçının ona saçmaladığını söylediğini anlattı. Zaman zaman agresif bir şekilde onu her şeyi yeniden düşünmeye sevk etmişlerdi. Sonunda Dudley yurt arkadaşlarına gerçeği söyleyemedi çünkü onun deli olduğunu düşüneceklerdi. Yine de Harry'ye yapılan muameleden sonra ailesine hiçbir şey borçlu olmadığını ve Harry'nin (kendisi de bir ergen olduğu için) bir katilin yaptıklarından sorumlu tutulamayacağını fark etti.

Konuşurlarken, Dudley G.C.S.E.lerinde oldukça başarılı olduğunu, ancak ailesinin mirası on sekiz yaşına kadar kendisine emanet edildiği için, A seviyeleri için Smeltings'e dönecek parası olmadığını ve Marge'ın da görünüşe göre parası olmadığını açıkladı. Harry Dudley'ye, eğer Dudley'nin ihtiyacı olursa son iki yıl için ödeme yapmayı kabul ettiğini anlattı ve Dudley reddetmeye çalıştığında şaşırды, ama ısrar etti ve okulun Dudley için iyi olduğunu söyledi.

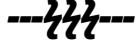
Harry ve Hermione arkalarında çok daha az hüzünlü bir Dudley bırakmışlardı. Harry aralarında iyi bir ilişki olabileceğinden şüpheliydi, ama ailesinden uzakta geçirdiği onca zaman Dudley'nin iyi bir insana benzer bir şekilde büyümesini sağlamıştı.

Harry'nin doğum günü geldi ve geçti, onunla birlikte Hermione'nin ve kendisinin O.W.L. sonuçları da geldi. Hermione Karanlık Sanatlara Karşı Savunma dersindeki tek kötü notunu düzeltmeyi başarmıştı ve artık tüm derslerinden pekiyi alıyordu. Harry ise Hermione kadar başarılı olamamıştı; Savunma, Biçim Değiştirme, Büyüler, Sihirli Yaratıkların Bakımı ve İksir derslerinden sadece beş tane pekiyi alabilmiş, diğer tüm derslerden ise Beklentileri Aşan bir not almıştı. Sirius sonuçları okur okumaz çok mutlu oldu ve Granger'lar da kızlarının G.C.S.E.'lerinde A'nın büyülü eşdeğerini elde ettiğini anladıklarında kızları adına sevindiler.

Voldemort / LeStrange sorunu halledildiği ve hayatlarındaki yetişkinler O.W.L. sonuçlarından memnun oldukları için, üstelik henüz N.E.W.T'lerini seçmedikleri için ev ödevleri olmadığı için, Harry ve Hermione'nin istedikleri her şeyi yapabilecekleri bir yazları vardı. Ülkeyi ucuza dolaşmak için Şövalye Otobüsü ve plajları ziyaret etmenin ücretsiz olmasıyla, ikisi de kumların üzerinde dinlenerek çok zaman geçirdiler ve Hermione birkaç kitap okuyarak arayı kapattı.

Romanlar ve Harry kumda oyalanıyor ya da plajdaki diğer gençlerin oynadığı bir oyuna dahil oluyorlardı. Olanlardan sonra, tam da ihtiyaçları olan şeydi: uğruna savaştıkları normal hayattan bir kesit.

Harry ve Hermione yedinci sınıfa geçene ve Hermione baş kız olana kadar Hermione nihayet Harry'den ruh parçasını çıkaracak atılımı yapmamıştı. Çoğu zaman olduğu gibi, çözüm tahmin ettiklerinden çok daha basit çıktı.

Harry bir Hortkuluk yapmak zorundaydı.

Hermione ona bu fikri ilk söylediğinde Harry doğal olarak pek hoşlanmamıştı. Harry'nin bir eşek gibi davranıp Hermione'yi dinlemeyi reddettiği bir haftalık kavganın ardından, Hermione onu İhtiyaç Odası'nda bir sandalyeye bağlamıştı. Onu dinlemesi için susturduktan sonra açıkladı. "Lanet olsun Harry, bazen insanı çileden çıkarıyorsun. Şimdi orada oturup biraz beni dinleyeceksin." Harry ona bir bakış fırlattı, ama yapabileceği tek şey buydu. "Birini öldürmeni ve bu cinayeti ruhunu bölmek için kullanmanı kastetmiyorum.

Ritüelin, parçayı bir nesnenin içine ittiğiniz son bölümünü kullanmaktan bahsediyorum. Sadece ruhunuzun bir parçası yerine, zaten ruhunuzdan ayrı olan parçayı hedef alıyoruz. Voldemort'un ruhunu Lockhart'ın kitaplarından birinin kopyası gibi değersiz bir şeyin içine koyarız, sonra onu yok eder ve sorunu sonsuza bitiririz."

Harry kimseyi öldürmeyeceğini ya da ritüelin daha tatsız kısımlarından herhangi birini yapmayacağını anladığında sakinleşmiş ve Hermione'nin planını kabul etmiş, sonraki birkaç haftayı da duygularını incittiği için ondan özür dileyerek geçirmişti. Hermione, ihtiyaç duymadıkları unsurları çıkarmak için ritüeli baştan yazmak zorunda kaldı. Sonuçlardan tam olarak memnun olmasalar da (kurban ihtiyacını tamamen ortadan kaldıramadıkları için), Hermione bekaretini Harry'ye kurban etmenin kabul edilebilir olması için çalışmayı başardı, her ne kadar ilk seferlerinin daha fazla olmasını istemiş olsa da

Romantik. Ayin sorunsuz geçti ve Harry umarız hayatında son kez bir basilisk dişi kullandı ve Hortkuluku yok etti.

Son Hortkuluk da yok edilince, Fawkes ortaya çıktı ve rahatlama, sevinç ve özür dolu bir şarkı söylemeye başladı. Harry ve Hermione, kuşun Voldemort'un asası için bağışladığı tüyün yaptıklarından utandığını ve Harry'nin asasına büyü eklediğini, böylece Harry'nin Voldemort ve asasının verdiği zararı erdirebileceğini anlamışlardı. Fawkes Harry'nin asasını ondan aldı ve tıpkı yandığı günkü gibi alevler içinde kaldı. Hem anka kuşu hem de asa küllerin içinde yeniden doğdu ve asadaki çobanpüskülü çok daha açık bir renge büründü. Harry asanın onu bir daha asla zamanda geriye götüremeyeceğini anlamıştı.

Harry Hermione'ye on sekizinci doğum gününde evlenme teklif etti ve Hermione seve seve evet dedi. İkisi de evlenmek için Ustalıklarını aldıktan sonrasını beklemeye karar vermişlerdi ve bu yüzden Harry yirmi iki yaşına gelip Savunma Ustalığı'nı aldıktan sonra Hermione'yi gelinliği içinde Wizengamot üyesi olmalarına rağmen, Hermione'nin vaftiz edildiği bir muggle töreni yapmayı tercih ettiler. Bu, büyücülük dünyasının yarısının düğünü basmaya çalışmasıyla düğünün kontrolden çıkmasını önlemek için harika bir bahaneydi. Colin hem konuk hem de profesyonel bir fotoğrafçı olarak oradaydı. Çoğunlukla Luna ile birlikte Quibbler için fotoğraf çekiyordu, ancak çalışmalarının başka yayınlarda yer alması da nadir değildi.

Hermione ve Harry'nin ev elflerine yardım edecek bir yasa çıkarmak için on iki yıl çalışması gerekti. Ne yazık ki bu yasa elfleri özgürleştirecek bir yasa değildi,

Ancak cadı ve büyücülerin sahip olduğu tüm sihirli yaratıkları koruyan, ihlal edenlerin sahip oldukları tüm sihirli yaratıkların ellerinden alınacağı asgari bir bakım standardını zorunlu kılan bir hayvan refahı yasası. İstedikleri bu değildi ve halk üzerindeki baskı daha çok Crups ve Kneazles gibi sevimli hayvanları korumak üzerineydi. Ama (Harry'nin Hermione'ye söylediği gibi) bu doğru yönde atılmış büyük bir adımdı ve işleri daha iyi hale getirmekten vazgeçmeleri gerekmiyordu.

Harry ve Hermione'nin dört çocuğu vardı. Aslında üçte bırakacaklardı ama Hermione'nin son hamileliği ikizlerle sonuçlanmıştı. Harmony Rose en büyükleriydi, ardından William Harry, sonra da ikizler Charles Sirius ve Portia Lily (en küçükleriydi ama Harry ve Hermione ikizlerin kimin daha büyük olduğunu bilmelerine izin vermediler). Harry ve Hermione çocuklarının hepsinin parseltongue konuşabilmesine şaşırmışlardı, ama biraz paranoyakça testten sonra bulabildikleri en iyi şey Harry'nin Slytherin soyunun yeteneğini özümsemişti ve bunu diğer soy yetenekleri gibi çocuklarına geçirdiği. Hepsi hem büyülü hem de muggle dünyasında yetişmişlerdi, bu yüzden her ikisinde de rahattılar.

Hermione, Biçim Değiştirme'de Ustalık derecesini almasına rağmen, dünyevi dünya ile büyülü dünya arasında köprü kuran kitaplar yazma konusunda uzmanlaşan bir yazar oldu. Hatta kitaplarından ikisi Hogwarts kitap listesine eklendi. Hermione'nin kitapları hiçbir zaman Lockhart'ın zirvede olduğu dönemdeki kadar popüler olmamıştı, ama adam kitaplarını küçük düşürmeye çalıştığında Hermione eserlerinin arkasında durmuş ve onları halkın incelemesine açmıştı. Kitaplarında hiçbir hata (birkaç eksik virgül dışında) bulunmadığında, gazetelerin kamuoyu tarafından incelenmesi kitaplarının satışlarını daha da artırdı.

Harry Karanlık Sanatlara Karşı Savunma'da Ustalık derecesine sahipti ve Moony Hogwarts'taki öğretmenlik görevinden emekli olup Harry de Karanlık Sanatlara Karşı Savunma'nın başına geçinceye kadar birkaç iş değiştirdi.

Profesör. Harry, D.A.'da öğrendiği gibi, doğal bir öğretmendi ve kısa sürede okulun en popüler öğretmenlerinden biri oldu.

Hayat hiçbir zaman mükemmel olmadı; Hermione'yle kavga ettikleri zamanlar da oldu, çocuklarıyla kavga ettikleri zamanlar da, ama onlar gerçek bir aileydi ve Harry bunu dünyalara değişmezdi.

A/N

GCSE'ler - Genel Ortaöğretim Sertifikası, İngiliz öğrencilerin kapsamlı okullarının beşinci yılında girdikleri sınavlar.

Anka için bu kadar, umarım hepiniz okurken eğlenmişsinizdir. Yorumlarınızı ve bana verdiğiniz tüm desteği okumayı çok sevdiğimi biliyorum. İlk defa uzun bir kurguyu bitiriyorum ve bu benim için ve belki de bazılarınız için acı-tatlı bir an.

Ama bir kurgu kapanırken yeni bir kurgu başlıyor bugün yeni bir kurgunun ilk dört bölümünü yayınladım 'Harry Potter ve Zamanda Dikiş' başlığına rağmen başka bir zaman yolculuğu düzeltmesi değil ama hepinizin seveceğini düşünüyorum. Şimdiye kadarki bölümler hakkında ne düşündüğünüzü duymayı çok isterim.

Hepiniz harikaydınız. Bir sonrakinde görüşürüz. Omake

Ayin sorunsuz geçti ve Harry hayatında son kez bir basilisk dişi kullandı ve Hortkuluk'u yok etti.

Hermione çok sevinmişti. Koştı, zıpladı ve (Harry'nin onun sahip olabileceğini hiç düşünmediği bir atletik beceriyle) bacaklarını Harry'nin beline dolayarak yere indi ve onu o güne kadar gördüğü en eksiksiz Hermione sarılığıyla sardı.

Ne yazık ki Harry aniden iki kişiyi desteklemek zorunda kalacağını tahmin etmemişti ve kış üstü düştü. Bir tahta kırılma sesi duyuldu ve ikisi birden ateşle çevrelendi. "İşte yine başlıyoruz," diye iç geçirdi Harry.
